

وزارت معاش

مقدمه و در بیان سبب تألیف و در بیان احوال و در بیان احوال و در بیان احوال

۱۲۸۰

مقدمه و در بیان سبب تألیف و در بیان احوال و در بیان احوال و در بیان احوال
المکمل فی بیان سبب تألیف و در بیان احوال و در بیان احوال و در بیان احوال
بالتوفیق و در بیان سبب تألیف و در بیان احوال و در بیان احوال و در بیان احوال

بالتوفیق و در بیان سبب تألیف و در بیان احوال و در بیان احوال و در بیان احوال

از سر کماله

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب خطای حضرت ابی
 و بعد از این آخر کتاب است
 از تصنیف آقا محمد باقر الباقی
 مستطاب شجاع الاعظم عیانا الاقر صنف المقتدر
 والمناجر و هذه الفقهاء المجتهدين و هذا المحققين
 سبحا الفضل الهاطل و بحر العلم الذي ليس له ساحل
 ثمن الاخباء و محي اندر سر من الآثار علامه دهره و و جوده
 سبحنا و مولانا الحاج مير حسين النوري الطبرسي انما
 الله برهانها و اخرها بامر من عاينها و اينها الباقين بحجج و عبارات كه مصروفها استند
 ناخطا مستطاب (يا ايها النفس المطمئنة ارجعي الى ربك) و اجاب اليك
 گفتند و لا تدن بجناح و وجب بعد من خاتمه كتاب مستند
 الوسايل من من جملة حال خوف من ربه اندر هر چند هم شوال مطابق است و مصيبت
 عظيمه در خلش و لرزه چنانچه بيست هفتاد شهر جماعي و الاخره مستند ۱۳
 بقره بايكاعتدال زشب گذشت انفاق افكاري و ان خزينه علوم و ال محمد عليهم
 السلام و كنج كرايه هاي تغيير و انما در مشهد عزوي و در جوار حضرت امير
 المؤمنين صلوات الله عليه و آله ان ستم از ابوابهاى شريفي باب القنله
 مدفون گردید بنابر اين مدح و احترام و شرف و نفع سال و هفت ماه و روز
 و هر يك از مصنفات مباركش منسلح و منتشر در افطار است بحضرة الله
 عن الاسلام و اهله خيرا و رفع كونه في الدارين كرا و قد
 وقع الفزع غم و حزن و هنيهة الفتنه الشريفة في شهر
 شعبان على يد ارباب اقدار المحصلين المشغلين
 بالعلوم الدينية احمد محمد الخراساني
 حبيب اوينا كما بهما مينا
 حوسنا حينا نا
 نيز

کتاب تحفہ الزائر بلعہ الحجاز

مقدمہ در تذکرہ افریقہ	۱۱	اول زیارت حضرت سید الشہداء علیہ السلام
فصل اولی در زیارت مخصوصہ مطلقہ حضرت		دوم زیارت حضرت آدم نوح علیہما السلام
امیر المؤمنین علیہ السلام مقام		سہم دعای شریفی کہ در عقب نماز زیارت
مقام اولی در زیارت مخصوصہ ان	۱۱۳	اچحضرت و ہر نماز واجب یا مستحب کہ در حریم
۵۳ زیارت است		بایست و حریم اوصی و خاندن و غیرہا کرد میشود
اولی زیارت روز غدیر	۱۹	مادامیکہ در نجف اشرف است باید خواند
دوم زیارت روز مولود	۴۰	چهار مرتبہ رفتن بمسجد عظیم الشان مجبول
سہم زیارت شب روز مبعث است		حتانہ کہ غالب زیارتین بلکہ مجاورین از
و از سہ زیارت میباشد	۸۷	فضل و محرم مندا ادا ب عمل امکان میرفت
زیارت اولی	۵۱	اما زیارت حضرت
زیارت دوم	۵۴	ابو عبد اللہ الحسین صلوات اللہ علیہ
زیارت سہم	۵۶	و اما زیارت حضرت آدم
مقام ہشام	۹۷	و اما زیارت حضرت نوح
بنیان از مؤلف در خصوص زیارات		و اما خواندن دعای شریف مخصوص کہ در
حضرت و ذکر و زیارت از زیارات	۷۵	عقب نماز است
زیارت اولی	۱۳	و مسحت مادامیکہ در نجف اشرف
زیارت دوم	۱۴	و اما رفتن بمسجد حنائین در آن
مقام سہم	۱۰۶	اول و در رکعت نماز دوم خواندن دعا
در چند محل مخصوص دیگر کہ در حریم		سہم زیارت حضرت امام حسین
مطہر علوی بلکہ در نجف اشرف		فصل دوم در شرح زیارت
بنجاورد و ان چہا چہا است		مخصوص و مطلق حضرت ابی عبد اللہ الحسین
		و غیرہا و در ان چہا مقام است
		مقام اول و ذکر اعیان زیارت مخصوص

ان حضرت

مقام شریف

در ذکر الفاظ زیارت مخصوص بان اوقات شریفه

بهفت عنوان اول رجب

دوم نصف شعبا

سیمایاندر

چهارم عبد فطر و عبد اخی

پنجم روز عرفه

ششم زیارت سوره اود در این روز پنج زیارت

وارد شده

هفتم زیارت روز اربعین

مقام شریف در ذکر زیارت مطلقه

حضرت ابا عبد الله الحسین که فریب زیارت میشود

مقام چهارم

در بعضی از اعمال این وصیه و زیارت حضرت ابی الفضل

اما اعمال

و اما زیارت ابی الفضل عبا بر المؤمنین

فصل سوم در مختصر از تکالیف در کافران

و سرین زانی و در آن چهار مقام

مقام اول اینچو معلوم بکاظمین است

مقام دوم در سایر تکالیف و احوال

مؤمنین و بیان طیب کافران این سیرجیه است

اول رفتن بمسجد شریف برانما و نماز کردن در آن

۱۰۸

۱۱۷

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۵

۱۴۷

۱۵۶

۱۶۵

۱۷۰

۱۷۷

۱۷۸

۱۸۵

۱۹۴

دوم رفتن بمسجد برای زیارت چهار ناست

خام حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه

پنجم رفتن بدین مجتبی زیارت سید محمد علیه

به عنوان اول

در مقام

سوم

مقام شریف در تکلیف وارد و حرم مطهر

عسکری بن علیهما السلام

مقام چهارم در اداب دخول و خروج مطهر

و کیفیت زیارت آن زمان صاحب العصر علیه

و الارضین صلوات الله و سلامه علیه

فصل چهارم در ذکر اداب زیارت دخول

مشاهد شریفه و زیارت جامعه و دعا و نماز

و داع که همان نفع مطهره در آن اعمال میشود

و در آن پنج مقام است

مقام اول در اداب

مقام دوم در زیارت جامعه از بسیار

و ذکر باب جامعه کیره و در و جا صغیره فاعث

جامعه کیره

جامعه صغیره امیر الله

جامعه صغیره دوم

مقام شریف بعضی از این عبادت است

۲۰۲

۲۰۳

۲۱۳

۲۱۹

۲۲۳

۲۳۳

۲۶۳

۲۸۱

۲۸۳

۲۸۴

۳۰۴

همه مشاهده پس بعد از زیارت ایشان خواند
 در چهارچهار در ذکر نماز و کبریا آوردن آن مشاهده
 ستره اجر عظیم دارد
 مطلب پنجم در ذکر و داع ائمه علیهم السلام
 خاسته در ذکر
 زیارات ائمه علیهم السلام و امام زادگان بعضی
 مطالب منفرد نافع و در آن سه مقام است
 مطلب اول در زیارت ائمه عظام علیهم السلام
 که ائمه و بزرگواران عظام و شرعاً لازم است
 مقام دوم در ذکر زیارت امام زادگان عظام
 شاه زاده کان الامقام که قبوستان محل قبوستان
 و برکات و موضع نزول رحمت عنایا الهی است
 مقام سوم در بعضی مطالب منفرد نافع و در
 آن هشت مطلب است
 مطلب اول توسل به رسول خدا و ائمه طاهرين
 صلوا الله عليهم اجمعين را بام هفته
 مطلب دوم در رفع استغاثه استحضار
 الامر عجل الله
 مطلب سوم در ذکر علی برای ملاحجه
 مطلب چهارم در ذکر نماز و کبریا و شجر ابرهیم
 کفنی در کتاب بلد الامین ذکر نموده
 مطلب پنجم در ذکر ستره عا که ما نور است انجبا

۳۰۵

۳۰۹

۳۱۱

۳۱۴

۳۲۲

۳۳۵

۳۳۶

۳۳۸

۳۴۱

۳۴۳

ابی عبد الله الحسن علیه السلام و منضمین
 مضامین غالبه را سزاوار است که
 انسان خود را از فضل خواندن آن محروم نکند
 مطلب ششم در بیان ادب زیارت ائمه
 مطلب هفتم در ادب ملاقات آن
 مطلب هشتم در فضیلت کیفیت
 زیارت اموات مؤمنین است

۳۰۵

۳۰۹

۳۱۱

۳۱۴

۳۲۲

۳۳۵

۳۳۶

۳۳۸

۳۴۱

۳۴۳

فهرست ملحق کتاب مستبدا

باب اول در فضیلت
 زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه
 زهرا و ائمه بیع صلوات الله عليهم
 اجمعین و در آن هشت فصل است
 فصل اول
 در فضیلت زیارت ایشان
 فصل دوم

۳۰۵

۳۰۹

۳۱۱

۳۱۴

۳۲۲

۳۳۵

۳۳۶

۳۳۸

۳۴۱

۳۴۳

در بیان کیفیت زیارت حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم و اذکار آن

۳۵۱

فصل نهم

در بیان فضیلت مسجد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم و اعمالیکه

۳۶۱

مستحب است در آن مسجد بخوانند

فصل چهارم

در وقایع حضرت رسول صلی
الله علیه و آله و سلم

۳۷۴

فصل پنجم

در بیان فضیلت زیارت آنحضرت
است در شهرها و دیگر غیر مذکور

۳۷۷

طیبه و کیفیت آن

فصل ششم

در بیان کیفیت زیارت حضرت
فاطمه علیها السلام است

۳۸۱

فصل هفتم

در کیفیت زیارت ائمه یغنیع صلوات
الله علیهم اجمعین است

۳۸۵

فصل هشتم

در بیان سایر اعمال که در زیارت
مستحب است

۳۹۰

باب دوم

در بیان فضیلت زیارت امام ائمه
و الحجت علی بن موسی الرضا علیهما
السلام و شرافت مدفن آنحضرت

۳۹۴

فصل نهم

در بیان کیفیت زیارت آنحضرت

۴۰۷

و الحمد لله
و الاکابر اخر او و خاندان
و باطنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَبَعْدُ جَوْنِ هُنَّ

زاد برای سفر هولناک معاد و محکم برای
وسیلۀ بجهت سلامتی و نجات از ورطه
عظیمه و منزل مخوف مرصاد پس از
تکبیل معارف ادای فرائض الهیه و
ترك محرمات خیر مستمر و صدقه جاز
است که پیوسته ثوابات از صاحب
خواهد رسید و عاصی نباه کار را
از شدائد سكرات و عقوبات بر رخ
و هولهای عقبات قیامت خواهد
رهانید و از این جهت ائمه طاهرين
صلوات الله عليهم اجمعین ترغیب

و ترغیب بسیار در تحبیل آن فرمودند بلکه جابر بن عبد
جعفر میگوید شنیدم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

که میفرمودند چگونه قوم رغبت نمیکنند و آنکه عمل خیر کنند
و حال آنکه علی علیه السلام چنان بویا این که بند خداوند

که بهشت را برایش واجب کرده بود عقی
و مستقلاتی را برای خداوند تعیین کرده
پس انرا صدقه مستمره فرار داد که جاری
شود بعد از او برای فقراء و عرض کرد با
خدا با من این را چنین فرار دادم که بز
کردانی آتش را از روی من برگردانی و
مر از آتش و حضرت صادق
فرمود مرد را پس از مرگ اجری و ثوابی بر
از پی جزئه خصلت یعنی از این سه فاء
که انرا در ایام حیویش جاری کرده
بنحوی که پس از مردنش بر فرار و جاری
ست

و فرزند صالحی که برایش دعا کند و سنت حسنه که انرا
مفر کرده و باز عمل میشود پس از مردنش و از این هم اخبار

بسیار است و بر هر هوشمند بصیر پوشید نیت که بر
و زیاده ای اجر و ثواب بن ششم صدق فایر حسب رکن و کثرت و

تفاوت درجات منافع صدق
جاریه است لا کسی در رنج و رکا
راه مسلمانان بسیار از بلای
بیلدی میزند و میکارند برای آنکه عالم
دروغ و درازانجا هنگام شد
کرماند در پرتو سایه انماعنی است
و مسخر می شوند و بی کانت
زندگی خود را خوردن و آشامیدن
و خوابیدن بر سرند بروند دیگر
کار و انسانی در منازل آن راه
میستازد خصوص منزل یک سنا

و عمارتی ندارد و با بر صد مستمر و در هر هفته و ماه
هزارها جان مال و عزیزان مسلمانان را غمخوار می کند

د پکړې مېرسته و مسجد د زحمان محل بنا مېکند ازان بنا وصد
جاريه هنر د نفع ديني از حرام و عمل بلکه دينوي نيز شر و زبا خوا

مؤمنين مېرساند هکذا و تفاوت د جانا
این صدقات بحسب بزرگي اجر و ثواب واضح
است چنانچه مخفی نیست که آنچه از اهل
دارای نفع ديني عمومي است مقامش بغير
و درجه اش د پچتر و ثوابش بيشتر است
پس مؤمن برك در کارهای دينيه باقد
بر چنگزدن بدامن اين فم از اعمال خيره
هرگز دست از او نخواهد کشيد لهذا
بعضی از اهل خير و سداد در اين مقام برا
که ازان فم زاد و نوشته بردارد ازان
احقر خدام اهل بيت عليهم السلام

حسين بن محمد ثقفی نورى طبرى حشرها الله تعالى

مع ماله خوا مش نمود رساله که دران نفع ديني باشد برا

کافه مجاوران زائران بقیع مطهره ائمه عراف صلوات الله علیهم
و عالم و غایم مرد و زن و ضعیف و شریف همه ازان بهره مند شوند

و در اثناء لیل و نهار بقبوضات غیر متناهیه
برسند تا لطف نموده تا اتر از پرور صبح را و روند
از قباب غالبه عموم خوان و مبین را بهترین
مواند پیوسته ضیافت نموده و از انچه بانجا
رسد از اجر و ثواب حساب در جوده و ممان
حظی وافر و سهمی متکثر برده باشد و چون
نیت مومنی الیه خالص و حاجتش از جهالت
و در قضای از امید صادق و رجاء بود
در شرکت دران ثوابت جلیله لهذا
اجابت نموده و این مجموعه لطیفه و رساله
شریفه را تا لطف کرده و نام انرا بحجبه

الزائر و بلغه المجاور گذاشتم و مقصود اصلی درین
رساله ذکر زیارات مخصوصه حضرت سید الشهدا (ع) است

الحسین علیه السلام استبان اعتبار و ماثور بودن آنها از
ظاهرین صلوات الله علیهم زیرا که علامه مجلسی رحمه الله آنها را

در کتاب مخفی الزائرین نقل نکرده بلکه فرموده
مطنون است که از تألیف علما باشد و در
جائی فرموده چون علما آنها را نسبت بروا
ندادند لهذا ذکر نکردم و در موضع دیگر
گفته از برای این ایام زیارت منقوله
تیاقم و از این جهت این زیارات را از بدو
اعتبار ساقط نمودند و غالب اهل علم
در این ایام مخصوصاً هتاجی در خواندن آن
زیارات ندارند لهذا بخاطر رسیدن
اگر فراموش اعتبار آنها ذکر شود و آن را
در عدد زیارات مرتبه محسوب کرد

خدمتی است ایسته بکافه اهل علم و چون بنا بر ذکر آنها
مناسبت بهم ذکر زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه

السلام چون رانجا نیز بعضی فوائد نافعه است که کتب علامه مذکور
از آن خالیست چه رسد بدیگران و بجهت محتاج نبودن

این مجموعه شریفه بکتاب یکمجهت هر امام
از ائمه عر او صلوات الله علیه زیارت
مطلقه که بنظر اتقین با و است ذکر خوا
شد و نیز اذن دخول عمومی و جامع و و آ
ملحوظ خواهد بود باز برای امام زادگان
عظیم الشان و فوائد مخصوصه نافعه بر نما
انچه در این اوراق ثبت میشود از این قرار است
اذن دخول در همه حریمها مشرفه
زیارت حضرت امیر المؤمنین زیارت غدیر
زیارت مولود زهرا در هفتم ربیع الاول
زیارت مبعوث در هفتم حجب زیارت قطعه مخزن

و بعضی شرفیات زیارت مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین
زیارت اول حجب زیارت نیمه حجب زیارت نیمه شعبان

زیارت الهی قدر زیارت عید فطر و عید اضحی
زیارت عرفه زیارت عاشورا زیارت زین العابدین

زیارت مطلقه انحضرت زیارت
جناب عباس علیه السلام

زیارت کاظمین علیهما السلام و بعضی
الحقانیان زیارت عسکریین

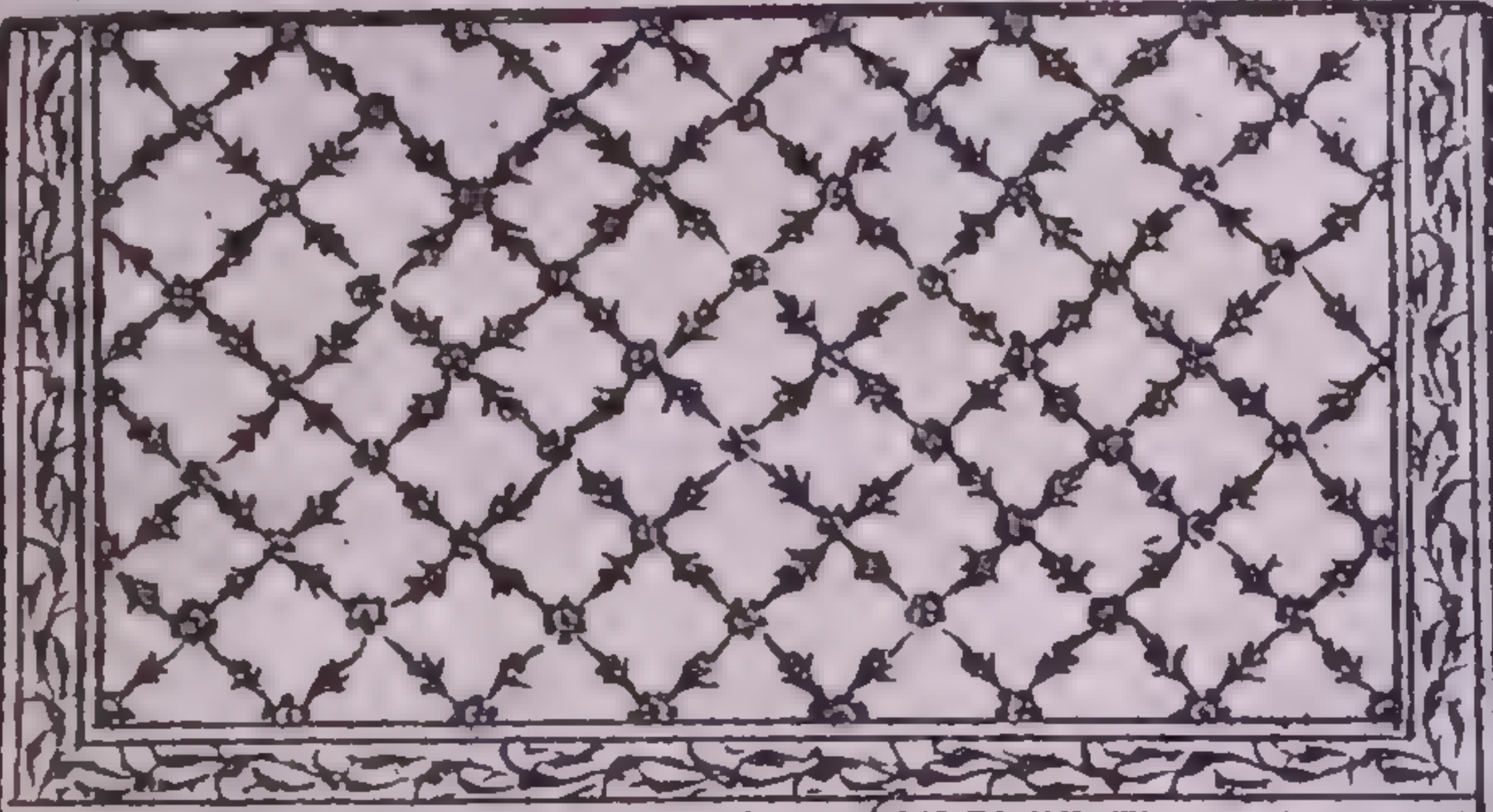
زیارت امام عصر صلوات الله علیه
زیارت حکیم خانن زیارت نرجس خانن

زیارت جامعیه کبیره زیارت جامعیه
دعائی باید بعد از زیارت در حرمتها

منوره خواند نماز جمع
طهارت در حرمتهای مطهره زیارت

اولاد ائمه علیهم السلام

بعضی از منقذات مبینة نافع و تمام اینها
در ضمن یکمکشد و چنانکه فصل و یک خامنه ذکر میشود

بسم الله الرحمن الرحيم مقدمة

در بیان زیارات مخصوصه و مطلقه حضرت امیرالمؤمنین

عجله فصل اول

در بیان زیارات مخصوصه و مطلقه حضرت امیرالمؤمنین

عجله فصل دوم

در شرح زیارات مخصوصه و مطلقه حضرت ابی عبد

الله الحسین علیه السلام و زیارت ابی الفضل علیه

السلام فصل سیم

در آنچه متعلق بکاظمین شهر دای است

عجله فصل چهارم

در ذکر زیارات جامعه دعا و نماز که در همه مشاهد شریفه

بانیب خاورد خامنه در زبانتانیا

وامام زادگان و بعضی منفقات نافعہ مقدمه
در ذکر اذن خول عالم جلیل شیخ ابرهیم کفعمی رحمه الله
در کتاب بلد الامین در کتاب جنة الوافیه که معروفست
بمصباح کفعمی این اذن خول را برای همه مشاهده مشرفه
نقل کرده و در مانی گفته چون خواستی داخل شوی به
صلی الله علیه و آله یعنی در مسجد معظم انحضرت بادری
از مشاهداً ائمه علیهم السلام بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَعْتُ عَلَى بَابِ بَيْتٍ مِنْ أَبْوَابِ
بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفَدَمَنْعَتْ
النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا بَيْتَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتُ يَا أَبَتَاهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا
الشَّهَادَةِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي
حَضْرَتِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ صَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِمْ أَجْبَاءُ عِنْدَكَ بِرُفُونٍ بِرُونٍ مَقَامِي وَبِسْمِ
كَلَامِي وَبِرْدُونٍ سَلَامِي وَأَنْتَ حَجَبْتُ عَنْ سَمْعِي
كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ وَإِنِّي
أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَأَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا وَأَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتَكَ الْإِمَامَ
الْمَفْرُوضَ عَلَى طَاعَتِهِ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ

بجای فلان بن فلان نام ان امامی که میخواهد داخل شود در حر
و نام پدرش ببرد پس بگوید

وَالْمَلَائِكَةُ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا ؕ أَدْخُلْ
يَا رَسُولَ اللَّهِ ؕ أَدْخُلْ يَا حُجَّةَ اللَّهِ ؕ أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ
الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَادْخُلْ بِي بِأَمْرٍ
فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَدْرَيْتُ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ
لِذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُهُ بِرِغْبَائِي وَبِإِذْنِ اللَّهِ وَبِإِذْنِ
سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلْحَمُّ
أَعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (مؤلف بگوید)
شیخ معین و محمد بن المشهد و سید علی بن طاووس و شهید

رحمهم الله در این مقام اذن خواج نقل کرده اند فریب یانچه
نقل نمودیم و لکن اختلاف بسیار دارند چون این نسخه شایع بود
مختصر شران را اینجا ان و اخبار نمودیم

فصل اول

در زیارات مخصوصه و مطلقه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و دوران سه مقام است

مقام اول

در مخصوصه و ان سه زیارت است اول زیارت وز
غیر بدانکه علامه مجلسی در کتاب بحار و کتاب حقه الزائر سه
زیارت برای این وز نقل کرده (اول) زیارت امیر المؤمنین علیه السلام که
از زیارات معتبره جامعه معروف است و در زیارات مطلقه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نیز ذکر شد دوم
زیارتی طولانی که در اینجا ذکر میشود انشاء الله تعالی و در حقیقت
فرموده است زیارتیست که شیخ مفید شیخ شهید علیهما
الرحمه و غیر ایشان روایت کرده اند که حضرت امام حسن

عليه السلام در سالی که معصم عليه اللّٰه اجنّت را طيّد
بود در روز غدیر حضرت امير المؤمنين عليه السلام را با اين لفظ زیارت
کردند انگاه مختصر از ادب اصل زیارت نقل نمودند و در چهار سیز
چین کرده جز آنکه در آخر زیارت پاره از مشکلاش را توضیح نمود
و شروع در طلب بیکر کردند و ما قبل از ذکر زیارت ناچاریم از ذکر

چند فائدۀ اول آنکه نسبت این

زیارت بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام در کتاب مخفیه
از سهو قلم است بلکه انجناب این زیارت از پدر بزرگوار خود اما
علی بن ابی طالب علیه السلام روایت کرده که آنحضرت جد بزرگوار خود
بان نحو زیارت کرد چنانکه خوان مرخود در کتاب بخار و دیگران بصریح
نمودند و خواهد آمد علاوه معصم انجناب را طلبید بود بلکه
معصم هلاک شد قبل از ولادت با سعادت آنحضرت علیه

سال تقریباً ۵۰۰ هجری آنکه مزارت سینه

جلیل محمد بن ابی بکر که از بزرگان علماست و ما در فصل آیند
اشاره بعلوم مقام او خواهیم کرد انشاء الله در نزد علامه مذکور

در زیارت
مخصوصه

صفحه ۱۰

بود و از آن کتاب در محضه و بخاریست نقل میکند بلکه بیشتر
زیارات منقوله در بخاری از آن کتاب شریفست و هر جا مراد
گیر و بگویند مراد همین کتابست محل جرئت شد که در
اینجا چگونه از آن مرار غفلت نمود و اینجا نظری نکرد و
زیارت معصوم را از اینجا نقل نمود با اینکه در این مقام نقل
از آن اولی بلکه بملاحظه سیره ایشان لازم و مستحسن بود چرا که زیارت
مذکور در هزار شیخ مفید شیخ شهید و سند ندارد و چون
سند ندارد بحسب اصطلاح این خبر ضعیف و اعتبار از جمله
نقل آن و نیز کوا که خبری با و از کتاب اعتبار نقل نمیکند و الا
این بخوی که نقل کردند بملاحظه خوش فونی ندارد و امتداد مراد
گیر پس برای آن سند بسیار معنی نمی گزیند که کثر خبری نباشد
سند او برسد عبارت او در این مقام چنین است
زيارة اخرى لمولانا امير المؤمنين علي بن ابي طالب مختصة بيوم العيدين
اخبرني هذه الزيارة الشريفة الاجل العالم ابو
جعفر محمد المعروف بابن الحل النخعي رفع الحديث الى الفقهاء العظام

صلوات الله علیه شهو سنه احدى وسبعين وخمس مائه
اخبرني الفقيه الاجل ابو الفضل شاذان بن جبرئيل القمي رضي الله
عنه عن الفقيه العجايز بن ابي القاسم الطبري عن ابي علي
والدين محمد بن الحسن عن الشيخ المفيد محمد بن محمد بن النعمان عن ابي
القاسم جعفر بن قولويه عن محمد بن يعقوب الكليني عن علي بن
ابرهيم عن ابيه عن ابي القاسم بن روح عن عثمان بن سعيد العمري
عن ابي محمد الحسن بن علي العسكري عن ابيه صلوات الله
عليه ما و ذكر انه عليه السلام زار بها في يوم الغدير في السنة
التي اشخصه المعصم تغف عنه صلوات الله عليه ونقول
السلام الخ

واين سلسلة شريفة هه ازا عيان علما وشيوخ طائفة وروا
مذهب اجلاء روايات اند ابو القاسم بن روح عثمان بن سعيد
الله عنهما هه ازا نواب امام عصر عليه السلام اند وبعد
نامل معلوم ميشود در تمام زيارت ما ثوره زيارتي با بر در
از صحت واعيانا وفوتت سند پيدا نميشود

در زیارت
مخصوصه

صفحه ۱۷

سیّم

آنکه صریح کلمات این سوره غالب جلیل را بر ستاره مزار است که
این زیارت مختص است بر وز غد پر بر این آنکه در این روز سعید
مشهد متوجه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر میشوند و لکن
در مزار قدیم که اجمالی از حال آنرا در خامنه کتاب مسند رک
کردم و نسخه کهنه از آن بدست آمد که ظاهر ادعیه مؤلف که از
معاصرین محمد بن مشهد است نوشته شد و مضمون آنست که از
راوندی باشد این زیارت مذکور است با همان سند لکن در

جا اختلاف دارد **اول** از که در اینجا بدین شرح

در سند نیست باین قسم دارد علی بن ابراهیم عن الشیخ ابی القاسم بن

روح النخ **دوّم** از که در اینجا

چنین است عن الشیخ ابی القاسم بن روح عن الشیخ الجلیل عثمان
بن سعید و بملاحظه طبقات رواه این سند از فریب بصو
بهر حال در این مزار شریف بعد از ذکر سند چنین فرموده عن
الشیخ الجلیل عثمان بن سعید العمری قدس الله از واسم عن

ابی محمد الحسن بن علی العسکری عن مولانا ابیه علی بن محمد الحاکم
صلوات الله علیهم و ذکرانه علیه السلام زار بها مولانا
المؤمنین علیه السلام یوم الغدير فی السنة^{البنی} اشخاصه فیها
المعظم فقف علی ضرب مولانا امیر المؤمنین علی بن ابی
طالب صلوات الله علیه و کما حضرت مشهد الشریف
این حالت من البلاد فرزه بهن الزبارة و خصوصاً یوم الغدير
عثمان بن سعید از امام حسن عسکری علیه السلام روایت
کرده که آن حضرت فرمودید بزرگوار شن یا فرزندان امیر المؤمنین
علیه السلام را در روز غدیر زیارت کرد در آن سالی که معظم
از جناب اطلبید بویس میا ایسی بر سر فرامیر المؤمنین علیه
السلام و هر وقت که حاضر شد در آن مشهد شریف و در هر
که باشی پس آن حضرت زیارت کن یا بن زیارت خصوص در روز
غدير و این عبادت صریح است اینکه این زیارت را در هر
از نزدیک و دور می شود خواند و این فائده جلیله ایست که
راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه و لا

زناوت
غل بر است

صفحه ۱۹

انرا غنیمت خواهند شمرد و ما زناوت از مزار معنید که در مزار
بجای فضل کرده ذکر میکنیم چون الطهینان بخت کلمات

بیشتر است پس میکنیم شیخ معنید

فدس سترد مزار خوف موه که چوز اراده زناوت نمائی یعنی در
روز غدیر پس بایست بر درقه منوره و رخصت طلب
پس نای بایست را بر نای چپ مقدم دار و داخل شو و برو
ضریح مقدم و رو با بایست قبله را در میان دو کف خود
قرار ده و بگو

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمِيرِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ
وَأَحْجَائِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَائِخِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيَّمِ عَلَى
ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحَنُّنَاتِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَائِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَوَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَوَلِيَّ

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَوْلَايَ وَمَوْلَا الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ
الْبَالِغَةَ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْفَوْكَمَ
وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ وَصَدَّقْتُ
بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجَاهَدْتُ فِي اللَّهِ وَهُمْ مُجْحِمُونَ
وَعَبَدْتُ اللَّهَ فَخَصَّأَلَهُ الدِّينَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَقِّي
أَشَكَ الْيَقِينَ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَتَعُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَمَامَ
الْمُنْفِقِينَ وَفَائِدَ الْفِرَاحَةِ الْمُحِبِّينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ خُورَسُورُ اللَّهِ وَوَصِيْبُهُ وَوَارِثُ عَلَيْهِ
وَأَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي أَمْنِهِ وَأَوَّلُ مَنْ
أَمَرَ بِاللَّهِ وَصَدَّقَ بِمَا نَزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ

يَا مَوْلَايَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

فَدَبَلَعَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ وَأَوْجَبَ عَلَى
أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَعَمَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ
لَكَ وَجَعَلَكَ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ
كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ فَدَبَلَعْتُ
فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَىٰ فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ وَكَفَىٰ بِكَ
شَهِيدًا وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللَّهُ جَا حِدَ وَلَا يَبْنِيكَ
بَعْدَ الْإِفْرَارِ وَنَاكَتَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ تَعَالَىٰ وَأَزَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ مَوْفٍ لَكَ
بِعَهْدِهِ وَمَنْ عَاهَدَ عَلَيْهِ ^{أَوْ ذُنُوبًا} اللَّهُ فَيُؤَيِّدُهُ أَجْرًا عَظِيمًا
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْيَحْيَىٰ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ
التَّخْلِيلِ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَّتْ وَأَخَالَكَ الَّذِينَ نَاجَرْتُمْ اللَّهَ يَنْفَوْكُمْ
فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ أَرَأَيْتُمْ أَشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَكُمْ الْجَنَّةُ يُغَايِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَغَدَا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْ

وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِكُمْ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا بِدَعْوَتِهِ الَّذِي بَانَ
بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ الثَّابِتُونَ الْعَابِدُونَ
الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الزَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ بِأَنَّ الْأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّيْءَ
فِيكَ مَا أَمَرَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ وَأَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرُ
عَائِدٍ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي رَضِيَ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَأَكْلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنَى
بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ فِئَاصِرَ أَطْرَافِ مُسْتَقِيمًا
فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
خَلَّ اللَّهُ وَأَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعِنْدَ عَنِ الْحَقِّ
مَنْ عَادَاكَ اللَّهُ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَأَطَعْنَا وَاتَّبَعْنَا
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تَرْخِ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ
لِإِنْعَامِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَىٰ مُخَالِفًا وَلِلنَّفْسِ

عَادِلٌ

خَالِفًا وَعَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا
وَإِذَا عَصَى اللَّهَ سَاطِئًا وَإِذَا أَصْبَحَ اللَّهُ رَاضِيًا وَبِمَا عَاهَدَ
إِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا لِمَا اسْتَحْفَظْتَ حَافِظًا مُبْلِغًا مَا
جُمِلَتْ مُنْظَرًا مَأْمُورًا وَعِدْتُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَائِرًا
وَلَا أَمْسَكَتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَلَا اتَّجَمْتَ عَنْ مُجَاهِدٍ
غَاصِبِيكَ نَاقِلًا وَلَا أَظْهَرْتَ رِضًا بِخِلَافِ مَا بَرَضِيَ اللَّهُ
نِدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا أَحْبَبْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكْنْتَ عَنْ جَلَابِ حَقِّكَ مُرَافِقًا مَعَا
اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ بَلْ إِذْ ظَلِمْتَ احْتَسِبْتَ رَبَّكَ
وَقَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَذَكَرْتَهُمْ فَمَا ذَكَرُوا وَوَعَضْتَهُمْ
فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللَّهَ فَمَا تَخَوَّفُوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ جَاهِلْتُ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى
دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِأَخْبَارِهِ وَ
الْزَمَ أَعْدَانَكَ الْحِجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحِجَّةَ لَكَ
عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحِجَّةِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْفِهِ

لِمَا اسْتَوْدَعْتَ

فَاصْبِرْ
لِللَّهِ

مُرَاعِيًا لِنَفْسِهِ

فَلَمْ يَخَفُوا
لِللَّهِ

السلام عليك يا امير المؤمنين عبد الله مخلصا
وجاهدا في الله صابرا وجدت بنفسك محسبا
وعملت بكتاب الله واتبعت سنة نبيه وامثال صلوة
وانت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
ما استطعت مبغيا ما عند الله راغبا فيما وعد الله
لا تخجل بالنوائب ولا تهن عند الشدائد ولا تجرم
عن محارب اهلك من نسب غير ذاك اليك وافري
باطلا عليك واولي لمن عندك لقد جاهدت
في الله خوفا وجهادا وصبرت على الاذى صبرا احتسابا
وانت اول من امن بالله وصلى له وجاهد وابدى
صفحته في دار الشرك والارض مشحونة ضلالة و
الشيطان يعبد جهمرة وانت القائل لا تزيدني كثرة
الناس حولي عزة ولا تفرق قومي عنى وخشة ولو اسلمني
الناس جميعا لم اكن منضرا غا اغصمت بالله فعزيت
واثرت الاخرة على الاولى فزهديت وابدك الله و

زاد
على راس

صفحة ٢٥

افترت نعمة

هَذَاكَ وَأَخْلَصَكَ وَاجْتَبَاكَ فَمَا تَنَاقَضَتْ أَمَّا
وَلَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَلَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ وَلَا أَدْعَاؤُكَ
وَلَا أَفْرُتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ إِلَى الْخُطَامِ وَلَا
دَنَسْتَ الْأَثَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَيَقِينُ مِنْ
أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَشْهَدُ شَهَادَةً
حَقًّا وَأَقِيمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّدًا وَاللهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّهُ وَأَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ
وَأَنْتَ الْفَائِلُ لَكَ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَمَرْتُ بِهِ مِنْ كَفْرِكَ
وَلَا أَفْرَ بِاللَّهِ مِنْ جَحْدِكَ وَقَدْ ضَلَّ مِنْ صَدِّعِكَ
وَلَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَى مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ
رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَأَمْرٌ وَعَمَلٌ صَالِحًا
ثُمَّ أَهْتَدَى إِلَى وَلَا يَنْبُكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفَى وَ
نُورِكَ لَا يُظْفَى وَأَنْ مَنْ جَحَدَكَ الظُّلُومُ الْأَشْقَى مَوْلَايَ
أَنْتَ الْحَقُّ عَلَى الْعِبَادِ وَالْمَهَادِي إِلَى الرِّشَادِ وَالْعُدَّةُ

المعاد

زناوت
غلبه است

صنف ۶۶

ملک
نعمه

قدامه سیفی
نعمه

لِلْعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأُولَىٰ مَنَزِلَكَ وَأَعْلَىٰ فِي
الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَىٰ مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ فَلَعَنَ اللَّهُ مُسِيئِي الْحُرْمَةِ مِنْكَ
وَذَانِدِي الْخَوَافِ عَنْكَ وَأَشْهَدَانَهُمُ الْآخِسَرُونَ الَّذِينَ
نَلَفُوا وَجُوهَهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالْحِجُونَ وَأَشْهَدَانَكَ
مَا أَقْدَمْتَ وَلَا أَجْمَعْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَفْسَدْتَ

إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَلَمَّا الَّذِي نَفْسِي بِيَدِكَ لَقَدْ نَظَرْتُ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِخْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَمَا
فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَىٰ لَا أَنَّهُ لَا
نَبِيَّ بَعْدِي وَأَعْلَمْتُ أَنَّ مَوْنَكَ وَحَبُونَكَ مَعِيَ وَعَلَى
سُنَّتِي قَوْلَ اللَّهِ مَا كَذِبْتُ وَلَا كُذِّبْتُ وَلَا ضَلَلْتُ وَلَا
ضَلَيْتُ وَلَا نَسِيتُ مَا عَاهَدْتُ إِلَىٰ رَبِّي وَإِنِّي لَعَلِّي بَيْنَهُ مِنْ
رَبِّي بَيْنَهُ النَّبِيِّ وَبَيْنَهُ النَّبِيِّ وَإِنِّي لَعَلِّي الطَّيِّبِ
الْوَاضِحِ الْفِظَةِ لَفْظًا صَدَقْتُ وَاللَّهِ وَقُلْتُ الْحَقَّ
فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْزِلِكَ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ
 اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مِنْ فِرْضِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلِابْنِكَ وَ
 أَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَالذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي
 نَظَرَ الْقُرْآنَ بِفَضِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى تَفَضَّلَ اللَّهُ الْحَقَّ
 عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 اجْعَلْنِي سَفَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَا
 أَمَرَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُسَوِّ
 عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
 يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ
 لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
 أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللَّهِ
 الْمُخْلِصُ لِمَا عَنِ اللَّهِ لَمْ يَنْبَغْ بِالْهُدَى بَدَلًا وَلَمْ يُسْرَكَ

بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتُهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ
مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَانًا لِمَشَانِكَ وَإِعْلَانًا لِبُرْهَانِكَ
وَدَخْضًا لِلْأَبَاطِيلِ وَقَطْعًا لِلْعَادِيَةِ فَلَمَّا اسْتَفَوْا
مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَحَى
إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَطَهَّرَ فِي
رَمَضَانَ الْهَجْرَ فَخَضَّ بِأَسْمَعٍ وَنَادَى قَائِلًا بَلِّغْ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعًا
فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلِّغْ فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ
ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوَّلِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى
فَاخْذِ بِدَلِّكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَيَسِّرْهُ لِي فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهُ
اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالِ الْإِلَهَ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ
نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ فَمَا أَمَّنَ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيكَ
عَلَى نَبِيِّهِ الْإِقْلِيلُ وَلَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ مُخْبِرٍ وَلَقَدْ

الزكوة
ع

اَللّٰهُمَّ
م

اَنْزَلَ اللهُ تَعَالٰى فَيْكَ مِنْ قَبْلِ وَهُمْ كَارِهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمَةً ذَلِكَ فَضْلُ
الْهِ يُوَيْسِّهِ مِنْ تَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ آمَنَّا وَلَكُمْ اللهُ وَ
رَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللهُ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ
حَزَبَ اللهُ هُمْ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فَكُنْ لَنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ
وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مَنْفَلَةٍ يَنْفَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
سَيِّدَ الْوَحِيَّينَ وَأَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَآزْهَدَ الزَّاهِدِينَ
وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَخَيْرَاتُهُ أَنْتَ مُطَهَّرٌ

الطعام على حية مسكينا وينا واسبير الوجه الله لا يند
منهم جزاء ولا شكورا وويلك انزل الله تعالى و
يؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن يوق
شح نفسه فاولئك هم المفلحون وانت الكاظم الغيظ
والعافي عن الناس والله يحب المحسنين وانت الصابر
في الباساء والضراء وحين الباس وانت الفاسم بالسوء
والعادل في الرعية والعالم يجدود الله من جميع البرية
والله تعالى اخبر عما اولك من فضله بقوله ا فمن
كان مؤمنا كمن كان فاستعلا لا يسنون اما الذين امنوا
وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا
يعملون وانت المخصوص بعلم التنزيل وحكم الشايد
ونصر الرسول ولك الموافق المشهودة والمقامات
المشهورة والايام المذكورة يوم يذري يوم الاحزاب
اذ راغبت الابصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون
بالله الظنونا ههنا لك نبلي المؤمنين وزلزلوا اذ لا

شَدِيدًا وَاذِيقُوا الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَاذِ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
إِنَّ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَهُمْ
كَذِبُونَ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَسِلَاقًا قَتَلَتْ
عَمْرُوهُمْ وَهَمَزَ مِنْ جَمْعِهِمْ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِقَبْضِهِمْ لَمَّا نَالُوا الْخَيْبَ أَوْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَيَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يَضْعَدُونَ
وَلَا تُلُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهُمْ
وَأَنْتَ نَذِيرٌ لَهُمْ وَالْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْإِيمَانِ
وَذَاتِ السِّمَالِ حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكَ خَائِفِينَ
وَنَصْرَبُكَ الْخَازِلِينَ وَيَوْمَ حُبَيْنَ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ
الْقُرْآنُ إِذَا عَجَبْتَكَ فَكُنْ لَكَ فَمِنْ عَنَّا شَيْئًا وَ

بِهَا يَوْمَ الْمُشْرِكِينَ
نَعْنَه

ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدِيرِينَ
ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمَلُ الْعَبَاسِ يُنَادِي
الْمُتَهَمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْعِزِّ
حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ فَذَكَرْتَهُمُ الْمَوْنَةَ وَتَكَلَّفْتَ
دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا الْإِسْلَامَ مِنَ التَّوْبَةِ رَاجِعِينَ وَ
اللَّهُ تَعَالَى بِالتَّوْبَةِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَنْوِبُ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَأَنْتَ جَائِدٌ رَجِيحُ
الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَلِيمِ الْأَجْرِ وَيَوْمَ خَيْبَرَ إِذَا ظَهَرَ اللَّهُ خَوَرُ
الْمُنَافِقِينَ وَفُطِعَ دَابِرُ الْكَافِرِينَ وَأُحْمَدَ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ
الْأَذْيَارُ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ
الْبَالِغَةُ وَالْحُجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِقَةُ وَ
الْبَرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَيِّئْ لَكَ بِمَا أَنْتَ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ وَ
بِثَابَتِكَ ذِي الْجَهْلِ شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

خبره

عَابَهُ وَالْجَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحِلُّ الرِّايَةَ أَمَامَهُ
وَنَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قَدَامَهُ ثُمَّ لَحَزَ مِثْلَ الْمَشْهُورِ وَ
بَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمَرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ
أَمِيرٌ وَكَثُرَ مِنْ أَمْرِ صَدِّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَمَلِكَ فِيهِ الْبَغْيُ
وَأَتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى قَطْنَ الْجَاهِلِ أَوْ نَأْيَكَ
عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ أَنْتَ هِيَ صَلَّاهُ اللَّهُ الظَّانُّ لِذَلِكَ وَ
مَا اهْتَدَى وَلَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ
أَوْفَقَ وَأَمْرِي بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ فَدَبَّرِي الْكَوْلَ
الْقَلْبَ وَجَهَ الْكِبْلَةَ وَدُونَهَا حَاجِرٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ
فَبَدَّعَهَا رَأَى الْعَيْنِ وَبَدَّعَهَا مِنْ لَاجِرِ حُجَّةٍ
لَهُ فِي الدِّينِ صَدَقَتْ وَاللَّهُ وَخَيْرَ الْمُبْطِلُونَ وَ
إِذَا كَرِهَ النَّاسُ أَنْ يَفْعَلَ الْأَنْزِلُ الْعُمْرَةَ فَهَلْ لَهَا
لَعْنٌ كَمَا يَنْزِلُ الْعُمْرَةُ لَكِنْ يَنْزِلُ الْعَنْدَرَةُ
فَأَخَذَتْ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَجَدَّتْ الْمُبَشَّاتِ
فَجَدَّ فِي الْبَغْيِ فَلَمَّا نَبَتْهُمَا عَلَى فَعَلِيهِمَا أَعْقَلَا

حَرْجِيَّةٌ

وَعَادَا وَمَا انْتَفَعَا وَكَانَ عَاوِبَهُ اَمْرٌ مِمَّا خُسِرَ ثُمَّ تَلَا هَٰذَا
اَهْلُ الشَّامِ فَمِنْهَا لِبَعْدِ الْاَعْدَارِ وَهُمْ لَا يَدْنُونَ
دِينِ الْحَقِّ وَلَا يَنْدَبُونَ الْقُرْآنَ هَمَّجٌ رِعَاعٌ ضَالُونَ
وَبِالَّذِي اُنْزِلَ عَلَيَّ مُجِدِّ فَيْكِ كَافِرُونَ وَلِاهْلِ الْخِلَافِ
عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ اَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِابْنِ اَعِكَ وَنَدَبَ
الْمُؤْمِنِينَ اِلَى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ
الْحَقُّ فَدُنِدَهُ الْخَلْقُ وَاَوْضَحَتْ السُّنَنُ بَعْدَ
الذُّرُوسِ وَالطَّمَسِ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى نَسَبِ
النَّبِيِّ وَلَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْيُوتِ النَّبَاِ
وَعَدُّوكَ عَدُوًّا وَاللَّهُ جَاهِدُ لِرَسُولِ اللَّهِ بِدَعْوَا
بَاطِلًا وَبِحُكْمٍ جَائِرًا وَبِأَمْرٍ غَاصِبًا وَبِدَعْوِ حَرْبِهِ
اِلَى النَّارِ وَتَحْمَارٍ جَاهِدُ وَبِنَادِي بَيْنِ الصَّفَيْنِ
الرَّوَّاحِ الرَّوَّاحِ اِلَى الْجَنَّةِ فَلَا اسْتَشْفَى فِئْتَى
الَّذِينَ كَبُرُوا قَالَ قَالَ لِي سُوْلُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

زيارت
روغدير

صفحة ٣٥

بفتح و انصباح
بفتح اللب انما
بفتح و انما
بفتح و انما

بفتح و انما
بفتح و انما
بفتح و انما
بفتح و انما

اَللّٰهُ اٰخِرُ شَرِّ اَمَلٍ مِّنَ الدُّنْيَا ضَبَّاحٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَتَقْلِكُ الْفِتْنَةُ
الْبَاغِيَّةُ فَاعْزِزْهُ اَبُو الْعَادِيَّةُ الْفَزَارِيُّ فَقَتْلُهُ فَعَلَى
اَبِي الْعَادِيَّةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ اَجْمَعِينَ
وَعَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَسَلَّتْ سَبْفَكَ عَلَيْهِ
بِاَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ
وَمَنْ رَضِيَ بِمَا سَأَلْتَ وَلَمْ يَكْرِهْهُ وَاعْمَضَ عَيْنَهُ وَلَمْ يَنْكُرْ
اَوْ اَعَانَ عَلَيْكَ بِبِدَاؤِ لِسَانٍ اَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ اَوْ خَدَلَ
عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ اَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ اَوْ
عَدَلَ بِكَ مَرَجَحَكَ اللَّهُ اَوْ لِيْ بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَخَيْرَاتُهُ
وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ اَلِكِ الطَّاهِرِينَ اِنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ وَ
الْأَمْرُ لَا عَجَبُ وَالْخَطْبُ لَا قُطْعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ
غَضَبُ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ
فَدَلَّكَ وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةُ السِّبْطَيْنِ سُلَاسِلِكَ
وَعِزَّةِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَقَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى

على

عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتُكُمْ وَرَفَعَ مَنَازِلَكُمْ وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ
وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَادْهَبْ عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَ
طَهِّرْكُمْ بَطْهَرًا قَالَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا الْإِنْسَانُ خُلِقَ
هَلُوعًا إِذَا مَتَّه الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَتَّه الْخَيْرُ مَنُوعًا
إِلَّا الْمُصْطَلِينَ فَاسْتَنْفَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى
وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ قِمَامُ عَمَدَةٍ مِنْ
ظِلِّكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى
مَكْرًا وَاحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ
أَجْرَبْتَهُمْ عَلَى الْبُخْلِ رَغْبَةً عَنْهُمْ مَا بَاعَ عِنْدَ اللَّهِ
فَأَشْبَهَتْ مَحَنُكَ بِمَا حَنِ الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ
الْوَحْدَةِ وَعَدِمَ الْأَنْصَارِ وَأَشْبَهَتْ فِي الْبَيَاتِ عَلَى
الْفِرَاشِ الذَّبِيجَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا جَبَتْ كَأَجَابِ
وَأَطَعَتْ كَأَطَاعِ اسْمَعِيلَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ
يَا بَنِيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَذْجُلُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى
قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَجَدْتُ لَكَ إِشَاءَ اللَّهِ مِنْ الصَّابِرِينَ

وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَنَا يَا نَبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَمْرَكَ أَنْ تَضَحَّ فِي مَرْفَدِهِ وَإِقْبَالَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ
إِلَى إِيَابَتِهِ مُطِيعًا وَلِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوْطِنًا فَشَكَرَ
اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَأَبَانَ عَنْ جَبِيلِ فَعَلِكَ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ الثَّانِي مَنْ بَشَّرَ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ ثُمَّ مَحَنَتْكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَقَدْ رَفَعْتَ الْمَصْلَحَتِ
جَبِيلَهُ وَمَتَكَّرًا فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَعَرِفَ الْحَقُّ وَاتَّبَعَ
الظَّنُّ أَشْبَهَتْ بِحَنَّةِ هَرُونَ إِذَا مَرَّهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ
فَنَفَرُوا عَنْهُ وَهَرُونَ يُنَادِي بِهَيْمٍ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنْ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
فَالَوْ أَنِّي نَزَّحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ الْبَنَامُ
وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَنَا يَا رَفِيعَ الْمَصَاحِفِ فَلْتَ يَا قَوْمِ
إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدْعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا أَعْلَانِكَ
وَأَسْتَدْعَوْنَ أَنْصَابَ الْحَكِيمِينَ فَايْتِ عَلَيْهِمْ وَنَبِّتِ
إِلَى اللَّهِ مِنْ فَعْلِهِمْ وَفَوْضْهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْفَرَ

الْحَقُّ وَسِفَةِ الْمُنْكَرِ وَأَعْرِفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجُورِ عَنِ
الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ وَالزَّمُوكَ عَلَى سِفَةِ الْحَكْمِ
الَّذِي أَبْنَاهُ وَاحْتَوَاهُ وَحَظَرَنَاهُ وَأَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي
أَقْرَفُوهُ وَأَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهَدًى وَهُمْ عَلَى
سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمَى فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَ
فِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَافَهُمُ اللَّهُ وَبِالْأَمْرِ هُمْ فَأَمَّا
بِسَبْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَسَقَى وَهَوًى وَأَجْبَى مَجْنُونٍ مَنْ
سَعِدَ فَهَدَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَرَاحَةً
وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يَجِبُ الْمَادِحُ وَضَفَكَ وَلَا يَجِبُ
الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ
زَهَادَةً وَأَذَبَهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقْتَتَ حَدُّو دَالِلٌ مُجْتَمِعٌ
وَفَلَّاتٌ غَسَاكِرُ الْمَارِقِينَ بِسَبْفِكَ تُخَذِّلُهُمْ الْكُرُوبُ
بَيْنَانِكَ وَتَهْنِكُ سُورَ الشَّبهِ بَيْنَانِكَ وَتَكْشِفُ
لِبَسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا نَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَّا لَا
وَفِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنًى عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَ

تَقْبِرُهُ الْوَاصِفِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ جَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ قَضَىٰ مُخَبَّرٌ وَ
مِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا شَيْئًا وَلَا تَارَابَتْ أَرْقَلَتْ
التَّاكِيْنَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِفِينَ وَصَدَقْتَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَدٌ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ فَلَمْ
أَمَّا أَنْ تَخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَنِي يَنْبَغُ أَشْقَاهَا
وَأَيْقَانًا نَلِكَ عَلَى نَبِيَّتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ فَأَدْمُ
عَلَى اللَّهِ مُسْتَبِيرٌ يَنْبَغُكَ الَّذِي يَنْبَغُهُ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَلِيلَةَ أَنْبِيَائِكَ وَأَوْصِيَاءِ
أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَأَصْلِهِمْ خَرَنَارِكَ وَالْعَنْ
مَنْ غَضَبَ وَلَيْتَكَ حَقَّهُ وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ
بَعْدَ الْبَعِثِينَ الْإِفْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلَتْ لَهُ الدِّينَ
اللَّهُمَّ الْعَنْ قَلِيلَةَ أَهْلِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْأَمَهُ
وَأَنْصَارَهُمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَقَاتِلِيهِ الْمُنَافِقِينَ
عَدُوِّهِ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَاذِلِيهِ لَعْنًا

وَبِئْسَ اللَّهُ الْعَنَ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَنَافِعِهِمْ حَقُّهُمْ
اللَّهُمَّ خُصِرْ أَوْلَ ظَالِمٍ وَغَاصِبٍ لِمُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ
مُسْنِنٍ بِمَاسَنٍ إِلَى يَوْمِ الْغَيْبَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ خَائِمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَتَكِّينَ وَبِوَلَائِهِمْ
مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُم يَحْزَنُونَ

روز نهم یازدهم موعود

که روز هفدهم ربيع الاول است بنا بر اصح چنانچه در رساله مبین
السماعه از اواضع نمودیم جماعت بسیار از علما اعلام مثل شیخ مفید
و محمد بن المشهدی و رضی الدین علی بن طاووس و شیخ شهید این زیارت
دار و ایت کردند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و سید
دراقبال و شهید ذکر کردند که آنحضرت حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام را در روز هفدهم ربيع الاول چنین زیارت کردند و
انرا بشفه عظیم الشان محمد بن مسلم نقلی تعلیم نمودند و با و فرمودند
که چون آمدی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام بر غسل زیارت
بکن و پوش پاکیزه بپوش جامه های خود را و بیوی خوش معطر نما و برو

وَبِرَبُّ بَادِي بَارِئٍ وَفَارِيسٍ جُونِ بِرَسِيٍّ بِطَلَبِ السَّلَامِ وَظَاهِرٍ أَمْرٍ دُرِّ حَرِّ
مَطَهْرٍ نَاشِدٍ بِسِيٍّ وَهِي كَنْ بَعْبِلَه وَسِي مَرَبْنَه بَكُو (اللَّهُ أَكْبَرُ) وَبَكُو

السَّلَامُ عَلَى سُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
النَّبِيِّ النَّبِيِّ السَّيِّدِ السَّيِّدِ السَّيِّدِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الصَّرِيحِ الدَّالِّ عَلَى

بِسْ تَرْدِيكَ شَوْفِي وَبَكُو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَوْصِيَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَنَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعِبَادَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَائِدَ
الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ الْأَنْفِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُؤَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَالِصَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ يَا وَالِدَ الْأُمَمَةِ الْأَمَنَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْخَوْضِ وَطَائِلِ الْوَأَاءِ السَّلَامُ

لِخَافَتَيْنِ هَذَا
الْحَقِّ
نَفْسُ

عَلَيْكَ يَا فَاسِمَ الْجَنَّةِ وَلَطَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَفَتْ
بِهِ مَكَّةَ وَمِنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنْفَ الْفُقَرَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَلَدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوجَ فِي السَّمَاءِ
لِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ الْأَصْفِيَاءُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْبِحَ الصُّبَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
خَصَّهُ النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ بِالْحُبِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ
عَلَى فِرَاشِ خَائِمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَفَاةٍ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ رَدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى سَمْعُونَ الصَّفَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَ
اسْمِ أَخِيهِ حَبْثُ الظَّمِّ الْمَاءَ حَوْلَهَا وَطَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ نَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا فَلَكَ النِّجَاءُ الَّذِي مَزَكَبَهُ نَجَى وَمَنْ نَاخَرَعْنَاهُ هُوَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ لثُعْبَانَ وَذُئِبَ الْفُلَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَتَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَا السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعَدِنَ
الْحِكْمَةِ وَفَضْلِ الْخَطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ
عِلْمُ الْكُتُبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالْصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا الْمُتَصَدِّقِ يَا خَاتِمَ الْحَرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا فَائِلَ خَيْبَرٍ وَقَالِعَ الْأَبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْبَيْتِ عَلَى فَرَاشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ
لِلْمَنِيِّ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَ
حُسْنُ مَأْوٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَلِيَّ عِصْمَتِهِ الدِّينِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِيهِ فَضْلُهُ
سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَكْتُبَ اسْمِهِ
فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرَاقِ فَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ

بِالْوَحْدَانِيَّةِ

١٤

بِقَالِعِ الْأَبَابِ
خَيْرُ الْأَنَامِ
مِنَ الصَّالِحِينَ
فَضْلُهُ

إِلَى الْمَبِيتِ
عَل

الْحَيَاءِ وَالْإِيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْفُرَوَاتِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاطِبَ
ذِي الْفُلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْخَصِيِّ وَمُتَبِّحِ
الْمُشْكِلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَانِهِ فِي
الْوَغَامِ مَلَأَتْكَ السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ
فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَالِدَ الْأُمَّةِ الْبَرَّةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْبَرَاهِينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهُوسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ
الْمُتِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَصَّدَقَ فِي صَلَواتِهِ بِخَاتَمِ
عَلَى الْمُسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَالِجَ الصَّخْرِ وَعَنْ فَمِ

الْقَلْبِ وَمُطَهِّرِ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِزَّ اللَّهِ
 الشَّاهِدَ وَبِبُطْنِ الْبَاسِطَةِ وَلِسَانَهُ الْمُصَرِّعَةَ فِي بَرِيَّةِ
 أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسَوِّعَ
 عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لَوَاءِ الْحَمْدِ وَسَائِ
 أَوْلِيَاءِهِ مِنْ حَوْضِ خَائِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 بَعُوثَ الْبَرِّينَ وَفَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَلِّينَ وَوَالِدَ الْأُمَمَةِ
 الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَتَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ السَّلَامُ عَلَى سِرِّ
 اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنِّهِ الْقَوِيِّ وَ
 صِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ النَّفِيِّ الْمُخْلِصِ
 الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدَّرِيِّ السَّلَامُ عَلَى
 الْإِمَامِ أَبِي أَحْسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَتِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ
 عَلَى الْأُمَمَةِ الْهَدْيِ وَمَصَائِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ
 النُّجَى وَمَنَارِ الْهُدَى وَذَوِي النُّهَى وَكُفَى الْوَرَى
 وَالْعُرَى الْوُثْقَى وَالْحَجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَتِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ

وَأَمَّا
 التَّحْقِيقُ
 خ ل

النَّفِيَّةُ
عَل

وَالِدَةُ الْأَمَّةِ
الْأَطْمَارِ
عَل

وَوَالِدِ الْأَمَّةِ الْأَطْمَارِ وَفِيهِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ الْخَيْرُ
الْأَمَارُ الْمُدْقِرُ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَفِيدُ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ
مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى الْخُصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ النَّفِيَّةِ
ابْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْنَارِ الْمَرْجُوحِ فِي
السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ ابْنَةِ الْأَطْمَارِ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي
قُمَ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ لِعُرْضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ
السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَرِ وَصِيَّائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَجْهَتَهُ وَ
خَالِصَتَهُ اللَّهُ وَخَاصَّتَهُ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ لَمْ يَجَاهِدْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعَتْ مِنْهَا رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلَتْ حَلَالُ اللَّهِ وَحَرَّمَتْ
حَرَامُ اللَّهِ وَشَرَعَتْ أَحْكَامَهُ وَأَمَّتْ الصَّلَاةَ وَ
أَتَتْ الزَّكَاةَ وَأَمَرَتْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَجَاهَدَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَشِبًا

وَلَمْ يَنْفَعِدْ
عُدَّةُ اللَّهِ
عَل
وَأَمَّ
عَل

عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْبَقِيَّةُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
دَفَعَكَ عَنْ جِهَتِكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَآيَاتِهِ
وَرُسُلَهُ أَنِّي وَالْإِمْنُ وَالْإِلَاحُ وَعَادِلِينَ عَادَاكَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس خود را بقبر محسبان و قبر را بیوس و بگو

أَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَعِي وَأَشْهَدُ لَكَ
بِأُولَى اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ بِأُمُولِي بِأَجْزَاءِ اللَّهِ
بِأُولَى اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ ثَقَلَتْ
ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي عَنِ الرِّفَادِ وَذَكَرْتُهَا بِفُلْفُلِ الْحَشَا
وَقَدْ هَرَبْتُ مِنْهَا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالنَّيْكَ فَجَحَى مِنْ
أَثَمَتِكَ عَلَى سِرِّي وَأَسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْفِي وَفَرَنْ
طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ كُنْتُ لِي
إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ حَجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ طَهِيرًا

پس بنمود را بقبر محسبان و بنمود را بیوس و بگو

وَلِي
عَدُو
عَدُو
عَدُو

وَأَنَا إِلَى اللَّهِ
مِنْ أَعْدَائِكَ
بِرِي
فَقْر

بَارِئُ اللَّهِ بِحُجَّةِ اللَّهِ بِأَبَابِ حِطَّةِ اللَّهِ وَلَيْلِكَ زَائِرُكَ
وَاللَّائِذُ بِفَيْبَرِكَ وَالنَّازِلُ بِفَيْنَائِكَ وَالْمُنِجُ رَحْلَهُ
فِي جَوَارِكَ تَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَى اللَّهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ
وَبِنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ
الْحِجَاةَ الْعَظِيمَ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي بِأَمْرٍ لَا
مِنْ هَيْمِكَ وَأَدْخِلْنِي فِي حَرْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى أَصْحَابِكَ أَدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الظَّاهِرِينَ مِنْ
ذُرِّيَّتِكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

انگاه شش رکعت نماز بکن و رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام
و دو رکعت برای جناب آدم و دو رکعت برای جناب
نوح و بسیار بخوان خدا بتعالی را که با جابت خواهد رسید
انشاء الله تعالی مؤلف گوید علامه مجلسی رحمه
الله در منار بنجار این زیارت را برای این روز از شیخ مفید و
شیخ شهید و کتاب اقبال ابن طاووس نقل نموده و بعد از ذکر
زیارت فرموده که این زیارت را مؤلف هزار کیبار روایت
کرده از محمد بن مسلم و انرا مخصوص نکرده با این روز و ظاهر میشود

از او که این زیارت مطلقه است در تحفه خروده
این زیارت بهترین زیارت است و بسنده های معتبره در کتب مشهور
مانند کوراست و ظاهر بعضی روایات است که خصوصیت این زیارت
ندارد در هر وقت که این زیارت را بجا آورد خوب است و چون علمای
در خصوص این روز ذکر کرده اند مانند روایتی که کرده ایم از کاتبان
ان شاء الله عالم روایت را نقل کرده و ظاهر این روایت از بعضی روایات
روایت مزار کبیر باشد که در بحار تصدیق نمود و این فرموده ایشان
از مطالب عجیبه چه دلالت عبارت مزار کبیر بر اختصاص این زیارت
با این روز شریف بیشتر از عبارات دیگران است زیرا که عبارت مزار
کبیر اینست **زیارت ائمه ائمه** فی سابع

عشر ربيع الاول عند طلوع الشمس واربعا الصادق عليه السلام و
عليه السلام بن مسلم الثقفی قال اذا اتى

واذ کاد دیکران ظاهر میشود که چون حضرت صادق علیه السلام
انجناب ائمه را در روز زیارت کردند از وظایف آن روز شمرده میشود
نظیر زیارت غدیر سابعه که چون حضرت امام علی نقی علیه السلام
در این روز چنان زیارت کردند پس از مختصات محسوب میشود و لکن
مستند کردن این زیارت را در این روز بوقت طلوع آفتاب اینکه در
انوقت این زیارت را باید خواند چنانچه صریح عبارت مزار کبیر
کاشف است از واقف شدن بر خبری صریح در این مطلب است
که آن را زیارت زیارت است احتمال رود از سایر اخبار و آمده

استنباط کرده باشد بلکه در آخر زیارت بعد از تسبیح رکعت نماز
گفته (و ادع الله کثیرا و محمد و ابی‌هل الى الله جلّت عظمته و
الْحَمْدُ فِيهِ عَائِلَتِكَ بِحَبْلِ نِشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى) و دیگران این قسم نقل کرده
اند و این نیز کاشف است بر مخایرت و وایت مزار کبریا و ائمه
انجماعت بر حال محلی برای استظهار آن مرعوه نیست بلی در مزار
قدیم آنرا از محمد بن مسلم روایت کرده با جزئی اختلاف بدون نسبت
بحضرت صادق و صلوات الله علیه و بدون اشعار اختصاص با
روز و چون بعد از او مخصوصه صبح را ذکر کرده محتملست
که از قلم کلامی سقط شده باشد چنانچه از قلم شریف علامه
مجلسی در محضه و زاد المعاد خضره شش رکعت نماز سقط شده
و کافه زائرین گمان میکنند که جهت این زیارت مخصوصه نماز و با
مخصوصا وارد نشدن بآنکه در تمام کتب مذکور و مستطوره است

روز زیارت و صبح

که بیست و هفتم ماه و جمیع است علامه مجلسی در محضه و
بعض علماء ذکر کرده اند که زیارت حضرت را این روز سنتست زیارت
محمّد و حسن و حسین کرده اند و چون مستد هیچ یک بنظر من سبیده بود
ترا که در پی این امر از آن مرعوم از سند مجرد نسبت دادن آن
زیارتست بامام علیه السلام نامعلوم شود که از نالیف علماء
نهایت نه ذکر را و بان آن زیارت هر چند از نسبت دهند
بامام زیرا که در محضه مکررا از این قسم زیارت را نقل کرده و مجرد

زیارت
بنحوی که گذشت
و دعا و ایتها
بعد از آن
صح

زبانت سبب مبعث

صفحه ۵۱

نسبت دادن زبانت بامامی در بعض کتب معتبره اکفائیه و بعضی از
اشاره خواهد شد ان شاء الله تعالی چون این را دانستی پس میگویند
نسبت دادن بامام کاهی در صریح کلام است مثل آنکه عالم ناقل میگویند
روایت شد از فلان امام که چنین بگو و نظیر این کلمات واضح
و کاهی از طریق شواهد مکشوف میشود که این زبانت ماثور است
نمود که از تالیف عالم ناظران باشد و بان فرائد در سطر

کلمات مادر این فصل و فصل آینده اشاره میشود و معلوم خوا
شد که زبانت مذکوره ماثور است از امام و از تالیف علماء ^{نسبت}
بهر حال جعفر برای این شب و روزه زبانت مخصوصه پیدا کرد
بحمد الله تعالی **اول** در مزار قدیم فرموده **زبانت**
آخری لولینا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیه
المختصه ببلبله سبعة وعشیر من رجب تقف علی ضربی و تقول
زبانتی بیکر برای آقای ما امیر المؤمنین علیه السلام که مختص ^{نسبت}
بش بیست و هفتم ماه رجب میبایستی مقابل شریف من ^{و میگویند}

السَّلَامُ عَلَیْ اَبِی الْأَمَّةِ وَمَعْدِنِ النَّبُوَّةِ وَالْخُصُوصِ بِالْأَحْمَدِ
السَّلَامُ عَلَیْ بَعْسُوبِ الْإِيمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ وَكَلِمَةِ الْإِسْلَامِ
السَّلَامُ عَلَی مِيزَانِ الْأَحْمَالِ وَسَهْفِ ذِي الْجَلَالِ السَّلَامُ
عَلَى ضَائِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ فِي

يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ النَّفْوَى وَسَامِعِ النِّسْرِ جَوَّ
وَمُنْزِلِ الْمَنِّ وَالسَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَ
نِعْمِ السَّابِقَةِ وَنَفْسِهِ الدَّامِغَةِ السَّلَامُ عَلَى سِرِّمِ
الْأَمَّةِ وَبَابِ الرَّحْمَةِ وَأَبِي الْأَمَّةِ السَّلَامُ عَلَى صِرَاطِ
اللَّهِ الْوَاضِحِ وَالنَّجْمِ اللَّامِحِ وَالْإِمَامِ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَى
اللَّهِ الَّذِي مِنْ أَمْنٍ بِهِ نَجَى وَمَنْ نَازَعَهُ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ
عَلَى نَفْسِهِ الْقَائِمَةِ فِيهِ بِالسُّنَنِ وَعَيْنِهِ الَّتِي مَرَّعَتْهُ
أَحْسَنَ السَّلَامُ عَلَى أَذْنِ اللَّهِ الْوَاعِيَةِ فِي الْأَمْرِ وَبَدِ
الْبَاسِطَةِ بِالنِّعَمِ وَجَنِبِهِ الَّذِي مَرَّطَ فِيهِ نَدِمَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ جَازِي الْخَلْقِ وَمَالِكُ الرِّقِّ وَالْحَاكِمُ بِالْجَوْرِ
بِعِثَتِكَ اللَّهُ عِلْمَ الْعِبَادِمْ فَوَفِّتْ بِرَأْدِهِمْ وَجَاهَدَتْ
فِيهِ حَقَّ جِهَادِهِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْدَةً
مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْكَ الْخَبْرُ مِنْكَ وَفِي يَدَيْكَ
عَبْدُكَ الْبَزَائِرُ الْحَرَمُكَ الْأَلَدُّ بِكَرَمِكَ الشَّاكِرُ لِنِعَمِكَ
فَدَهْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ دُنُوهِ وَرَجَاكَ لِكَشْفِ كُرُوبِهِ فَاث

زِيَارَت
شَبِّ مَبْعَث

صفحه ۳۵

كَاشِفُ كُرُوبِهِ وَأَنْتَ سَائِرُ عِبَادِهِ فَكُنْ لِي إِلَى اللَّهِ
وَسِيلاً وَمِنْ النَّارِ مَقْبِلاً وَلِمَا أَمَلَ فَيْتُكَ كَفِيلاً
يُنَجِّنِي نَجَاءً مَنْ وَصَلَ حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ وَسَلَكَ إِلَى اللَّهِ
بِسَبِيلِكَ وَأَنْتَ سَامِعُ الدُّعَاءِ وَوَلِيُّ الْحِزْبِ عِلْبَتِكَ
مِنْكَ السَّلَامُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ بِنَارِ حِمِّهِ
مِنْكَ النَّوَالُ وَعَلَيْكَ بِعَدَا اللَّهِ التَّكْلَانِ وَالسَّلَامُ
عَالِيَاكَ وَرَحْمَةً مُؤَلَّفِكَ **بِسْمِ اللَّهِ وَبِرَّكَانِهِ**
ابن زیارت همان زیارتیست که معروفست بن زیارت هفتم چون در کتاب
مخفی الزائران را هفتم زیارات مطلقه حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام فرار داده و گفته زیارت هفتم زیارتی است که در ^{بعضی} کتب
قدیمه معبره یافته ام که بر واپست صفوان جمال منسوب گردانیده
اند و آن ابن زیارت است السلام الخ و در بخار فرموده (و) این
همه است برای کتاب عتیق غروی که با عنفادان مرحوم از مؤلفات
شیخ جلیل هرون بن موسی ثلعبری است (زیارت صفوان ^{الجمالی}
امیرالمؤمنین علیه السلام) السلام الخ و ظاهر این زیارت این
است که صفوان آنحضرت را چنین زیارت کرده نظیر زیارت جابر
انصاری حضرت ابی عبد الله را در روز دین و در این کلام هیچ

وجه اشاره نیست اینکه این زیارت مأثور است از امامی و باین
حال آن مرحوم این را از زیارات مأثوره مرئیه از ائمه علیهم
السلام شمرده و انرا در تحفه بدرج نموده و سبب آن حدیث صحیح
است که نشود مثل صفوان چنین زیارت بلیغی که منضم مطالب
غالبه است از امام علیه السلام نشینده باشد و خود
اختراع کند و این اساس مقتضی است که زیارات مخصوصه
مطابقه موجوده در مزار شیخ مفید و شیخ شهید و امثال
ایشان نیز مأثور باشد بلکه از جهانی اولی است چنانچه خواه
دانست انشاء الله تعالی و همچنین ند که در فقرات زیارت هفتم
که موجود است در بحار و تحفه و فقرات اینجه ما نقل کردیم
الجله اختلاف نیست از زیادتی و نقصانی تعبیر کلامه و لکن نه بان حد
که تعدد در آن برود و الله العالم و هر ایشاد در مزار شریف
بعد از ذکر زیارت سابقه فرموده (ثم نقول الحمد لله الذي
اشهدنا الخ) و در مزار کبیر محمد بن المشهد که بعد از ذکر بعضی از
اعمال مبعث و نماز جناب سلمان و ماه رجب موده (و مما
ان یزابه امیر المؤمنین علیه السلام فی ليلة المبعث هذه الزیارة
وکل امام حضرت عنده فی رجب بضاً) از اینجه مشحون است که
بان حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرد در شب
این زیارت است و در نزد هر امامی که حاضر شدیدی و ماه رجب نیز
این زیارت مستحب است و ظاهر این کلام و صریح مزار قدیم السکه

زبان مبارک جبهه معروف از زبان مبارک مخصوصه شب مبعوث است
و منافاه ندارد که از زبان مبارک عامه نیز باشد نظیر زبان مبارک
الله و زبان مبارک عاشوراء و زبان مبارک غدیر کذشته و از زبان مبارک

الحمد لله اشهدنا مشهدا و لپائنه في رجب و اوجب علينا
من حقه ما قد وجب و صلى الله على محمد النبي
و على اوصيائه المحجب اللهم فكما اشهدنا مشهدهم
فانجز لنا موعدهم و اوردنا مواردهم غير محلبين عن
ورد في دار المقامة في الخلد و السلام عليكم اني
قصدتكم و اعندتكم بمسئلتني و حاجتي و هي في كالح رقبتي
من النار و المفتر معكم في دار الفرار مع شيعتكم
الابرار و السلام عليكم بما صبرتم فنع عقيب الدار
انا سائلكم و اميلكم فيما اليكم الثقب و علبكم الثقب
فيكم بجزر المبيض و نشفى المريض و عندكم ما نزل الازهار
و ما تعيض اني لسيركم دؤمن و لقولكم مسلم و على الله بكم
معتنم في جمعني بخواجی و فضائنها و امضائنها و انجائها

اني قد
نعم

بیریم که نه
و نه و نه
مقیم نه

روز نهارت
شب و صبح

صفحه ۵۰

اینها

فی نعیم

المقبّل

وَارْوَاجِهَا وَأَنْجَازِ شُؤْنِي لِدِينِكُمْ وَصَلَاجِهَا وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُودِعٌ وَلَكُمْ حَوَاجَّةٌ مُودِعٌ بِسُئْلِ اللَّهِ
الْبَيْتُ الْمَرْجِعَ وَسَعْيُهُ الْبَيْتُ غَيْرُ مَنْطِعٍ وَأَنْ يَرْجِعَ
مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرٌ مَرْجِعٍ إِلَى الْجَنَابِ مُرَجٍ وَخَفِضَ عِلْسُ
مُوسَى وَدَعَا وَمَهْلٍ إِلَى حِينِ الْأَجَلِ وَخَيْرٌ مَصِيرٍ وَحُلٍّ
فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِ وَالْعَيْشِ الْمُقْبِلِ وَدَوَامِ الْأَكْلِ وَشُرْبِ
الرَّحِيقِ وَالسَّلْسَلِ وَعَلَى وَنَهْلِ السَّامِ مِنْهُ وَلَا مَلَلَ وَ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمُحِبَّتَانَهُ حَتَّى الْعُودَ إِلَى حَضْرَتِكُمْ
وَالْفَوْزَ فِي كَرْنِكُمْ وَالْحَشِيَّةَ فِي زُمْرَتِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَمُحِبَّتَانَهُ

انگاه دو رکعت نماز نهارت بجای آورده و آنچه خواهی دعا کن پس
نهارت مخصوصه معروفست که در شب صبح و روزان باید
خواند چنانچه شیخ مہدی زمزاد و ابن طاووس و مصباح الزائر و شہید
اول و زمزاد نقل نموده اند باین طریق کہ چون خواستی در این شب
روز نهارت کنی پس بایست بر در رفتہ شریفہ مقابل قبر حضرت
وینک

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَتَّهَدُ

أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي
طَالِبٍ عَبْدُ اللَّهِ وَآخِرُ رَسُولِهِ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ الظَّاهِرِينَ مِنْ
وَلَدِهِ حُجَّجَ اللَّهُ عَلَى خَلْفِهِ

پس داخل شود باین نزدیک فیرا حضرت بنحوی که
روی خود را بجانب فیر کرده باشی و قبله را در پشت
قرار دهی آنگاه صد نوبت تکبیر بگو و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ خَلِيفَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ نُوحٍ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ
رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ النَّبَاءِ
الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الْوَصِيُّ النَّفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ الزَّكِيُّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
الْأَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُبِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ النَّفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ وَ
أَمِيرَ اللَّهِ وَصَفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ
اللَّهِ وَسِرِّهِ وَعَنْبِيَّةَ عِلْمِ اللَّهِ وَخَازِنَةَ وَسَفِيرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ مُتَّالٍ لَصَلَاةٍ وَأَنْتَ الزَّكِيُّ وَأَمْرٌ بِالْغَيْرِ
وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ
حَقَّ تِلَاوَةٍ وَتَلَعْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَتَمَّتْ
بِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَصَحْتَ
اللَّهَ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدْتَ بِنَفْسِكَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنِ اللَّهِ مُؤْتِيًا الرَّسُولَ اللَّهُ طَائِلًا

حِكْمٌ

مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ
عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَهِيدًا وَمَشْهُودًا فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ
وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ
أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ
يَقِينًا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ
عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَافِعَ وَ
أَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَأَرْفَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مِثْلَةً
وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِّتْ حِينَ هُنَا وَلَزِمْتَ مِنْهَا
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
خَلِيفَةً حَمَلَهُ نَزَاعُ بَرْعِ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظُ الْكَافِرِينَ
وَضِغْنُ الْفَاسِقِينَ وَمُنْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشَلُوا وَنَطَقُوا
حِينَ تَغَنَعُوا وَمَضَيْتَ بِبُورِ اللَّهِ إِذْ وَفَّقُوا فَرَّ ابْتِغَاكَ
فَقَدَّاهُنْدِي كُنْتَ أَوَّلَهُمْ كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ حِصَامًا
وَأَصْوَبَهُمْ مَنْطِقًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشَجَّهُمْ قَلْبًا
وَأَكْثَرَهُمْ يَقِينًا وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ

٢
خليفة

٣
فقد

٤
أفهم
غل

كُنْتُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَرْحَمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ حِبَالًا لَمْ يَحْمِلْ
أَثْقَالًا مَا ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ مَا اضْأَعُوا وَرَعَيْتَ مَا
أَهْمَلُوا وَشَمَرْتَ إِذْ جَنَبُوا وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ
إِذْ جَزَعُوا كُنْتُ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا صَبًّا وَغِلَظَةً وَ
غَبْطًا لِلْمُؤْمِنِينَ غَبْشًا وَخِصْبًا وَعِلْمًا لِمَنْ لَمْ يَحْمِلْ حِمْلَكَ وَ
لَمْ يَزَعْ قَلْبَكَ وَلَمْ تَضَعِفْ بِصَبْرِكَ وَلَمْ تَحْجِرْ نَفْسَكَ
كُنْتُ كَأَنْجِلٍ لَا تَحْرِكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ
كُنْتُ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلًا
بَدَنَكَ مُنَوَاضِعًا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا فِي
الْأَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَغْمَرٌ
وَلَا لِفَتَانٍ فِيكَ مَغْمَرٌ وَلَا لِحُلُوفٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ
عِنْدَكَ هَوَادَةٌ بُوْجْدٍ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ
ضَعِيفٌ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقُّ الْفَرِيبُ وَالْبَعِيدُ
عِنْدَكَ سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَ

ذَلِكَ

فِي ذَلِكَ
مَعَ

قَوْلِكَ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَأَمْرٌ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَأْيٌ عِلْمٌ
وَجَزْمٌ اِعْتَدَلْ بِكَ الدِّينَ وَسَهْلٌ بِكَ الْعُسْرَ وَ
أُطْفِئْ بِكَ النَّبْرَانَ وَقَوِّ بِكَ الْإِيمَانَ وَثَبِّتْ بِكَ
الْإِسْلَامَ وَهَدِّتْ مُصِيبَتَكَ الْإِنَامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فُتِنَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَفْتَرَى عَمَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ
حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَا ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ إِنَّا لَكُلِّ
اللَّهِ مِنْهُمْ بَرَاءٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّدَ خَالَفَتَكَ وَجَحَدْتَ
وَلَا بِنَكَ وَنَظَاهَرْتَ عَلَيْكَ وَقَتْلَكَ وَحَادَثْتَ
عَمَلَكَ وَخَذَلْتَكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوًى
وَبَيَّنَ الْوَرْدَ الْمَوْرُودَ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ
رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ وَالنَّصِيحَةِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَذِبْتَ اللَّهُ وَبَابَهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ
اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُؤْنِي وَأَنَّكَ سَبِيلُ
اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ

بِرَّهٖ
لَعْنَهُ

عَلَيْهِ وَالِهِ أَنْتَكَ زَائِرٌ الْعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُنْقَرِبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ
رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ ابْتَغِي شِفَا عَنكَ خَلَايَا
نَفْسِي مُنْعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي أَحْطَطُهَا
عَلَى ظَهْرِي فَرَعًا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَنْتَكَ
أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ إِلَى اللَّهِ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ
إِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ
عِنْدَ اللَّهِ الْمَغَامُ الْمَعْلُومُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ
الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحُجَّيْ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِيرِكَ الْأَوْفَى
وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى وَبِدِكَ الْعَالِيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى
وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ سَيِّدِ
الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوَّلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَبَعْشُوبِ الْمُتَّقِينَ وَقُدُّوهُ الصِّدِّيقِينَ

وَأِمَامِ الصَّالِحِينَ الْمُعْصُومِينَ مِنَ الزَّلِيلِ وَالْمَفْطُومِينَ
الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِينَ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِينَ مِنَ الرَّسَائِخِ
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ سَوْلِكَ وَالْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ
وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي
جَعَلَناهُ سَبْقًا لِنُبُونِهِ وَمُعْجَزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً
وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَأْيَتِهِ وَوَفَاةً لِمُحَبَّتِهِ
وَهَادِيًا لِلْأُمَّتِ وَبَدًّا لِلْبَاسِ وَنَاجًا لِلرَّاسِ وَبَابًا
لِنَصْرِهِ وَمُنْشَا حَالِظِهِ حَتَّى هَمَزَهُ جُنُودَ الشِّرْكِ
بِأَيْدِكَ وَأَيَادِ عَسَاكِرِ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَدَّلَ نَفْسَهُ فِي مَرْحَلَتِكَ
وَمَرْضَاتِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ وَ
مَجْنَادًا وَزَنْكَبِنًا حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَأَسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَهَسَّحَهُ عَلَى
وَجْهِهِ وَأَعَانَتْهُ مَا لَا تُكُنُّ عَلَى عُسْلِهِ وَبِجَنَّتِهِ
وَصَلَّى عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى دِينَهُ وَ
أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَأَحْنَدَ مِثَالَهُ وَحَفِظَ

وَصِيْبَتُهُ وَحِينَ وَجَدَ انْصَارًا نَهَضَ مُسْتَفِيزًا بِأَعْيَانِ
الْخِلَافَةِ مُضْطَلَمًا بِأَثْقَالِ الْإِمَامَةِ فَتَصَبَّ رَابِعَةً
الْهُدَى فِي عِبَادِكَ وَتَثَرَتْ بِأَمْرِ نَبِيِّ بِلَادِكَ
وَبَسْطِ الْعَدْلِ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكْمِ بَيْكِيَاكَ فِي خَلِيقَتِكَ
وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَقَعَ الْحُجُودَ وَقَوْمَ الشَّرِيعِ وَسَكَنَ
الْغَمْرَةَ وَأَبَادَ الْفِئْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ الْبَا^{كثرة}
وَالْفَاسِطَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَا جِ سَوْلِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَسَّيْتَهُ وَلَطْفِ شَاكِلَتِهِ
وَجَمَالِ سَيْرَتِهِ مُقْنَدًا بِالسِّنَةِ مُتَعَلِّقًا بِهَيْمَتِهِ
مُبَاشِّرًا بِطَرِيقَتِهِ وَأَمِثْلُهُ نَصَبُ عَيْنِهِ بِحُلِّ
عِبَادِكَ عَلَيْهِمَا وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ يَخْضِبَتْ شَيْبَتُهُ
مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكُلَّمَا بُؤِثِرْتُمْ فِي طَاعَتِكَ شَكَا
عَلَى بَعِيْنٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةُ عَيْنٍ صَلَّ عَلَيْهِ
صَلَاةَ زَاكِيَةٍ نَامِيَةٍ بِحَقِّ بِهَا دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِي
جَنَّتِكَ وَبَلَّغَهُ مَنَاحِيَجَهُ وَسَلَامًا وَائْتِمَانًا

وسيرة
غل

اَلَدُّنُكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلًا وَاحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا
اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

بعد از آن فرمایند و روى است خود را بر قبر گذار و بعد از آن دو
چپ و روى بقبله کن و نماز زیارت بجای آور و آنچه خواهی بعد
از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن بشیخ حضرت هراء علیه السلام

اَللّهُمَّ اَنْتَ بَشَرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكُنْتَ وَبَشَرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا
اَنْ لَّمْ يَزِدْ صِدْقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ اَللّهُمَّ اِنِّى مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ
اَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْصِنِ بَعْدَ
مَعْرِفَتِهِ مَوْفِقًا تَقْضِنِ فِيهِ عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ بَلِّغْ
قَفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَقَّنِي عَلَى الصَّدِّيقِ بِهِم اَللّهُمَّ وَاَنْتَ
خَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَاَمَرْتَنِي بِاِتِّبَاعِهِمْ اَللّهُمَّ وَاِنِّى
عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ مُتَقَرِّبًا اِلَيْكَ بِزِيَارَةِ اخِي رَسُولِكَ
وَعَلَى كُلِّ مَا بَيْنِي وَمَرْوَرٍ حَقٌّ لِّى اَنَّا هُوَ وَزَارُهُ وَاَنْتَ
خَيْرُ مَا بَيْنِي وَآكْرَمُ مَرْوَرٍ فَاسْئَلْكَ يَا اَللّهُ يَا رَحْمَنُ يَا
رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

السلامة
عجل

يُولَدُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ تُحَنَّاكَ يَا بِي مِنْ
زِيَارَتِي أَخَارِ سَوْلِكَ فَكَأَنَّكَ رَفَيْتَنِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَ
مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُوكَ رَهْبًا وَرَغْبًا وَ
تَجْعَلَ لِي مِنَ الْخَاسِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ
بِزِيَارَةِ مَوْلَايَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَلَا يَنْبَغِي وَمَعْرِفَتِهِ
فَاَجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَيَنْصُرِيهِ وَمَنْ عَلَى بَصِيرَةٍ
لِدِينِكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شَائِعِيهِ وَتَوَقَّيْ عَلَيَّ
دِينَهُ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَ
الْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْكَلَالِ الصِّبْ
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

پس هرگاه خواستی و دواعی کنی انحضرت را پس بایست نزد تو بروی و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاجِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَأْسَ الصِّدِّيقِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
ص

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْأَحْكَامِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا رُكنَ
المَغَامِ اسْتَوْدِعْكَ اللَّهُ وَأَسْرِعْ عَلَيْكَ وَأَفْرُغْ عَلَيْكَ
السَّلامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ وَدَعَا إِلَيْهِ
وَدَلَّ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
اللَّهُمَّ فَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ بَارِئِ اثْبَاهُ وَلَا تَحْرِمْ عَنِّي
ثَوَابَ مَنْ زَارَهُ وَاسْتَعْلَمَنِي بِالَّذِي أَفْرَضْتُ لَهُ عَلَى وَ
ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهِ فَإِنْ تَوَقَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّي شَهِدُ
أَنَّهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْحُرُوقَةُ الْوُثْقَى وَالْكَلِمَةُ الْعُلْيَا
وَالْحِجَّةُ الْعُظْمَى وَالْجَوْمُ الْعُلَى وَالْعُذْرُ الْبَالِغُ بَيْنَكَ
وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ مَنْ رَدَّ ذَلِكَ فِي سَفَلِ دَرْ
الْحَجِّمِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَفْدِهِ الْمُبَارَكِينَ وَزُورِهِ
الْمُخْلِصِينَ وَشِبَعَتِهِ الصَّادِقِينَ وَمَوَالِيهِ الْمُبَارَكِينَ
وَأَنْصَارِهِ الْمَكْرَمِينَ وَأَصْحَابِهِ الْمُؤَيَّدِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
أَكْرَمَ وَافِدٍ وَأَفْضَلَ وَارِدٍ وَأَنْبَلَ فَاصِدٍ فَصْدَكَ إِلَى
هَذَا الْحَرَمِ الْكَرِيمِ وَالْمَغَامِ الْعَظِيمِ وَالْمَنْهَلِ الْجَلِيلِ

الَّذِي أُوجِبَتْ فِيهِ غُفْرَانُكَ وَرَحْمَتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَشْهَدُكَ وَأُشْهِدُ مَنْ حَضَرَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ
 سَكَنَ هَذَا الرَّقْسَ وَحَلَّ هَذَا الصُّبْحَ طَهَّرْ مُقَدَّسَهُ
 وَصِيَّيَّ مَرْضِيَّ طُوبَى لَكَ مِنْ تَرْبَةٍ ضَمِنْتَ كَثْرًا مِنَ الْخَيْرِ
 وَشَهَابًا مِنَ النُّورِ وَيَبْدُوعَ الْحِكْمَةِ وَعَيْنًا مِنَ الرَّحْمَةِ
 وَمَبْلَغَ الْحُجَّةِ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ غَائِبَاتِكَ وَالْمُنَاصِبِينَ وَ
 الْمُجِيبِينَ عَلَيْكَ وَالْمُجَارِبِينَ لَكَ اللَّهُمَّ ذَلِّلْ قُلُوبَنَا
 لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالْمُنَاصِبَةِ وَالْمُؤَالَاةِ وَحَسِّنِ الْمَوَازِدَ وَارْزُقْنَا
 حَتَّى نَسْتَكْمِلَ بِذَلِكَ طَاعَتَكَ وَنَبْلُغَ بِكَ مَرْضَاتَكَ
 وَنَسْتَوْجِبَ بِكَ ثَوَابَكَ وَرَحْمَتَكَ اللَّهُمَّ وَفِقْنَا لِكُلِّ
 مَعْنَامٍ مَحْمُودٍ وَأَقْلِبْ بِنِي مِنْ هَذَا الْحَرِّ بِكُلِّ خَيْرٍ مَوْجُودٍ
 بِإِذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أُوَدِّعَكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَدَاعَ مُحْزُونٍ عَلَى فِرَاقِكَ لَا جَهْلَ لَكَ اللَّهُ أَخِرُ عَهْدِي
 مِنْكَ وَلَا زِيَارَتِي لَكَ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلُغْ عَنَّا الْوَصِيَّ الْخَلِيفَةَ
وَالدَّاعِيَ الْبَيْتِ وَالْإِلَى دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ صِدِّيقَكَ
الْأَكْبَرَ فِي الْإِسْلَامِ وَفَارُوقَكَ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ
وَنُورَكَ الظَّاهِرِ وَلِسَانَكَ الْفَاتِحِ بِأَمْرِكَ بِالْحَقِّ الْمُبِينِ
وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى وَكَلِمَتِكَ الْعُلْبَا وَوَصِيَّ سَوْلِكَ الْمُرْتَضَى
عَلَّمَ الدِّينَ وَمَنَّا الْمُسْلِمِينَ وَخَاتَمَ الْوَصِيِّينَ وَسَيِّدَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَآمِنًا
الْمُتَّقِينَ وَفَائِدَا الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ صَلَوَةٌ تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرُهُ
وُجْهِ بِهَا أَمْرُهُ وَنُظْمُهُ بِهَا دَعْوَتُهُ وَتَنْصُرُ بِهَا ذُرِّيَّتُهُ
وَنُفْلِحُ بِهَا حُجَّتَهُ وَنُعْطِيهِ بِهَا نَصْرَهُ اللَّهُمَّ وَ
أَجْرِ بِهِ عَنَّا خَيْرَ جَزَاءِ الْمُكْرَمِينَ وَأَعْطِهِ سُؤْلَهُ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ فَإِنَّا نَشْهَدُ أَنَّهُ غَدَنُ نَصْرِ لِرَسُولِكَ وَهَدًى
إِلَى سَبِيلِكَ وَقَامَ بِحُكْمِكَ وَصَدَعَ بِأَمْرِكَ وَلَمْ يَحْزَنْ
فِي حُكْمِكَ وَلَمْ يَدْخُلْ فِي ظُلْمٍ وَلَمْ يَسْعَ فِي أَيْمٍ وَأَنَّهُ

بِحُجَّتِهِ

أَخُو رَسُولِكَ وَأَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِآيٍ وَصَدَّقَهُ وَأَتْبَعَهُ وَنَصَرَهُ
وَأَنَّهُ وَصِيْبُهُ وَوَارِثُ عِلْمِهِ وَمَوْضِعُ سِرِّهِ وَأَحَبُّ
أَتْلُفِ النَّبِيِّ فَأَبْلَغُهُ عَنَّا السَّلَامَ وَوَدَّ عَلَيْنَا مِنْهُ

السَّلَامَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مولف گوید علامه مجتبی و بعد از ذکر این زیارت در بخار
فرموده من مطلع نشدم نه بر سندها و زیارت و نه بر اسباب زیارت
آنحضرت و خصوصاً نه و زکریا که از مشهورات میان شیعه است
و بجا آوردن اعمال حسنه در زمانهای شریفه سبب است برای
زیادتی ثواب پس زیارت آنحضرت صلوات الله علیه در تمام ایام
شریفه افضل است کلام ایشان در مخفی کدشت این فرموده
از ایشان بآن انس و ممارست بکتاب بخار و مؤلفات قدما
خالی از غرابت نیست زیرا که عنوان مطلب کورد و کتاب
شیخ مفید و سید بن طاووس و شیخ شهید و غیر ایشان خوان
الله علیه السلام با اختلاف جزئی در عبارت چنین است (باب) یا
(فصل) در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که در
همه روزها و ماهها میتوان خواند بعد از ذکر آنها گویند یا
یا فصل در زیارت آنحضرت که مخصوص است بماهها و روزها
و ایند امیکند بروز غد پرانگاه مولود و مبعث ذکر میکنند
و آنچه در مزار شهید است همان است در مصباح الزائرین طاهر
است و آنچه در مصباح الزائرین است موجه است در مزار شیخ مفید و

در این کلمات از این اعلام هر دو مطلب استفادہ میشود بخوان
اول استنباط بارتان حضرت در خصوص این و زو و رود
روایت در این باب و ماحضات این بارت معیوہ بخواندن
در آن روز و استفادہ این دو مطلب استنباط و روایت
از کلمات این اعلام ظاهرتر و محکمتر است از استفادہ روایت
از مجرد خواندن صفوان جمال بارتی برای آنحضرت چنانچه کن
زیرا که بعد ندارد مثل صفوان که سالیها ملازم رکاب حضرت
صادق و صلوات الله علیه بوده و از آن بحر مواج بقدر استعداد
کمالانی تحصیل نمود خود زبانتی انشاء کرده و امام خود را با
زبانت کرده باشد مثل جابر بن عبد الله در کربلائی معلی
در روزار بعین امان شود احمال داد که عالمی مثل شیخ مفید
کتابی برای کاف زوار امامت به تالیف کند و در آنجا زبانت را
تقسیم کند بعضی مطلقه که هر وقت بتوان خواند و بعضی مختصه
بایامی انگاه هر یک از این بارت را در این و زمینی ذکر کند با این
حال نه از زبانت ماثور باشد و نه این و زو را بجهت زبانت
امام خصوصیتی این با صاغ طلب نسبت نمیتوان داد چه رسد
بان جلیل و نایب کند این سخن را خصوصیتیکه در از زبانت
ذکر شد که چنین طلب از کن و باین نحو بایست و بعد از زبانت
بافرمود چنین کن و بعد از نماز و پیش حضرت هراء علیها السلام
این عار را بخوان چه اگر این خصوصیات وارد نشد باشد البته

از اقسام واضحی بدعت محرمه خواهد بود و نیز ناپید کند روی برون
 ان را عمل ناج الفقهها شهدا اول در مزار که همان سینه رفتار نموده
 و نسبت با حدی نداده و اگر ما ثور بنود البینه نقل نمیکرد و اگر نقل
 میکرد لابد نسبت میداد پیش مفید با این طووس و حقهما الله که شای
 چنین گفتند **وَلَمَّا أَتَى** آن مرحوم و غیره را بنویس
 انداخته است که این بزرگان زیارت مذکور و امثال آن را نسبت
 نداده و ظاهر کلمات ایشان است که از خود انشا کردند زیرا که
 در اول کلام میگویند هرگاه اراده زیارت کردی چنین کن و چنین
 تا آخر و اگر خبر بود البینه میگویند امام علیه السلام فرموده چنین
 بگو و چنین بکن مثل سایر اخبار بیکه نقل کنند موارد حاجت و
 رفع این نوع محتاج بذکر مقدمه است و از آنست که کثیری در باب
 زیارات نالیف شده و قسم است مثل کثیری که در حج نوشته شده
 اول آنکه غرض محدث عالم مؤلف جمع روایات وارده متعلقه بمطال
 حج است از جمله وجوب فضیلت و شروط و اقسام و کیفیت و اذ
 ان بنفصیل و این قسم کتاب غالباً بکار علما میخورد نوع عوام چندان ^{حظی}
 از آن ندارند زیرا که در از اخبار متعارضه و متخالفه و متشابیه ^{معنی}
 بسیار یافت میشود و غیر از عالم ما هر کسی نتواند از عهد علاج
 آنها بر آید و تکلیف فعلی معین نماید بهمین قسم هم کتاب زیارات
 نالیف شده که غرض صاحبش جمع کردن آنچه از معصومین علیهم
 السلام باور رسیده دوم آنکه غرض دستور العمل دادن بمکلفین ^{سب}

و غیر معینه
 مع

که چون خواهند زیارت بیت الله برند چگونه بروند و چه کنند چه
بگویند و باین قسم رسم این بود که بعد از تفتیح اخبار و استغفار
مکررات بمقام منور اخبار معبره زاد و ریشه در آورد و
چنان تا لطف نماید که ناظر در توهّم افتد که از خود سخن گوید
زیرا که در اول کلام گوید که چون اراده حج کنی مثلاً چنین کن و چون
بمقامات پی چنین محرم شو تا آخر اعمال حج و کردنی و نگرفتنی و
این قسم کتاب مناسک حج گویند و بهین قسم در زیارات نیز بایست
کنند و آن مناسک زیارات است و در ایجاد سنور العمل زیارت
بی ذکر اخبار فضایل بایست که و گویند چون اراده زیارت حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام مثلاً کردی چنین کن و چون بغلان
موضع رسیدی چنین بگو تا آخر عمل و هم چنین در سایر زیارات
و این کتاب الحقیقه مهندی خلاصه از کتاب بیافزودن
چیزی و چنانچه در مناسک حج توهّم نمیرود که آنچه ذکر کند
از ادعیه در مواضع مخصوصه مثل بعد از نماز احرام و در
حالات طواف و در سعی صفا و مروه و منی و عرفات و مشعر
غیرها کلمه اذان از صاحب کتاب باشد در مناسک زیارت نیز
باید چنین توهّم کرد و احتمال داد که مثل شیخ مفید و
امثال او از رؤساء مذہب رفتہ بر از خود زیارتی انشا کنند
و تزیینی دهند و باز زیارت ماثوره بی امتیاز ذکر نمایند و بخلاف
گویند چنین زیارت کنید و فی الحقیقه بملاحظه از زیارت

وارد دکانی در مقابل قواین احمد به باز کرده باشند حاشا
از این نسبت باجماعت با علو مقام و اطلاع نام و وجود اسباب
حاجت نداشته بنالیفث پارت با وجود انهمه زیارات کرده
و مزار شیخ مفید رحمه الله از این رفیع است و شاهد بر این چند
چیز است اول آنکه در آن اخبار فضایل نسبت دوم آنکه
از اخبار متفرقه و مختلفه و مکرر به یافت میشود سیم آن که در
ذکر زیارت فرقی نکذاشته مابین زیارات مأثوره و بین این روم
زیارات که توهم کرده اند که مأثور نیست هر دو قسم را با این نحو
شرح داده که چون اراده زیارت کردی چنین کن تا آخر چهارم
آنکه شیخ طوسی رحمه الله از ادراک کتاب نه دایب مناسک
زیارات نام نهاده و در کتاب مزار فرموده (وفد ذکر الشیخ
فی کتاب مناسک الزیارات ترتیب الزیارة الحسین علیه السلام
احبت ابراهه علی وجه ذکر وجه الله اذا انتهیت الی باب
المشهد فقف علیه و کبر) تا آخر زیارت آنحضرت و علی
الحسین و شهدا و ابی الفضل علیهم السلام و وداع ایشان به
تفصیل که فریب یکجز و میشود و مزار شهید اول رده نیز همین
روم است و اگر بصیر منصفی بند بر دوان کتب مطالعه کند
بی تا مثل بضایع خواهد کرد آنچه را گفتیم علاوه بر آنکه در
کتابی دیدم نشد تاکنون که شیخ معین رحمه الله خود زیارت
النساء کرده باشد و احدی از تلامذع عظام آن عالم حلیل

نسبت و ابواب و ندادند باز که حالات و کمالات و مولفات ایشان را
ضبط کردند یعنی سئاله دوسته و در فی و اگر از انشا ایشان نشد
نتوان بغير نسبت داد چه مقام ان بزرگوار اجل از است که
تلو زیارات مأثوره از امام علیه السلام زیارت مؤلفه
از بعضی از اهل علم و انقل کند بیک نسو نسبت ندهند بان
شخص و ناظر را بنوهم اندازد که این هم مثل ان مأثور و مروی است
و آنچه گفتیم درباره زیاراتی است که در مزار شیخ مهید و ابن
طاووس شهید قدس الله ارواحهم باشد مثل زیارت مبعث
مدکور و اگر در مزار شیخ محمد بن مشهد رحمه الله یافت شود پس
محتاج باین استنظها زیارت نیست زیرا که خواهد انشاء الله تعالی
که در اول مزار خود تصریح کرده که آنچه ذکر کرده از ادعیه و زیارات
تمام مأثور و مروی از ائمه علیهم السلام بوسیله روایات ثقات
پس برای شهر جایی نیست

مفاهیم

در باب زیارت مطلقه ان حضرت که در هر وقت میتوان خواند
مسئور نمایند که در مواضع متعدده و اوقات متکثره ادعیه و
اوراد و اذکاری وارد شده که وقت کنجایش بر آمدن از عهد
فرمان برداری نهادن اوقات نیست و اگر کنجایش دارد همها
از ان کوته تر است که در صد امثال ان فرامین بر آید اگر

همت موجود باشد غالباً کارهای اقم منعمانه بنظم امور معاش و
معاد در پیش است که با ارباب لای بانها عهده و شرعاً نتوان اوقات را
در غیر آنها صرف نمود مثل ادعیه و آیه برای پیشتر نمازهای
واجبی و ادعیه که در بامداد و سپین باید خواند و ادعیه و عرفه
و اعمال شبهای قدر و ادعیه و ادب مت خواب و زیارت حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام و زیارت حضرت سیدالشهداء علیه السلام
پس مؤمن منظم معنی را چاره نیست از اینکه احتیاط کند در آن مواضع
از اعمال و اورد و آرد در آنها آنرا که اهم و اولی است بنقد هم
بنقد و کنیا بشو مت آنرا بخواند و بکند که نفعش بیش و خیرش زیاده
است و برای تحصیل و پیدا نمودن آن عا با عمل زیارت در بین
انها از مطاوی کلمات علما و اشارات اخبار چند را و بدست میاید
اول آنچه از علامه مجلسی رحمه الله ظاهر میشود در کتاب
معنی است که در این مضامین بابت ملاحظه اسامینان روایات را
کرد پس آنچه سندش صحیح است با اصطلاح مناخرین علما باینکه
راویان از خبر همه عادلان می دهند یا شنیدانرا و لا احتیاط را باید
نمود و هکذا در مراتب دیگر خبر که در ذکر آن متری نیست **در**
آنچه از بعضی کلمات سید جلیل علی بر طایوس رحمه الله ظاهر میشود
که در آن مواضع آنچه در دلش افتاد که آنرا بخواند یا بکند آنرا بگوید
عمل کند و این را مختص با مثال خود آن جلیل است که نفس خویش را
از هوای و هوس پاک و راه عبور شینا طین را با المرقه از قلب خود مسدود

نموده پس آنچه در قلوب افشا شود البته از ملائکه خواهند بود که مو
بالیام امور خیر هر در قلوب ان قم از مؤمنین مسافت میان
امثال این راه بیشتر است از مسافت بین زمین و آسمان **مسافت**
اینچه ظاهر میشود از خبر شریفی که شیخ طبرسی رحمه الله از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده و خلاصه آن آنکه دوست ندارم کسی
از دنیا بیرون رود و ادبی از ادب سواد صلی الله علیه و آله و سلم
مانده که او نکرده باشد یعنی آنچه را فرموده که نابد کرد و بیشتر
بجا آورد لا محاله در طول عمر یک مرتبه از اینجای باید آورد و مقتضا
این خبر آنست که ان اعمال و او را در کار و ابایست تقسیم نمود
ان مواضع بقدر مسو و در هر وقت سهمی از ان را بجای آورد
تا در تمام عمر بغیر تمام انها رسیده باشد و این را نیز سخت بلکه
برای حاج و زایل که در عمر یک دفعه یاد و دفعه پیش نتواند حج یا
زیارت کند غیر مستحب است **حاج** آنکه بحسب اختلاف حاجات
و مقاصد اختیار کند انرا که برای قضای احتیاجت معین نمودند
آنکه از کثرت گناهان هر سال است بیکبار انرا که در کردن ان وعده
معجزت دادند و آنکه مدیون پریشان است بکند انرا که در جزای
ابواب سعادت بر پیش کشایند و آنکه طالب ریکی مقام و رفعت
است بجای آورد انرا که در مقام دادن مزد درهای موصفات را
برایش باز نمایند و آنکه از عداوتی مضطرب ترسان است مجتنب
شود از ان اعمال با آنچه او را بهتر از هزار حسن محکم و قلعه منین از شر

کبد شمن نگاه دارد و هکذا و این راه نیز خالی از صعوبت نیست
برای عموم مکلفین علاوه در بسیاری از اعمال که شرح از
جاء و خواص نشد که بتوان آنچه موافق مقصود است اختیار
نمود **چهارم** آنچه بنظر حقیر انفع و میتوان از آن نسبت داد
بکافه علماء بجهت موافقت آن با طریقه و سیره ایشان در
عمل با حاد پشاهل عصمت علیهم السلام و توضیح آن آنکه اشعار
مرید مامعاشرا مایه اگر چه بی شمار و کتب مؤلفه در این باب بسیار
ولکن کتاب شریف کافی ثقه الاسلام کلبنی قدس سره و کتاب
مرآة المحض الفقیه شیخ صدوق و کتاب تهذیب شیخ طوسی
را امتیاز نیست نام از جهات عدید در بین همه از کتب و لهذا ملاذ
مرجع کافه علماء متقدمین و متأخرین با اختلاف مشارب و تمام احکام
دینی و مسائل فروعیه و غیرها جز آنها نبوده مگر قلباً و بعضی
از مواضع بلی در عهد مرحوم مجلسی و شیخ حرکتب دیگر از مؤلفان
قدما در فن حدیث رواج گرفت و فی الجمله مرجع و ماخذ مورد
شدند و لکن حوثقند آن کتب بجای خود باقی و در مقام بغراض
نزد همه مشهور در پاره مواضع نادره بملاحظه پاره امور خارجیه
و تقدم این سه کتاب خصوص کافی و من لا یحضره لایستما کافی و الا از
جهت بزرگی مقام مؤلفین آنها و اتقان و ضبط ایشان است و اینها
بجهت اعتناء فاضله علماء از فقهاء و محدثین اعناد ایشان است
بر آنها و ثالثاً بجهت ثقه الاسلام کلبنی و شیخ صدوق است

صحت تمام آنچه در کافی و من لا یحضره فقیه گردند اینک غرض از تألیف
مجرد جمع اخبار نبود مثل سایر کتب بلکه جمع اخبار صحیحی معنده که فعلا
بابت بانها رجوع نمود و عمل کرد چنانچه مشروحاً در خامنه کتاب
مسند رک ذکر کردم و راجعاً انفاذ کتابی خاصه که در ظرف ^{سال} ^{بسیار}
تألیف شد در بغداد در محضر نایبهای خاصه امام عصر صلو
الله علیه و در همان اوقات شیخ کلینی رحمه الله مؤلفان ^{جمع}
امور دینی شیعیه بود زیرا که نواب امام علیه السلام بظاهر ^{خله}
در فتوای احکام نداشتند و بحسب عادت نشود که انکتاب بنظر نواب
نرسید باشد و اگر رسید البتہ پسندید و امضا نمودند و ^{مضا}
ایشان امضای امام است و غرض از این سخن نیز خبر دادن است باین
که کتابی که فی نظر امام عصر صاوات الله علیه رسید و آنحضرت آنرا
امضا نمودند چنانچه بعضی توهم کرده اند زیرا که تاکنون برای آن
ماخذی پیدا نشد بلکه غرض حدیث است که انشیخ معظم قدس سره
با آن جلالت قدر و علو مقام و مرجعیت نام حتی آنکه علمای ^{همه}
سنت و را حیدر مدد هب امامت شمرند و ماه رابعه و بان الغیب
شدید در جمع از کتاب راه داشتن و نهایت سهولت برای احکام
این اساس انفاذ این جامع شریف باینکه آنرا بران نواب الامام
عرضه دادند و این مقام بر بنیاد بغایت از حدیث دور و
حزم آن معظم بعید است و باین مطلب سید جلیل علی طایوس ^{قد}
سر در کتاب کشف الحیة اشاره فرموده و خامساً در دست بود ^ن

و دست بیرون داشتن بفتح صحیح معتدل از این سه کتاب شریف زیرا که
قریب به هزار سال است که این سه کتاب مرجع درس و تدبیر خوانند
و شنیدن و مقابله و تصحیح کردن حاشیه و شرح نوشتن بیشتر
علمای اعلام و فقههای کرام و محدثین عظام تا قریب عصر ما بوده و
خطوط شریفه و شهادت بر صحت مقابله و اجازه و اذن و نقل و
روایت از آن در بسیاری از نسخ یافت میشود و غالب محتاج بنقل و
عمل بان در نهایت طینان خبری از آنها پیرون آورده و عمل نمائند
هر دو شرط که یکی معلوم بودن کتاب است از تالیفات آنکه که با و از آن
نسبت میدهند و دیگری سلامتی کتاب از غلط و سقط و تحریف
این سه کتاب موجود بخلاف سایر کتب حادث است که غالباً محل نظر
و تصحیح و مقابله نبوده و لهذا نسخ صحیح آنها بسیار کم و اختلاف نسخ بات
کتاب هم بسیار از این جهت طینان نام بنام متون غالب آنها نیست
و مقام را پیش از این کنجایش سخن نیست پس مکتوف شده که در مقام دور
میان بجا آوردن عملی که در یکی از آن سه کتاب یاد و یاد هر سه آن موجود
باشد و کردن عملی که در غیر آنها باشد موافق طریقه فقهها و مذاق
محدثین و ساولک اعظام و آه باید اول را اختیار نمود و اگر آن عمل در
سه موجود باشد البته متعین خواهد شد عمل دیگر را فایده نیست
و مزاحمت و طرف بود نیست و این فائزین محکم میان منحصراً این مدعا
نیست بلکه در جمیع امور بدیهه از معارف و اخلاق و احکام
و آداب احمد به جار نیست پس اگر شخصی حاجتی دارد از فضایل دین یا از

در بیان
زیادت فضیلت

صفحه

از ظالم با وسعت رزق با شفاى از مرض با غلبه بر دشمن و پي
مغفرت پروردگار با پاك شدن نفس از زائل خيسته با نوراني
شدن دل بنور صفات جميله و رسيدن بمقامات عاليه و حيا و نبيا
خود را نانواند سه كتاب مخصوص كتاب شريف كانى قرار دهد كه بخدا
الله تعالى بخوان نعمت سینه الهیه است كه برای این امت گزیده
شد و دستور العمل رسيدن بتمام حوائج در آن موجود و با صلا
عوام غالب آنها ب تجربه بزرگان پي رسيد و نانواند از آنها دست
نكشد كه تمام خيرات در آن همه بركات در مطاوي می نهانست
از اینجا است كه معبد طابراه در اول شرح عقاید صدوق در مد
كافی فرموده (و هو اجل كتب الشيعة) و لكن هزار افسوس كه
شيطان اين در رحمت و باب برکت را از غالب نام و جل عوام
مموده نان كنند سعيد پاكيزه حلال بخته كه حضرت منان در خوا
كرم خود براي ايشان مهتاود و محضر تمام بي رحمت طلب كزده از دست
ايشان گرفته و بوضوح و مقام كرسنكي يكدياري در خانه اعتبار و
ايمه اطهار عليهم السلام و غير ايشان فرستاده كه بعد از نازل و رنج
بسيار الله فان از زكته بخته بچنگ آرند كه شجوع و اسد و نبرد
داد و اكنند اكر انفاق حاجتي و اسود از هزارها بوضاات محرم مان
ابا مني بپي بپاري از دور افتادگان از در خانه امامان و پيشوايان خود
كه در رحمت الهی است چون رسيدن افتند و بيلاني گرفتار شوند
و برای انجاس همتي منجر نمائند ابد اعشائي بحال اما اهل البيت

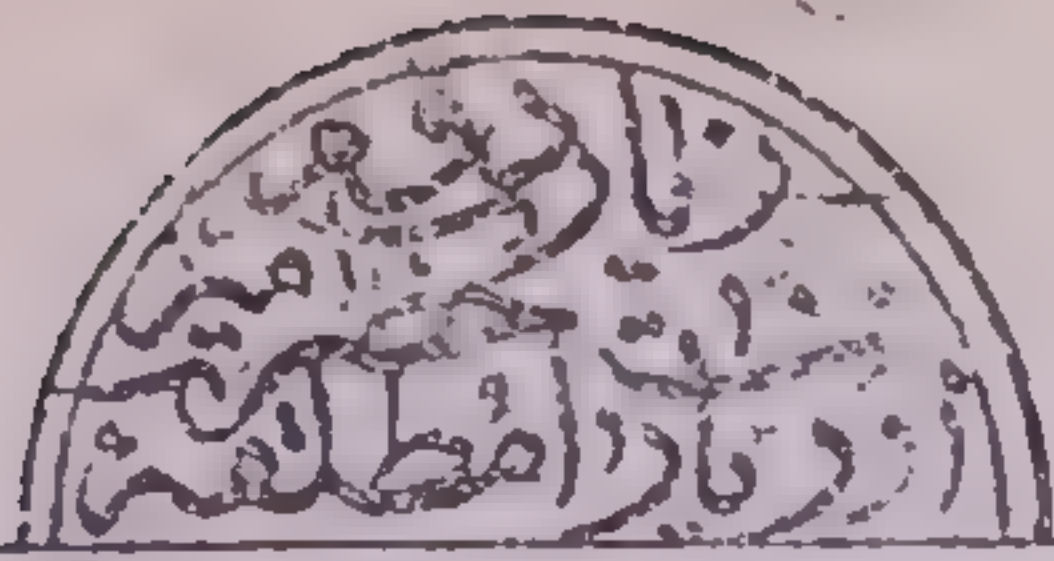
عليهم

علیهم السلام دارند که از ایشان جو بپاشوند که از برای کشف آن کرب
انجام آن حاجت بطریق معتبر از خانواده عصمت چه رسیده و حال
آنکه برای تمام اینها دستور العمل دادند و کتاب شریف کافی شهادت
این مقام شایق و وفائی و در آن جمع شدن آنچه بان حاجت افتد با اینها
در گوشه و کنار بجهت یافتن و از دور افتادگان از در خانه ضرب الله
جو بپاشود و ختمی برای قضای حاجت خود طلبد که از بونی و ابن عربی و
امثال ایشان چه رسیده و در پشت فلان کتاب از مرحوم شیخ بنیانی
طالب تراه چه نقل شد و فیل علی شاه برای این حاجت چه ختم
نموده و چه دستور العمل داده و شنه این کلام طولانی و با وضع
این سئاله منافی کار خرابی و غریب دین میجو رشتن تا از ائمه طاهرین
علیهم السلام بابتجا رسیده که در هر مریای مطهره غالب عوام خدا
و الا مقام بعد از فراغ از زیارت چون خواهند خاکستند از تمام
ماتوره از ائمه علیهم السلام که اگر جمع شود چندین مجلد بزرگ خواهد
شد با آن مضامین عالیله و کلمات مینعه و فقرات جاسور مخصوص
ادعیه صحیفه کامله سجاده صلوات الله علی مصدرها و منشیها
دست کشند و در غایتیکه از یافته بعضی صوفیه اهل سنت است آنرا
خوانند بجزان قناعت کنند اول آن طالبین است (الهی یا خص
صیفاناک) تا آخر دعا که مضامینش خود شهادت دهد که از شیعه
امامی نیست چه رسد با ما مان ایشان در هیچ کتابی دیده نشده
نه کسی پیدا میشود که بپند کند و نه کوشی که بپندار شود بلکه بر آن

نخی گفتن و سینه کردن جریقی نمایند و غیر این از خرابیها که از حد و د علاج کند سینه پیر از نمیدانم معتمد به نافع میگویند
زائر از مکان بعد از آنجا و در قبر شریف خواهد شد حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام را زیارت میکنند تا چار باید در میان همه ازان
زیارات که قریب به بیست میشود زیارتی اختیار کند البته آن را
بخواند که از شاخ عظام در آن سه کتاب نقل کرده مخصوصا که
هر سه نقل کرده باشند و ما در اینجا و زیارت نقل کنیم و یا
اول زیارتی است مروی از حضرت امام علی نقی علیه السلام
که عمر سه بزرگوار روایت کردند در کامل الزیارات جعفر بن محمد
بن قلوبیره و کتاب جامع محمد بن الحسن بن الولید و نیز موجود
و در کافی و زیارت نقل کرده و این اول آنها است و در فیه و
چون سپیدی بغری یعنی بنحفا شرف پس غسل کن و باران و وفا
بر و نایب سی نزد امیرالمؤمنین صلوات الله علیه پس وی خود
بطرف انحضرت کن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ وَأَمَّا ظَاوُ
وَأَوَّلُ مَنْ غَضِبَ حَقُّهُ صَبْرَكَ وَاحْتَشَبَتْ حَقُّهُ
أَشْكَ الْبَقِيَّةِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَقَيْتَ اللَّهَ وَأَنْتَ شَهِيدُ
عَذَابِ اللَّهِ فَإِنَّكَ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ وَجَدَدَ عَلَيْهِ
الْعَذَابَ جُنُكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِرًا بِثَبَاتِكَ

صفحة ١٤

مُعَادٍ بِالْإِعْدَائِكَ وَمَنْ ظَلَمَكَ الْفِي عَالَمِكَ رَبِّ
إِنشَاءَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ لِي ذُنُوبًا كَثِيرَةً فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَإِنَّ لَكَ عِنْدَ
اللَّهِ جَاهًا وَسُفَاعَةً وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا تَشْفَعُونَ

إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ رَبُّهُ رَبِّكَ وَ ارْتَضَى

رباني ست وى ركنى وهدى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ
الْقَبِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْبَيْتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَسِيمَ النَّارِ وَمَدَاحِبَ الْحَاوِ الْيُسْمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ النُّجُومِ وَبَابُ
الْهُدَى وَالْحُرُوقِ الْوُثْقَى وَالْحَبْلُ الْمُبِينُ وَالصِّرَاطُ
الْمُسْتَقِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَاهِدُهُ
عَلَى عِبَادِهِ وَأَمِينُهُ عَلَى عَلَيْهِ وَخَازِنُ سِرِّهِ وَمَوْضِعُ
حِكْمَتِهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ

دعوتك

دَعَاكَ مَنْ وَكَلَّ دَاعٍ مَنَعُونَ دُونَكَ بِأُطْلُ مَدَّ حُرُصُ
أَنْتَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَأَوَّلُ مَغْضُوبٍ حَتَّى صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَتَوَدَّعَ عَلَيْكَ وَصَدَّعَكَ لَعْنًا
كَثِيرًا بَلَّغَهُمْ بِكُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ وَكُلِّ نَبِيٍّ مُرْسَلٍ وَكُلِّ
عَبْدٍ مُتَمَحِّجٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى وَحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَمِينُهُ بَلَّغْتَ
نَاصِحًا وَأَدَّبْتَ أَمِينًا وَقُلْتَ صِدِّيقًا وَمَضَيْتَ عَلَى
بَقِيَّةٍ لَمْ تُؤْثِرْ عَمَى عَلَى هُدًى وَلَمْ تَمَلْ مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدَامْتَ الصَّلَاحَ وَأَنْبَتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْعَزَّةِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَنْبَغْتَ الرِّسَالَ
لِلْإِمَّةِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ سَوَّى بِالْأَوَّلِ وَبِجَاهِدْتَ فِي
اللَّهِ حَوْجِيَّادِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِأَيْمَانِهِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ حَتَّى أَتَاكَ الْبَقِيَّةُ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ عَلَى نَبِيٍّ
مِنْ رَبِّكَ وَدَعَوْتَ إِلَيْهِ عَلَى بَصِيرَةٍ وَبَلَّغْتَ مَا أَمَرْتَ
بِهِ وَكُنْتَ بِحَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَاجِهًا مِنَ الْأُمُودِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

صَلَوَةٌ مُبْعَثَةٌ مُنَوَّاصِلَةٌ سُرَادِفٌ يَبِيعُ بَعْضُهَا بَعْضًا لَا انْقِطَاعَ
لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ وَجَزَاكَ اللَّهُ مِنْ صِدِّيقٍ خَيْرًا عَنِ رِعْبَيْنِهِ أَشْهَدُ
أَنَّ الْجِهَادَ مَعَكَ جِهَادٌ وَأَنَّ الْحَقَّ مَعَكَ وَالْبَيْتَ وَابْنَ
الْأَسْلَمِ وَمَعَارِفَهُ وَمِيرَاثُ النَّبِيِّ عِنْدَكَ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
وَسَلَّمَ بِكَ وَعَذَّبَكَ اللَّهُ فَأَذْلَكَ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ أَنْتَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِرًا بِشَانِكَ
مُعَادٍ بِالْإِعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِلْأَوْلِيَاءِ بِأَنَّكَ وَأُمِّي
أَنْتَ عَانِدًا بِكَ مِنْ نَارِ اسْتَحْتَمَهَا مِثْلُ مَا جَنِبْتُ عَلَى
أَنْتَ زَائِرًا ابْنِي بِزِيَارَتِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَأَنْتَ
هَارِبًا مِنْ دُنُوبِي الْغِيِّ احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي أَنْتَ أَفْدَا
لِعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ رَبِّي فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَإِنَّ لِي دُنُوبًا كَبِيرَةً وَأَزِلُّكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا
وَجَاهًا عَظِيمًا وَشَانًا كَبِيرًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَقَدْ قَالَ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَى اللَّهُ مَقْدَرًا لَأَرَأَيْتَ

صَبَّحَ الْأَحْبَابِ إِنِّي عَدْتُ بِأَخِي رَسُولِكَ مَعَاذَافِكَ
مِنَ النَّارِ أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَأَتَوَلَّى آخِرُكُمْ
بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَكَفَرْتُ بِأَحِبِّبِ وَالطَّاعُونَ
وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى
مَوْلَيْتُ كَيْفَ يَكُونُ

مجلسی مرحوم این زیارت را نه در بخار نفل کرده و نه در نجف بل
در بخار زیارتی طولانی از مصباح الزائر ابن طاووس رحمه الله
نفذ کرده که این زیارت در از مندرج است با اختلاف جری
و بعد از نفل آن اشاره کرده که این مقدار را کپنی در کاتبه
نفذ کرده و آنجا بخت است که مثلاً ثقت الاسلام و شیخ طوس
رحمه الله زیارتی نفل کنند با استقلال و در عداد زیارت
شمرده نشود و حال آنکه باید بر اغبای آنجا نفل شدن مقدم

باشد چنانچه بن **و هاتر** اهل علم مخفی بدین

در چند عمل مخصوص بیکر که در حرم مطهر علوی بلکه در نجف است
باینجای آورد و آن چهار چیز است اول زیارت سید الشهدا
علیه السلام دوم زیارت حضرت ادم و نوح علیهما السلام سیم
دعای شریف که در عقب نماز زیارت حضرت و هر نماز واجب یا
مستحب که در حرم یا بیرون حرم از صبح و خانه و غیرها اگر میشود
مادامیکه در نجف است یا بیست خواند شود چهارم رفتن

بمسجد عظیم الشان محمول الفدر چنانکه غالب اثر بن بلکه مجاورین

فیضان بحر و مناداد **آهان** بایر عمل آن مکان شریف

حضرت ابی عبد الله الحسین صلوات الله علیه پس بدان اولاً که در تمام کتب
مزار دین نشد که در این هفت حرم مطهر هر فرد منور بنوی صلی الله
علیه و آله و حرم شریف بقیع و بقیعه غالبه علوی و فیه سب
حسینی صلوات الله علیه و حرم معظم کاظمی و بیت رفیع عسکری
و استانه مبارکه رضوی علی مشرقها الاف السلام و الحیدر
و زیارت غیر صاحب از بقیعه منوره چه یکی باشند یا متعدد مشیت
و زیارتی و الفاظی مخصوصه وارد شد باشد مثل زیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین صلوات الله علیه
زیارت همد و بزرگوار در حرم ابی عبد الله و هکذا در سایر حرمها
بالنسبه بسیار بزرگواران جز زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام
در حرم امیر المؤمنین علیه السلام که در اینجا عید امریان فرمودند
و این نزار جهت فضایل زیارت آنحضرت است که احصا نتوان کرد چه
فضایل بهر وجه برسد باز بفضل زیارت پدر بزرگوارش برسد
و با اینحال زیارت آنحضرت در حرم کربلا و سایر حرمها مخصوص است
بیت و ابداً در اخبار اشاره بان نفرمودند و هکذا زیارت رسول خدا
صلی الله علیه و آله و سلم در سایر حرمها غیر این حرم شریف نیست معلوم
شد که این مطلب بجهت ملاحظه آمد بیکری است غیر از بزرگی فضیلت
زیارت آنحضرت و آن امر دعایت قبر مبارک آنحضرت است که حسب

عبدی در بالا سرفریز در کوارش در فرشت و در قدیم الایام از
 فزین طاهر بود و از این جهت است که در اختیار عبدی محل زیارت
 آنحضرت را در این حرم شریف و بالا ای سرفریز فرمودند و در
 زیارت عاشورای معروفه و غیر معروفه که خواهد آمد انشاء الله
 و از مواضع مخصوصه این زیارت خواندن در این حرم است و در
 آن محل پس هر کس زیارت کند حضرت سید الشهداء علیه السلام
 را در این حرم در پائین یا پادریشت سر پادریشت بالا ای سر که در خط
 پشت سر واقع میشود زیارت و آورده آن حضرت را در آنجا نکرده و
 قصد رود نتواند کرد بلکه از آنجا که زیارت آنحضرت در هر محل و
 مکان چه در وجه نزدیک و در هر زمان مستحب و مرغوبست البته
 با جزو ثواب نخواهد رسید و لکن بآداب مخصوص وارد در این
 حرم مطهر عمل نشد و شیخ فقه هار و در جواهر بعد از ذکر بعضی از
 اخبار اینند و جمع بین این اخبار که دلالت میکند بر اینکه در
 مبارک در اینجا دفن شده و بین آنچه از علما نقل شده که سر مبارک
 با جسد شریفیت باینکه مدتی طولانی در اینجا مدفون بوده انکار
 نقل شد بکربلا فرمود (ولا باس بالصلاة و زیارت بمکان و صنع)
 و در این کلام نیز اشاره است باینکه گفتیم شیخ کلینی در کافی روایت
 کرده از بنی بن عمر که گفت وقتی که حضرت صادق علیه السلام صلوات الله
 علیه رحیم بود بمن فرمود ایما میجو اهی بعمل اودم آنچه نورا و عمل
 داده بودم گفتاری یعنی فتن بسرفریز امیر المؤمنین صلوات الله

علیه گفت پس حضرت سوار شد اسمعیل سوار شد من بالشیا
سوار شدم تا آنکه از توبه که نل کوچکی است گذشت و میان حیره
و نجف نزد نایبای سفید فرود آمد پس حضرت نماز کرد و اسمعیل
نماز کرد و من هم نماز کردم پس با اسمعیل فرمود برخیز و سلام کن بر عبدالله
حسین پس گفتیم فدایت شوم مگر حسین در کربلا نیست فرمود
ولکن چون سر مبارک آن حضرت را بشام بردند یکی از موالیان ما
سرا داد زد بد پس انرا در فن کرد در جنب امیر المؤمنین **و بنین**
از ابان بن تغلب و ابی کرده که گفت با حضرت صادق علیه السلام
بودم که گذشت پشت کوفه پس فرود آمد و دو رکعت نماز کرد پس اندک
راه رفتند فرود آمدند و دو رکعت نماز کردند و نگاه اندکی سر کردند
و فرود آمدند و دو رکعت نماز کردند و نگاه فرمود این موضع قبر امیر
المؤمنین و این موضع که در آنها نماز کردم موضع سر مبارک
علیه السلام است موضع منزل قائم علیه السلام **و کرم**
کامل الزبارة و فرقة الغری این خبر را نقل کرده و در آن و بجای
منبر دارد و این اصح است و لکن نسخ کافی چنانست که نقل کردیم
و کرم کامل الزبارة مرویست که حضرت صادق علیه السلام
برای فرمود چون نجف برسی و قبر مبینی فیزی بزرگ و فیزی کوچک
اما بزرگ پس قبر امیر المؤمنین علیه السلام و اما کوچک پس حسین
بن علی است **و پیروز** را بنجا از پوسن بن ضیاء و ابی
کرده که او با حضرت صادق علیه السلام سواره نجف رفتند

حضرت شہد و موضع نماز گذاردند و فرمود کہ ای پوئیں بگو ایچہ من
کردم پس چون فارغ شدم فرمود ای پوئیں میثناسی این مکان را کہ
نہ فرمود موضع کی کہ اول دراز نماز کردم موضع قبر امیر المؤمنین علی
بود و ان بلند ی دیگر موضع سر حضرت امام حسین علیہ السلام
بدستیکہ عبد اللہ بن زیاد چون سر حضرت امام حسین علیہ السلام
را بشام فرستاد آوردند بکوفہ پس گفت بیرون بر باد این سر را از
کوفہ کہ باعث فتنہ اہلش نشود پس حضرت علی بن حسین کرد کہ نزد امیر
المؤمنین علیہ السلام مدفون شد **و مجلس** در محضر
و امام مدفون شدن سر حضرت امام حسین را بالائی سر حضرت امیر
المؤمنین و استحباب بارہ انحضرت در آن مکان بفرایچہ ساقیاذکر
کردیم بسیار است **و سید عالم** بر طاعت و سجدہ
در فرجہ الغری و ایست کردہ از ابی الفرج سند کہ گفت من با حضرت ابی
عبد اللہ جعفر بن محمد علیہما السلام بودم ان زمان کہ وارد حیرہ
شدم پس شبی فرمود اسر را زین بکشد پس سوار شد و من در خدمت
بودم تا رسیدیم بدشت کوفہ پس فرود آمدند و رکعت نماز کرد انکاء گذار
کرد و دو رکعت نماز بجای آورد انکاء گذارہ کرد و دو رکعت نماز گذار
پس کہتم فدا یت شوم دہم در سہ موضع نماز گذاری فرمود اما
اول پس موضع قبر امیر المؤمنین علیہ السلام و دوم موضع سر امام
حسین علیہ السلام است و سیم موضع منبر قائم علیہ السلام و
چہارم بسند معتبر از مبارک خباز فریب بھیز و ایست دار و ایست کردہ

که او نیز با آنحضرت با تجماع رفتند پس پسرش اسمعیل فرمود بر خیز و نماز کن
نزد سر پدربت حسین علیه السلام گفتیم یا ان سر مبارک را بشام نبردند
فرمود نه ای لکن فلان که از دست و ستان ما بود از دست و پا آورد و در آنجا
دفن کرد **و** عمر بن خطاب مصباح بن طلوس و مزار شهید
رضوان الله علیه در باری طولانی روایت کرده اند از صفوان از حضرت
صادق علیه السلام و معروف است بن بارت و ره و در آنجا بعد از آنکه
در پیش و چپ بر دارد انگاه ضریح را بوسه در جانب سر بایست بگو
یا مَوْلایَ الْیَسَّیْکَ وَ قُودِیْ الْحَیْ (انگاه ضریح یعنی قبر ابوسوسه و کن بقبر
حسین بن علی علیه السلام و قبله را میان و گفت خود هزار ده و بگو
السَّلَامُ عَلَیْکَ یا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ) **و** عمر بن خطاب کامل الزبارة و
مصباح متجدد طلوسی قدس سره مرویست از محمد بن خالد الطائسی از سیف
بن عسیره که گفت ما با صفوان بن میسران جمال و جماعتی از اصحاب خود
رفتیم بنحفل شرف بعد از آنکه حضرت صادق علیه السلام بیرون رفتند
بود از قبلین پسر از ما پس چون از بارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
فارغ شدیم صفوان وی خود را گردانید بسوی قبر امام حسین علیه السلام
و گفت بارت کبیر حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از
بالای سر امیر المؤمنین که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چنین
کرد و وقتیکه من در نزد آنحضرت با این مکان شریف آمدیم آنحضرت
که مراد از قبر ایند و خبر شریف همان قبر کویست سر مبارک حضرت باشد
که در اخبار سابقه گذشت و در این زمان ظاهر و ماثور بود و در مزار قدیم

در خبر زیارت غا شورا غیر معروفه که خواهد انشاء الله مذکور است که حضرت
صادق علیه السلام فرمود زیارت باید کرد باین زیارت حسین بن علیهما
السلام را در نزد سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام پس واضح و روشن شد
هر دو مطلب که یکی استحباب زیارت آن حضرت است در این حرم مخصوص
بملاحظه سر مبارک و دیگری عین بودن مکان بالاسرار است پیش رو
برای این عمل شریف و اما الفاظ زیارت پس از چندین زیارت است اقل
زیارت عاشورا معروفه دوم زیارت عاشورا غیر معروفه که طولی
ندارد بجهت نبودن فقره صدر مثله لعن سلام سید زیارتی که خواهد
آمد و اعمال مسجد چنانچه بنا بر فرموده علامه مجلسی در مخد بعد
ذکر آن که اگر همین زیارت در بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
برای زیارت سر مبارک امام حسین علیه السلام بخواند مناسب
چهارم زیارت معروفه منداوله که شیخ مفید استند و شهید غیر
از صفوان و ابی کردند که حضرت صادق علیه السلام با و فرمودند
که در اینجا حضرت را چنین زیارت کن

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ
الرَّهْمَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْأَمَّةِ الْهَادِي
الْمُهْدِيَّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الدَّمْعَةِ السَّابِكَةِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ لُصْبَةِ الرَّائِبَةِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ وَعَلَى الْأُمَمَةِ مِزْدُ رَيْنِكَ وَبَيْنِكَ أَشْهُدُ لَعْدَ
طَيْبِ اللَّهِ بِكَ الزُّبَابَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَ
أَبَاكَ وَجَدَكَ وَأَخَاكَ وَأُمَّكَ وَبَيْنَكَ عِزَّةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ
بِأَنْزَالِهَا مِنْ الْأَطْيَابِ الثَّالِثِينَ الْكِتَابَ وَجَعَلَ سَلَامَ
الْبَيْتِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْئِدَةً
مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْكَ مَا خَابَ مِنْ مَشْكِكَ بِكَ لَجَا إِلَيْكَ

وَلَمَّا نَزَلَ بَيْتَ حَضْرَتِ امِيرِ نُوْحٍ

عليهما السلام پس بدان اولاده نغظیم و توفیر هر یک از پیغمبران و اوصیا
صلوات الله علیهم همه مکلفین لازم است عفت و شرف را چه در
ایشان باشند یا نباشند و احترام و اکرام ایشان در حیات و ممات و وفات
نکند پس اگر در زمان حضور یکی از ایشان کسی در محضر شریفش حاضر شود
و سلام نکند و محبت نکند بدالبته اهانت کرده و حقیر شمرده آن رسول
معظم و رد کار جلالتش و راهم چنین بعد از وفات اگر در نزد مرفدش
حاضر شد البته باید چنان کند که کو پا زند و حاضر و ناظر است چون
مرفدان و رسول معظم بحسب احتیاج کثرت در همان مرفد طیب و حاضر
امیر المؤمنین علیه السلام است لهذا بنایست بی سلام کردن بر ایشان
از آن حرم شریف بیرون و دو الی ادای حق لازم ایشان نشده و در آن
نیز اشاره بدان فرمودند **در منزلت حضرت امیر** الزبارة بسند معتبر و
است

نغظیم

از مفضل بن عمر که گفت مشرف شد خدمت حضرت صادق علیه السلام
و عرض کردم که من مشتاق شد بوی غری یعنی نجف اشرف فرمود چه نو
شایق کرد بوی او گفت و شد ارم زیارت کنم حضرت امیر المؤمنین
و فرمود با سپیدی فضل زیارت آنحضرت را گفتیم به باین سؤل الله
ان زانسانم دهید فرمود چون اراده کنی زیارت امیر المؤمنین علیه
السلام را پس زیارت کننده عظام ادم و بدن نوح جسم علی بن ابیطالب
و پس سبب فرستادن ادم را در آنجا بیان فرمود انگاه فرمود پس
چون قصد کردی زیارت طرف نجف اشرف زیارت کر عظام ادم
و بدن نوح و جسم علی بن ابی طالب علیهم السلام را پس بدرسینکه
زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته و محمد خاتم پیمبران را و علی بن
اوصیا صلوات الله علیهم را و ثابنا محل زیارت این دو پیغمبر عظیم
الشان را بالای سر است در همان جا که زیارت حضرت سید الشهداء
علیه السلام را باید کرد پشت بقبله و رو بایشان چنانچه در آ
زیارت معصود ذکر کرده اند و در مزار شیخ معیند و مصباح سید
و مزار شهید در زیارت و ده که از جناب صادق علیه السلام مروی است
بعد از ذکر زیارت سید الشهداء علیه السلام در بالای سر چنانچه کند
چنین دارد (ثُمَّ يَخْوُلُ إِلَى الرَّيْلِ بْنِ قُلِّ السَّلَامِ عَلَى أَيْدِي الْأَمَّةِ الْخِ
ثَمَّ إِلَى عِنْدِ الرَّاسِ لِيُزَارَةَ أَدَمَ وَنُوحَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَفِي زِيَارَةِ
أَدَمَ الْخِ) انگاه بگرد و بپایانزد پای و بگوید الخ بعد از آن باز گرد
و بپایانزد بابت سر آنحضرت بحجت زیارت ادم و نوح علیهما السلام

و این کلام صریح است آنچه گفتیم که بابت رحلت پارتی علیه السلام ایشان را از پارت کرد و در تمام اخبار شرحی از زیارت ایشان نشد جز در این خبر پس آنچه مرسوم شد میان عوام و خدام و بعضی از اهل علم که پشت سر و قبیله میایستند آن و پیغمبر عظیم الشان را در حکم دعا یا و غیر معصود را آورده زیارت میکنند علاوه بر اینکه با ادب مفرقه وارده عمل نکردند در تعظیم و تجلیل ایشان ^{نداشتند} نهایت تفصیر را کردند و اما اصل زیارت پس در کتب مذکور و غیرها چنین است

زیارت آدمی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا الشَّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الظَّاهِرِينَ مِنْ
مِنْ وَلَدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَوةً لَا
يُخْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

مؤلف گوید این زیارت را از مراد شهید نقل کردیم و در مراد
شیخ مصنف این طایفه را از مراد شهید نقل کردیم و در مراد

زنا نوح حضرت نوح

صفحه ۹۷

التهنئة نذارد و در اول فتره آخر و صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ رَا نذارد

زنا نوح حضرت نوح

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ
اللَّهُ فِي أَرْضِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ لَدُنْكَ وَذُرِّيَّتِكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ **مؤلف گوید** وَبَرَكَاتُهُ

در این خبر شریف فرمودند که برای هر یک دو رکعت نماز زیارت
بکند و از کلمات علما معلوم میشود که در این حرم مطهر مطلقاً
رکعت نماز زیارت باید کرد دو رکعت برای حضرت چهار رکعت برای
ان و پیغمبر صلوات الله علیه چه این زیارت مخصوصه ایشان را
خواند یا بخواند حتی شش رکعت که در زیارت ششم مذکور است
باید به همین نحو تقیه شود **شیخ** صدوق علیه الرحمة در کتاب من
لا یحضره زیارت برای آنحضرت نقل کرده و در آنهار ذکر می آید و
بنی مرسل است و در آخر زیارت فرموده (وَصَلِّ عِنْدَ سِتِّ
رَكَعَاتٍ وَتَسَاءَلُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ لَزِيْجَةَ عِزِّهِ عِظَامِ اَدَمَ وَجَسَدِ نُوْحٍ وَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ زَارِفِيْهِ فَعَدَّ زَارَادَ اَدَمَ وَنُوْحًا وَآلِهِمَا

المؤمنين

المؤمنين عليهم السلام فضلى لكل زياره ركعتين (دو نماز)
حضرت شش رکعت نماز میکنی و هر دو رکعت سلام میگوید زیرا
که در قبر بجانب عظام ادم و حید نوح امیر المؤمنین علیهم السلام
است پس هر که انقبضه از زیارت کرد بجهنم و زیارت کرد ادم و نوح
امیر المؤمنین علیهم السلام و این نماز میکنی برای هر زیارت دو رکعت

و در هر روز از شیخ محمد بن المشهد که در چند زیارت مطلقه و مخصوصه
نصیح کرده که نماز زیارت در این جزء شش رکعت است بهمان تفصیل

و ابرج طایفه در مصباح الزائر بعد از ذکر زیارت ششم
معروف که در کتاب و زیاره پنجم است فرموده (ثم صل صلاة الزائر)
ست رکعات له و لادم و نوح علیهم السلام لكل واحد منهم ركعتان
انگاه شش رکعت نماز کن دو رکعت برای امیر المؤمنین و برای جناب
ادم و نوح علیهما السلام هر یک دو رکعت **و شیخ طوسی**
قدس سره در کتاب مصباح منتهج بعد از ذکر زیارت برای حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام که در آن اسمی از آن و پیغمبر علیهما السلام
برده نشد و بعد از ذکر دو رکعت نماز زیارت با ادبش فرموده
و تقوم فضلى اربع ركعات تقرئ فيها مثل ما قرأت به فى الركعتين
و یجزيك ان تقرئ انا انزلناه فى ليلة القدر و سورة الاخلاص
و یجزيك اذا عدت عن ذلك ما تبسرك من القرآن تكمل
بالاربعة ركعات الاوليان منها الزياره امیر المؤمنین صلوات
الله علیه و الاربع لزيارة ادم و نوح علیهما السلام ثم شیخ

الزهراء عليها السلام تسغفر لذنبك وتدعو بما بدا لك برحمتي
وچهار رکعت نماز میکنی و میخوانی در اینجا پنجه در آن دو رکعت خواند
یعنی سوره الرحمن پس کفایت میکند ثورا که بخوانی سوره انشا
انزلناه و سوره قل هو الله و اگر از این عدول کردی کافیست و
که بخوانی اینجا مدبر شود ثورا از هزاران و با این چهار رکعت تسبیح
و اکمال میکنی یعنی اثنی عشر رکعت زیارت مشرعه در این سیرم واد و از
انتها برای زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه چهار رکعت
برای زیارت جناب ام و نوح علیهما السلام انگاه شیخ حضرت
زهراء علیها السلام زامیفرستی و برای گاهان خود استغفار میکنی
و آنچه میخواهی دعا میکنی و مراد از زیارتش و پیغمبر علیهما السلام در
این کلمات که سبب یجا آوردن نماز است یا مجرد حضور و سر مرفد
مطهر ایشان است یا با سلام مخصوص کند شتر یا آنچه بزبان را برجا
کرد و مسلم داشتن این از زائر مؤمن که نشود در حضور و پیغمبر
عظیم الشان حاضر شود و سلامی نکند و ثنائی نکند و لکن و احسن
که با این همه اهتمام و تکیه از سنن مؤمن که است که کسر زائری و مجاور
بکردن ناموفق شود و بالله المستعان

و اما علی شریف

که خواندن دعای شریف مخصوصی است در عقب نماز زیارت و سبب
نمازها از واجب مستحب تا از امیکه در نجف شریف مشرف اند پس
بدانکه شیخ طوسی قدس در مذهب وایت کرده از شیخ حسین محمد بن

احمد بن داود صاحب ادریس معروف که او بسند خود روایت کرده از
یونس بن ظبیان گفت فتم بحمد حضرت صادق علیه السلام
زمانی که در حجره شریف داشتند پس مرا با خود برد بمکانی و در آنجا
ایستاد و دستها را بلند کرد و دعائی اهل سنه خواند که انرا تفهیم
پس در رکعت نماز کرد و در آنجا بجهت سوره کوچک خواندند که
مرا فهمانند و انرا بمن اموختند تا آخر خبر **و سید عبد**
الکریم بن طاووس طاب ثراه در فرقه الغری بن خبر را بسند دیگر
بیز نقل کرده و شیخ هزار و ابن طاووس قدس در مصباح الزائر بعد از ذکر
زبارت و ده بر و ابی صفوان فرمودند (و کلمات صلیت صلوٰه قرآنا
کانت و نفلا مده مقامات بمشهد امیر المؤمنین ع فادع بهذا الدعاء
مروفت نماز کردی یا هر چه نماز کنی چه نماز واجب باشد چه ^{مستحب}
مدنی که در مشهد امیر المؤمنین ع اقامه داری پس این عار را بخوان
و در نیست که این از ثمره کلام حضرت صادق علیه السلام باشد
در روایت صفوان نرا از کلام شیخ و سید چون نسخ کتب معتبره
در بعضی کلمات این دعا اختلافی داشت ما انرا از شیخ صحیح ^{نهاد}
شیخ طوسی نقل کردیم الدعاء

اللَّهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قُدْرَتِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ
فَضْلِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ مَا قَصِدْنَا
عَلَيْنَا مِنْ فَضَاءٍ أَوْ قَدَرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْظِمْنَا مَعَهُ

صَبْرًا بَقِيَّتُهُ وَبَدَّدَتْهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ
يَنْبِي فِي حَسَنَاتِنَا وَتَقْضِيْلِنَا وَسُودِ دَنَا وَتَجِدْنَا وَتَعْمَلْنَا
وَكِرَامَتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا
اللَّهُمَّ وَمَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ
فَضِيلَةٍ أَوْ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ
شُكْرًا بَقِيَّتُهُ وَبَدَّدَتْهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي
رِضْوَانِكَ وَحَسَنَاتِنَا وَسُودِ دَنَا وَتَجِدْنَا وَتَعْمَلْنَا
وَكِرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْهُ لَنَا أَشْرًا
وَلَا بَطْرًا وَلَا فِتْنَةً وَلَا مَقْتًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيَانًا فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عِثْرَاتِ
الْإِنْسَانِ سَوْءِ الْمَقَامِ وَخِفَةِ الْمِيزَانِ اللَّهُمَّ لَعْنَتُنَا
حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ وَلَا تَزِنَا أَعْمَالُنَا عَلَيْنَا حَسْرَاتٍ
وَلَا تَخْرِجْنَا عِنْدَ فَضَائِكَ وَلَا تَقْضِنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ
تَلْفَاكَ وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْكُرُكَ وَلَا نُنْسَاكَ وَنُحْشَاكَ
كَأَنَّهُمَا تَرَاكَ جِبْرِ تَلْفَاكَ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ

وَأَجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ رَجَائِنَا غُرَفَاتٍ
وَأَجْعَلْ غُرَفَاتِنَا عَالِيَاتٍ لِلَّهِ وَأَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سَعِيدِكَ
مَا قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَالْهُدَى مَا أَبْقَيْتَنَا وَالْكَرَامَةَ
مَا أَحْبَبْتَنَا وَالْكَرَامَةَ إِذَا تَوَقَّيْتَنَا وَالْحِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ
عُمُرِنَا وَالْبَرَكَاتِ فِيمَا رَزَقْتَنَا وَالْعَوْنَ عَلَى مَا حَلَلْنَا وَالثَّبَاتَ
عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا وَلَا تُعَاقِبْنَا بِجَهْلِنَا
وَلَا تُنْذِرْ جُنَا بِخَطِيئَاتِنَا وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا
فِي قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا عِظَاءَ عِنْدِكَ إِذْ لَمْ نَكُنْ فِي أَنْفُسِنَا وَ
انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَزِدْنَا عِلْمًا نَافِعًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ
قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَعَيْنٍ لَا تَذَمُّ وَصَلَاةٍ لَا تَرْفَعُ وَاجْرِنَا مِنْ
سُوءِ الْفِتَنِ بَاوِلَى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

مؤلف گوید

این دعا شریف باین مضامین عالی استمال بر همه امود دنیا و آخرت و
اهتمام در خواندن آن را بر این ارض مقدس باین کثرت چنان مجرب و مشهور
که در این طول مجاورت کاهن در حرم مطهر یکوشم نرسیده از زائری یا
مجاوری فقرای این دعا و هزارها دعای اغیار و سنی را با آن فقر

موحش شنید و خواهم شنید نیت این مکر از ضعف سلام
و رفتن عبرت از اهل ایمان و غلغله جو شیطانی رسیدن بد
خدا و انتهای **و اما عمل چهارم** بسو و خذلان
که رفتن بمسجد حنابا باشد پس بدانکه نزدیک از ضعیفانه نجف اشرف
از طرف شرق و فاصله سه هزار ذراع تقریباً مکانی است که در آن
در قدیم بنایی داشت کوباشیه بمبیل که آن فائمه میگفتند و علم
مینامیدند وجه نامیدن شدن از بنا با این اسم معلوم نشده و
محمّلت که نشانه فرسخ بوده چه از اینجا تا شهر کوفه هر مقدار
مسافت دارد و چون جناب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
را در شب حرکت دادند که در تربت پاک نجف دفن شود عبور با
بنا افتاد و بجهت غرض احترام آنحضرت چون رکوع کنند گمان که
شد پس از احسانه نامیدند و گاهی فائمه مایل میگویی و این یکجهت
شرافت این محل است و جهت دیگر آنکه چون سر مبارک حضرت سید
الشهدا علیه السلام را از کربلا بکوفه میبردند شب را بنموضع
کناشتند از این جهت در اینجا نماز و دعا و زیارت مقرر شده و
غامه زواری از فیض این محل محروم بجهت نادانی و تنبیه نکردن ابا
ایشان را و بجهت قلّه نزد و ندانستن بزرگی و مقام این محل شریف
مهجور و منزول و خراب مانند و حال آنکه منزل اول سر مطهر حضرت
ابوبعد الله علیه السلام است که از بد ز مبارک جدا شد و غریب
در اینجا شب بسر برده بلکه شیخ فقهادر کتاب حج جواهر الکلام بعد از ذکر

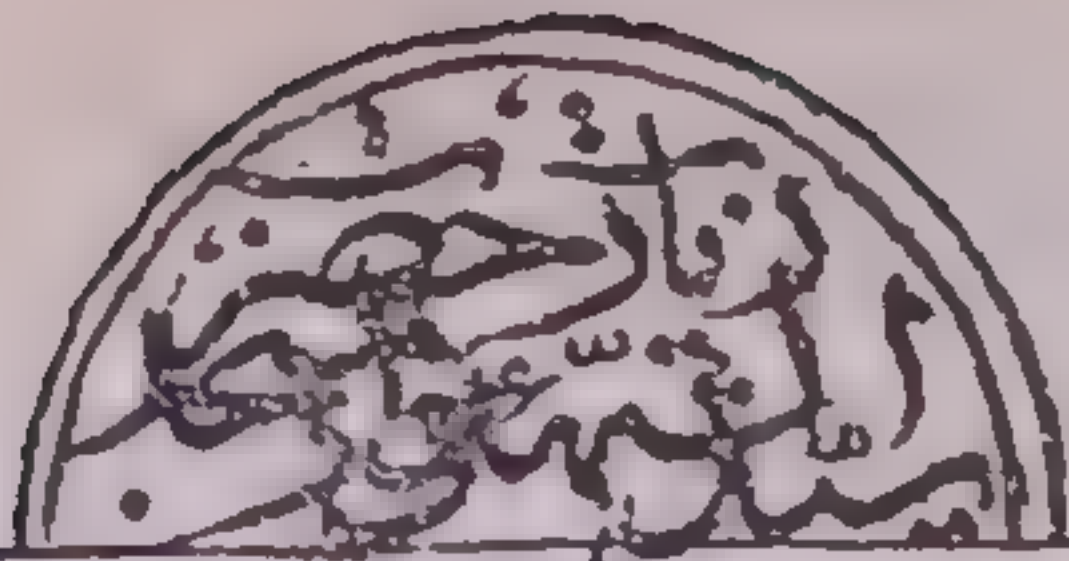
نمازد و این مقام احوال داده که اینجا مدفن سر مبارک باشد یعنی بعضی از
اجزاء شریفه آن را اشاره بمصیبت عظمیه کرده که ظلم حضرت را جرئت بر تو
از نیست و مؤتدیان احتمالات آنچه بجزر المشهد که در مزار خود گفته

زبان آخری له منک الله علیه و آله و سلم و اینها را نیز با اینها

عند القائم القری قد جانی الاثران راس الحسین علیه السلام هناك) و با
دیگری بر آنحضرت که در هر روز و در هر ماه بان بارت کرده میشود
و نیز آنحضرت را بان بارت کنند و قائم که نجف است پس بجهنم که
در خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام اینجا است
ظاهر این خبر در اینجا است که در اینجا احوال داده که در اصل
وضع هناك بوده چنانچه گذشت که در اینجا گذاشتند بهر حال این
محل باین شرافت کرد و هر بلاد بید بود و سناری و موالبان که از شو
و محبت هر ساله الالف الوف در راه آنحضرت صرف میکنند
و عسل و زرد و غنیم و تجلیل این محل میکنند و در بنا و عمارت
و زیارتان عبادت را و بجهود خود را صرف میکنند و خانه
موجوده در پشت مسجد کوفه که اثر انسبت میدهند بحضرت
المؤمنین علیه السلام و نا حال در هیچ کتابی پیدا نشد و عالمی
و سندی هر چند بسیار ضعیف باشد برای این نسبت ذکر نشده با این
بازار شرق و اوج و جزو مناسک زوار و هر چند بی خردان در کیفیت
صرف جوه بر تپه مبلغ در آن صرف کنند این محل عظیم القدره و
زوار و نه مورد صرف جوه برونه معبد طالبین خبر فور بسیار

جبار در تربیه این مسجد شریف بناهای غالبه و قباب پیغه و شمو
معلقه و این مسجد چنین خراب و پیران بی خادم و کوپار و شنائی چراغ
ناکنون در شب و خود ندیدند تا روز جزا در نزد مالک يوم الدين چه
شکاینها کند از مصد حضرت جبار منتقم چه حکم درآید و اما اذا
وارده برای این مسجد شریف پس چند چیز است اول در رکعت نماز
شیخ مفید در مزار و سید جلیل در مصباح شهید اول در مزار و
کردند از مفضل بن عمر گفت گذشت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
بعالم ما ناله و راه غری یعنی آن علم که گنج شد بود بجهت جنازه حضرت
پس در رکعت نماز کرد پس با آنحضرت عرض کرد ندانم چه نمازی است
فرمود این موضع سر حاتم حسین بن علی علیهما السلام است که آنرا
در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند نگاه آنرا بنزد عبید الله بن
زبیر بردند و دم خواندن این عاچنا پنجر در رکعت مزبوره از صفو
جمال روایت کردند که حضرت صادق علیه السلام با و فرمودند چون
بعالم یعنی خانه رسیدی بگو

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى مَكَانِي وَتَسْمَعُ كَلَامِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ
شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي قَبْلَ أَنْ يَقُولَ بِي مَنْ مَكَانِي وَبَارئُهُ
وَقَدْ جِئْتُكَ مُتَسَفِّعًا بِنَبِيِّكَ بِي الرَّحْمَةِ وَمُسَلِّمًا
بِوَعْدِي سَوْلِكَ فَاسْأَلْكَ بِهِمَا شَيْئًا أَعْطِمَ وَالْهُدَى
وَالْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

حاشیه

صفحه ۱۰۶

سید شیخ محمد بن المشهد فقه در مزار خود روایت کرده که حضرت
 امام حسین علیه السلام را حضرت صادق علیه السلام در مسجد
 جنبین بابت کرد و چهار رکعت نماز کرد و زیارت این است
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ الطَّاهِرَةُ
 سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدِ امْتَنَ
 الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاسَدْتَ فِي اللَّهِ
 حَقَّ جَسَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى
 أَتَاكَ الْبَقِيَّةُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَخَارَعُوا
 وَأَنَّ الَّذِينَ خَنَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى
 لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْرِئِ الْعِزِّ اللَّهُ الظَّالِمُ
 أَكْثَرُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ
 الْأَلِيمَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفًا بِحَقِّكَ
 مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا

باجهت

بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ

فَاشْفَعْ لِي **مَوْلَى كَوْنِي** عِنْدَ رَبِّكَ

تزد بک مسجد حنا از طرف مشرق نل کوچکی است که از او پی میگویند در قدیم
محل معرفت بود و ابی داشت و در اینجا جی از بزرگان اصحاب حضرت میرالمؤمنین
مدفونند که یکی از آنها کبیل است که قبرش ظاهر و از ما بعضی اثری نیست و
کمانم رشید هجری که جلالت قدس خبلی از کبیل بالانرا است و اینجا با
و احنف بن فیس معروف که در حلم با و مثل زنند نیز در اینجا است بلکه
جتار عسید زیادیدر عید الله و مغیره نیز در اینجا پسند پس فایر چون
بانجا رسید اولاد و رکعت نماز کند چنانچه صفوان از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که با و فرمودند چنین کند و
ثابتاً این دعا را بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَخْصٰنِيْهِ مِنْ جَسَدٍ مُّوَلَّدٍ
وَ اَسْتَخْلَصَنِيْ اَكْرَامًا بَابٍ مِنْ مُّوَالَاةِ الْاَبْرَارِ اَكْتَفَرَةُ الْاَطْهَارِ
وَ الْخَيْرَةُ الْاَعْلَامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْيِيْ اِلَيْكَ وَ تَضَرَّعِيْ
بَيْنَ يَدَيْكَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تَحْفِظُ عَلَيْكَ اِنَّكَ الْمَلِكُ
الْعَزِيزُ چنانچه در همان روایت مذکور است و ثالثاً سلام
کند بر همه اصحاب حضرت که در اینجا مدفونند و آنچه تواند بخواند
از سوره و آیات قرآن که مضر است خواندن آن برای اهل قبور مثل
سوره پس حمد و بازده مرسته قل هو الله احد و هفت مرسته انا انزلنا
و ایزالکرسى همه را شربک کند و از فیض همه بهره مند شود و سوره
ارواح مقدسه ایشان منقلب شود بمولای ایشان و مولای هر مومن

سید الشهدا
در بیان فضیلت حضرت

و مؤمنان امیر المؤمنین و ائمه مناسبت که از آن ظالم حیار عینند
زیاد یاد کند و از آنچه نسبت به ایشان خاص آنحضرت کرد از انواع ظلم و
اذیت و قتل و دار کشیدن و بمیل آهنی گذاشتن در چشمتان که
بلکه سنگ کردن حضرت و جمع کردن مردم در مسجد برای این عمل منکر کرد
همان روز بمقتضی نرسید و بطاعون مبتلا و دینار از لوث جو خود با
نمود و غیر اینها بطرارد و نا تواند همانرا بلعن او پاک و پاکیزه و خوشبو
و معطر کند تمام شد اینچه مقصود بود از ذکر مختصر از مناسبت زابر در

بخفا شرف و اما اعمال مستحکم و سهله پس

بر سآله سلامه المرصاد جعفر رجوع کنند که وافی و کافی است

فصل فی ذکر فضیلت حضرت
مختصر و حدیث مستطهر

حضرت ابی عبد الله الحسین و غیرها و در آن چند مقام است

مقام اول در ذکر

اعتبار از بارات مخصوصه آن حضرت آن هشت است اول حبیب
بنیه آن بنیه شعبان و لیالی قدر و عید بن عرفه و عاشورا و ادر
آپس و آن سخن نیست زیرا که علمای اعلام در کتب معتدله با سبیل
معتبره انرا و ایت کردند و اما شش بارت دیگر پس در جمله
محال تا مل و شبهه شد برای بعضی از اهل علم بجهت نسبت ندادن
انها را علما با امام علیه السلام در کتب مراد چنانچه سابقا از جمله
رحمه الله نقل نمودیم و اینکه در کتاب مخفه نقل نکرده ایمین جهت

در کتاب بارات
در روز عاشورا
در روز قدر
در روز عید

جز زيارت با ذکر شبهه در آن ماد و سابق و جمیع احوالی برای آنست و تمام
انها و صحت نسبت بامام ذکر نمودیم و حال نبرد و وجه دیگر برای
اعتناء تمام با جمله از آنها ذکر میکنیم باقرائش خاصه برای هر یک از آنها
که انشاء الله تعالی بعد از تمام در آنها شبهه ننماید و با طیبین توان نسبت داد
انها را بامام علیه السلام پس میگوئیم وجه اول آنکه شیخ جلیل محمد
المشهوره در اول مزار خود فرموده (و بعد فانی جمیع کتبی
هذه من فنون الزيارات في المشاهد وما ورد في الترغيب في المساجد
المباركات والادعية المختارات ما يدعي به عقيب الصلوات وما يناسب
به القديم تعالى من لذيذ الدعوات في الخلوات وما يلجأ اليه من
الادعية عند المهمات انصرفت به من ثقات الرواة الى السادة
من رابن كتاب جمع تقوم از فنون زیارات و آنچه رسید در ترغیب و مساجد
مبارکه و دعا های برگزیده و آنچه در عقب نماز ها خوانند میشود
دعا های لذیذ که بان با حضرت باری تعالی مناجاة باید کرد و دعا ها
که بان پناه باید برد در نزد امور مهمه از روایات و اخبار بیکه بنویسند
را و بان عادل بمبارسیده تا ائمه انام علیهم السلام یعنی آنکه برای من
انها را نقل کرد امامی عادل بود و آنکه برای او نقل کردند نیز چنین بود
هنگذا تا برسد بامام علیه السلام پس آنچه ذکر شود در این کتاب از
زیارات دعوات تمام انها مرئیست از معصو علیه السلام پسند صحیح
با صلاح متأخرین لا اقل پسند معبر خواهد بود و از این عبارات
حال ادعیه معروفه مقامات شریفه مسجد کوفه معلوم میشود که ثما

انها بسند معتبر و بیست و یک پر که تمام انها در این مزار نقل فرموده پس هر زیارت
مخصوصه که از این مزار نقل کنیم مروی و معتبر خواهد بود و چه دوم آنکه
ان عالم جلیل شیخ ابراهیم کفعمی رحمه الله در کتاب بلد الامین و اعما
شهر ربیع الاول بعد از ذکر بعضی اخبار وارده در ثواب زیارت کردن
حضرت ابی عبد الله علیه السلام در هر ماه فرموده (قلت قلین
الحديث و ادنا فی کتابنا هذا للحسن علیه السلام فی اول کل
زیارة مفردة الا ان یکون فی الشهر زیارة موطنة فتکفی بذكرها)
انتهی یعنی بجهت این و حدیث که در استیجاب زیارت آنحضرت در
هر ماه وارد شد من و اول هر ماه زیارت مفردة در این کتاب نقل
کردم یعنی از زیارات ماثوره مطلقه مگر آنکه در آن ماه زیارت موطنة
داشته باشد که من اکتفا میکنم بذكر آن در ماه و حسب شعبان و رمضان
و شوال و ذی الحجة همان زیارات مخصوصه معهوده را نقل کرده و
موظف شد و عملی برای منی جز بدستور العمل شرع و رسیدن از
ائممه علیهم السلام نشود و در نزد آن مرحوم بعضی کتب مزار معتبره
قدیمه بود که حال **و جبرئیل** از انها نشانی نیست
و اما از این شواهد خاصه پس از اینقرار است اول رجب سید جلیل
علی بن طاووس قدس سره در کتاب مصباح الزائر بعد از ذکر ثواب زیارت
دوران فرموده شیخ زبیر بن عوف قال لیس فی زیارة شعبان
شعبان اصعبا از اردت ذلك الخ انگاه در فصل فضل زیارت
آنحضرت در نیمه شعبان فرموده (و اما الزیارة فی هذه الليلة)

در بیان

فقد روی انه نزار فيها بالنزارة التي قدمناها في اول رجب فتؤخذ من
حاصل فرموده در فضیلت زیارت مخصوصه اول رجب آنکه باین زیارت در
شب پیمه شعبان باین زیارت کنند انحضرت را و در فصل زیارت پیمه شعبان
فرموده و اما زیارت باین شب یعنی مخصوصه بان پس بجمیع کس رواست
که آن حضرت زیارت کنند در آن شب باین زیارت که در اول رجب کر کردیم
پس از آنجا بگویند و زیارت کنند این کلام صریح است و اینکه الفاظ این
زیارت و اختصاص آن باین دو وقت هر دو مروست و تیر در کتاب الفیه
در اعمال پیمه شعبان فرموده **فصل** بیاوند کرم من لفظ زیارت
الحسین علیه السلام فی نصف شعبان اقول ان هذا الزیارت
مما یزنها الحسین اول رجب ايضا و انما اخرنا ذکرها فی هذه الليلة
لانها اعظم قدرها فی الاشرف من المکان (این زیارت آنکه ذکر میشود
آن زیارت است که حضرت را در اول رجب باین زیارت کرده میشود
و ما این زیارت را در اول رجب کر نکردیم و در اینجا ذکر کردیم بجهت آنکه
قدرو منزلت شب پیمه شعبان پس آن را در محل اشرف کر نمودیم و این
کلام در صراحت مثل کلام سابق است و نیز در مصباح بعد از ذکر
زیارت انحضرت را در اول رجب زیارت شهدا که اسامی ایشان در آن مذکور است
فرموده (قد تقدم حدیث شهداء فی زیارة عاشوراء و انه مختلف
فی هذا المکان بخلاف اسماء و ایضا فی الزیارة و التخصیص و یلیق
ان یعرف بذلك الله جل جلاله بقوله اننا بنعنا فی ذلك ما و انباء او رو
و نقانا فی کل موضع کما وجدناه) کدشت حدیث شهداء در زیارت عاشورا

عاشوراء

یعنی

یعنی زیارت ناحیه مقدسه که منتهی است سامی شهدا بر واپنی که مخالف است
در عدد با آنچه در اینجا ذکر کردیم و در سامی ایشان نیز با هم مخالفند
و بدانکه ما در نقل متابعت نمودیم آنچه را که روایت کردیم با اذن
دادند که این روایت کنیم با آنچه را که در کتاب بدیم و سندی بصالح کتاب
نداریم در هر موضع آنچه باقییم نقل نمودیم و واضح است که اگر از زیارت
مرویه بلکه سندش معین نبود جای معارضه انداختن از زیارت ناحیه
مقدسه و عدد خواستن نداشت و نیز مصحح بعد از ذکر زیارت ^{فصل} حضرت
در سینه رجبه **فاما کیفیت زیارت سید الشهدا** و هذا الوقت
فینبغی ان یزار بالزیارة الجامعة فی ایام رجبه بما تقدم من الزیارات المنقولة
فانی لم اقف علی زیارة مخصوصة بهذا الوقت ^{سزاوار} اندکون در سینه رجبه و سزاوار
است که آنحضرت را از زیارت کنند بزیارت جامعه رجبه یا بعضی از
زیارات منقوله که گذشت زیرا که واقف نشدیم بر زیارت سید الشهدا
داشته باشد باین وقت این کلام صریح است در اینکه آنچه ذکر کرد
از زیارات مخصوصه در سینه رجبه نام مروی مقدم است
بر زیارت مطلقه در این وقت است اگر زیارات انهارا و اگر دستشانها
نرسید پس انگاه یکی از زیارات مطلقه را بخواند و ظاهر امر از
شیخ مفید در نزدست نبود و الا بمنقر موثقا فتم **بسم الله**
این زیارت را شیخ مفید شهید اول در نقل کرده اند و عبارت مزاج
مفید چنین است (من الزیارات المخصوصة زیارة النصف من رجبه
سُمی بالعقیلة فاذا اردت ذلك الخ) و شهید فرموده از زیارات

مخصوصه زیارت عقیله است و از در نصف ماه رجب است پس هرگاه خوا
که در آنوقت زیارت کنی آنج و عقیله اگر اسم این الفاظ زیارت باشد
نشود که غیر مروی باشد چه نشود زیارت تألیف شده دیگران را
علماء اسم گذارند آنگاه مثل این و عالم جلیل و مقام فضل انرا با
اسم یاد کنند انرا برای این وقت معین نمایند لکن محتملست که اسم
اصل این زیارت مخصوصه باشد یعنی زیارت ریمه رجب طبر
زیارتیکه باشد انرا عقیله گویند بجز حال این زیارت بعینه ها هم
زیارت جابر بن عبد الله است در روزاربعین با اختلاف جز
در زیاده و نقصان غیر آن که میشود از اختلاف نسخ باشد اختصاص
دادن آن و بزرگوار انرا با این وقت شو مکر از روی تصریح و شافعی

چنانچه در منامل **نیمه رجب** منصف یوم

گذشت تصریح سید جلیل این طایفه است که زیارت مخصوصه دار مرویست
و اینکه این زیارت است که در اول رجب باید خواند علاوه بر آنکه شیخ معین
و شهید مرتضی هر دو در این زیارت شریک کردند و عبارت شیخ
این است (زیارت اول یوم من رجب ثلثه النصف من شعبان فاذا اردت
ذلك السج) و شهید مرتضی در منار نیمه رجب این زیارت و ملحوظ نموده و این
گونه کلمات بمروری بنویسد زیارت زیست برین اهل علم شایسته است چه

رسد با کابرین **لیا لی قدر** و در ساء ملت

در صبح الزیارت فرموده شرح الزیارة و هی مختصه بهذا اللیل و زیارت
بها فی العیدین اذا اردت ذلك السج این زیارت مختصر است بهر شی

و لیلته

در شب عید فطر و اعیان نیز زیارت حضرت زبارة کند و محمد بن ابی
در مزار فرموده زیارة الحسین بن علی علیهما السلام ایضا حضرت
یزید بها فی لیلۃ القدر و فی العید بن و بالی سنا عن ابی عبد الله الصا
جعفر بن محمد علیهما السلام اذا اردت زیارة الحسین بن علی علیهما
السلام زیارة مختصر است برای آنحضرت که بان شب فطر و عید
زیارة کرده میشود و این کلام صریح است این که در صد و این خبر
که از حضرت صادق علیه السلام مسند نقل کرده یازده خان
یاد و خبر دیگر صریح با اختصاص شد و الا چگونه میشود عالمی
زیارت مروتی مطلقه را نقل کند و از خود اختصاص دهد ان را بزم
معینی و نیز شیخ مفید و شهید اول و جمیع ما الله انرا برای این اوقات
معین کرده اند و علامه مجلسی در بحار و مخنفه فرموده از خبریکه
محمد بن المشهدی نقل کرده ظاهر میشود که این زیارت مطلقه است
و اختصاصی با زمانها ندارد و باین حد وجود با ضربات ان اعلام
مثل ایشان عید است عید فطر و عید صحرایی سید جلیل
علی بن طاهر و سرفردس سره در کتاب قبال در ضمن اعمال شب فطر فرمود
و منها زیارة الحسین علیه السلام فی لیلۃ عید الفطر و قد ذکرنا فی
البحر الثاني من کتاب مصباح الزائر و جناح المسافر بعض فضله و
ما اخبرناه من الروایة الفاظ زیارة المختصه فان لم یکن کتابنا عنده
وجود فی مثل هذا البیانات فلیز الحسین علیه السلام و ائمه
بعین تلك زیارة من زیارات المرویه فان لم یجد زیارة من المنقول

فلنبره علیه السلام بما يغنيه الله جل جلاله عليه من العظم والتكبر
له والثناء عليه والاعتراف له عليه السلام بامامته والبرائة من اهل
عدوانه والنوئل الى الله جل جلاله بشريف مقاماته في قضاء ما يعرض
من حاجاته اذ اعمال شب فطر زیارت حسین علیه السلام است وما در جزو
دوم کتاب مصباح الزائر بعضی از فضائل و الفاظ زیارت مختصه بان که
از روایت خنیا گردیم ذکر نمودیم پس اگر در انوقت مصباح رنزد او بنا
ان حضرت را یکی از زیارات مرویه زیارت کند و اگر از زیارات منقول
چیزی نیافت پس زیارت کند انحضرت را با آنچه خدا بختالی بر زیارتش جای
کند از سلام و تعظیم و ثناء بر جنابش و اعتراف بامامتش و بیزاری از
دشمنانش و منوئل شود بمقامات شریعه اش بحجت بر آورده شد
حاجاتی که دارد و در این کلمات بالصرح خبر دادند که زیارت مخصوصه
عبد بن مرویست با وجود ان زیارت خواندنش مقدمست بر خواندن
زیارات مطلقه مرویه و این نشود مگر بانهاست اطینان و توف بور
ان از اهل عصمت علیهم السلام **و نیز در اقبال در اعمال و**
عبودیت فرموده و اما لفظ ماند که فی هذا اليوم زیارت علیه
افتد ذکرانی کتاب مصباح الزائر و جناح المسافر زیارتین مختصتا
بهذا البقیات و لیس هذا الكتاب بقصدیه الزیارات فان حدیثك
الزیارتی الاقر الحسین علیه السلام لبلة الاضحی و یوم الاضحی
ذکرناه فی هذا الكتاب من الزیارة لیوم عرفة و اما الفاظ مخصوصه
ان حضرت را در این و زیارت یارین زیارت کرد پس و زیارت است که

مختصر است باین وزود در مصباح الزائر نقل کردیم و چون این کتاب برای ذکر زیارت
نبود انرا ذکر نکردیم پس اگر آن روز زیارت مخصوصه و یا بافت پس باز زیارت
کند حضرت در شب روز و فریاد و الا زیارت کند زیارتی که در اعمال
روز عرفه گذشت و این کلام نیز در افاده هر دو مطلب مثل کلام سابق ^{بعضیت}

در معرفت حضرت زین العابدین علیه السلام

دو عمل روز عرفه فرمود **فصل** فی مانند که من الفاظ الزیارات

المختصه بالحسین علیه السلام بوم عرفه اعلم انه سبائی فی بعض ما ذکره
من الدعوات بوم عرفه زیارة النبی صلی الله علیه و سلم و الاممه
علیهما فضل الصلوات و انما ذکر فی هذا الفصل زیارة مختصر بهذا
اليوم غیر داخله فی دعوائه دو این فصل ذکر میکنیم زیارتی که مختصر
بان حضرت است و روز عرفه و خواهد آمد در ضمن عاها که برای روز
عرفه ذکر میکنیم زیارتی برای پیغمبر و امامه صلوات الله علیهم اجمعین
و لیکن در اینجا ذکر میکنیم زیارتی که مختص است باین وزود داخل نیست
ان عاها و دلالت این کلام نیز بر ما ثور بودن ان از امام علیه السلام
بر هیچ مناسبتی نمی باشد شیخ معین شریعتی زیارتی فرموده اند
که این زیارت مختص است باین وزود در حراز محراب المشهد می مذکور
است زیارة ابی عبد الله علیه السلام فی بوم عرفه و من لم یکنه حضور الموضع
لی و غدر علی ایشان غیر الحسین علیه السلام بوم عرفه فلینحضر انکاه زیارت را
نقل کرده و گذشت که آنچه در این کتاب ذکر کرده تمام مروی و بطریق ثقات یاد

رسیده و شایسته شایسته پیش از این خواهد بود و آمده
در ذکر اینها و زیارات مخصوصه باز اوقات شریفه
شیخ معیند علی بن طائوس قدس سرهما تصریح نمودند که این زیارت برای روز
اول رجب شب نیمه شعبان است و لکن شهید اول در مزار فرموده ذکر
زیارت های مخصوصه بانی عبد الله الحسین علیه السلام در روزها و
ماهها و آنچه مخالف است باین زیارتها از گفتن و کردن از جمله زیارتها
زیارت روز اول ماه رجب است و شبان و روز و شب نصف ماه رجب
شب عقیقه گویند و روزان شب شب نصف شعبان روزان پس هرگاه خوا
الح بفرموده ایشان این زیارت برای شش و فتن است و مخفی نماید که در اصل
زیارت حضرت شفق اند و لکن شیخ معیند رحمه الله زیارت علی بن الحسین
شهید را ذکر نموده مخالف آنچه ابن طائوس رحمه الله در مصباح اقبال
نقل کرده و شهید رحمه الله در مزار هر دو را جمع کرده و مابین چنین کنیم

بسم الله الرحمن الرحيم

هرگاه خواهی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در آن وقت
که گفتا شد غسل کن و پاکیزه بپوش جامه های خود را بپوش و بایست
بر درفته آنحضرت رو بقبله و سلام بفرستی بر اقای ما و رسول خدا
صلی الله علیه و آله و سلم و بر امیر المؤمنین علی علیه السلام و بر
فاطمه صلوٰات الله علیها و بر امام حسن و امام حسین علیهما السلام
و بر باقی ائمه صلوٰات الله علیهم اجمعین بعد از آن داخل شو و بایست
نزد قبر آنحضرت و صد بار بگو الله اکبر و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سُوْلٍ لِلّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَانِمِ
النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنِ وَلِيِّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَابْنَ
حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَقْفَةَ اللَّهِ وَابْنَ سَقْفَتِهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
النُّورِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ
الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْفُرْقَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةِ الذِّیْ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ
الْأَمِينِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِبْنَةَ عَلِيٍّ اللَّهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ

وَالْوَنُورَ الْمَوْنُورَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ
بِفَنَائِكَ وَأَنَا خَتْمُ بَرَحْلِكَ يَا ابْنَتِ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ
اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ الْمُصِيبَةُ وَحَلَّتْ الرِّزْيَةُ بِكَ عَلَيْنَا
وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْ سَائِرَ
الظُّلُمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَكُمْ
عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
يَا ابْنَتِ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ لَقَدْ أَفْسَدْتَ
لِدِيَانَتِكُمْ أَظْلَةَ الْعَرْشِ مَعَ أَظْلَةِ الْخَلَائِقِ وَبَكَيْتُمْ السَّمَاءَ
وَالْأَرْضَ وَسَكَزَ الْجَنَازُ وَالْبِرُّ وَالْبِرُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللَّهِ إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بِدَعَايِ
عِنْدَ اسْتِعَانَتِكَ وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِئْصَارِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ
قَلْبِي وَسَمِعِي وَبَصَرِي سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا
أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهَّرْتَ طَاهِرًا طَهَّرْتَ طَاهِرًا وَطَهَّرْتَ بِكَ
الْبِلَادَ وَطَهَّرْتَ أَرْضَ ابْنَتِ بِهَا وَطَهَّرْتَ حَرَمًا أَشْهَدُ أَنَّكَ
قَدْ أَمَرْتَ بِالْفِسْطِ وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ إِلَيْهِمَا وَأَنَّكَ صَادِقٌ

صِدِّيقُ صَدَقْتَ فِيهِمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ وَأَنْتَ تَارَا لِلَّهِ فِي الْأَرْضِ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولَ اللَّهِ
 وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ اخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ
 وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ
 الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّائِقِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْكَ وَسَلَّمْ سَلَامًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ
 عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبِيلِ الْعَرَبِ وَأَسِيرِ
 الْكُرْبَانِ صَلَوةً نَامِيَةً زَاكِيةً مُبَارَكَةً تَصْعَدُ أَوْطَانًا
 لَا يَنْقُذُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَائِكَ
 الْمُرْسَلِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

انکاء قبر ابوسر و روی راست خود را بر قبر کذا بعد از آن روی چپ را
 انکاء دور قبر بگرد و ضواف کن و چهار جانب قبر را بوسه شوی معین
 طاب ثراه فرموده انکاء بر بسوی قبر علی بن الحسین و بایست نزد قبر انجاء بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ
 وَأَبْنُ بَيْتِ نَبِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ وَ
 رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ

أَشْهَدُ لَعَنَ شُكْرَ اللَّهِ سَعْيَكَ وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ وَالْحَقَّكَ
بِالذُّرُودِ وَالْعَالِيَةِ حَبِثُ الشَّرَفِ كُلِّ الشَّرَفِ فِي الْغُرَفِ
السَّامِيَةِ كَأَمَّنْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ
الَّذِينَ أَزْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ أَهْلَ الْبَيْتِ
الطَّاهِرِينَ لِرَبِّكَ فِي حَقِّ الْأَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِي وَخَفِيفِهَا عَنِّي
وَارْحَمْ دُلِّي وَخَضُوعِي لِلَّهِ وَلِلتَّيْدَانِيكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمَا

بَعْدَ اذَانٍ بِفَتْحٍ بِرَفْعٍ وَبِكَوْ

زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَأَسْعَدَكُمْ
كَمَا أَسْعَدَكُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَجُجُمُ الْعَالَمِينَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بَعْدَ اذَانٍ وَكُنْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ وَأَنْصَارَ عَلِيِّ
بَنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَأَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
أَنْصَارَ الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَعَنَ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَجَاهَدْتُمْ فِي

سَبِيلِهِ فَبِجَزَائِهِ أَكْرَمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلُ أَجْزَاءِ فَرْغِهِ
وَاللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا يَا أَيَّتُهَا كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا
أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَرْزُقُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ
الشُّهَدَاءُ السُّعَدَاءُ وَأَنَّكُمْ الْفَائِزُونَ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بعد از آن باز کرد و بیان نزدیک سربدارك المحضرت و نماز زیارت بکند و دعا کند
برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن سید جلیل علی مرتضی
کتاب بحال مصباح بعد از ذکر زیارت حضرت و گذاردن روی را و تحویل
به فرزند و شایسته طریقه شود و بر و بایست بر سر قبر علی مرتضی و زیارت کند

السَّلَامُ مِنَ اللَّهِ وَالسَّلَامُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِهِ الْقَتَالِحِينَ وَجَمِيعِ أَهْلِ طَاعَتِهِ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِينَ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلَ قَبِيلٍ مِنْ تَسْلِي خَيْرِ سَبِيلٍ مِنْ سُلَالَةِ
إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آيَاتِكَ إِذَا مَا لَفَيْكَ
قَتَلَ اللَّهُ قَوْمًا قَتَلُواكَ يَا بَنِي مَا أَجْرُهُمْ عَلَى الرَّحْمَنِ وَعَلَى
أَنْفُسِكَ حُرْمَةُ الرَّسُولِ عَلَى الدُّنْيَا بَعْدَكَ الْعَمَّا أَشْرَ مَا أَنْكَرَ

لَكُمْ

أَبْنُ حُجَّةٍ اللَّهِ وَأَبْنُ آمِنَةٍ حَكَ اللَّهُ عَلَى قَائِلِيكَ وَأَصْلَاهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَجَعَلْنَا اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ
مُلَاوِيكَ وَمُرَافِقِيكَ وَمُرَافِقِي حَدِّكَ وَأَبِيكَ وَعَمِّكَ
وَأَخِيكَ وَأُمِّكَ الْمَظْلُومَةِ الظَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ
مِنْ فُلْكَ وَفَانَاكَ وَمِنْ نَصَبٍ عَلَيْكَ الْعَدَاوَةِ وَأَسْأَلُ
اللَّهَ مُرَافَقَتِكَ فِي دَارِ الْخُلُودِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَبَعْضُ أَوْلِيَاءِ مَصْبَاحِ الزَّائِرِ وَمُزَارِ الشَّهِيدِ ابْنِ عِمَارَتِ (السَّلَامُ
عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ الطِّفْلِ الرِّضِيِّ لَعَنَ اللَّهُ رَائِ
حَ مَلَكَةَ بْنَ كَاهِلِ الْأَسَدِيِّ ذَوِيهِ) بِنِ مَسْطُورًا

السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَى النَّبَاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ ٢ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَى أَبِي بَكْرٍ مُحَمَّدِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى عُثْمَانَ بْنِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْفَاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ السَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى
جَعْفَرِ بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ

عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ
بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ
بَيْتِ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الشُّكْرِ وَالرِّضَا
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَرِجَالَهُ مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ وَالْبَلَوِّ
وَالْجَاهِدِ بْنِ عَلَى بَصِيرَةٍ فِي سَبِيلِهِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ كَمَا قَالَ اللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ وَكَأَيُّ مَرْثِيٍّ فَأَنْتَ مَعَهُ رِيَّوْنَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا
لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الصَّابِرِينَ فَمَا ضَعُفْتُمْ وَمَا اسْتُكِنْتُمْ حَتَّى الْقَيْمِ اللَّهُ
عَلَى سَبِيلِ الْحَقِّ وَنَصْرِهِ وَكَلِمَةِ اللَّهِ الثَّامَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَبْدَانِكُمْ وَسَلَامٌ كَثِيرًا فَرُئِمُوا وَاللَّهُ
وَلَوْ دَدْتُ أَبْنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا ابْشِرُوا بِمَوْعِدِ
اللَّهِ الَّذِي لَا خُلْفَ لَهُ إِنَّهُ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ
الْجَنَّةَ وَسَادَةُ الشُّهَدَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ
جَاهِدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ

صِفْهُ

أَنْتُمْ السَّابِقُونَ الْجَاهِدُونَ أَشْهَادُكُمْ أَنْصَارُ اللَّهِ وَأَنْصَارُ
رَسُولِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَكُمْ وَعَدُكُمْ وَأَرْكَمُ مَا يُحِبُّونَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بَعْدَ أَنْ تَحْبِثُوا مَوْلَاكُمْ بِرَسُولِهِ

السَّلَامُ عَلَى سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْخَمَفِيِّ

السَّلَامُ عَلَى زُهَيْرِ بْنِ الْفَيْزِ السَّلَامُ عَلَى حَبِيبِ بْنِ

مُطَاهِرِ السَّلَامُ عَلَى مُسْلِمِ بْنِ عَوْسَجَةَ السَّلَامُ عَلَى عَفْبَةَ بْنِ سَمْعَانَ

السَّلَامُ عَلَى بُرَيْرِ بْنِ خُضَيْرِ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَيْرِ السَّلَامُ

نَافِعِ بْنِ هِلَالِ السَّلَامُ عَلَى مُنْذِرِ بْنِ الْمُفَضَّلِ الْجَمْفِيِّ السَّلَامُ عَلَى

عَمْرِ بْنِ وَزْعَةَ الْأَنْصَارِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي ثُمَامَةَ الْقَصَائِدِيِّ السَّلَامُ

عَلَى جَوْنِ مَوْلَا أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ

اللَّهِ الْأَزْدِيِّ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنَيْ عُرْوَةَ

السَّلَامُ عَلَى سَيْفِ بْنِ الْحَارِثِ السَّلَامُ عَلَى مَالِكِ بْنِ عَبْدِ

اللَّهِ الْخَارِزِيِّ السَّلَامُ عَلَى حَنْظَلَةَ بْنِ أَسْعَدَ الشَّامِيِّ السَّلَامُ عَلَى

فَاسِمِ بْنِ الْحَارِثِ الْكَاهِلِيِّ السَّلَامُ عَلَى بَشِيرِ بْنِ عَمْرِو الْخَضَرِيِّ

مُصَنَّفٌ

الْخَارِزِيُّ

بَشِيرٌ

السَّلَامُ عَلَى غَابِسِ بْنِ شَيْبَةَ الشَّاكِرِيِّ السَّلَامُ عَلَى حُجَّاجِ بْنِ مُسَرَّةٍ
 الْجَعْفِيِّ السَّلَامُ عَلَى عَمْرِو بْنِ خَلْفٍ سَعِيدٍ وَوَلَاةِ السَّلَامُ عَلَى
 حَبَّانِ بْنِ الْحَارِثِ السَّلَامُ عَلَى تَجَمُّعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْعَامِذِيِّ
 السَّلَامُ عَلَى نَعِيمِ بْنِ عَجْلَانَ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بَزِيدٍ
 السَّلَامُ عَلَى عَمْرِو بْنِ ^{عَلَمَةَ} كَعْبِ السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ عَوْفٍ
 الْخَضَرِيِّ السَّلَامُ عَلَى فَيْسِ بْنِ مُسْمَرِ الصَّبْدَاوِيِّ السَّلَامُ
 عَلَى عُثْمَانَ بْنِ فَرْوَةَ الْغِفَارِيِّ السَّلَامُ عَلَى غُبْلَانَ بْنِ عَبْدِ
 الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَى فَيْسِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيِّ السَّلَامُ
 عَلَى جُمَيْرِ بْنِ سَادِ السَّلَامُ عَلَى جَبَلَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
 مُسْلِمِ بْنِ كِنَادِ السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ الْأَزْدِيِّ السَّلَامُ
 عَلَى حَمَّادِ بْنِ حَمَّادِ الْخَزَاعِيِّ الْمُرَادِيِّ السَّلَامُ عَلَى عَامِرِ بْنِ مُسْلِمٍ
 وَمَوْلَاهُ مُسْلِمٍ السَّلَامُ عَلَى بَدْرِ بْنِ رِفِيطٍ وَابْنَيْهِ عَبْدِ اللَّهِ
 وَعَبِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى رُمَيْثِ بْنِ عَمْرِو السَّلَامُ عَلَى
 سَفْيَانَ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامُ عَلَى زُهَيْرِ بْنِ سَتَّارِ السَّلَامُ
 عَلَى فَاطِمَةَ وَكَرْمِشِ ابْنَيْ زُهَيْرِ السَّلَامُ عَلَى كَنَانَةَ بْنِ عَبْقٍ

عَمْرٍو

عمر

السَّلَامُ عَلَى عَامِرِ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامُ عَلَى مَنِيعِ بْنِ يَادٍ السَّلَامُ عَلَى نَعْمَانَ
بْنَ عَمْرِو السَّلَامُ عَلَى جُلَاسِ بْنِ عَمْرِو السَّلَامُ عَلَى عَامِرِ بْنِ جُلَاسِ بْنِ
السَّلَامُ عَلَى زَائِدَةَ بْنِ مُهَاجِرٍ السَّلَامُ عَلَى شَيْبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
النَّهْشَلِيِّ السَّلَامُ عَلَى خُجَّاجِ بْنِ يَزِيدَ السَّلَامُ عَلَى جُوَيْنِ بْنِ
مَالِكٍ السَّلَامُ عَلَى ضَبْعَةَ بْنِ عَمْرِو السَّلَامُ عَلَى زُهَيْرِ بْنِ
بَشِيرٍ السَّلَامُ عَلَى مَسْعُودِ بْنِ الْحَجَّاجِ السَّلَامُ عَلَى عَمَارِ بْنِ حَسَنٍ
السَّلَامُ عَلَى جُنْدُبِ بْنِ حُجْبِرٍ السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ كَبِيرٍ السَّلَامُ
عَلَى زُهَيْرِ بْنِ سُلَيْمَانَ السَّلَامُ عَلَى فَاثِمِ بْنِ حَبِيبٍ السَّلَامُ عَلَى
النَّسْرِ بْنِ الْكَاهِلِ السَّلَامُ عَلَى الْحُرِّ بْنِ يَزِيدَ الرِّبَاحِيِّ السَّلَامُ
عَلَى ضَرَّ غَامَةَ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامُ عَلَى زَاهِرِ مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْحَجَّاجِ السَّلَامُ
عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَقَطِرٍ رَضِيعِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ
عَلَى مَنُوحِ مَوْلَى الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى سُوَيْدِ مَوْلَى
شَاكِرِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَتَيْهَا الرِّبَابِيُّونَ أَنْتُمْ خَيْرُهُ اخْتَارَكُمْ اللَّهُ
لَا بِي عَبْدِي اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْتُمْ خَاصَّةُ اخْتِصَّكُمْ اللَّهُ شَهِدُوا
أَنْتُمْ قُلْتُمْ عَلَى الدُّعَاءِ إِلَى الْحَقِّ وَنَصَرْتُمْ وَوَفَّيْتُمْ وَبَدَلْتُمْ

زین العابدین
بعیت بر حضرت

دیف

تُحَجِّمُكُمْ مَعَ ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتُمْ السُّعَدَاءُ سَعِدَ
 بَفَرْتُمْ بِالْذَّرَجَاتِ الْعُلَى فَجَزَاكُمْ اللَّهُ مِنْ أَغْوَانِ أَخَوَانِ خَيْرَ مَا
 جَمَا زَيْنَ جَسَرٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَبْنَا لَكُمْ
 مَا أَعْطَيْنَاكُمْ وَهَبْنَا لَكُمْ مَا يَحْيِيكُمْ طَافَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ
 الرَّحْمَةُ وَبَلَّغَتْكُمْ بِهَا شَرَفَ الْآخِرَةِ

انگاه بر کرد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و نماز زیارت بکرد آنچه
 خواهی نماز گذار و برای خود و والدین خود و برادران و یاران و عاقلان که می خواهند

نصف رجب و روزه زیارت یا شریف

زیارت گذشته چنانچه تابع الغنی باشد و آن صریح شریف در زیارت در شب
 روز نهم رجب از آنجا که عبارت زیارت گذشت شریف نماز زیارت بکشد
 و بعد از آن و شهادت و فرار نقل کرده که از زیارت آنجا که حضرت جعفر است که از
 غنیه میگوید چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در این وقت و امید که در
 شریف پس داخل شوی یعنی در هر مظهر و سه نوبت بگو (الله اکبر) و با
 در نزد قبر منور و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 يَا سَادَةَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بُرُوثَ الْغَابَاتِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا سَفْنِ الْبَحَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

سلام

السلام عليك يا وارث
آدم صفوة الله
السلام عليك يا وارث
نوح نبي الله
السلام عليك يا وارث
إبراهيم خليل الله
نعم

السلام عليك يا وارث اسمعيل ذبيح الله السلام عليك يا
وارث موسى كلم الله السلام عليك يا وارث عيسى روح الله
السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا بن
محمد المصطفى السلام عليك يا بن علي المرتضى السلام عليك
يا بن فاطمة الزهراء السلام عليك يا بن خديجة الكبرى السلام
عليك يا شهيد بن الشهيد السلام عليك يا فيل بن الفيل
السلام عليك يا ولي الله وابن وليه السلام عليك يا حجة
الله وابن حجته على خلقه أشهد أنك قد أمتت الصلوة
وأبنت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وبررت
بوالدتك وجاهدت عدوك وأشهد أنك تسلم الكلاء
وترد الأجواب وأنت حبيب الله وخليته ونحبه وصفت
وابن صفته يا مولاي ذكرك مشاففاً فكن لي شفيعاً
باسيدي واستشفع إلي الله بمجدك سيد النبيين وبابيك
سيد الوصيين وبإمك فاطمة سيدة نساء العالمين
الآل لعن الله فائليك ولعن الله ظالميك ولعن الله سائليك

وَمِنْ بَعْضِكُم مِّنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَالِدِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

انکاه فی مظهر ابوس منوجه شوی علی بن
احسین علیه السلام و اینجاست از بارش کرد و بگو

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنِ مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ إِنِّي انْتَفَرْتُ إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ وَبِحُبِّكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَحَدَانِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَرَحِمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهَا

بعد از آن بر تائبانی بفرستید پس بایست و بگویند -

السَّلامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُسَيَّحَةِ بِنَبِيِّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلامُ
السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا
مُرِيدِينَ السَّلامَ عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
الْمَلَائِكَةِ الْخَافِينَ بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعَنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ فِي
مَسْتَقَرٍّ رَحِيمٍ وَنَحْنُ عَرْشُهُ إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَالسَّلامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بعد از آن بروی محمد عباس بن امیر المؤمنین چون آمد با نجاشی بایست برد و قمر
انجمن کو سگلا الله نا **رضف** **شمال** اخر با معرفت کنه خا

در آن نزد وزارت مأثور و مروی است **اول** زیارت اول جب که گذشت
مفید غیره صریحاً فرمودند که اگر در شب نیمه شعبان بخواند و این طایفه قدس
در این خصوص و این نفل کرده چنانچه گذشت شهید اول و فرمود
روز نیمه نیز بخواند **کس** هر زیارتی که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامیر و
کریم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود میبایستی نزد فرزند حضرت میگوید

الحمد لله العلی العظیم والسلام عليك أيها العبد الصالح الذي
أودعك شهادة مني لك بفرقتي إليك يوم شفاعتك
أشهد أنك فليت ولمن بل رجاء جنتك حيث فلو
شيعتك وضيأ نورك اهتدك الطالبون إليك وأشهد
أنك نور الله الذي لم يطفأ ولا يطفؤ أبداً وأنت وجه الذي
لم يهلك ولا يهلك أبداً وأشهد أن هذه التربة ترابك
وهذا الحرم حرمك وهذا المصراع مصراع بدئك لآذليل
والله معرك ولا مغلوب والله ناصرك هذه شهادة لي عند
إلى يوم قبض روحك بحضرتك والسلام عليك ورحمة الله
بركاته

مجلسی در بحار فرموده ظاهر اینست که این زیارت مطلقه است یعنی
بر نیمه نیست لیکن کفعمی آنرا برای نیمه شعبان نفل کرده (مؤلف گوید)

با آن تصریح کفجه که برای چند ماه زیارت موظف است چنانچه سابقاً نقل
 کردم و زیارت مذکور را از وظیفه این ماه و عمل نیمه ان شمرده لابد
 خبر مدکور باید و خبر دیگر تصریح باشد که هرگز عالمی عمل مطلقاً بمثل
 خود بوفی معین نکند و از آن وظایف انوفت شمرد پس برای ظهور مدکور

محلی باشد **لیالی شهر شمع مهیند** و محمد بن الشهدا

و این ماه و شهادت اول رحمه الله این زیارت را که محمد بن الشهدا بنیاد
 معتبر خود روایت کرده از ابی عبد الله الصادق و جعفر بن محمد علیهما السلام
 فرمودند مختص است بشبهه افروز و زطر و روز قربان حضرت فرمود پس هرگاه
 خواهی که زیارت کنی یا عبد الله الحسین را داخل شود و وضو مبارکه آنحضرت
 بعد از آنکه غسل کردی پاکیزه ترین جامه های خود را پوشیدی پس چو زیارت
 نزد فیر آنحضرت کن بجانب او و قبله را میان و کف خود بگذار و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَوَّلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ
 دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدَامَتَ الصَّلَاةَ وَ
 اتَّيَّسْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى اسْتَكْبَرَتِ الْيَقِينُ

أَشْهَدُ أَنَّ الذِّينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَ
 الذِّينَ قَاتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ
 مِنْ أَمْرِي لَعْنُ اللَّهِ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْآلِمَ أَنَّكَ بِأَمْوَالِي بَائِنٌ
 رَسُولَ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَادِيًا
 لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا بِالْمُحْدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا

بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ عِنْدَ رَبِّكَ

پس بپشت بر وزیر و پسران را و بگذار صورت خود را بران پس بکرد حاجت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَاءِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى
 رُوحِكَ الطَّيِّبِ جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَعَمَلِكَ السَّامِ بِأَمْوَالِي
 وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ

پس بپشت بر وزیر و پسران را و بگذار صورت خود را بران پس بکرد حاجت
 سرود و رکعت نماز زيارت گذار و نماز کن بعد از آن و رکعت آنچه منتهی
 شود نور پس از آن بکرد بسمت پا و زيارت کن علی بن الحسین صلوات الله علیه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 لَعْنُ اللَّهِ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعْنُ اللَّهِ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ

منجزات حضرت خاتم الانبیا

و چون شراب حاضر شد او را شراب تکلیف نمودند گفت من هر دو را بنم و در میان شراب خمر بکنم پس در آب بشد و قصد کشتن او
کردند گفت ای قوم مرا بکشید که من بسند که شما اقوام یکم من بسند که یکی از ایشان اقرار کرد آنکس را از انجمن او را بیرون برد
یهودی سیمصد درهم فروخت یهودی از قصه وی تعجب نمودند من سر گذشت خود اظهار کرد و گفت مرا کنایه نیست غیر از اینکه
محمد و وحی او را دوست دارم یهودی گفت من ترا و محمد ترا دشمن دارم انگاه سلمان را بیرون آورد از خانه و در یک بسیاری
بر در خانه یهودی بود گفت ای روزبه اگر تا صبح با تمام این ریکرا از این موضع بزداشته باشی ترا بقتل رسانم سلمان آب
ناچار بصوبت انکار تن در داده و یک میسکینه تا آنکه طافش قطره دست بدعا برداشته گفت یارب انک جنت محمد
و وصیه الی یحیی و سید محمد علی فرجی و ارحم الراحمین و بجات خود از حضرت قاضی کجاست مسیبت نمود حضرت سید ابراهیم
برای کشتن که از یکرا از انجا برکنده بخانیکه یهودی گفته بود ریخت چو بصری شد یهودی دید که از یکرا از انجا با تمام نقل شده او
گفت ای روزبه تو ساحر بوده من مطلع بنوم احوال ترا ازین ده اخراج میکنم که مباد امارا بسحر ملاک گردانی پس ویرا از انجا
برد کرد و بزد سید نام فرزندش ازین سلمان را دوست میداشت و او را باغی بود بوی گذاشت که از آنکه خواهد از ان بخورد
و بخند و صدق کند بعد از آن سلمان به در حبس میشت حقانی در آبنام مانده و پوسته چشم از زویش در جستجوی گوهر مصدود
چو شب طلایه زمان فرقت در انتظار طلوع اقبال کتاب وجود محمد میگذرانید تا آنکه روزی بهشت نزدیک که میباید ابری برین
سایه افکنده تا داخل باغچه نه و آن ابر همچنان با ایشان حرکت میکرد و میباید سلمان از ان مقام دریافت که چاه در میان آنها
پهنی باشد و آن بهشت تریکی جناب شرف آفتاب و دیگری علی مرتضی و ابابکر و عقیل بن ابیطالب و مقداد و زید بن حارثه و حمزه
ابن عبدالمطلب بودند ایشان از خرمای زبون ان نخستان تناول نمودند و سید عالم میفرمود کلو انکشف ولا تعدوا علی
القوم شیئا یعنی بخورید خرمای زبون را و نوعی کسیند که ضربها بسیار از سر سلمان چون با خطره انداخته را ملاحظه کرد و طبعی از طب
رئب ساخت و بخدمت انصاری نشین مجلس اصطفی گزانت و گفت ای صدقات و با خود اندیشه کرد که اگر در میان این ستمی
بهت نخواهد خورد و با بیعت راه بان کج نماند خواهم بر پس حضرت رسالت بنیاد رویار که با صی بکرد فرمود بخورید و انجناب
با این قومین و عقیل و حمزه از خوردن آن اساک نمودند سلمان با خود گفت این یک نشانی ستمی پس طبعی دیگر از طب بخدمت
انحضرت آورد و گفت این هدیه است انحضرت دست مبارک درار کرد و فرمود بسم الله بخورید و بخورید پس همگی از آن خرمای تناول
نمودند بعد از آن سلمان بر خای انحضرت گردیده میخواست که هر بنوا که آن تریکی از عذات ستمی ایشان بودید خط نماید و صحن
حقنه خود را با نمز از رسا بنده سرور انجا بکون خاطر او را دانسته فرمود ای روزبه خاتم نبوت را میطلبی گفت آری انحضرت گفت خود
بار کرد و هر بنوا را بوی نمود سلمان از دیدن آن نشان رسالت و الا نشان چنانچه بید خاطر نشان گردیده و کوهی و کوهی با
شید انحضرت رسول الله در صحنه صحیح وجود حضرت رسالت با نمز خدای زردی شست و رسید در قدم انصاری افتاد و قدم مبارک
انحضرت بر او سه داد انحضرت فرمود ای روزبه نزد این بن عبد الله میگوید که این مقام را یعنی سلمان را میفرودشی سلمان این
پنجاه بار در سینه گفت میفرودشم مگر بجای صد کله که نصف ان زرد و نصف دیگر خرمای سرخ باشد چون انجناب بفرمان انجناب رسید
فرمود بر خرمای علی و اسحاق انهای بخرمای را جمع کن انگاه آنها را بر کوه کاشت ای رسول من را فرمود اینها را ابد و هنوز با خرمای
بود که کلهها رسته شد و همگی نشو و نما یافتند و شاخ و در شاخ بافته پس سلمان را نزد ان زن فرستاد که نکلات خود را تصرف نموده
خدا را تسلیم کند چون بن پنجاه زن رسید بیرون آمد و آن نکلات را ملاحظه کرد و گفت ترا محمد نفرودشم مگر بجای صد کله زرد پس
چون نرسید نزد کوه و با نکلات را آن نکلات زرد شد بار دیگر سلمان را فرستاد آن پنجاه داد ان زن تیره دل با وجود
علاقمه چنین مجرزه بشرف ایان انحضرت شرف بخورید و گفت بخدا قسم که یک نخاله ازین نکلات نزد من از محمد ترا برست سلمان
گفت بخدا قسم که یک روز با محمد بودن نزد من بهتر است از تمام مال دکان تو انقضه انصاری و عالم سلمان بنده انقباز خرمای باج و

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ (وَعَاظُكُمْ بِمَنْجِيهِمْ زَيْنُ الْعَبْدِ شَاهِدُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالصَّابِرُونَ أَشْهَادُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَنَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَاكُمْ الْبَقِيَّةُ أَشْهَادُكُمْ أَحِبَّاءُ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النِّعَمِ

پس برو بزارنگه عباس بر امیر المؤمنین پس هر چند که نزدیک شد بانحباب بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْعَبْدِ شَاهِدُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالصَّابِرُونَ أَشْهَادُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَنَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَاكُمْ الْبَقِيَّةُ أَشْهَادُكُمْ أَحِبَّاءُ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النِّعَمِ

عید فطر و عید اضحی

و در آن روز بارت سناول ز بارت سابقه بجهت شهادت در آن مخصوص
بروز عید فطر و عید فرائض چنانچه شیخ مفید و ابن خاوس و شهید رحمهم
تصریح کرده اند و محمد بن المشهد رحمه الله گفته اند در عیدین نیز بخواند و ظاهراً

از نیز روز است در هر زیارت که شیخ مفید رضی الله عنیه بن
طاوس و شهید اول و محمد بن المشهد رضوان الله علیهم روایت کردند که
آنکه آنکه جلیل این زیارت را از زیارات مختصه شب عید فطر و شب
فرقان شمرده اند از اذن خول شروع کردند و محمد بن المشهد می آید و آن را در
عدد مطلقا شمرده و لکن گفته که در عید بن نیز این زیارت زیارت کرده
میشود و ظاهر در خبر اختصاص اذن بخواندن در غیر آنوقت هم دادند و ثانیاً
این زیارت را برای عید بن گفته و ظاهر این زیارت و ثالثاً برای این زیارت
قبل از اذن خول مقدماتی ذکر کرده لهذا ما این زیارت را از کتاب هزار بار
که شهادت داده که تمام آن بوسیله رواه ثقات باور سیده نقل میکنیم چون
اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و سیم غسل کن و اهل و عیال خود

رَبِّهِمْ يَجْمَعُ كُنْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي
وَلَدِي وَمَالِي وَكُلَّ مَنْ كَانَ بَسِيْلًا مِنِّي الشَّاهِدِينَ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِينَ
اللَّهُمَّ احْفَظْنَا بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنَا
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حَرْزِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَنَا
مِنْ نِعْمَةٍ وَغَافِيَةٍ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ

انگاه از منزل خود بیرون برو و بسیار بگو (لا اله الا الله والله اكبر و الحمد لله)
و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل او صلوات الله علیهم
و راه بیفت باز می و فارود روایت شده که خدای تعالی جانی میکند از
زوار قبر حسین علیه السلام از هر عزت هفت هزار ملک بپیش میکند

خدا بی‌غالی و استغفار میکند برای او و برای تو و ارحم به عیالیه لئلا
تا آنکه روز قیامت برآید پس چون تمامان شد فتنه سامیه پس بگو

أَحْمَدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ أَمَّا
لِشِرْكُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَسَلَامٌ عَلَى آلِ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَتَاكَ ذَلِكَ نَجْمٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ وَالسَّلَامُ
عَلَى الصَّالِحِينَ الظَّاهِرِينَ الْأَوْصِيَاءِ الصَّادِقِينَ الْقَائِمِينَ
بِأَمْرِ اللَّهِ وَحُجَّهِ السَّائِعِينَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ الْمُجَاهِدِينَ فِي
اللَّهِ حَوْجَجَهُدِهِ النَّاصِحِينَ لِجَمِيعِ عِبَادِهِ الْمُسْتَخْلِفِينَ فِي
بِلَادِهِ الْمُرْشِدِينَ إِلَى هُدَايَتِهِ وَأَرْشَادِهِ بِسُحُوفِ

مَشْرِقِ بَرْقِضَرُ عَلَفِي بَكُو

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ قَصْدُ الْقَاصِدُونَ وَفِي فَضْلِكَ صَعْدُ
الرَّاغِبُونَ وَبِكَ اعْتَصِمَ الْمُعْتَصِمُونَ وَعَائِدَتُكَ تَوَكَّلُ
الْمُتَوَكِّلُونَ وَقَدْ قَصَدْتُكَ وَافِدًا وَفِي رَحْمَتِكَ طَامِعًا
وَلِعِزَّتِكَ خَاضِعًا وَلَا مَرِيضٌ مُتَابِعًا اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلَى
مَحَبَّتِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ وَلَا تَقْطَعْ أَثَرِي عِزِّي يَا ذَرَنِي وَأَحْسِنْ
فِي مَرْنَتِهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمْ

وَلَوْلَا نِعْمَتُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِكُوَاللَّهِ الْكَرِيمِ وَصَدَّقَ بِهِ
تَكْوِيلَ الْإِلَهِ الْإِلَهِ وَصَدَّقَ بِهِ صَلَوَاتُكَ بِتَجَمُّدِ الْكَرِيمِ

اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ قَدَّالِيهِ الرِّجَالُ وَشَدَّتْ إِلَيْهِ الرِّجَالُ
وَأَنْتَ سَيِّدِي أَكْرَمُ مَرْوَرٍ وَأَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَقَدْ جَعَلْتَ
لِكُلِّ زَائِرٍ كَرَامَةً وَلِكُلِّ وَافِدٍ حُجَّةً فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ
تَحْفَتَكَ إِنِّي فَتَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَشْكُرُ سَعْيِي وَارْحَمِ
مَسِيرِي إِلَيْكَ مِنْ أَهْلِ بَغْيٍ مِنْ مَنِّي عَلَيْكَ بَلِّ لَكَ الْمَنُّ
عَلَى إِذْ جَعَلْتَ لِي السَّبِيلَ إِلَى زِيَارَةِ ابْنِ يَدِيكَ وَعَرَّفَنِي
فَضْلَهُ وَحَفَظَنِي بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ حَتَّى بَلَغْتَنِي هَذَا الْمَكَانَ
وَقَدْ رَجَوْتُ فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَقَدْ أَمَلْتُكَ فَلَا
تُخَيِّبْ أَمَلِي وَاجْعَلْ مَسِيرِي هَذَا كَفَّارَةً لِذُنُوبِي يَا
رَبَّ الْعَالَمِينَ

وَبُرُودِ رَابِعَاتٍ غَسَلُكَ دُرُوفُ غُلُوبِكَ

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَالصَّادِقِينَ عَنِ اللَّهِ
جَلَّ وَعَزَّ اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي وَأَشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ
نُورْ بِهِ قَلْبِي وَبَسِّرْ بِهِ أَمْرِي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَ

طهوراً وشفاءً من کل داءٍ وافیہ وعاہیہ و سوء ما آخا و
اللہم اجعل لی شامداً یوم حاجتی و فقری و فانی الیک
یا رب العالمین انک علی کل شیء قدير

و چون از غسل فارغ شوی پس و جامه طاهر پوش و دو رکعت نماز کن
در پیرهن شرعه که آن همان مکان است که خداوند عزوجل در شان او فرموده
و فی الارض قطع منجا وراث و جنات من اغناب و زرع و یخمل صنوان
و غیر صنوان کثیر بماء واحد و تفضل بعضها علی بعض فی الاکل
و میخونی در این دو رکعت نماز در رکعت اول سوره حمد قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم سوره حمد قل هو الله احد پس چون سلام نماز کفایت کند

الحمد لله الواحد المتوحد فی الامور کلها الرحمن الرحیم الذی
هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله لقد جا

رسل ربنا بالحق اللهم لك الحمد کثیراً ابداً لا یفصع
ولا یفنی حمداً یصعد اوله و لا یفقد اخره حمداً یزید و

لا ینید و صلی الله علی محمد البشیر الذی بر و علی اله
الاخیار الابرار و سلم تسلیماً کثیراً پس چون منوجه حاشیه

اللهم انک توحجت و لبابک فرجت و یغنائک رب
و یجبلک اغنصمت و لرحمتک نغرضت و بولیك تسلیت

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ يَا رَبِّي مَبْرُورَةً وَدُعَائِي
مَقْبُولاً

پس برو و گوناگاه بردار کامهای خود را و بوده باش بر حال ناله و وفاز
و دل خاشع و تکبیر نهلیل و تحمید بنماید ثنای خدا بگو و صلوات
بفرست بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و پیزار پی جواز کنای که
اول اساس جور و ظلم بر اهل بیت گذاشتند و بر طرف کردند مغان
و مراشت نهادار و مهتبا کردند از برای آنها جنت را و انکار کردند
حق آنها را پس چون اذن دخول خواهی بایست برد در و و نظر بفرم
بجانب قبر و بگو یا مولای یا ابا عبد الله یا بن رسول
الله عبدك وابن اميك الذليل بين يديك والمصغر
في علو قدرك والمعترف بحقوقك جائك منجبر اليك
فاصد الى حرملك متوجها الى مقامك متوسلا
الى الله تعالى بك ادخل يا مولاي ادخل يا ولي الله
ء ادخل يا ملائكة الله الخذوا من هذا الحرم المقمدين
في هذا المشهد بشارت مقددا بای و آری با جنت بسم الله
و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله اللهم

مُنَزَّلًا سُبَّارًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ بِرَبِّكَ اللَّهُ أَكْبَرُ كِبَرًا
وَأُحْمَدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَتَّانِ الْمُنْطَوِّلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ نَطْوِلِهِ سَهْلٌ فِي زِيَارَةِ مَوْلَايَ بِأَحْسَنِ
وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَلَا عَنِ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعًا
بَلْ نَطَوَّلَ وَفَتَحَ بِي دَاخِلُ شَرُوحٍ بِمِثَارِ وَصْفِهِ رَسِيدًا ^{لِسِت}
مُحَادِيثِ بَرِيَاءِ حَالِ خُشُوعٍ وَكَرِهٍ وَزَارِي دُكُوهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
بِأَوَارِثِ آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ نُوحٍ
أَمِيرِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ
السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ
مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ عَلِيٍّ
وَلِيِّ اللَّهِ وَجْهَتِهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ الْحَسَنِ
السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَوَارِثِ الرَضِيِّ الْبَرِّ الْفَقِي السَّلَامِ عَلَيْكَ
بِأَوَارِثِ اللَّهِ وَأَبْنِ ثَارِهِ وَالْوَيْلُ لِلْمُؤَنِّسِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَدَّ

الْوَصْفِ
وَدَّ

اقْتَنَ الصَّالَاةَ وَامْتَنَ الزَّكَاةَ وَأَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{فِي اللَّهِ} حَقَّ
جِهَادِهِ حَتَّى اسْتَبِيحَ حَرَمُكَ وَقُلْتَ مَظْلُومًا

پسر بایست در نزد سر مبارک
بادل خاشع و چشم کر بان پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطْلَ الْمُسْلِمِينَ يَا مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ
كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّائِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ يُنْجَسْكَ أَجَاهِلِيَّةٌ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلَيِّسْكَ مُدْرِكِيهَا
بِثَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ
وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ النَّقِيُّ
الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ
مِنْ وَلَدِكَ كُلِّهَا النَّقِيُّوْنَ وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ

الْوَفَى وَالْحِجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا

پس سپاندازی خود
دابر قیرو میگوئد

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ بِأَمْوَالِي أَنَا مَوْلَا لَوْلِيكُمْ
وَمَعَادِ لَعَدُوِّكُمْ وَأَنَا بَيْكُمُ مُؤْمِنٌ وَبِأَيَّابِكُمُ مُؤَفِّنٌ
بِشَرَايِعِ دِينِي وَنَوَائِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِيمٌ وَأَمْرِي
لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ بِأَمْوَالِي أَيْنُكَ خَائِفًا فَا مَنِّي وَأَيْنُكَ
مُسْتَجِيرًا فَاجِرُنِي وَأَيْنُكَ فَخِيرًا فَاعْنِنِي سَيِّدِي
وَمَوْلَايَ أَنْتَ مَوْلَايَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
أَمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَبِظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ وَ
أَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْإِلَهُ الْكَتَابِ اللَّهُ وَ
أَمِيرُ اللَّهِ الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ ظُلْمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ بَغْيِكَ

وَأَمَّةَ قَتْلِكَ

بِذَلِكَ

پس چهار رکعت نماز کن در جانب
سپه انحضرت پس چون سلاما کنی بگو

فَرَضَيْتَ بِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ

وَعَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّهُ لَا يَجُوزُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَ
 السُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلُغْنِي عَنِّي أَفْضَلَ
 السَّلَامِ وَالنَّجَاتِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ
 وَاجْعَلْ هَاتَيْنِ الرُّكْعَتَيْنِ هَدْيَةً مِنِّي إِلَى سَيِّدِي الْحَسَنِ
 بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 تَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَأَيِّرْنِي فِيهِمَا أَفْضَلَ عَمَلِي وَرَجَائِي مِنْكَ
 وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ دُحْنُ

وَأَيِّرْنِي فِيهِمَا أَفْضَلَ عَمَلِي وَرَجَائِي مِنْكَ

السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتَلَ
 الْعَبَّاسُ وَأَسِيرَ الْكُرْبَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ وَلِيُّكَ
 وَأَبْنُ نَبِيِّكَ النَّاسُ بِحَقِّكَ أَكْرَمَنَّهُ بِكَرَامَتِكَ وَحَقَّتْ
 لَهُ بِالشَّهَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَفَائِدًا مِنَ
 الْفَائِدَةِ وَأَكْرَمَنَّهُ بِطِبَابِ الْإِدَةِ وَأَعْصَنَهُ مَوَارِيثَ
 الْأَيْدِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ

فَاعْذِرْ فِي الدُّعَاءِ وَمَنْعِ النَّصِيحَةِ وَبَدَلِ مُفْجَعَتِهِ فَبِكَ
 حَتَّى اسْتَفْتَدَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَجِبَرَةِ الصَّلَاةِ وَ
 قَدْ نَوَّازَرَعَلْبَهُ مِنْ غَرْنَةِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ
 بِالْأَذْنَى وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَاسْتَخْلَكَ وَاسْتَخْطَانَيْكَ وَ
 اطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أُولَى الشُّمَارِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ
 وَالْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ فَجَاهَدَهُمْ فَبِكَ صَابِرًا مُحْدِثًا
 مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا نَاخِذُ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَّهُ لَا أَيْمٌ حَتَّى تُسْفِكَ
 فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَأَسْبِيحَ حَرَمِهِ اللَّهُمَّ الْعَنَهُمُ لَعْنًا
 وَبِيلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 کدر طرفای مبارک خضر حسین است بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سُلَيْمَانَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَانِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْلُومَ الشَّهِيدِ يَا ابْنَ
 وَائِي عَشْتِ سَعِيدًا وَفُلَيْتَ مَظْلُومًا شَهِيدًا

پس رکن بیوی نور شهدا رضون
الله علیه و آله و سلم

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الذَّاوُونَ عَنْ تَوْجِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
بِمَا صَبَرْتُمْ فَعِمَّ عُمَيْيَ الدَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي فُرُشُكُمْ

پس از این محمد بن المشهدی در باب
دوازده غبار بن علی علیه السلام کتبش

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ الصَّالِحُ وَالصِّدِّيقُ الْمُوَافِقُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ تَأْمَنُ بِاللَّهِ وَنَصَرْتُ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَدَعَوْتُ
إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ وَأَمْسَيْتَ بِنَفْسِكَ وَبَذَلْتَ مِنْ هَجْرِكَ
فَعَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ الْحَبَّةِ وَالسَّلَامِ

پس میباید از این خود را بر فرموده میگوئی

بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ
الْحُسَيْنِ الصِّدِّيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
عَلَيْكَ مِثِّي السَّلَامُ مَا بَقَيْتُ وَبَقِيَ الدَّلِيلُ وَالنَّهَادُ

پس نماز میکنی در نزد سران حضرت دو رکعت میگوئی بعد از آن آنچه
در نزد سر حضرت حسین علیه السلام که مراد دعا (اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ
صَلَّيْتُ) تا آخر است پس بر میگردی بوی شهد حسین علیه السلام
وهمانی نزد او آنچه خواهی مگر آنکه مستحبست که فرار ندی از آنجا و امکا

شیخ
مفید و شید
ابن طایس و شید
محمد بن عبد الله بن
نور و شید
غبار بن علی علیه
و آله و سلم
و آله و سلم
السَّلَامُ عَلَيْكَ
مَنْفَعَةٌ

بنونه خود یعنی خوابگاه و چون خواهی ذاع کنی انحصرت بر باب نزد سر
مقدس و کریم کن بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُودِعٌ لَا
قَالَ وَلَا سَمٌّ فَإِنْ أَنْصَرَفَ فَلَا عَنِّ مَلَالَةٍ وَإِنْ أَفْرَغَ فَلَا عَنِّ
سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ يَا مَوْلَايَ لَا جَعَلَ اللَّهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِي الْعُودَ الْبَيْتَ وَالْمَعْنَى
فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنُ فِي شَهْدِكَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس بیوس ضربیچ را و جمیع رکود بدن خود را بران بمال بدین سنی که ان باعث امان
و حر و نواست و بیرون بیاز نرد انحضرت در حالتی که رویت بجانب قبر باشد
پشت بر من تمکنی و میگوئی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْمَقَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيفَ
الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا سَفِيَّةَ النَّجَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ رَجِي
الْمُتَّقِينَ فِي هَذَا الْحَرَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
بِفِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِيكُونِي أَنَا اللَّهُ وَأَنَا إِلَهُ رَاجِعُونَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

تا آنکه فر از نظرت غائب شو پس در وقتی که چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت

کرده خداراد در عرش **روز قیامت** محمد بن محمد رحمه

دو مزار و سید علی بن طاهر و در کتاب قبایل و صباح الزائر و شواهد
در مزار این زیارت را برای روز قیامت ذکر کرده اند و لکن علامه مجلسی قدس سره
در بحار شریف عرفه را نیز ملحق به ذکر کرده و مستندان بدست بنام در چون
آنحضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر بخواهی ممکن شد از فرات غسل کن
و اگر نشد از هراتی که بخواهی ممکن باشد و پاکیزه ترین جامه های خود را
پوش و قصد زیارت آنحضرت کن در حالی که با آرامی و فاروانانی با
پس چون بدر حائری برسی بگو الله اکبر بگو

در زیارت

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصْبَلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَفُتْنَا
جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ
عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى
جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَى
عَلِيِّ بْنِ مُوسَى السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْخَلَفِ السَّلَامُ

الْمُسْتَظَرِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
رَسُولَ اللَّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمْنِكَ الْمُوَالِي
لَوْلِيكَ الْمُعَادِي لِعَدُوِّكَ اسْتِجَارَ بِمِشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ
اللَّهُ بِفَضْلِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لَوْلَا بَيْتُكَ وَخَصَّنِي

بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ	بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ	بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ
بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ	بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ	بِزِيَارَتِكَ وَسَهْلَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى وَحِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ يَا وَارِثَ شَامِرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ حَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُونَ وَاشْهَدَا نَكَ مَدَّ

أَفْتَنَّا الصَّالِوةَ وَالنَّبَا الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْنَا اللَّهَ حَتَّى أَتَيْتُكَ الْبَقِيَّةَ فَلَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِذَلِكَ فَخَضِيَّتْ بِهِ بِأَمُولَئِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهَ
وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرُسُلَهُ إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَبَائِكُمْ
مُؤْمِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَائِمِ عَمَلِي وَشَفَعِي إِلَى رَبِّي
فَصَلُّوا عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَعَلَى الْجَسَادِ كَرُ
وَعَلَى شَاهِدِ كَرُ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَنَ خَائِمِ النَّبِيِّينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَحِيدِينَ
وَابْنَ أَسَامِ الْمُتَّقِينَ وَابْنَ فَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ إِلَى جَنَّتِكَ
النَّجِيمِ وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَأَنْتَ بَابُ الْهُدَى
وَأَمَامُ النُّجَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ
خَامِسُ أَصْحَابِ الْكَسَاءِ عِنْدَكَ بِدَارِ الرَّحْمَةِ وَرُغْنَتِ مَنْ
تَدَى الْإِيمَانَ وَرُبِّيَّتْ فِي حَبْرِ الْإِسْلَامِ فَالْقَسْ خَيْرٌ مِنْ
بِفِرَافِكَ وَلَا شَاكَةَ فِي حَيَوْنِكَ صَلُّوا عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَ

عَلَى آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَبْرَ الْعَبْرِ الْبَلَدِ
وَقُرْبَى الْمُصِيبَةِ الرَّائِبَةِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ
مِنْكَ الْحَارِمَ فَقُتِلَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَهْمُورًا وَاصْبَحَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ مَوْثُورًا وَاصْبَحَ
رَبُّ اللَّهِ لِفَقْدِكَ مَهْجُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى حَبْلِكَ
وَأَبِيكَ وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ وَعَلَى
الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَافِينَ بِقَبْرِكَ وَ
الشَّاهِدِينَ لِرُؤُوسِكَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى دُعَاءِ شَبْعَتِكَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا
بْنِ رَسُولِ اللَّهِ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتْ
الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَحَتْ وَأَجَحَّتْ
وَنَهَبَاتْ لِفِتْنَالِكَ يَا مَوْلَانِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَضَدَّتْ
حَرَمَكَ وَأَمْنَتُكَ مَشْهُدَكَ اسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ
عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

نقید مایه الحضر
خزانه معرفت

صفحه ۱۵۱

مُحَمَّدٌ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَيْتَهُ وَجُودِهِ
وَكَرَمِهِ

پس بوس ضریح را پس از آن در بالای سر دو رکعت نماز کن و در این
دو رکعت هر سوره که خواهی بخوان و چون فارغ شدی پس بگو

ایاتی
نیز

اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحَدَّكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ
إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ
وَارْزُقْهُمْ عَلَى مَنَاسِكَ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ وَهَئَانَا
الرُّكْعَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَإِمَامِي
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي وَأَجِرْنِي عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ عَمَلِي
وَرَجَائِي فِيكَ وَنِيَّةِي وَلِيَّتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس بخیر و بکرم بوی پای مبارک حسین علیه السلام
و زیارت کن علی ز الحسن علیه السلام را بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَوَّلِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي نَبِيِّ اللَّهِ

سلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الشَّهِيدَ بْنَ الشَّهِيدِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْمَظْلُومَ بْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
قَتَلَنَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِذَلِكَ فَرَضِيكَ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنُ وَلِيِّهِ
لَمْ نَدَعْظَمِ الْأَصِيبَةَ وَجَلَبَتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى
جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَنَكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ

وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شَهِدَاؤُكُمْ بِأَرْبَعِ أَشْوَاقٍ

وَالنَّبِيُّ مِنْهُمْ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّائَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَأَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْصَارَ
فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا بَنِي أُمَّتِي وَطَائِفَةَ الْأَرْضِ

الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفَرَنْتُمْ وَاللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا يَا بَنِي كَنْتَ
مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ بَرَكَاتُهُ

پس بر کرد بجانب سلام حسین علیه السلام و بیاد فاکن از برای خود و اهل و
عیال خود و برادران مؤمن خود و شیخ مفید رحمه الله علیه فرموده که چون اراده کرد
بیرون نای بیفتد از خود را بر فریب و یوسوسه از او بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ اللَّهِ السَّلَامُ يَا أَمِينَ اللَّهِ
سَلَامٌ مُودِعٌ لَا قَالٍ وَلَا سَمٍ فَإِنْ أَمَضَ فَلَا عَنُ سَوْءٍ ظَنٍّ
بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ لَا جَعَلَ اللَّهُ بِأَمْوَالِي آخِرَ
الْعَهْدِ لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِي الْعُودَ إِلَى مَشْهَدِكَ وَالْمَقَامَ
فِي حَرَمِكَ وَأَنْ يَجْعَلَ بَيْنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس بیرون بیاویش بفرم کن و بپار بگو (اِنَّا لِلَّهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ) پس بر
بسی مشهد عباس بن علی علیهما السلام همانکه آنجا رسیدی یا بیفتد و فریب و یوسوسه

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

مَالِ زَوَانٍ
أَفْمَ فَلَا عَنُ
م

فی نصرہ
لہ

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ
اللَّهُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى الْبَدْرِيُّونَ الْمَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ الْمُنَاصِحُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نَصْرِهِ أَوْلِيَاءَهُ
فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرَ جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَنَفَى
بِطَبْعِنِهِ وَأَسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتُهُ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ
الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا

پس دو رکعت تمام کن در نزد سر بخوان خدا را بعد از دو
رکعت ہر دو غاکہ خواہی پس چون ارادہ پیر و نامدک
کنی وداع کن انجناب را و بگو

أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَفْرُغُ عَلَيْكَ السَّلَامَ أَمَّا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لَنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرِ
وَلِيِّكَ وَأَبْنِ أَخِي نَبِيِّكَ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ مَا أَبْقَيْتَنِي وَ
أَحْشُرْ لِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ فِي الْجَنَّةِ

و دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و برادران مؤمن خود پس بگرد بسوی
قبر حسین علیہ السلام بجهتہ وداع الحضرت پس چون خواستی کہ او را وداع
کنی پس بایست نزد قبر چنانچہ را و اول مرتبہ ایننادی و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
أَنْتَ لِي جَنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ هَذَا أَوْ أَنْ أَنْصِرَ فِي غَيْرِ عِبَادَةٍ
عَنْكَ وَلَا مُسْتَبَدِّلَ بِكَ سِوَاكَ وَلَا مُؤَثِّرَ عَلَيْكَ غَيْرَكَ
وَلَا زَاهِدٍ فِي فُرْجِكَ أَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ لَا يَجْعَلَ لِي الْخُرْعَةَ
مِنْ رُجُوعِي وَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي رَأَى مَكَانَكَ وَ
هَدَانِي لِلتَّسْلِيمِ عَلَيْكَ وَلِزِيَارَتِي إِيَّاكَ أَنْ يُوَرِّدَنِي حَوْضَكَ
وَيَرْزُقَنِي مُرَافَقَتِكَ فِي الْجَنَّةِ مَعَ آبَائِكَ الصَّالِحِينَ

پس سلام کن بر پیغمبر و هر یک از امامان و دعا کن
باینچه میخواهی پس و کن بگو و شهادت و دعا کن ای شاوکی

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ خُرْجَةَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي يَا هُمُ وَأَشْرِكِي مَعَهُمْ فِي صَالِحِ مَا
أَعْطَيْتَهُمْ عَلَى نَصْرِهِمْ ابْنِ نَبِيِّكَ وَجَنَّتِكَ عَلَى خَلِيفَتِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا وَإِيَّاهُمْ فِي جَنَّتِكَ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أَوْلِيَاكَ رَفِيقًا اسْتَوْدِعْكُمْ اللَّهُ وَأَفْرِغْ عَلَيْكُمْ
السَّلَامَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهِمْ وَاحْشِرْهُمْ مَعَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس بیرون و و پشت خود را بغیر مکن تا آنکه از نظرت پنهان شود و بایست بر در و
 بسوخته دعا کن یا آنچه خواهی و برگزین **یا ایست** روز عاشورا را بر دو پنج روز یا
 وارد شده اولی زیارت عاشورا معروفه که مضمون حد مرثیه لعن و صدمه
 سلام است و در کیفیت خواندن از اختلاف عظیمی بین علماست و برای آن چند
 وجه گفته اند و بنا بر بعضی وجوه شاید خواندن آن در سه یا در چهار ساعت طول
 کشد از این جهت بسیار از فضیلت آن محروم ماند و ما مختار خود را که مختار بزرگان
 علمای گذشته و سهل ترین آن وجوه است در رساله **سلامة المؤمنین** ذکر کردیم
 هر که را غلبه شد با تخریج کند **در روز زیارت** طولانی که از آنجا
 مفادته صادر شده و در آن بسیاری از فضائل و منافع و مصائب مختصر
 مذکور است و در کتب نماز زیارت که در آن سوره ایذنا و سوره حشر باید
 خواند یا دعای طولانی و از فضیلت این زیارت نیز غالب اکثرین محروم هستند **چهارم**
 دعا و زیارتیکه شیخ طوسی در مصباح علی بن ابی طالب و کتاب قبایل و ایت کردند
 عبد الله بن مسنان از حضرت صادق علیه السلام با جر عظیم و لکن با اختلاف بسیار بین
 دو روایت و اشمال عمل بر هزار مرتبه لعن بر فائل آنحضرت و بعضی جزئیات دیگر
 که هفت اعلیٰ اثرین فاصراست از اینجا آوردن آن **چهارم** زیارتیکه
 نیز سپید را قبایل کرده از کتاب مختصر منتخب که معلوم ^{مؤلفان} بایست و نسبت نیز نداده با ما
پنجم زیارتیکه در مزار قدیم که نسخه گفته ازان بدست آمده و
 از بعضی ضرائف مستفاد میشود که از مؤلفات قطب وندی یا بعضی از معاصرین
 او باشد و از این نیز مثل زیارت عاشورا علیه از حضرت امام محمد باقر علیه
 روایت کرده و چون در ثواب آن زیارت معروفه شریک و خواندن آن سهل

و بنا بر اختصار و اساز کردن کار است بر و از هذاد را پنجاه نماز اقصا کرده میگویند
در آن کتاب شهرت رواست کرده از علقه بن محمد الحضری زابی جعفر امام محمد باقر
علیه السلام که فرمود هر کس اراده کرده زیارت کند حسین بن علی بن ابیطالب
علیهما السلام را در روز عاشورا و آن روز هم از عمره مستثنی است و زیارت را بر او
با حالت کمره و تقیّع و اندوه که ملاقات خواهد نمود خداوند عز و جل را بابت
دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب هر حج و عمره و جهاد آن
ثواب آنکه حج کند و عمره نماید و جهاد کند بر سوار و یا ائمه صلوات الله علیهم
اجمعین علقه بن محمد حضرت گفت که گفتیم حضرت ابی جعفر علیه السلام فدایت شود
پس چنانکه از کربلا دور و در بلاد بعید است و ممکن نیست از رساندن
بکربلا در آن روز پس فرمود چون چنین روزی شد یعنی روز عاشورا هر کس که
دوست دارد زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود
بصبح یا بام خانانگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله احد
چون سلام گفت پس اشاره کند بسوی آنحضرت و متوجه شود باین سلام و
اشاره و بیت بانجهنی که در آن است ابو عبد الله علیه السلام یعنی و کند
بکربلائی معلّا انگاه با خشوع و استکانت بگوید (السلام عليك یا بن رسول الله)
تا آخر آنچه بیايد انشاء الله تعالی حضرت صادق و علیه السلام فرمود زیارت کند
حسین بن علی علیهما السلام را باین زیارت نزد فرامیر المؤمنین صلوات الله علیهم
نزد سر آنحضرت علقه بن محمد الحضری رواست کرده از حضرت ابی جعفر امام محمد
باقر علیه السلام که آنحضرت فرمود ای علقه اگر توانی هر روز زیارت کنی آنحضرت
را باین زیارت در خانه خود و در هر جا که باشی از شهرها و زمین خدا تعالی پس

بجا آوردن و تابت را که تمام این ثوابها برای تو خواهد بود پس سعی و کوشش کن در
لحن بر فائلاج دشمنان حضرت و بوده باشد این عمل را اول روز پیش از زوال
علقه پس ندیده کنی بگریه بر حضرت و هر ایسته امر کنی هر که در خانه شماست
بگریستن بر حضرت و بگریه بر او و بر ملاقات کنند و خانه ها با هر جا که
باشد با گریه و بگریه بر حضرت بگویند بحسبت حسین علیه السلام راوی
گفت که من اصحابك الله چگونه نغزینت بگویم بگریه بر او فرمود بگویند
اَحْسَنَ اللَّهُ الْجُورَنَا بِمُصَابِنَا يَا بِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا
مِنَ الطَّالِبِينَ ثَارَهُ مَعَ الْأِمَامِ الْمُتَّقِي الْمَوْتِ مِنَ الْحَيِّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
و اگر بخواهید در این روز از پی گریه بر او بپایان و زرد زخمی است که جا
مؤمن در آن روز بر آورده می شود و اگر بر آورده شد برکت از آن برداشته و خبر
و رشتی در آن نخواهد بود و مباد از چیزی کند از شما کسی در منزل خود چیزی را
زیرا که برکت برای او ندارد راوی میگوید حضرت با فر علیه السلام فرمود
که من خنامم برای آنکه چنان کنند روزه خدای عز و جل آنچه گذشت از ثواب
عظیم و خدا پیش حشر کند و زمره آنان که شهید شدند با حضرت امام حسین
علیه السلام راوی گفت خدمت با فر عا عرض کردم که روزه بگیرم در آن
روز فرمود روزه بگیر برای آنکه در شب نیت روزه کنی و افطار کن نه از روزه
شماست چنانچه دشمنان میگردند و تأمل کن تا وقت عصر پس چون هنگام
عصر شد افطار کن بیات شربت آبی که در آن وقت جنات بر طرف شد از آن
حضرت اصحاب او در حالی که همه شهید شده بودند صلوات الله علی
ارواحهم واجسادهم اجمعین ولعنة الله و سخطه و عذابه و نكاله و نقمته

على من كان النيب في قلوبهم قد علم العذاب الاليم امين رتب العالمين

زِيَارَةُ عَاشِقِ كَرَمِ رَاهِبِ مَقْدِسِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنَى الْبَشِيرِ
 النَّذِيرِ وَأَيُّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنَى قَاطِعِ
 سَيْفِكَ نِسَاءَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ عِبَادِ اللَّهِ وَ
 ابْنِ خَيْرِنِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا نَوَّارَ الْمَوْجُودِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهَادِ
 الزَّكِيِّ وَعَلَى أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِقِنَائِكَ وَأَفَاصَتْ فِي جِوَارِكَ
 وَوَفَدَتْ مَعَ زُؤَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَنَابِقِيهِ وَبِحُجَّتِ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلَمَّا عَظُمَتْ بِكَ الرِّزْيَةُ وَجَلَّتْ فِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ
 أَجْمَعِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ وَمُحِبَّاتُهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَبِيبِ عَلَى آبَائِكَ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ الْهَدَاةِ الْمُصْطَفِيِّينَ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَتَرَكَتْ نَصْرَكَ وَمَعُونَتَكَ وَ

أَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَسَتْ سَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَمَقَدَتِ الْجَوْرَ
عَلَيْكُمْ وَطَرَقَتْ إِلَى أَدْبَانِكُمْ وَتَحَفَّتْكُمْ وَحَادَتْ ذَلِكَ مِنْ
دِيَارِكُمْ وَأَشْبَاعِكُمْ بَرِيَتْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْبُكْمُ بِأَسَادَا
وَمَوَالِي وَأَتَمَّنِي مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَسْأَلُ
اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ بَامْوَالِي مَقَامَكُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَشَانَكُمْ
أَنْ تُكْرِمَنِي بِوَلَدَانِكُمْ وَتُحِبَّنِيكُمْ وَالْإِيْتَامَ بِكُمْ وَالْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَأَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتِكُمْ وَأَنْ يَرْزُقَنِي
لِلطَّلَبِ بِيَارِكُمْ مَعَ الْإِمَامِ الْمُنْظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الْمَقَامَ الْمَجُودَ
لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَفَّتِكُمْ وَبِالِشَّانِ
الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ يُعْطِيَنِي مُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا أَعْطَى
مُصَابِيًا بِمُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ بِأَهْلِيهَا
مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَفْجَحَهَا وَأَنْكَاهَا لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِنْ نَسَالِهِ مِنْكَ

صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَةُكَ وَمَغْفِرَةُكَ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفْتَزِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
وَأَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتَيْهِمَا اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَحَبَّتِي مَحَبَّتَهُمْ وَمَمَانِي مَمَانَهُمْ
وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ وَهَذَا يَوْمٌ مُجَدِّدٌ فِيهِ الْبِقَعَةُ
وَنَزَلَ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ بَرِيدٌ وَعَلَى آلِ بَرِيدٍ
وَعَلَى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرُ بْنُ سَعْدٍ وَالشَّيْخُ اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ وَ
الْعَنَ مَنْ رَضِيَ بِمَوَالِهِمْ وَفَعَلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْنًا كَثِيرًا
وَأَصْلِهِمْ بِرَنَارِكَ وَأَسْكِنَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا
وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَابَهُمْ وَبَايَعَهُمْ سَاعِدَهُمْ
وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَأَفْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ
بِكَ لَكَ لَعْنًا إِنَّكَ أَلْبَنَى لَعْنَتٍ بِهَا كُلُّ ظَالِمٍ وَكُلُّ غَاصِبٍ

كُلَّ جَاهِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلَّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ اللَّهُمَّ الْعَنِ زَيْدَ وَالْزَيْدِ وَبَنِي مَرْوَانَ
جَمِيعًا اللَّهُمَّ وَضَعِفْ غَضَبَكَ وَسَخِّطْكَ وَعَذَابَكَ
وَنَقِمَاتَكَ عَلَى أُولِ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ وَ
الْعَنِ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَأَنْتُمْ مِيكَائِيلُكَ ذُو نَفْعَةٍ
مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ وَالْعَنِ أُولِ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ
الْعَنِ أَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَفُجُورَهُمْ
وَالْعَلِّيُّمَ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتْ الْحُسَيْنَ بْنَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
وَحَارِبَتُهُ وَقَتْلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَ
وَشُعْبَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللَّهُمَّ
الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا جَرِمَهُ وَلَعَنُوا كَلَامَهُ
وَلَا مَقَالَهُ اللَّهُمَّ وَالْعَنِ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي
بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَى يَوْمِ
الَّذِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ الْحَبِيبِ عَلَى مَنْ
سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَسَّاءَكَ بِفَضْلِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ

سَبَّوَانَهُ

فِي الذَّبِّ عَنْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَلَيْهِمُ وَعَلَى
رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى مُرَبِّهِمْ وَعَلَى مُرَبِّهِمْ
اللَّهُمَّ لَقِّنْهُمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرِجَانًا السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ
يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَا بْنَ الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي
هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ
مُحِبَّةً وَسَلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
وَعَلَى الْمُتَشَاهِدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُنْصِلًا مَا اتَّصَلَ
الْبَلُّ بِالْيَهَارِ السَّلَامُ عَلَى الْحَبِيبِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ
السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحَبِيبِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ
بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ
وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُتَشَاهِدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُ عَنِّي مُحِبَّةً وَسَلَامًا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ
فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ
الْعِزَّاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعِزَّاءَ فِي مَوْلَاهُمْ
الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ بِنَارِهِ مَعَ إِمَامٍ
عَدْلٍ يُغْنِيهِ الْإِسْلَامُ وَأَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ
بِسْمِهِ وَبِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا بَانِي مِنْ خُطْبٍ
وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ وَالْبُكَ الْمُسْتَكِلِي فِي الْمُهْتَمَاتِ

ص ۱۰۰

بِحَبْرَتِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ وَذَلِكَ لِمَا أَوْحَيْتَ لَهُمْ مِنَ الْكِرَامَةِ
وَالْفَضْلِ الْكَبِيرِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأُرْسِلْ
شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالَّذِينَ وَاسَوْهُ بِأَنْفُسِهِمْ
وَبَذَلُوا دُونَهُ مُسْجِمُهُمْ وَجَاهِدُوا مَعَهُ أَعْدَاءَكَ ابْنِغَاءَ
مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَتَصْدِيقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا
مِنْ وَعِيدِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زبیر بن عقیل و ابراهیم

شیخ طوسی در نهج البلاغه غیر او بسند های معتبر روایت کردند از صفوان
بن یزید که گفت فرمود بن مولای من حضرت صادق علیه السلام در روز
اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شد بانشد و میگوید

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ
وَنَجِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَأَبْنِ صَفِيهِ السَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكِرَامِ
وَقَبِيلِ الْعَرَبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ وَلِيُّكَ وَأَبْنُ
وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَأَبْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ
الْكَرَمُ بِالْشَّهَادَةِ وَحَبْوَتُهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتِنَابُهُ طَبَقِ

الْوِلَادَةِ وَجَعَلَتْهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَفَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ
وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلَتْهُ
حُجَّةً عَلَى خَلْفِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْدَرْتَنِي الدُّعَاءَ وَمَحَّ
النُّصْحَ وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فَبِكَ لِبَسْنَفِ عِبَادِكَ مِنْ
الْجَهَالَةِ وَخَبَرِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَارَدَ عَلَيْهِ مِنْ عَرَبِيَّةِ
الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْدَلِ الْأَذَى وَشَرَى اخِرَتَهُ بِالنَّارِ
الْأَوْكِي وَنَظَرَ فِي نَرْدَمِي فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَا
نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاوِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَا
الْأَوْزَارَ الْمُسْتَوْجِبِينَ لِلنَّارِ فَجَاهَدَهُمْ فَبِكَ صَابِرًا
مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَأَسْبَحَ حَرَمُهُ
اللَّهُمَّ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِئْسَ وَعْدُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ
الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ
سَعِيدًا وَمُضْنِبَتَ حَمِيدًا وَمُنْتَفِيْدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا
وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَعَذَاتُ اللَّهِ

وَمَعَذَاتُ اللَّهِ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ
جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَشَاطَ الْبَقِيَّةُ فَلَمَّا سَأَلَكَ اللَّهُ مَنْ
ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِدِينِكَ فَرَضَيْتَ بِهِ الْأَلْهَمَةَ إِنِّي أَشْهَدُكَ ابْنِي وَلِيِّي لِمَنْ
وَالَاهُ وَعَدْتُ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي بِابْنِ رَسُولِ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ لِشَاخِخَةٍ وَالْأَرْحَامِ
الطَّائِفَةِ لَوْ بَيَّنَّكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَوْ نَلَبَّسَكَ
الْمُنْهَمَاتُ مِنْ شَبَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ
وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْزِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
الْبَرُّ الْتَقَى الرَّضَى الرَّزَى الْمَهْدَى وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْأُمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كُلِّهَا الثَّقَوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَ
الْحُرُوقُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ إِنِّي بِكُمْ
مُؤْمِنٌ وَإِنِّي بِكُمْ مُؤَقِّنٌ لِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَائِمِ عَمَلِي وَ
قَلْبِي لِقُلُوبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي بِكُمْ مُسْتَعِمْ وَنَصْرِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
مَعْنَى بِأَذْنِ اللَّهِ لَكُمْ تَعَاكُمُ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ

(عليكم)

عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ
وظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس دو رکعت نماز میبکشد و دعا میکند یا منجی یا منجی و میگوید و سبده طاعت
علیه لرحمة گفته که ما بزم من برای این دعا و دعا که مخصوص راستان و او چنین
که با این دعا پیش روی ضریح و بکونی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ
الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ
عَلَى خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدَ وَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَيَا بْنَ مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ
أَمَّتَ الصَّلَاةَ وَأَنْبَتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ
الْبَقِيَّةُ أَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ أَتَيْتَكَ يَا مَوْلَايَ
زَائِرًا وَافْتِدَارًا غِيَا مَفْرَأً لَكَ بِالذُّنُوبِ هَارِيًا بِإِلَهِكَ
مِنْ أَلْخَطَا بِالشَّفْعِ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

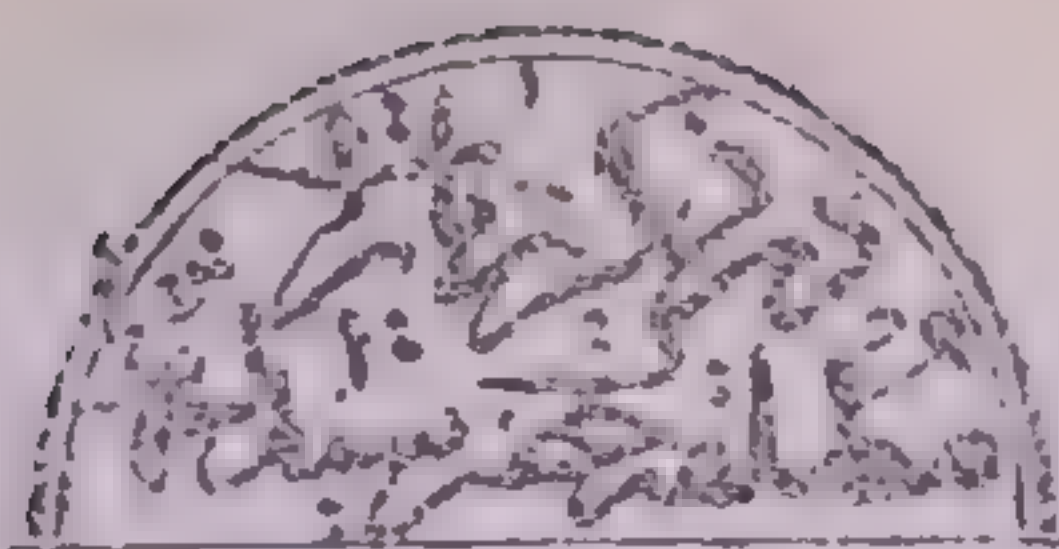
نوحته الملك
بگوید در صبح
که از در زیارت
کند
منه

در تفسیر این دعا

اللَّهُ عَلَيْكَ حَيَا وَمَيِّتًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا
وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَرَّ
وَغَصَبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَالَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَا^{دَعَا} عَوْنَهُ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللَّهِ وَحَرَّمَ رَسُولُهُ وَحَرَّمَ
أَبِيكَ وَأَخِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شُرْبِ مَا الْفَرَا^{بِت}
لَعْنَا كَثِيرًا يَتَّبِعُ بَعْضُهُمُ بَعْضًا اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَبِّحْ عِلْمَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِهِ وَارْزُقْ فِيهِ أَبَدًا مَا يَبْقَى وَحَيْثُ بَارَيْتَ وَ
أَزِمْتِ فَأَحْشُرْ فِي زَمَرَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤلف کی قبل

برای وزارت بجز زیارت دیگر در کتب مزار موجود است که انرا جایز خوانند
اگر کسی خواست که انرا نیز بخواند همان زیارت پنجم واجب بخواند که فرموده اند
جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد

مقامات

در ذکر زیارات مطهره حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام که فریب نبرد یار
 میبوی و از مقدمه که در فصل اول ذکر شد معلوم شد که منتهی بر تمام اینها زیارتیست
 که مشایخ عظام دو کافی و فقیه و مذهب نقل کرده باشند و آن مختصر در باب زیارت
 شریفه است که از بیانات عدیده از تمام این زیارات منشا است اول آن
 چندی از مختصر است که از شوق نفس زیارت چنین نگاشته و نه چندان طولانی
 که در خواندنش زائر را ملالت گیرد و از حالت حضور قلب بیفتد و نه از ادب
 دارد که حال را مختصر و در اوقات ازده حاتم از حرمش آن توان پرو نامد و ثابا
 هر چه زیاده کوار از نقل کرده اند و در این باب اولی زیارتیست که ذکر کرده و در
 کافی و رم و در مختص، غیر این زیارتی دیگر نقل نکرده و ثالثا مختصر است
 ثالثا زیارتی که در هیچ زیارت یافت نمیشود چنانچه بر ناظر بصیرت مخفی نیست و رابعا
 شهادت پیش از حدیثان شریف و در فقیه بر آنکه این زیارت جامع زیارات
 عالم و بر این شهادت بیکه در اول کتاب بر صحت تمام اینها موجوده در این آمده و زیارت
 و بی اعتبار ذکر این زیارت است (و قد اخرجت في كتاب الزيارات في كتاب
 الحسین علیه السلام انواعا من الزيارات اخرت هذه في الكتاب منها
 الزيارات عنك من طريق الروايات و فيها باخر و كتابه) و من در کتاب زیارات و
 کتاب مختص حضرت امام حسین علیه السلام انواعی از زیارات نقل کرده و آن
 زیارت را برای این کتاب نکرده و زیرا که این زیارت جامع زیارات است
 نزد من از جهت سند و ایت و در او است آنچه زائر را مقرب سازد و

انچه خواهد کفایت نماید باین مناسبت شریعه و نفوت جمیله مهجور و بیبا
کم خوانند پیشتر اما جل عوام کالانعام را که نه خود بصیرتی دارند و نه از بصیر
پر سر کنند شیطان از فیض غالب زیارت مانده و ثواب الفاظ مر و به محروم
کرد، زیارت یافته اخوندی خبر بار و صحنه خوانی سواد کی که اسم آن زیارت
میگوید که داشته بدست ایشان داده بهمان مشغول مشغول زیارت لال کواد
بسیار باغ و از طلای احرار پیش بفعالی را می از از جعالی به سواد کی رسید
که در تمام زیارت مانده از ائمه طاهرین علیهم السلام هرگز اسمی از خود
و در خزان مکرمانت انحضرت برده نشد و مناسبتی هم ندارد سبب این
مضولی چه بود کی رسید که این خانه با ثانیته و صفتیه بمانند دختر کی
زن کی خواهد که و کدام کتاب مذکورند به مناسبت سلام بر ایشان کرد
و هکذا و الحق این زیارت را در دعای یافته عارف سنی اهل با خضر صفا
انچه بعد از آن چون جمع شود مقصد شیطان از محروم نمودن و از فیض
این حرم مطهر و فتنه سامیه است بدست آمده و بر بعضی عوام چون حقیقت
حال منکشف شده عذر آورده که در این زیارت بعضی فقرات جانور
و کلمات آتش آلوده است که مناسبت حال زوار و سبب تکسیر قلب کر پس در
این بیت الاخران است که غایب امثال و از روی ایشان است و این عذر با
کار بنیاه در بدلت قطار است زیرا که برای چنین اشخاص که راغبند ذکر
مصائب انحضرت و کر پس را محرم شریفند پس دستور العمل دادند
و زیارت مشیمه میگوید که نه از روی خواندن مفرد داشتند توضیح
این اجمال آنکه یکی از زیارت روز عاشورا زیارتیست که از ناحیه مقدسه

رسیده و مشامت بر بسیاری از مصائب آنحضرت که آنرا خود جمیع جمله از
فقرات زیارت میجویم را بافته خود را از آن زدپید و چون بحسب وایت مختص
بروز عاشورا است و از غالباً از فیض خواندن آن میرومند و سید حبیب
علی بن طاووس رحمه در مصباح الزائر در ضمن زیارات مختلفه زیارتی نقل کرده
که مشامت بر تمام فقرات از زیارت و لکن با اذن خوار عبودی که در آن
بیز اشاره بحمله از مصائب شد و تقسیم کردن آنکه بعضی پیش رو و بعضی در
سرو پائین پایا بد خواند و سید فرموده این زیارت پیش که سید مرتضی آن
زیارت کرده علامه مجلسی در بحار این زیارت را از مصباح الزائر نقل
کرده و در آخر آن فرموده مظهری از است که این زیارت از مؤلفات سید
باشد که از فقرات ناحیه مفدیه آنرا این کتب نموده و چیزی بر آن افزوده
و از این جهت این زیارت را در کتاب مخفی نقل نکرده و غالب عوام را که جن
ادب سنی که در کتب انموم بیند بکتاب گفته دیگران اعتنائی ندارد
از فیض زیارت محروم کردند و در مواردیم همین زیارت را نقل کرده
و در اول آن فرموده (زیارة اخیری تختص بالحقین صلوات الله علیه و
مرویه با سائید و هی اول زیارة زار بها المرغنی علم الهدی رضوان الله علیه
علیه السلام فاذا بلغت المقتل الخ) حاصل ترجمه این زیارت بمحمد سید
روایت شد و این اول زیارت است که با آن زیارت کرد علم الهدی سید
پس معلوم شد که این زیارت شریفه مرویه و معتبره در هر وقت میشود
خواند و از آن مرحوم بی اصل بلکه با طریقه سید مرتضی ابد مناسبی ندارد
بهر حال نسخه از زیارت بسیار هر که راغب تذکر مصائب و سوختن دوا کند

بر آنحضرت براسنی اثر بخواند و غرض از این کلمات انعام محبت رفع عذر و دلالت
بر خدایت است که از حقوق لازمه اخوان مؤمنین است که بایست از عهوده آن
آمد باطن بطنی و پیچیده نداشتن آن دست نکشید عوام و جمعی از خوانندگان
آن زیارت مجعوله و کهنه بعضی اکاذیب از حضرت عظیم الشان اما نوع دانا
غالباً از زیارت وارث و زیارت امیر الله با جامعه صغیره نکند و خدا کرم و
بخواند زیارت عاشورا نشدند و الحمد لله که ظاهر و مکتوف شد
نقدم این زیارت بر همه آنها و غیر آنها و چون نسخه این زیارت که در کتاب
وفقیه و فقه پب و کامل الزبارة مرویست فی الجملة اختلافی در بعضی از
کلمات بود و ذکر آن اختلاف مورد تشنگ حواس بود ما بهما نسخه نفقه
الاسلام در کافی فناعت گردیم و در اینجا بسند معتبر و ثابت کرده از حسین بن
ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان مفضل بن عمر و ابوسلمه سراج
بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخن در میان
ما یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس حضرت عرض کردم فدای
شوم من حاضر می شوم در مجلس این قوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود
هرگاه حاضر شدی ما را بیاد آوردی پس بگو (اللَّهُمَّ ارِنَا الرِّضَاءَ
وَالشُّرُورَ) که آنچه میخواهی یعنی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی
رسید گفت گفتن فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین علیه السلام
را یاد کنم پس چه بگویم فرمود بگو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ) و این
را سه مرتبه بگو که سلام میرسد با آنحضرت از نزدیک دور پس فرمود
چون آنحضرت شهید شد گریست بر آنحضرت هفت آسمان و آنچه

جَمِيعِ الْخَلَائِقِ وَبِكَتُّ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ
وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَنْ يَنْقَلِبُ فِي الْجَنَّةِ وَالنَّارِ مِنْ
خَلْقِ رَبِّنَا وَمَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَابْنُ
حُجَّتِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَبِيلُ اللَّهِ وَابْنُ قَبِيلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
نَارُ اللَّهِ وَابْنُ نَارِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَثَرُ اللَّهِ الْمُوْتَرِ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَنَصَحْتَ وَوَقَيْتَ وَ
أَوْقَيْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ
عَلَيْهِ شَهِيدًا وَمُسْتَشْهِدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا أَنَا عَبْدُ
اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَفِي طَاعَتِكَ وَالْوَافِدُ إِلَيْكَ الْمُسْرُكُ
الْمَنْزِلُ عِنْدَ اللَّهِ وَثَبَاتُ الْقَدَمِ فِي الْهَجْرَةِ إِلَيْكَ وَالسَّبِيلُ
الَّذِي لَا يَخْتَلِجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي كِفَالَتِكَ الْإِنَّمَا مَرَّتْ
بِهَا مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَاءَ بَيْكُمُ بَيْكُمُ بَيْنَ اللَّهِ الْكَذِبَ وَبَيْكُمُ
بِبَاعِدِ اللَّهِ الزَّمَانَ الْكَلْبَ وَبَيْكُمُ فَخَّ اللَّهُ وَبَيْكُمُ بَحْمُ اللَّهِ
وَبَيْكُمُ بِحَوْلِ اللَّهِ مَا بَشَاءُ وَبَيْكُمُ بِنَيْتِ وَبَيْكُمُ بِفِكَ الْذَلِّ
مَرِغَانِيَا وَبَيْكُمُ بِدُرِّكَ اللَّهُ ثَرَّةُ كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطْلَبُ بِهَا وَ

[illegible]

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَالَتْ (وَسَهْ مَرِيَّةُ) (أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُ تَبَرُّي) پس بر منجیزی و
اشاره میکنی بدست خود بسوی شهداء رضی الله عنهم و میگوئی سه مریئه
(السَّلامُ عَلَيْكُمْ) پس میگوئی (فَرَضَ اللَّهُ فَرَضَهُ فَلَيْتَ لِي مَعَكُمْ فَأَوْزَعُوا
عَظِيمًا) پس در همین اثنا آنکه فرار میدهی بر حضرت ابی عبد الله علیه
و آله را بر خود یعنی بر وی پشت فبر بر پشت رکعت نماز میکنی و چون چنین کردی
زبارت تمام میشود پس اگر **مواظبت** خواهی انجام بمان اگر خواهی
اگر چه در خبر بیانی نشده از برای این شد و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت
زبارت حضرت باشد که در اختیار عدید سوره پس سوره الرحمن را بر
ان معین نمودند اگر میسر شد و در رکعت برای علی بن الحسین علیه السلام
و در رکعت برای شهداء رضوان الله علیهم و در یکی از زبارت مبسوطه حضرت
که در کامل الزبارة بسند معتبر از ابی حمزه ثمالی مرویست از حضرت صادق
علیه السلام بعد از ذکر نماز زبارت با سوره پس الرحمن چنین مذکور است
فاذا فرغت فصل ما احببت الا ان الركعتين كعتي الزبارة لا بدقتهما احد
كلاهما) و چون فارغ شدی پس نماز کن آنچه خواهی جز آنکه آن دو رکعت نماز
زبارت چاره نیست از اینجا آوردن آن نزد هر فرقی که آن را زبارت کنند باین
عبارت میشود حکم با سنجاب نماز زبارت برای مثل بنور علی بن الحسین
و ابی الفضل و شهداء و امثال ایشان کرد اگر نکوئیم برای بنور هیه مؤمنین
چنانچه ظاهر خبر است و برای اختصاص فرموده بر امام علیه السلام
شاهدی نیست پس دست از ظاهران برداشتن راهی ندارد

مما مر جبهیها مر

در بعضی از اعمال این روضه منوره و زیارة ابی الفضل اما اول پس عمده
این دعا است که اجابت بخفت قبه سامیه یکی از پنجها بیست که در دعوی
شهادت حضرت احدیست با حجاب لطف فرموده زائر باید از غیبت دلشسته
در نضرع و انابه و توبه و عرص حاجات کوناهی نکند و در صحن زیارات آن
حضرت پیش از نماز زیارت و بعد از نماز ادعیه بسیار با مضامین عالی
وارد شد و چون باین غالباً نمیدانند چه بگویند و چه بخوانند ایشانرا از
این هم فارغ و بدر پوزی در خانه اجانب اسوده کردند و چون بنا بر اخضا
است ما از آن ادعیه دو دعا احتیاج کردیم اسبدا خواندن آن لغافل و
نگاهل نکنند اول دعا بیست که در مزار شیخ مصید مزار محمد بن المشهد
قبل از نماز زیارت نقل کردند و فرمودند دستها را با سمان بلند کرد و بگو
اللَّهُمَّ مَنْ نَهَبًا وَنَعْبًا وَاعْدَّ وَاسْتَعْدَّ لَوْ فَاذِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ وَرَجَاءُ
رَفِيقٍ وَجَائِزَةٍ وَتَوَافُلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَإِنَّكَ بَارِي
كَانَتْ لِيَوْمٍ نَهَبْتَنِي وَنَعَبْتَنِي وَاعْدَدْتَنِي وَاسْتَعْدَدْتَنِي وَسَفَرْتَنِي
وَالْإِلَى قَبْرِ وَلِيِّكَ وَقَدَرْتُ وَبِزِيَارَةِ إِلَيْكَ تَقَرَّبْتُ وَرَجَاءُ رَفِيقِكَ
وَجَوَائِزِكَ وَتَوَافُلِكَ وَعَطَايَاكَ وَفَوَاضِلِكَ اللَّهُمَّ قَدْ
رَجَوْتُ كَرِيمَ عَفْوِكَ وَوَاسِعَ مَغْفِرَتِكَ فَإِنْ زِدْنِي خَائِبًا
فَإِنَّكَ فَصَدَّقْتُ وَمَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ وَقَبْرًا مَعِيَ الَّذِي أَفْضَلُ
عَلَى طَاعَتِهِ زِدْتُ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا

وَجَوَائِزِهِ

وَالْآخِرَةُ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ وَأَعْطَيْتَنِي بِجَمِيعِ سُؤْلِي وَأَقْضَيْتَ لِي بِهِ
جَمِيعَ حَوَائِجِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا تَحْبِثْ دُعَائِي
وَارْحَمْ ضَعْفِي وَفَلْهُ حِيلَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي وَلَا
إِلَى أَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ مَوْلَايَ فَقَدْ أَفْضَيْتَنِي ذُنُوبِي وَ
قَطَعْتَ حُجَّتِي وَأَبْلَيْتَ بِخَطِيئَتِي وَأَرْهَيْتَ بِعَمَلِي
وَأَوْبَيْتَ نَفْسِي وَوَقَفْتُ بِمَوْفِيتِ الْأَذِلَّةِ الْمُذْنِبِينَ
الْمُجْتَرِبِينَ عَلَيْكَ الْتَارِكِينَ أَمْرَكَ الْمُعْزِزِينَ بِكَ
الْمُسْتَخْفِينَ بِوَعْدِكَ وَقَدْ أَوْبَيْتَنِي مَا كَانَ مِنْ فِيمَ
جُرْحِي وَسَوْءَ نَظَرِي لِنَفْسِي فَارْحَمْ ضَرْعِي وَبَدَامَتِي
وَأَقِلْنِي عَثَرَتِي وَارْحَمْ عَثَرَتِي وَأَقْبِلْ مَعْدِنِي وَعُدْ
بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِإِحْسَانِكَ عَلَى إِسَاءَتِي وَبِعَفْوِكَ
عَلَى جُرْحِي يَا إِلَهَكَ اشْكُو ضَعْفَ عَمَلِي فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي فَإِنَّ مَفْزِعِي دُنُو مَعْرِفَتِي
بِخَطِيئَتِي وَهَذِهِ بَدِي وَنَاصِيَتِي بِإِفْقَرِي مِنِّي بِأَسِيدِي

وَالْمُفْرَبِينَ
ذُنُوبِي

وَالْمُفْرَبِينَ
ذُنُوبِي

فَأَقْبِلْ تَوْبَتِي وَنَفْسِي كَرِيمِي وَأَرْحَمْ خُشُوعِي وَخُضُوعِي وَ
أَسْفَى عَلَى مَا كَانَتْ تَعْنِي وَوُفُؤِي عِنْدَ قَبْرِ وَلِيِّكَ وَذُلِّي بَيْنَ
بِدْبِكَ فَأَنْتَ رَجَائِي وَمُعْتَدِي وَظَهْرِي وَعُدَّتِي فَلَا
تَزِدْنِي خَائِبًا وَتَقْبَلْ عَمَلِي وَأَسْتَرْعُورِي وَأَمِنْ وَعْثِي
وَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْ بَيْنِ خَلْقِكَ يَا سَيِّدِي
اللَّهُمَّ وَقَدْ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الدِّينَ كِبَرُكُمْ
عَنْ عِبَادَتِي سَيِّدُ خُلُوعٍ جَهَنَّمَ دَاخِرِي يَا رَبِّ قَوْلِكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ الَّذِي لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ فَاسْتَجِبْ لِي يَا رَبِّ
فَقَدْ سَأَلْتُ السَّائِلِينَ وَسَأَلْتُكَ وَطَلَبَ الْطَالِبُونَ
وَطَلَبْتُ مِنْكَ وَرَغِبَ الرَّاغِبُونَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ
وَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ لَا تُخَيِّبَنِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي فَتَرْفَعِ الْإِجَابَةَ
يَا سَيِّدِي قَرِيبِي قَرِيبِي حَرَامِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سَوَاحِجِي فِي
نَصْرَتِكَ

دوم دعا بیست و نه مرتبه از قدیم و در مصباح الزائر
نقل کرده اند و از نماز زیارت و در بعضی نسخ مصباح
بعد از نماز ذکر کرده اند و این دعا را در وقت حاجت و در وقت
نیاز و در وقت غم و در وقت شادی و در وقت غم و در وقت شادی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ
الشَّهِيدِ قَبْلَ الْعَبَّاسِ وَأَبِي الْكَرْبَاءِ صَلَوةً نَامِيَةً
زَاكِةً مُبَارَكَةً تَصْعَدُ أَوَّلًا وَتَنْقُذُنَا مِنْهَا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِ نَبِيِّكَ وَالْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْخَدِوْ
وَالسَّيِّدِ الْقَائِدِ وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ الْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ
الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ الطَّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ
الرَّضِيِّ الْمُرَضِيِّ وَالنَّفِيِّ الْمُهَادِي الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ وَسَيِّدِ
الرَّسُولِ وَفَرَسِ عَيْنِ الْبَنُوْلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ طَاعَتِكَ وَهَيَّ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبَالِغِ فِي رِضْوَانِكَ وَأَقْبَلْ عَلَى إِيْمَانِكَ
غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ عُدْرًا سِرًّا وَعَلَانِيَةً بِدَعْوِ الْعِبَادِ
إِلَيْكَ وَبِدُلْهِمُ عَلَيْكَ وَفَامِ بَيْنَ يَدَيْكَ بِهَدِيمِ الْجُورِ
بِالصَّوَابِ وَجُحْيِ الشُّنَّةِ بِالْكِتَابِ فَعَاثِرِي رِضْوَانِكَ
مَكْدُودًا وَمَضِي عَلَى طَاعَتِكَ فِي أَوْلِيَائِكَ مَكْدُودًا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
الْعَالِمِ الْإِمَامِ
الْمُهْدِيِّ
نَمَّ

وَقِيلَ

وَلَا تَكُنْ

وَفَضَّلِي إِيَّاكَ مَقْفُودًا لَمْ يَعْصِكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ بِإِجَابَةٍ
فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَفَّارَ اللَّهُمَّ فَاجِرُهُ خَيْرُ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ
الْأَبْرَارِ وَضَاعِفٌ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَلِقَائِي بِهِ الْعِقَابَ
فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا وَقُتِلَ مَظْلُومًا وَمَضَى مَرْحُومًا يَقُولُ
أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكَّى وَعَبَدَ فَقَتَلُوهُ
بِالْعَدَا الْمُعْتَدِ قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَأَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشُّبُهَاتِ
وَلَقَدْ بَرَأَ فَبَوَّافِيهِ الرَّحْمَنُ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي
مَوْلَايَ صَلَوَةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرُهُ وَتُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ وَتُعْجِلُ
بِهَا نَصْرَهُ وَتَخْصُصُهُ بِأَفْضَلِ فِتْرِ الْقَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَرِزْدُهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَبَلَّغُهُ أَعْلَى شَرَفِ الْمَكْرَمِينَ
وَأَرْفَعُهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُفَرِّقِينَ فِي الرُّفُوعِ
الْأَعْلَى وَبَلَّغُهُ الْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْفَضْلَ
الْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْحَزِيلَةَ اللَّهُمَّ وَاجِرُهُ عَنَّا
أَفْضَلُ مَا جَارَيْنَا مَا عَزَّ رَعْبَتُهُ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي
مَوْلَايَ كُلَّمَا ذَكَرَ وَكُلَّمَا لَمْ يَذْكُرْ بِأَسِيدِي وَمَوْلَايَ

جَنَّتْ

ادْخِلْنِي فِي حُرْبِكَ وَاسْتَوْهِبْنِي مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّي فَإِنَّ
لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْ رَأَوْنِيكَ رَافِقَةً إِنْ سَأَلْتُكَ
أَعْطَيْتَ فَإِنْ شَفَعْتَ شَفَعْتَ اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ
وَمَوْلَاكَ لَا تَخِيفْنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَحْوَالِ لِيُوَفِّيَ عَمَلِي وَ
يُبْرِجَ فِعْلِي وَعَظِيمَ جُرْمِي فَإِنَّكَ أَمَلِي وَرَجَائِي وَتَعْنِي وَمَعْتَمِدِي
وَوَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لَمْ يُوَسِّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى
اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَلَا أَجَلُ
فَدَّرَاعِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ لَا خَلْفَنِي اللَّهُ عَنْكُمْ
بِدُنُوِّي وَجَمَعَنِي وَإِنَّا كُنَّا فِي جَنَّةٍ عَذْنِ الْإِنِّي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَ
لِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَارْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
أَبْلِغْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ نَحْبَةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارْدَدْ
عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كَمَا ذَكَرَ
السَّلَامُ وَكَلَّمَا لَمْ يَذْكُرْ بِأَوْتِ الْعَالَمِينَ

و از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم چنانچه شیخ طوسی
رحمه الله در مصباح منهجد را اعمال و ترجمه فرموده مشتمل بر دعا کند بر
مظلوم در نزد فراسید الله احسن و دعا اینست

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَزُّ بِدِينِكَ وَأَكْرُمُ بِمِدَائِكَ وَفُلَانٌ
بَدَّلَنِي بَيْتَهُ وَبُيُوتِي بِأَذْيَتِهِ وَتُعِينِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَاءِكَ
وَبُيُوتِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْجِئِ الدُّعَاءِ وَ
ضَمَانِكَ لِاجَابَةِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّاعَةِ السَّاعَةِ الْكَاهِلَةِ بِرَيْفَتِ وَبِكُو مَوْلَايَ أَمَّا
مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمٍ النُّصْرَ النُّصْرَ انْقُدْ رُبُو

تا نفس منقطع شود

و از جمله اعمال در رکعت نماز است در آن حجر مطهر یا بوره الرحمن و
سوره تبارک هر که از اینخواند خداوند متان مینویسد برای او بیست پنج حجه
مقبوله مبروره که بار سول خدا صلی الله علیه و اله کرده باشد چنانچه
علی بن طاووس قد در صبحاح الزائر نقل کرده **و از جمله اعمال** در آن
سامیه استخوانه است و از چنان است که بایستد ربا لای سر حضرت امام حسین
و صد مرتبه بگوید (اَسْتَجِيرُ اللَّهَ) پس بخندد و بغلیب و بشیخ و بمجید کند چون
تعالی را و ثنا بگوید خدا را با آنچه سزاوار است و رواست شد از حضرت
صادق علیه السلام چنانچه حمیری در فرب الاستاذ ذکر کرده که چنین میکنند
بند در امری هرگز مگر آنکه حق تعالی میامد از درد دل او آنچه را که خبر است
از برای و از دوا مر **و از جمله دعا** یست که این فصد در دعای داعی از
حضرت صادق علیه السلام رواست کرده که فرمودند هر که از برای و حاجتی

بسم الله الرحمن الرحيم
 اَبِي الْفَضْلِ عَلَيْهِ

ص ٢٠٠

باشد بوی خدای عزوجل پس بایستد زنده حضرت امام حسین علیه السلام و بگوید
 يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اشْهَدُ اَنَّكَ تَشْهَدُ مَعَايَ وَتَسْمَعُ كَلَامِي وَعِنْدَ رَبِّكَ مُرَدُّ
 فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَرَبِّي فِي فَضَائِ حَوَائِجِي (پس بدرستی که مراورده میشود حاجت او)

انشاء الله تعالى **وَأَمَّا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ** اَبِي الْفَضْلِ عَلَيْهِ

بنامبر المؤمنین علیه السلام پس بخوبی که شیخ مفید و محمد بن المشهد کرمه و غیر ایشان
 کرده چنان است که چون بدر حرم رسیدی بایست و بگوید

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ
 وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشَّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
 الزَّكَاةِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْنَدِي وَتَرْوُحُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمُؤْمِنِينَ
 أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصَدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّصَبُّحِ
 خَلْفَ لَيْثِي الْمُرْسَلِ وَالسَّبْطِ الْمُنْتَجِبِ وَالذَّلِيلِ الْعَالِمِ
 وَالْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَظَمِ فَمَزَاكَ اللَّهُ عَنْ
 رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ الْحُسَيْنِ أَهْتَلِ
 الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعْنَتْ فَنِعْمَ عَقْبِي الدَّارُ
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَحَفَّكَ
 بِجُرْمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَالَ مَيْتِكَ وَبَيَّنَّ مَاءَ الْفُرَاتِ

شهادت

أَشْهَدُ أَنَّكَ فُلَيْتَ مَظْلُومًا وَأَنَّ اللَّهَ مُنْجِي لَكُمْ مَا وَعَدَ
جَنَّتِكَ يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَفِدَا الْبِكَمِ وَقَلْبِي مُسْلِمٌ
لَكُمْ وَتَابِعُ وَأَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَنَضَرْتِي لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ تَعْمَلُكُمْ تَعْمَلُكُمْ لَامَعَ
عَدُوِّكُمْ أَتَى بِكُمْ وَيَا أَيُّهَا بَنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ خَالَفَكُمْ
وَفَلَّكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَلَّكُمْ بِالْأَيْدِي
وَالْأَلْسُنِ يَنْزِلُ غُلَامٌ وَيُفَنِّدُكُمْ بِكُودِ رَجُلٍ وَبِقِلْبِهِ السَّلَامُ

وَمَا تَكُنْ
تَلْ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِإِمَامِهِ
لِأُمَمِهِ وَالْحَسَنِ وَالْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ
وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى
مَا مَضَى عَلَى الْبَدْرِيِّينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ الْمُسَاهِدِينَ لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ الْمُبَالِغِينَ فِي
نَصْرِهٖ وَأَوْلِيَّائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ أَحِبَّائِهِ فِرَاكُ اللَّهِ
أَفْضَلُ الْجَنَاءِ وَأَكْثَرُ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرُ جَزَاءٍ أَحَدٍ مِنْ

الْجَنَاءِ وَأَفْضَلُ الْجَزَاءِ

وَفِي بَيْعَتِهِ وَاسْتِجَابَتِهِ دَعْوَتُهُ وَأَطَاعَ وَلَاةَ أَمْرِهِ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغْتَ فِي النَّجِيحَةِ وَأَعْصَيْتَ غَايَةَ
 الْمَجْهُودِ فَبِعَثِّكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ
 مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ أَفْسِسَهَا مَنْزِلًا
 وَأَفْضَلَهَا عَرَفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعَالَمِينَ وَحَشَرَكَ
 مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسَّنَ أَوْلِيَاكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ لَمْ تَشْكَ
 وَأَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقَدِّمًا بِالصَّالِحِينَ
 وَمُنْتَبِئًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ
 وَأَوْلِيَاءِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 ركعت نماز کن و سپید بخوان
 خدا را و بگوید دعوت نماز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَكَامِ
 الْمَكْرَهَ وَالْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ ذَنْبًا إِلَّا غُفِرَ لِي وَلَا أَثَمًا إِلَّا
 فُتِحَتْ لِي وَلَا مَحْزَنًا إِلَّا شَفَعْتَهُ وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ
 وَلَا رِزْقًا إِلَّا بَسَّطْتَهُ وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمِنْتَهُ وَلَا شَمَلًا

الْأَجْمَعَةُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا حَفِظْنَاهُ وَلَا دُبْنًا إِلَّا أَذَبْنَاهُ
وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضًى وَلِي

فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا ^{بِرَكَاتِكَ وَسُوءِ دَائِرَتِكَ بِرَبِّكَ} فَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَقْدَمِهِمْ إِيْمَانًا وَأَقْوَمِهِمْ بَدِينًا

اللَّهُ وَأَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ

وَلِرَسُولِهِ وَلِإِخْوَانِكَ فَنِعْمَ الْآخُ الْمُوَاسِي فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحْلَزَتْ

مِنْكَ الْحَارِمَ وَأَنْتَ هَكَذَا حُرْمَةُ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الصَّابِرُ

الْمُجَاهِدُ الْحَامِي النَّاصِرُ وَالْآخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمَحْبُوبِ

إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاعِبُ فِيمَا زَهَّدَ فِيهِ غَبْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ

الْمُجْزِلِ وَالشَّاءِ الْجَمِيلِ فَاتَّخَفَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ

فِي ذَارِ النَّجِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرِيبَارِ ذَوَلِبَائِكَ رَغْنَةً

فِي ثَوَائِكَ وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ فَاسْأَلُكَ

اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاَنْ يَجْعَلَ زِيَارَتِي بِهِمْ دَارًا وَاَوْزَارًا وَاَنْ يَزِيَّرَنِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَبَابِي بِهِمْ طِبَّةً وَاَذْرِي جَنِّي اِذْ رَاجَ الْمَكْرَمِينَ وَاَجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيَارَةِ مَشَاهِدِ اَحْبَائِكَ مُفْلِحًا مُنْجِيًا فَادِ اسْتَوْجِبْ عُفْرَانِ الذُّنُوبِ وَ سِرِّ الْعُيُوبِ وَكُفِّ الْكَرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ النُّفُوسِ وَاَهْلُ

الْمَغْفِرَةِ وَجَوْنِ دَاعِ كُنْ بِخَيْرٍ بِجَهَنَّمَ بِرِثَانِ مَدَنِيَّتِكَ بِرَبِّكَ اسْتَوْعِكَ

اللَّهُ وَاَسْرِعْ عَلَيْكَ وَاَفْرُغْ عَلَيْكَ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتَابِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اَللَّهُمَّ اَكْتُبْ لِي مَعَ الْبَرِّ اَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ ابْنِ اَخِي رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ مَا ابْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ اَبَائِهِ فِي الْجَنَّةِ وَعَرِّفْ بَنِي وَبَنَاتَهُ وَبَنِي رَسُولِكَ وَآوِلِيَّاتِكَ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوْفِّقْنِي عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِّقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْاِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ وَلَدِهِ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنَّ رَضِيَّتُكَ بِذَلِكَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

چهارم

پس عاقل از برای خود و بجهت والدین خود و از برای مردمان مؤمن و زنهای مؤمنه و از دعا
هر عاقل که بخواهد پس بگوید **مؤلف** گوید در اینجا لازم است تنبیه بر
دو امر لازم که محل حاجت و ابتلا و سؤالات اول فقره نماز زیارت جناب ابوالفضل
دوم کیفیت ایستادن و حریم این جناب و ثقت زیارت اما نماز زیارت پس بدان که علان
مجلسی در بخار در باب زیارت این جناب ترا از کامل الزیارة نقل کرده و آن جزو
طوبایه ابو حمزه ثمالی است و در اینجا نماز و زیارت پایین قرار ندارد و بعد از آن فرمود
که گذشت زیارت عباس و زیارت کبیره که از شیخ مفید نقل شد مبسوط
از این اصحاب زیارت این جناب نماز زیارت را ذکر کرده اند و احتیاطا خالی است
این و از این جهت بعضی از معاصیر مرتکب کرده از نماز برای غیر معصوم چون و احتیاط
ضرر نداشت بگوید زیارت برای زیارت غیر ایشان لکن اگر نماز کند نه بقصد ورود
آن شخص و نه بکجهت اخبار عامه که وارد شد در هدیه فرستادن نماز و
صدقه و زوجه و سایر افعال خیر برای این ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و مؤمنین و
مؤمنات و اینکه اینها داخل میشود بر ایشان در ثبوت آن با آنها منقطع میشود
باکی باز نیست و تارنگونی کرده با آنکه مفید و غیر و رحمه الله از ادراک خود
ذکر کرده اند و شاید ایشان خبری رسیده که بمانرسید و خواهد آمد زیارت
جابر در این معنی که مشتمل بر نماز زیارت و این فرمایش از مثل ایشان
از فحش نیست و الا آن زیارت کبیره که از شیخ مفید در سابق نقل کردند
نماز زیارت این جناب را آن مد که راست نص صریح است در این باب و احتمال
آنکه آن زیارت از تألیف انشیخ یاد پیران باشد در اینجا میاید زیرا که عبارت

شیخ معین دة در مزار چنانچه خود از آن مرحوم در اول آن زیارت نقل کردند این
 زیارة اخرى له علیه السلام غیر مفید بوقت من الاوقات از او در آن (پس امر
 بنماز در بالای سر از امام علیه السلام خواهد بود و آنجا هم زیارت را بخواند
 المشهد که در مزار خود نقل کرده و در بخارت نیز از نسبت داده و گذشت که در
 اول مزار خود تصریح نموده که آنچه در این مزار ذکر میشود از زیارات دعوات
 همه آنها مأثور است زانکه علیهم السلام بروایت ثقات و ثانی گذشت
 فرموده حضرت صفار علیه السلام بروایت ابو حمزه ثمالی که چاره نیست از
 کردن و رکعت نماز نزد زیارت هر فترتی مثل الجناب شهداء که بر ایشان زیارت
 مخصوصه وارد شد البته داخل در این عموم خواهند بود و آنجا گذشت از
 مزار محمد بن المشهدی و زیارت عیدین که در غیر این نیز میشود خواند و
 امر نیز زیارت الجناب برای ایشان فعل مستحبی بیش از این محتاج نیست بدلیل
 و مشاک فعل جابر **و اما کیفیت** ایستادن در وقت
 زیارت پس علامه مذکور بعد از کلام سابق فرموده بدان که ظاهر این وقت
 یعنی وایت کامل الزیارة جواز است آن نیز فتر الجنابست بهر نحو که باشد
 و اگر بقعه الجناب را سابق باشد یا نباشد یعنی در حرم در و بر و باز میشود
 هر آنکه ظاهر این خبر موافق است الجنابست وقت زیارت لکن ظاهر اصحاب
 و عمل ایشان است که سزاوار نیست در زیارت غیر معصوم رو برافشیدن بلکه
 سزاوار و کردن بعینه است و ایستادن در پشت سر او و ندیدن در پیش
 زیارات منقوله تصریحی باین مطلب بل در زیارت مؤمنین مطلقاً وارد
 شد استجناب استقبال منتهی چنانچه میباید ولیکن بعد نیست آنکه گفته

شود که چنانچه امین از دادند از سایر مؤمنین باین بارانیکه مشتمل است بر چنانچه
امین از داده باشند از سایر مؤمنین باینکه روبروی ایشان باشند چنانچه
معارفست در مکاتبات محاورات لکن در بعضی آیات منقوله امرند
باستقبال قبله در وقت بارت کردن بعضی از ایشان مثل علی بن الحسین
علیهما السلام چنانچه وارد شد از ناحیه مقدسه و محضر بودن زائر در
هر جا که مخصوص من سید اظهر است این کلام نیز در عزایت مثل ما بخوا
اما اولاً بجهت آنکه شیخ قدس در بیان مراد شیخ مبین در همان بارت
را در محار از آن مزار و مزار محمد بن المشهدی نقل کرده است ایشان نیز نقل کرده
و عبارت مزار در نسخ مذهب چنین است بعد از خواندن بارت
در حرم (ثم ادخلوا نکت علی القبر و قلوا انت مستقبل القبلة السلام علیک
ایها السید الصالح) پس داخل شود بر قبر بیفت و بگوید در حالی که روی ^{باید دور} بقبله
کرده باشی و این عبرت است در آنکه پشت بسایه چنانچه در بارت علی
بن الحسین و سایر شهداء علیهم السلام باید چنین کند چنانچه در بارت
ناحیه مقدسه نصیر می فرمودند که (اذا اردت زیارة الشهداء رضوان
الله علیهم فقف عند رجل الحسین علیه السلام و هو فی علی بن الحسین
صلوات الله علیهما فاستقبل القبلة بوجهک الخ) و خواهی بارت
کنی شهادت را پس بایست نزد پاهای امام که آنجا قبر علی بن الحسین است
در روی کبروی قبله الخ) و نیز گفتند در بارت اول بجنب بر و بایست
اقبال مصباح الزائر که بر دو بایست نزد قبر علی بن الحسین و بقبله و بگو
و طاهر از لیس مزار ایشان فصره (وات مستقبل القبلة) افتاده بود

لکن جای براد هست که با کثرت مراجعه بکافی و بعد بیست و پنج روزه در این جلد جزا در
این محل مراجعه نفرمودند که چنین بفرمایند پس مکتوف شد که برای تخنیر علی
نماند بعد از بیرون رفتن آن و بزرگوار و سایر شهداء از آن بجهت وجود
صریح و اتحاد حکم ایشان را بر جبهه با سایر مؤمنین خصوص مثل سلمان فارسی
سلام الله علیه که سید بن طاووس در مصباح الزائر در اول زیارت انجانب
نموده که در مقابل میایستی و هم چنین فاطمه دختر حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام در قم چنانچه در بحار از حضرت رضا علیه السلام روایت
کرده پس دیگر محلی نیست برای تخنیر زیرا که همه داخل در مؤمنین اند که حکشان
معلوم شده در اختیار است و اما ثانیاً پس بر ناظر متابع مخفی نیست که در بیشتر
زیارات مطلقه و مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سایر ائمه
علیهم السلام در کیفیت دخول و ایستادن برای خواندن زیارت تصریح فرمودند
که رو بایستادن و پشت بقبله میکنی و در بسیاری از زیارات حضرت ابی عبد
الله علیه السلام مختصری یا مطولی از زیارت جناب ابی الفضل ذکر شده و ابداء
در آنها اشاره نشده و معلوم است از آنکه بوضوح خود و اکذاشند بهمان
دستور العملی که برای زیارت مؤمنین مقرر فرمودند قناعت نمودند
و اگر امتیازی بود البته بان اشاره میکردند و اما ثالثاً پس احتمال امتیازی که
دادند برای انجانب بملاحظه امتیاز ایشان با زیارات متضمن مکالمات
و مخاطبات بعد از ختم و پیش از ضعف آن بجهت شراکت جناب سلمان و
سید فاطمه در این جهت و نداشتن این امتیاز با اینحال در نهایت ضعف است
بجهت صدمه زدن با امتیازی دیگر که از جهات عدید اولی است بر غایت

حفظ این امینا معصومست چه پیغمبر و چه ائمه صلوات الله علیهم از سایر
مؤمنین بان حکم مخصوص چنانچه از همه آنها ممتازند و آنکه معصوم را غسل
ندهند غیر معصوم علیه السلام و نماز نکند بر غیر معصوم و مقدار حوائج چند
پیغمبر و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف است از کعبه معصومه
بانفاق جمیع فقها چنانچه شهید در قواعد صریح نموده پس حفظ این امینا
واختصاص اولی است و احق بملاحظه ادای حوائج امامت و ولایت که بر همه لازم

و مستحکم است **فصل در مختصر**

از تکلیف وارد رکاظین و ستر من رانی و دراز چند مقام است

مقام اول

در آنچه متعلق بر کاظین است و زیارات آن حرم انور بعضی مختص است بهر یک
از آن و بزرگوار و بعضی مشترک میان آن و ائمه همام علیهما السلام و بعضی از
هر یک از آنها در اینجا ذکر میشود اما مختص حضرت امام موسی بن جعفر
علیهما السلام پس شیخ مفید و محمد بن المشهد و شهید اول رحمهم الله در
مزارشان فرمودند چون خواهی زیارت کنی اینجا را در بغداد پس غسل کن بر ای
زیارت و قصد کن مشهد شریف را و بایست بر در حرم دادن و خول بطلب و
بهر آنکه همان اذن و خولیکه در مقدمه کتاب ذکر کردیم بخواند فرموده انکاء
داخل شود رحالی که میکوی

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللهِ وَبِی سَیِّدِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ

بعد از آن بر نامقابل حضرت موسی بن جعفر شوی پس چون ایستاد نزد قبر آنحضرت بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَفْتَتَ الصَّلَاةَ وَآمَنَتِ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَمْلًا وَنَهْرًا
وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى
فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلَى بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنْتَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ
حَقًّا وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْأَعْدَاءِ وَأَنْفَرْنَا إِلَى اللَّهِ
بِمَوْلَانِكَ أَتَيْنَكَ بِأَمْوَالِي عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا
لِأَوْلِيَانِكَ مُعَادِيًا لِلْأَعْدَاءِ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ

پس خود را بر فریبگیر و بوسہ کن و کوئی نہای خود را بر او بکنار و بکنار از انجا و بیجا
سحر بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَادِقٌ وَأَدِيبٌ
نَاصِحٌ وَقُلْتَ آمِنًا وَمَصْنُوتٌ شَهِيدًا لَمْ تُؤْمَرْ عَمِّي عَلَى
هُدًى وَلَمْ يَمْلِكْ مِنْ حَوْلِي إِلَّا بَطْلٌ صَدَّقَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَ
عَلَى آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ الطَّاهِرِينَ

پس بوسه بر سر او بدار و دو رکعت نماز زیارت بدار
و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن نیز آن بخیزد

اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ اعْتَدْتَ وَالِئِكَ فَصَلِّتُ وَبِفَضْلِكَ رَجَوْتُ
وَقَبْرَ اِمَامِي الَّذِي اَوْجِبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ اِلَيْكَ
تَوَسَّلْتُ بِحَقِّهِ الَّذِي اَوْجِبْتَ عَلَيَّ تَقِيَّتَكَ اغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَا كَرِيْمُ

پس روی داشته و بگذار و بگو

اَللّٰهُمَّ قَدْ عَلِمْتُ جَوَابِيْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
پس روی چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ اَخَصَيْتَ ذُنُوْبِيْ فَبِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيَّ يَا اَنْتَ اَهْلُهُ

پس کردی بچشم و بگو شکر اشکر انا صدمه پس از آن سر از بچم بردار و دعا کن
با همه خواهی از برای هر که **مؤلف** این میخواند و دوستی اری از آن
سید جلیل علی طراز سقّه در مصباح الزائر این صلوات را مختصر را که منضم
شده از فضائل و مناقب و عبارات و مصائب آنجا است بعد از زیارت
نفل کرده البته این خور از فضل خواندن آن میسر نکند

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَيَّ
مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ الْاَبْرَارِ وَاِمَامِ الْاَخْبَارِ وَغَيْرِهِ

الأنوار ووارث التكنية والوفار والحكم والأثار الذي
كان ينجي الليل بالشهر إلى السحر بمواصلة الاستغفار
حليف النجدة الطويلة والدموع الغريزة والمناجاة
الكثيرة والضراعات المنصبة الجميلة ومقر النوى
والعدل والخير والفضل والتدى والبذل ومالف
البلوى والصبر والمضطهد بالظلم والمقبور بالجور
والمغذب في قعر السجون وظلم المطامير ذي الشاف
المرضوض بجلا القبور والجنازة المنادي عليها بذل
الاستخفاف والوارد على جدك المصطفى وأبيه
المرضى وأمه سيدة النساء بارت مغضوب و
ولاء مسلوب وأمر مغلوب دم مطلوب سيم مشروب
اللهم وكما صبر على غليظ المحن وتجرع فيك غصص
الكرب واستسلم لرضاك وأخلص الطاعة لك و
مخض الخشوع واستشعر الخضوع وعادى المبدعة
وأهلها ولم يلحظه في شيء من أوامرك ونواهيك

لَوْ مَنَّا لَأَتَمَّ صَلَّيْكَ عَلَيْهِ صَلَوةً نَامِيَةً مُنِيفَةً زَاكِتَةً تُوجِبُ
لَهَا بِهَا شَمَاعَةً أُمِّمٍ مِنْ خَلْقِكَ وَفُرُونٍ مِنْ بَرَابَاكَ وَبَلَاغَةٍ
عَنْ تَمَجُّبِهِ وَسَلَامًا وَائْتِامًا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلًا
وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ
التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اما زيارت شخص حضرت امام محمد بن علي السلام پس در همان سه مراد پیر
مستور است که پس منوجه شوی و برای جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام
که در پشت سر جلد بر کوار خود مدفون است و چون اسنادی در قبر آنحضرت برسد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَاءِكَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ تَأَمَّنْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ نَزْلًا
وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَرْجًا جَدًّا وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي
جَنْبِهِ حَتَّى أَثَلْتَ الْيَقِينَ أَنْتَ زَائِرٌ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُعَادٍ بِالْإِعْدَاءِ إِنَّكَ فَاسْتَعِزَّ بِتَحْنُدِ رَبِّكَ

پس بسوس فرما و در وی خود را بر عزیز پروردگارت نماز و نیت
گذارد بعد از آن دو رکعت هر نماز که می خواهد بخواند پس بعد از آن
اَرْحَمُ مِنْ اَسَاءٍ وَاَفْرَقَ وَاَسْتَعَانَ وَاَنْتَ
پس و بر و است خود را بگذار و تو

اِزْكَتُ بِسَمِ الْعَبْدُ فَإِنَّكَ نِعَمُ الرَّبِّ
پس زکی چپ خود را گذارد و بگو

عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلَيْسَ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْكَرَمِ

پس بزرگتر از بگردد و بگو صدمه بزرگتر از آنست که از تو بگذرد و نه
سید بن طاووس و آن صلوات بر ائمه پس بعد از آن نیت نماز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَلَى الزَّكِيِّ النَّفِيِّ وَالْبَرِّ الْوَقِيِّ وَالْمُهَذَّبِ الْصَفِيِّ هَادٍ
الْأُمَّةِ وَوَارِثِ الْأُمَّةِ وَخَازِنِ الرَّحْمَةِ وَبَنُوْعِ
الْحِكْمَةِ وَقَائِدِ الْبَرَكَةِ وَعَدِيلِ الْمُرَارِ فِي الطَّاعَةِ
وَوَاحِدِ الْأَوْصِيَاءِ فِي الْإِخْلَاصِ وَالْعِبَادَةِ وَجَمْعِكَ
الْعُلَمَاءِ وَمَشَائِكَ الْأَعْلَى وَكَلِيمِكَ الْمُحْسِنِ الدَّاعِيَ إِلَيْكَ
وَالدَّالِّ عَلَىكَ الَّذِي نَصَبْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمُرَحِّمًا
لِكُلِّ بَلَدٍ وَصَادِقًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَخَيْرَ عِلْمٍ

خَلَقَكَ وَنُورًا شَعَرْتُ بِهِ الظُّلَمَ وَقُدُوءَ نَذْرِكَ بِهَا الْهُدَايَةَ
وَشَفِيعًا لَنَا إِلَيْكَ الْجَنَّةِ أَلَيْسَ بِكَ خَشُوعِي
لَكَ حَقُّهُ وَأَسْتَوْفِي مِنْ خَشْيَتِكَ فَضِيلَهُ فَصَلِّ
عَلَيْهِ أَضْعَافَ مَا صَلَّيْتُ عَلَى وَلِيِّي أَرْضَيْتَ طَاعَتَهُ
وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلَغَهُ مَنَاجِحَتَهُ وَسَلَامًا وَأَنَا
فِي مَوْلَايَ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلًا وَاحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَ
رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْمَرَّةِ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ

زِيَارَتِ رُكْبَةِ

نه مخصوص بانحضرت شیخ صدوق در وصف دعا است کرده که چون خواهر زیارت کنی
پر عمل کن و نور پاکیزه نماید و دعا باک بشود و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الْأَمَامِ النَّفِيِّ النَّفْعِ الرَّضِيِّ الرَّضْوِ
جَنَّاتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى صَلَوةً
كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِئَةً مُوَاصِلَةً مُزَادَةً مُتَوَاتِرَةً
كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
أَنْبُتِكَ نَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَاسْتَعِزَّ لِي عِنْدَ رَبِّكَ

انگاه حاجت خود را سوال کن بعد از آن نماز کن و در وقت که در آن بزرگوار است امام محمد بن موسی علیه السلام است چهار رکعت و رکعت برای بارت امام موسی کاظم علیه السلام و دو رکعت برای امام محمد بن علی علیه السلام

مؤلف در سابق خبری از حضرت کاظم علیه السلام از فرزند حضرت جواد علیه السلام جدا و فیه و ذکر علیهم داشت بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در وقت حضرت جواد علیه السلام میفرمودند که این هم درود یوار و سفینه است راست و آن را زیارت مشرک میخواند و امام همام علیه السلام که ابراهیم را میپند باید خواند پس شیخ جلیل جعفر بن قولویه در کامل الزیارات از حضرت ابی الحسن یعنی امام جعفر علیه السلام روایت کرده که در روز هر کدام از آن و ایام علیه السلام چنین بگوید

السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا نور الله في ظلمات الارض السلام عليك يا من بدا لله في شأنه انتبكت زائرا غارفا بحفك معاديا لاغدا ملك مؤالبا لا ولبائت استعز لي عند ربك يا مولاي

و شیخ صدوق علیه السلام در حجه بین زیارت را در فضیله نقل کرده و فخره (السلام عليك يا من بدا لله) را نقل کرده و فقه الاسلام نیز از اسناد روایت کرده با سقا چند فقره و کفر فخره بداد کرده و چون و است کامل اتم بود از آنکه نمودیم و نیز در کافی و کامل الزیارات و زیارة جامعہ صغیرہ معروفه که سند از دو غایت اعتناء است برای هر یک از آن و امام همام علیه السلام نقل

کردند با صبر و محبت باینکه خواندن آن رساله را مشرف به نیکوئیست و مانع از ارتداد و
در اول نماز ذکر خوانند و انشاء الله این کار بزرگوار هر که طالب است از انجام بخواهد
و نیز در هر کتابی یافت رساله جنة المأویة و حقیقت عجیبه نافع و عدل
صالح و تقوی حاجی علی بغدادی که در سه شرف ملاقات آن عصر صاحب الزمان
صلوات الله علیه روزی او شده شملت بر معجزات بسیار و فواید جمیله بلا
واسطه از موی البه نقل کردم در انجام مذکور است که حاجی علی مذکور در خدایت
انجمن وارد صحن کاظمین شدند نزدیک غروب و پنجشنبه پس از باب المراد که در
پایین پا است داخل و ایستادند و در حرم مطهر ایستادند و بجا
فرمود استیذان کن حاجی چون نمیشناخت حامی بپرسید عی شد که برای من بخوان
پس حضرت وحی الهی القاء مشغول شدند بسلام باین نحو (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ) و هم
بر هر يك از امامان باین اخصان ابو الدیر كوار امام حسن عسکری علیه السلام
کردند و ساکت شدند پس باو فرمودند چون باینجا میرسی چه میگوئی عرض کرد
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ (فرمود) (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ) و او ملتفت
نشد پس داخل در حرم شدند و مقابل قبر مطهر ایستادند و باو فرمودند زیارت
بخوان عرض کرد نمیدانم شما برای من بخوانید فرمود کدام زیارت را عرض کرد
بهترین زیارت را پس حضرت فرمود بهترین زیارت زیارت امیر الله است
انگاه برای او زیارت امیر الله را خواندند باین قسم (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ
ثَاخِر و هر دو امام علیهما السلام را شریک نمودند تا آخر حکایت که خواندن
آن زیارت نورانی و چشم را روشن کند چون این مقدار از آن مناسب مقام و
بهمان قناعت کردم

مقام شریف

و بالله المستعان

در سایر کالیف و آرد و متاسک مؤمنین در بدن طیبه کاظمین و ان ساجد
اول رفتن بمسجد شریف برائون نماز کردن و ان کس که در رفتن بمسجد
 بجهت زیارت چنانائب خاص حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه
 میم رفتن بدان بجهت زیارت سلمان محمدی علیه السلام اما
 اول پس بدان که مسجد برائون از مناجات شریفه معروفه منبر که است و واقع شد
 در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالباً از فیض آن مجروح و اعشاب از نزار
 با همه فضائل و اسباب شرافتی که برای آن ذکر نمودند شیخ جلیل ابوعلی شیخ
 طوسی را مالی خود مستند روایت کرده از حضرت امام باقر علیه السلام که
 فرمود چون حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از حبش خوارجه فرمود و ان
 بر کشت گذاشت و زوار که محل شهر بغداد بوده است پس که آن مجروح که
 زوار است پس راه برید و اجتناب کنید از داخل شدن آن که خنق و
 رفتن بین باز نزدیکتر است از فر رفتن پیش در میان سیوس و چون
 بموضع دیگر رسید پس بدید که این چه موضع گفتند نجر است فرمود که
 این میان توره است بجانب راست این میان میل کنید پس بر اهلی
 که در صومعه خود بود بان اهاب خطاب نمود که در اینجا فرود اید راهب
 گفت که بالشکر خود در اینجا فرود میافرمود که چرا راهب گفت در انموضع
 فرود نمیاید مگر پیغمبر و وحی پیغمبر بالشکر خود که جفا کند در راه خدا
 چنین خواند انهم ناد و کتابهای خود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 فرمود که من و حتی پیغمبر پس راهب از صومعه خود فرود آمد بسوی
 آنحضرت و عرض کرد که عرض کن بر من این اسلام را و یکبار از من بپاس بخت

از آنکه من را بخیل و صف نور خوانند ام و خوانند ام که فرود خواهم آمد
 در زمین بر آنکه خانه حضرت مریم علیها السلام و زمین حضرت عیسی
 پس حضرت فرمود بایست بما چیزی خبر ده که ما بهنرا از تو میدانیم پس رفت بموضع
 از آنجا و امر کرد که خاک را دور کرد پس سنگی عظیم ظاهر شد پس بر پائی بران
 سنگ دو از زبان چشمه بزرگی ظاهر شد پس فرمود که این چشمه ایست که از
 برای مریم علیها السلام ظاهر گردید پس عقیقه از ع از آن چشمه دور شد و فرمود
 که بشکافند این مکان را چون شکافتند سنگ سفیدی ظاهر شد فرمود که حضرت
 مریم علیها السلام را حضرت عیسی از دوش خود گرفت و بران سنگ گذاشت
 و در این موضع نماز کرد پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از سنگ را
 نصب کرد و بسوی آن نماز کرد و چهار روز در آنجا ماند و حرم خود را در
 موضعی فرود آورده بود که انقدر دور بود که اگر صد از نند توان شنید پس
 که این زمین بر آن است این خانه مریم است این موضع مقدسی است که پیغمبر
 در آن نماز کردند حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که مادر کتب با
 ایم که حضرت بر شیم علیه السلام پیش از حضرت علی علیه السلام در این موضع نماز
 کرده است و شیخ شهید اولی در کتاب ذکر فرموده

از منشا شریفه مسجد بر آن است که در غربی بغداد است و آن باقیست الی الان
 من انرا دیدم و در آن نماز کردم و جماعتی روایت کردند از جابر انصاری که گفت
 امیر المؤمنین علیه السلام با ما نماز کرد در مسجد بر آن بعد از بر کشتن از
 جنت خوارج و ما زباده از صد هزار مرد بودیم پس نصرانی از صومعه
 خود فرود آمد و پرسید که سر کرده این لشکر کیست ما اشاره بامیر المؤمنین

عليه السلام کردیم که این است پس نزد آنحضرت آمد سلام نبرد و گفت ای
ستبد من او پیغمبری فرمود نه پیغمبر سید افای من است گفت پس تو وصی پیغمبر
فرمود بلی گفت من این صومعه را از برای این موضع بنا کرده ام که بر ائمانا
دارد و در کتب سماوی خوانده ام که در این موضع با این جماعت نماز نمایند
مگر پیغمبری یا وصی پیغمبری پس مسلمانان شدند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
با و فرمود که کی در اینجا نماز کرده است گفت حضرت حبیبی و مادرش حضرت
فرمود که حضرت برهم خلیل علیه السلام نیز در اینجا نماز کرده است
روایت است از جابر از انس بن مالک که چون امیر المؤمنین علیه السلام
از جنات خوارج بر گشت در برابر آفرود آمد و در اینجا راهب رخ رد بر خود
بود این راهب چون از لشکر راد باز در بر خود فرو آمد پرسید که سر کرد
لشکر کیست گفتند امیر المؤمنین است و از جنات اهل هوان بر گشته
است پس بخدمت حضرت شتافت با ادب ایستاد و گفت السلام عليك
یا امیر المؤمنین **حکایت** حضرت فرمود که چه میدانی من امیر المؤمنین
بحقیقت رأسی گفتم چنین خبر داده اند رهبانان و انا بان ما حضرت
فرمود که ای جناب اهدب گفت نام مرا چه میدانی فرمود که رسول خدا
صلی الله علیه و آله چنین خبر داده جناب گفت دست دراز
کن که من شهادت میدهم بوعدانیت خدا و بر سالت محمد صلوات
عليه و آله و شهادت میدهم که تو علی بن ابی طالبی و وصی آنحضرتی فرمود
که در کجا میباشی گفت در این در میباشم فرمود که بعد از این اینجا میباش و
لکن در اینجا مسجد بنا کن و باسم بنا کنند اش نام کن از این بنا کرد از امر

که نامش میراث بود پس مسجد را بنا نهاد و نامش را نهاد و امیر المؤمنین از راهب پرسید
که از کجایان است پیغمبری گفت از دجله فرمود که جز او را اینجا چشمه با چاهی نمیکنی گفت
با امیر المؤمنین هر چاهی که کندیم آبش سرد بود حضرت جانی را نشان داد
فرمود که اینجا چاهی بکن چون کندند سنگ بر رخ ظاهر شد که نتوانستند
انرا پس حضرت سنگ را کند از زیر چشمه ظاهر شد از غسل شربین بر
از کمره لایق بر لب فرمود که ای جناب از این چشمه آب بخور ای جناب و بدید
که در پهلوی مسجد نوشهری بنا شود که جباران را از بیابا باشند و بلاد
فته در آن عظیم باشد حتی آنکه در هر شب جمعه هفتاد هزار فرج را بجا
جام کنند و مراد از آن شهر بغداد است **و این شهر آشوب**
در منافق مضامین این اخبار را با سائید متعدد نقل کرده و بعد از آن
روایت کرده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام صبحه زده بان چاه را
عبادت که نزدیک من بنا پس چون عبور کرد بمسجد را ایجاد رخسار عوی
بود که خار بسیار داشت پس شمشیر را کشید و خارها را از درخت
دور کرد و فرمود را اینجا قبر پیغمبر است از پیغمبران خداوند و امر فرمود آنرا
را که بر کرد پس برکت و با آن حضرت سیزده کس از اصحابش همراه بودند پس بنده را
سنتی در دست کرد و بسوی آن نماز کرد **و این است که در این شهر**
اختیار چند فضیلت برای این مسجد معلوم میشود که هر کدام در هر مسجد
باشد سزاوارست که انسان نماز را طاعت کند و بقیض نماز و دعا و دعا و دعا
و مبرک شود اول مضر فرمودن خداوند که در آن زمین فرود نیاید و بدی
انکارش محبت جهاد راه خداوند نماز نکند در آن جز پیغمبر یا وصی پیغمبر

از یاد رکت سنا و به ثبت نمون کرد و در آنکه خانه حضرت مریم نبول است
 میهمانان که زمین حضرت علی علیه السلام است پیش از آنکه ایشان بودند
 که برای مریم علیها السلام ظاهر شده بود چنانچه خدا بنعمالی مریم نماید (قد
 جعل ربك تحتك سرياً) در اینجا پنج **م** ظاهر کردن امیرالمؤمنین
 ان چشمه را که ایش لذیذ و گوارا بود با عجاویرای ان جماعت شش **م** بود
 سنك سفید منبرك که مریم علیه السلام را از گذاشت در اینجا هفت **م** آوردن حضرت
 ان سنك را از اینجا با عجاویر و نماز کردن بسوی ان یعنی از اینجا دیواری علی محراب
 خود قرار داد و این سنك مبارک مقدس هنوز موجود و در اینجا منصوب و
 لکن مکرر جهال بیکانگان انرا داده و در چهار مپاندا و از پس از اطلاع
 باز بعضی مؤمنین انرا داده نصب میکنند چون بجهت غفلت
 بی اعتنائی شیعیان باین چیز عظیم الشان معمود و آباد نیست لهذا این **م**
 باقیست تا یکجا بکشد **م** نماز کردن حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 عجبی و سید الشهداء علیهم السلام در اینجا **م** را توفیق نمودن حضرت
 در اینجا چهار روز بجهت شرافت مکان مقدس بودن زمین **م**
 نماز کردن پیغمبران مخصوص حضرت خلیف الرحمن علیه السلام در اینجا باز **م**
 بودن قبر پیغمبری از پیغمبران و اینجا **م** بر کشتن اقباب برای
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در اینجا این شرافت و فضائل و مردان
 الهیه و معاجز حیدریه در ان معلوم نیست از هزار نفر زائر یکی اینجا و
 با آنکه مکرر از پهاوی ان بکند و ند و چون بیکانگان بجهت انتفاع جزئی در
 مسجد رومی بندند که از واردين چند غرضی بکند اگر اتفاقاً کسی باینجا برود از

دادن آن جزئی مضایقه کند بر کرد و گاه شو برای محض تماشا کردن شهر
و عمارت بقار بن مصر فیهما کنده و سد بمصارف عظیمه بیست فضول است
و امثله بنجه بنجه که فتنه از منتهات زیارت بسیاری از زوارا
و در اینجا لازم است تذکره براهی آن است که مشهود در نزد اصحاب و
مقتضای اخبار کثیره بر کشتن اقیاب است برای حضرت امیر المؤمنین و
اولادین جناته حضرت رسول صلی الله علیه و اله در فریب مسجد ثابا که
در اینجا مسجدی بنا کردند و آنرا مسجد رد شمس میگویند مسجد فضیله نیز گو
و فضیله اسم نخلی است که در اینجا بود و این از مساجد است که مستحب مؤکدا
که حاجیها چون بمکه رسیدند و طریقه مشرف شدند که با آنجا بایست بروند و نماز
کنند و این مسجد الان سفعت دیواری ندارد **در** بعد از وفات
حضرت رسول صلی الله علیه و اله بعد از مراجعت از جنات نهر و آن چون بحرا
شهر بابل رسیدند و فرود آمدند و نماز ظهر را با اصحاب کردند پس کله
پوسیدند در اینجا بدیدند فرمودند آن بیجه را حاضر کردند و از آن پرسیدند
اسم و شغل و خالش پیر اسم خود را گفت یکی از عظامی ملوک جبارین بود
و شرح سلطنت طغیان عقوبات بعد از هلاک شد خود را کلامی طولانی
عرض کرد پس مویکبها بون از اینجا حرکت کرد و در عبور از فرات هم معجزات عظمی
اذا من حضرت بروز کرد که در کتب فضائل مسطور است و چون از فرات
گذشتند و بجهت طول کشید سخن چیده و گفت شک شد زمین شود را
رسیدند که روانیت بنی یافعی در آن نماز کند اصحاب امر کردند بنماز و
خود بمرحمت سپردند ملک نقریاد و نقره و خدمت من حضرت بود چون

زمین کن شدند فرود آمدند تا و صورا بخندید کردند افتاب غروب کرد و همه ایشان
را ابر گرفته بود پس افتاب امر فرمودند بر کرد اطاعت کرد نماز عصر را بجا
آوردند و از محل نماز ظهر تا نماز عصر یک فرسخ است پیرو باد و ران و محل شریف
که یکی نماز ظهر و بروزا به باهره سخن گفتن جمعه بود با آنحضرت و دو می که نماز
عصر و ظهر و مغرب فاهر بر کشتن افتاب بود برای اجتناب و مسجد بنا کردند
را مسجد جمعه میگویند و دو م را مسجد و در شمس چون رسته شهر حله بنا شد
و اتفاقاً در جنب مسجد و شمس واقع شد و امر او ملوک و علما و اعیان آن
غالباً از امامیه و مخلصین اهل بیت علیهم السلام بودند این مسجد همیشه
معمور و آباد و اگر گاهی خرابی میسر میسازند فوراً اصلاح شده چنانچه در دو سال قبل
خرابی پیدا کرد بهمت جناب منظر اعمه العلماء و السادة و معدن العلم
والاحسان و الفضل و السعادة سیدنا الامجد السید محمد حنفی الصدوق
سید الفقهاء و تاج العلماء صاحب المناقب النافذة السیدة سید الفریح
الحلی که فعلاً ریاست امور شرعیته بلکه انتظام بسیاری از امور عرفیه را
بوجود مبارک ایشان است مسجد را در نهایت صفات و انقیاد اصلاح نمود
حتی از حکومت عثمانیه بجهت مصارف آن اعانت نمودند و اما مسجد
جمعه چون دیکاره افتاده و از عبو و مرد و شیعیان و در هذا بر و منور و مجهور
و خراب و بران اندک اندک اسمش هم از میان رفت با آنکه جماعتی از بزرگان علما
مثل ابن شهر آشوب و قطب وندی و ابن حمزه خوسی و غیرهم این مسجد شریف را
در باب معاجز و در باب فضائل و مناقب منسوبه بان حضرت ذکر کردند
و این حمزه در ثواب المناقب گفته که آن مسجد تا حال که بنه است باقیست

و حضرت با قاضی شریف بودم که در بالای حله در کار فرات فرموده است که از اینجا
و ملتفت شدم تا چندی نظر باین موضع از کتب احادیث افتاد احتمال قوی
دادم که مسجدی در همین فرقه باشد لهذا در سال گذشته بعزم استکشاف این
مسجد شریف رفتم بحله اولاً از جناب سید سابق الذکر ابن الله جواب شدم
معلوم شد خود و سایر اعیان حله اصلاً از آن مسجد خبری ندارند از فرقه
جمعی سوال کردم گفتند فرقه معوره ایست فریب هزار خانه دارد و همین
اند و لکن ما بکین اهل سنت و بغداد پسند و در اینجا امام زاده است معروض
بعمران پسر جناب امیر و معروفست در آن اطراف میان شیعه اهل سنت بزرگی
و جلالت قدر و زکرامات و میگویند در جنگ لغزوان مجروح شد و اینجا
وفات کرد باز ما بوس شدم و راه خود را بگریزای محلی بوسیله کشتی از آن طریق
فرار دادیم چون فریب بفرسخی آمدیم بانجا رسیدیم فرقه چنان بود که شنیدیم
و در شرف شط واقع شدیم و از طرف شمال متصل است بخرابه شهر جمعی
بابل نه بعضی فرنگیان باذن ولت علیه عثمانیه چند سال است استعدا
لانی عمل زباد مشغول کشف شهر و در آوردن اشیاء قدیمه اند و قبر عمر
بن فرقه و ان خرابه ها واقع شده پس از بعضی کس سالانجا از مسجد پرسیدم
گفت جمعی را میگویند که منم بلی معلوم شد اسم اصلی از تابیت گفت در
اخیر بانجا از طرف شرف و در راست و هوا گرم گفتم شد و حال داین سفر
بجهت پیدا و است پس دلیلی نیابد چون بانجا رسیدیم دیدیم در باغ آخر
فرقه از طرف شرف در اخیان باغ نلی است از خاک بنا ملجای فیه و صحن معلوم
شد دو رکعت نماز کرد، مر لبعث کردیم و العجب که اسم این فرقه را بجهت این

مسجد حنبل نامیدند و حال فرع باین معموری و بادی و اصل باین خرابی و برای
چون مخفا شرف رسیدیم جناب سید عظیم ابدن الله را از صورت حال
اطلاع دادم و مسند عی کشف مسجد و مقدار مصرف لازمه ان شدم پس
با جماعتی از اعیان اشرف حله با اسناد و معمار که زیاده از پنجاد نفر
با تاج رفتند و خاکها را برداشته اساس منبه و دیوار صحن یکشوف معلوم
شد و رنهایت اتفاق بود پیر مردان فریبه حاضر شدند و ان پیر مردان سا
سابق بقتل کردند که فیه این مسجد را درک نمودند و از مسلمات اهل ان خبر
است که اگر کسی از اجر انجا بجهت خانه یا چاه که در کارش میباشد بجهت
کشیدن آب که بران حالیه ان را چرد میگویند بود و ساختت مرد و خراب
شد لهذا احدی جرئت ندارد از ان چیزی بردارد و دو بیت لبره که در
هزار تومان میشود مصرف انرا معین نمودند بجهت بعد از اظفار مسرت
و تشکر پیدا شدن مسجد اطلاع دادند و حضرت نیز مشافهت و مکاتبه با
حضرت و ثروت اطلاع دادم و تحریس کردم و تعظیم این مشعر بزرگ خداوند را
که افتخار شیعه است بیان کردم بعضی ساکت و بعضی عن دادند و اکنون
بکمال تمام است گذشته و دیواری از کسی غایت نشد و عهده سبب
بعوثی نبودن حضرت است محل خوف و جای امری که در این عصر عرسوم شده
ملاحظه ان در مصرف وجوه بربا و اقدام در امور خیریه و این چند کلمه
را در این مقام بجهت ان نوشتم بامید آنکه شاید در بعضی از طالع کنندگان
اثری کند و عرفی غیرت دینی و همه بیست مذهبی او را حرکت دهد تنها
با امانت و شراکت را غیبی رخ بر افزاید نموده این خانه خراب خداوند

را و معالای امیر المؤمنین علیه السلام را معمو و سخنان مجوش کله پوش
 را زنده و جماعت شیعه را منقح و سرافراز نماید از زراعت بانضارت
 الدال علی الخیر کفایله) خوشه بنزد است جعفر افند و چون معلوم شد
 افتاب مطابق اخبار کثیر و مشهور بین امامیه و مرینه برای اجتناب
 برکت حال میگویم مطابق خبر آخر که از ابن شهر آشوب نقل نمودیم در مسجد را با
 نیز برکت و این نظر عزیز نماید زیرا که در مقام بروز معجزه فرشته میان دو
 مرینه و ده و صد بیست و برای انحصار رد و نوبت و جبهی بدینست
 آنکه دو مرینه مشهور شد مثل جمله از معاجز و بعضی نشد بلکه بزرگان
 اهل حدیث پیش از این نقل کردند شیخ حلیل ابن شهر آشوب در کتاب
 و حسین بن جبر در تحف غریبان نقل کرده اند که افتاب برکت برای علی علیه السلام
 زیاد از نوزده نوبت و در فصل اطاعت بنادان از آنحضرت در آن دو
 کتاب بعد از نقل بسیاری از کتب عامه و خاصه مذکور است که برای ابو
 الحسن بن شاذان بیان است یعنی گاییت که نامید آن را بیان برای قد
 شمس برای علی علیه السلام ذکر کرده که افتاب برای آنحضرت مکرر گشته
 (۱) فضیله که از اسلمان ذکر کرده (۲) روز بیاض (۳) روز خندون (۴) روز
 چنین (۵) روز خنبر (۶) روز مر (۷) روز براتا (۸) روز غاضیه (۹)
 روز نهروان (۱۰) روز بیعت رضوان (۱۱) روز صفین (۱۲) در نجف
 اشرف (۱۳) در بنی مازن در بصره (۱۴) در وادی عقیق (۱۵) روز ا
 (۱۶) کلینی روایت کرده برای حضرت در مسجد فضیله مدینه و اما معروف
 پس دو مرینه است (۱۷) در حبابه پیغمبر صلی الله علیه و سلم در کرا

الغیم و بعد از وفات آنحضرت در بابل **و** در هر روز از تکلیف وارد را بام تو
در مبله طیه کاظمین و فرزین بخنداد است و بعد از یارت چهار نایب
خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعد
بودند باید در پنج سفر کشید و بقیض یارت ایشان رسید زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی و جلالت قدر ایشان که
نیم رسد و نیز بهفتاد سال بمنصب سفارت و ساطت میان ائمه
علیه السلام و رعیت فایز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار
و خوار و عادت پیشمار جاری شد **فصل** کردن از بعضی علماء که فائز
بصفت ایشان شده و ذکر فضائل و مناقب ایشان مناسب از کتاب
نیست و لکن بجهت ملئفت شدن نوع ذوار از عام و خاص بجلالت
قدر ایشان و شوق کردن بن یارت و نور مقدسه ایشان اشاره بدو مطلب
میکنیم **اول** آنکه چنانچه از بزرگواران در حیاة خود واسطه بودند
میان ولی عصر صاحب الزمان صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناقب
ایشان رساندن عرائض و رفحات حاجت خلق بود بان حضرت حال
نیز بهمان منصب مفتخر و باید رفاه حاجت که در شداید و سختیها
نوشته میشود بنوسط ایشان یا آنحضرت برسد چنانچه در باب صورت
این عرائض که دستور العمل دادند مذکور است که میروی بزرگواران و غلامی
ضد میکنی یکی از آن چهار شخص معظم را و میگوئی یا فلان بن فلان سلام
علیک اشهد ان وفائک فی سبیل الله و انک حجت الله مرزوق
و قد خاطبتک فی حقونک الی الله عینا لله عز وجل و هدی رقی و

حاجی الی مولا نا علیه السلام فسلها البیه فانما الثقة الامین
پس این صفت را در شهر پاره نشین باغبان داخست و حاصل معنی آنکه
فلان بر فلان سلام بر تو باد کواهی میدهم که وفات تو در راه خداوند
و بدرستی که تو زنده در نزد خدای عزوجل که نور او و زی میسر شد
بأنو مخاطبه میکنم بدین مذکوره که داری نزد خدای عزوجل و این رفع حاجت
من است بسوی آقای ما علیه السلام پس انرا با بجناب برسان که تو
و امینی پس اگر فرض کنیم در یک وقت معین در بلاد های دور از یک
دیگر هزارها رفقه حوائج نوشته و در آبی اندازند و بکثرت از آن چها
را مخاطب کنند باین از عهد خدمت خود بر آید و بر عرض هر یک و
و عرصه اش را بولی عصر علیه السلام برساند و این نشود مگر با علم
احاطه و قدر بیک اندازه آن را جز خدای عزوجل نمی نداند **در شهر**
آن که برای ایشان زیارت مخصوصه اینست که ما نور اسنان از ناب ستم
ابی الفاسم حسین بن روح که البیه از حضرت حجه صلوات الله علیه **شنید**
و از آن ناحیه مفدسه باور رسید چنانچه خود ابی الفاسم در خبری
نصیر می فرموده که آنچه میگویم از آنجا است و ثانی سده میگویم و از این
است که علامه مجلسی رحمه الله در کتاب زاد المعاد دعای معروف بافتیحه
الشأرا که در هر شب مامبارک رمضان باید خواند نسبت بحضرت صاحب
الامر علیه السلام داده و حال آنکه در سند مذکور نیست جز آنکه
راوی آن ابو عمرو محمد بن محمد بن نصر سکونی میگوید که از ابی بکر احمد
کردم که بیرون بیاورد برای من ادعیه ماه مبارک رمضان را از عمو

ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید الجری رضی الله عنه که نائب و ماست از
میں خواند پس فرمای برای مرد راود که جلدش فرزند بود و من از ازاد عیبه بسیار
نسخه کردم که از جمله آنها بود که میخوانی این دعا را هر شب از ماه رمضان
که دعای این ماه را ملائکه میپوشند و برای صاحبش استغفار میکنند
و این دعا ایست (اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْتِحُ الشَّاءَ الْخَبْرَ) با آنکه نسبت با ما
نداده از روی انعام نسبت داده و در از کتاب فرموده و بسند معتبر
از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست که شیعیان نوشتند
که در هر شب مبارک رمضان این دعا را بخوانند آنج و نیز در از کتاب بعد
از ذکر اعمال روز قضا فرموده و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر
علیه السلام منقولست که بعد از نماز صبح روز قضا این دعا را بخوانند
إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ وَ خَالَ أَنَاكَ دَرَسْتُ مَذْهَبَكَ وَ كُورَيْتُ جَزَائِكَ وَ سَدَّ عَا
اِفْتِنَاكَ مَذْهَبَكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ
بوده و ظاهر است که اختصاص دادن امام علیه السلام این جماعت را بر این
مخصوصه که کاستن از جلال قدرت و علوم مقام است و هم از غیبت تجرید
و امر است بپارت ایشان این مقدار برای غیبت و آروش و ایشان
بر پارت کردن این بزرگواران کافیست و اول ایشان ابو عمر و عثمان بن سعید
و ابی طالب که و کالت و پارت ایشان حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری
علیهما السلام نیز داشتند و در سنه ۲۵۰ هجری قمری وفات یافت و فرزندش در از او است اگر
از بغداد میروند و میگویند و از کاظمین با نجا روند چون از کوه سر

و دارالحکومه بیدار و زنده و رتبه دیکر بازارچه و سبزه را و ائمه را در
دار داخل شوند چنانچه مشغول که در آن درخت پیدا است و او را که چکی که غایب
در آن علم اطفال میباشند در آنجا فیه مختصر است و غیر معظم در آنجا
میان صند و فست و چنانچه زائر با بخارفت بان معلم چیزی بدید
که برای نظیف امکان شریف بلکه برای راهنمایی و باز کردن و غیره فواید
بسیار دارد **محمد بن ابوجعفر محمد بن عثمان بن سعید** که در حدود ^{۲۵۷}
تاج بنایت بر سر گذاشت و فریب بر پنجاه سال با این منصب عظیم
بود و در سنه ۳۰۵ با وفات کرد و قبرش در نزد یک روزه سلمان در
سبزهستان سیعی یافته عالی و بنای محکم که در چند سال قبل
شعبان انجا بر پا شد و در آنجا ها معروفست بشیخ خلائی چون در کما
واقع شده و زائر عزیز در دلیل باید پرسد پس سوال کنند از فیر شیخ
خلائی **سیاحی** ابوالقاسم حسین بن روح بن مجروحی از طایفه حلیه
نویسنده که از خانواده معروفه امامیه اند که اغلب ایشان از علمای متکلم
و فضلاء مؤلفینند و در سنه ۳۰۵ با منصب بنایت سرافراز و در سنه ۳۲۶ وفات
کرد و قبرش در آخر کوچه در بنه ایست که از وسط بازار عطاران با ایجاد
میشود در میان خانه ایست که از فشار آمدن کور و وقت است و لکن در سال
طاعون عظیم ^{از دست} آریاب فف ملاک و ففنامه مفعود شد لهذا بد
دیکران افتاد با است سبزه آن کرد و داخل شد او را و فیه و صند و
با فست و ففوز اهل خیری پیدا شده اینخانه را بخرد و صحن مختصر و
ابوای و حوضی بسیار که منافع خیریه آن احسان دارد علاوه بر تجلیل و

بغداد
از بغداد در
در زیارت نواب

صفحه ۲۱۸

بغلام صاحب زفر شریف زیرا که غالباً زار که شغل خرید و داد و ستد
در بغداد دارند پانز یارشان بزرگواران مشرف شوند محل اسراحت
چند عشا بجهت خوردن غذا و انقضای شدت گرما و نظهر و نماز
لازم دارند و در بغداد برای شیعه چنین محلی نیست و غالباً خسته و
و نماز نکرده در آخر وقت خود را بکافران میبرسانند و اگر این محل
ساخته شود هزارها اعانت دینی و دنیوی عرض و جانی بهترها
از ذوات در هفته و ماه کرده میشود چه مصارفهای عظیمه در وجوه خیریه
کرده میشود که جز صورت عظیم شعائر و نشر اسم بانی قائم ندارد و از آن
خیرات جاریه و منافع متواتره غافل بجهت غرور و اعتماد بر عقلان
خود و اعراض و مشورت نکردن از اهوال اشر و پیش و از اینجا است
که در چند خبر شریف سید که میزان شناختن عقل آدمی بدین محل
مصارف خیریه است که بگوید و در چه محل صرف میکند چنانچه
ابوالحسن علی بن محمد السمری که آخر نواب است و در سنه ۳۲۹ بر مسند نیابت
و در سنه ۳۲۹ دینار او داع کرد و روز وفات خود را معین کرد حسب نوع
مبارک که شرح و زیورش سیده بود و چون روز وفات حضرت ابریکان
شیعه از نایب بعد از او سوال کردند خبر داد که در سنه نیابت منقطع
و ظلت غیبت کبری عالم را فرو خواهد کرد و خبر شریفش نزدیک
عراق مسجدی بزرگ در میان حجره دینار است که از آن پنجره در میان باران
هر ارج باز میشود و از این جهت بعضی همان خواندن فاتحه از مقابل
پنجره در بازار فاعلت میکنند که اگر نیای زبانت شد با دست از در

مسجد داخل شد و انجا رفت از فرار سموع حجره از این وسیع تر بود در
بنای مسجد از آن کاهیده شد و بر این فرود شد و اما الفاظ
تر و ابریشم پس بنحوی است که شیخ طوسی رحمه الله در مذهب است
جلیل علی بن طاووس و مصباح الزمان نسبت دادند از ابوالقاسم حسین
روح رضی الله عنه که فرمود که سلام میکنی بر رسول خدا صلی الله علیه و اله
و بعد از او بامیر المؤمنین علیه السلام و خدیجه کبری و فاطمه زهراء سلام الله
علیها و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام پیشتر یا
صاحب الزمان علیه السلام پس میکنی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ الْوَلِيِّ أَذْنُ
عَنْهُ وَأَذْنُكَ إِلَيْهِ مَا خَالَفْتَهُ وَلَا خَالَفْتَ عَلَيْهِ قُتْ
خَاصًّا وَأَنْصَرَفْتَ سَابِقًا جِئْتُكَ عَارِفًا بِمَقَامِكَ الَّذِي أَنْتَ
عَلَيْهِ وَأَنْتَ مَا جِئْتَ فِي النَّادِيَةِ وَالسِّفَارَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَكَ وَمِنْ سَعِيرٍ مَا أَمْنَكَ وَمِنْ ثِقَةٍ
مَا أَمَكَّكَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَخَذَ مِنْكَ بِنُورِهِ حَتَّى عَالَمَتْ
الشَّخْصَ فَأَذْنُكَ عَنْهُ وَأَذْنُكَ إِلَيْهِ

پس میکردی و باز سلام میکنی بر رسول خدا و صاحب
الزمان صلوات الله علیهم انکامیکو

جِئْتُكَ مُخْلِصًا بِنُوحٍ دِلَّهِ وَمُؤَالَاةٍ أَوْلِيَاءَهُ وَالْبِرَّانِيَّةِ مِنْ
أَعْدَائِهِمْ وَمِنْ الَّذِينَ خَالَفُوا بِأُحْمَةَ الْمُؤَلَّى وَبِلَا إِلَهُمْ
لَوْ جِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلِي

پرس غامبگنی و هر چه میخواهی از خدا بپطلبی که اجابت میشود ان شاء الله
از نگار کاتب مهمه و وارد رکابین فتن میدان است بجهت یاروت سلمان علیها
که جلالت قدر و عظمت شانش بر همه معلوم و برای شوق ابرین و غنیشان بزبارت
انجناب کاتبیت نامل در اختصاص امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امتیازانکه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام با عجاز و طی الارض از مدینه بمیدان شریف
آوردند و بدست امتیاز کرد و غسل دادند و از کفنی که با خود آوردند او را کفن
کردند و نماز کردند با صفوفی از ملائکه بر انجناب رفتند و الا نام از بعضی فضلاء
روایتی که مضمونش این بود انما الزبارة بزارة ستر من رای کما لها بزارة سلمان
در عراق بزبارت آمنه سر من رای علیه السلام زبارت تمام میشود و بزبارت
سلمان کامل میشود و بعد از آن آنچه تفحص کردم اثری از این شیافیم نمی دیدیم
کتابی مثل چند خبر دیگر که شهرتی دارد در عراق و اصلی ندارد و در هیچ کتابی دیده
نشده چنانچه از حضرت ضاع علیه السلام نقل شد که فرمود هر کس قدوت ندارد
بزبارت من نیاید پس بزبارت کند فاسم بر او و دم که در هذا ذات که از بواب حله
است مدفون است و اهل نجف را عقیبتا است که حضرت سید الشهدا
علیه السلام فرمود که هر که نتواند بزبارت من نیاید و الا نام زبارت مخصوصه
مثل اول بنه و رجب بنه شعبان لیلالی قدر و عیدین عرفه و عاشورا و از

سَلَامٌ
مِنَ بَارِئِ حَضْرَتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیر زیارت کنند پیر عجم سلام داد و کوفه و طه داد این ایام اردحام تجویز شود
در روزهای جناب سلام و پس از آنکه در آن روز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
داد و بجزای شریف اصداد زیارت نکند و بجهت این خبر که تاکنون کسی از اصل
نشان نداده از قبض شریف آن و در حضور و محرم نماید بنهر حال عاوم و معانی
جناب سلمان اجل از آن است که برای شریفیت بارش و مناسبات با مورو و
شد و کاندیت که شیخ طوسی و در نه هدی بعد از زیارت ائمه علیهم السلام
و شهیدان و نواب برای احمد و باری بفرستاده و جز برای انجناب و عالم
جلیل شیخ خضر سلال و مرزا خود فرموده سزاوار نیست از زیارت
سلمان به با نچه ذکر نموده اند از نه هدی با نچه شکی نیست در روایت

بودن از هر چند از **سَلَامٌ** بر روایت ثبت شده

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ سَلَامَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَابِعَ
صَفْوَةِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَمْ يَمُتْ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِ الْإِيمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَالَفَ حَرْبَ الشَّيْطَانِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَطَقَ بِالْحَقِّ وَلَمْ يَخَفْ حَوْلَةَ الشَّاطِطَانِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَابَذَ عَبْدَهُ الْأَوْثَانَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَيْرَ مَنْ بَعِثَ الْوَصِيَّ وَوَجَّهَ سَيِّدَ السُّوَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ جَاهَدَ فِي اللَّهِ مَرَبِّينَ مَعَ النَّبِيِّ وَالْوَصِيِّ إِلَى السُّبُطَيْنِ

السلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ صَدَّقَ كَذِبَهُ أَقْوَامُ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ
قَالَ لَهُ سَيِّدُ الْخَلْقِ مِنَ الْإِنْسِ وَالْجَانِ أَنْتَ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ
لَا بُدَّ مِنْكَ إِنْسَانُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَوَلَّى أَمْرَهُ عِنْدَ
وَفَائِدَةِ أَبَوَيْ الْحَكَمَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ جُوزَيْتَ عَنْهُ بِكُلِّ
إِحْسَانٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ فَلَقَدْ كُنْتُ عَلَى خَيْرِ أَذْيَانِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ زَائِرًا
فَاضِبًا فِيكَ حَقَّ الْإِمَامِ وَشَاكِرًا لِبِلَائِكَ فِي الْإِسْلَامِ
فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي خَصَّكَ بِصِدْقِ الدِّينِ وَمُتَابَعَةِ الْحَقِّ
الْفَاضِلِينَ أَنْ يُجِيبَنِي جَوَابَكَ وَأَزِيْمَتِي مِمَّا نَكَتَ وَتَجَشَّعَ
مَحْشَرَكَ وَعَلَى انْكَارِ مَا أَنْكَرْتَ وَمُسَابَدَةِ مَنْ نَابَذْتَ وَالرَّدِّ
عَلَى مَنْ خَالَفْتَ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ فَكُنْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ شَاهِدًا لِي بِهَذِهِ الزَّيَارَةِ
عِنْدَ إِمَامِي وَإِمَامِكَ جَمَعَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ فِي
مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ إِنَّهُ وَلِيُّ ذَلِكَ وَالْفَادِرُ عَلَيْهِ انْشَاءً
اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَهُوَ قَرِيبٌ

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَالِهُ الظَّاهِرُ وَسَلَّمَ
تَسْلِيمًا مَوْلَى لَف كَوْنِد كَثِيرًا

که سید جلیل علی بر طایفه در مصباح الزائر فرموده ذکر زیارتی که مختصر است
عبدالله سلطان فارسی خواند الله علیه سبب اینی بر سر فریاد و رویش میبکند
میگوئی انگاه سه زیارت نقل کرده و این زیارت مذکوره را زیارت چهارم فرمود
داده و در آخر فرموده انگاه نماز میبکند نماز زیارت و آنچه خواهی بسپارد عاکی
برای خود و برای مؤمنین چون خواستی از زیارت اینجانب برگردی زیارت نزد فریاد
و برای و نام بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ يَا اللَّهُ الْمُؤْتِي مِنْهُ وَالْمَاخُذُ عَنْهُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتُ صِدْقًا
وَدَعَوْتُ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ أَنْتَ يَا زَائِرًا وَحَاجًّا بِنِي
لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَذَا أَنَا ذَا مُودِعِكَ اسْتَوْدِعُكَ دِينِي
وَأَمَانِي وَخَوَائِمِ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ

انگاه خدا بندگان را بسپارد بخوان برگرد (مؤلف گوید) چون زائر با نجا مشورت شد
و از زیارت فارغ شد و تکلیف برگردارد اول نماز کردن در طواف کسری و دو
رکعت بازاده چون انجا صلی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است چنانچه

مَدَائِن
نماز در مسجد جامع

صفحه ۲۲۳

خبر از ادرفس الرمز و کتاب مستدک ذکر کردم دوم زیارت کرد جناب
 حذیفه که از بنو کان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان امیر ^{المؤمنین}
 علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود شناختن منافقین دانستن
 نامهای ایشان اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد حذیفه ثانی بر او نماز ^{نمیکرد}
 و از جانب او سالها در مدائن ^{بود} پس او را عزرا کرد و جناب سلمان
 و الی انجاشد و چو وفات کرد و باره حذیفه و الی انجاشد مسافر بود تا
 نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقی مبارک
 با و فرمایان همایونی باهل مدائن صادر شد از خلافت خود واستغفار
 حذیفه در انجا بنحویکه بود اطلاع دادند و لکن حذیفه بعد از حرکت ^{نخست}
 از مدینه بجانب بصره بجهت دفع شر اصحاب جمل و قبل از ترقول موکب همایون
 بکوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد و در صحیح انجناب نیز
 دیگر هست معلوم نیست کجاست معروفست بفرع عبدالله انصاری معروف
 باین اسم و نفرند یکی عبدالله بن حرام پدر جابر جلیل انصاری و او از شهدا
 احد و با شهدا در انجا مدفونست و دیگری عبدالله انصاری مشهور ^{حسب}
 مشایخ معروف و بنو نیز در راه است و در جنب حرم جناب سلمان ^{مسجد}
 جامع مداین است که منسوبست بحضرت امام حسن علیه السلام که آنرا ^{حسب}
 یاد را بنماز کرده از فیض و رکعت نماز تحفه در آن محل شریف خود را محروم ^{نکند}
 و در میان ضریح مقدس انجناب طرف بخوری سفالی است کهنه خدام آن
 اسنان را اعتقاد داشت که از طرف از خود انجنابست و در این طول سنین و
 مرور بام و حوادث ثبات بحساب ساله و از کرامت انجناب باقی و از زهد

وفنا عتق من معظم بان باءت وولایت داشت بیاد کارمانده مقام

سید مرتضیٰ کلبه بنی قاسم حرم مطهر
عسکری بن علی بن محمد

مخفی نماید که از مطاوی امانت اختیار خاصه و عامه ادا مخصوص برای خود در
روضا مشرف و حرمهای منوره معلوم میشود که علما اعلام جمله از آنها را بر تبت
کرده اند و ما انشاء الله تعالی در فصل این بابها بنحوا اختصار اشاره خوا
کرد و تمام قباب سامیه و عتبات عالیه در همه ان ادا بشریکند و از ارد
تمام شاهد بایست بقدم مسووانها را بجای ارد اگر شایسته است که بقبض
حرم شریف برسد جز یکی از ازا ادا که برای بجا آوردن در حرم مطهر
عسکری بن علی بن محمد السلام مانعی پیدا شد که از امثال ان امر اهل ذر معدو
است و ان ایستادن نزد قبر مطهر است که حال ضریح منسوب بجای او است ^{چه}
خود را باز بچسباند یا بچسباند چنانچه شهید اول ره در کتاب دروس ^{عشر}
کرده و فرموده توهم آنکه دور ایستادن از اداست و هم است بر آنکه نص وارد
شد بر تکیه نمون بر فیه و بوسیدن ان اما ان مانع پس با اشاره فرموده
عالم حلیل و فقیه نبیل صاحب کرامات باهره شیخ خضر شلال نجفی که
فرش در گوچه سلام ^{مقابل} نجف شرف مزار عموم مجاورین محل ند و در و بزرگ
اینان است در کتاب مزار که از جزای شرح کبیر انم حرم است بر شرح لعه
و این عین عبارت ایشان است بعد از ذکر زیارت و وداع ان و امام همام
علیهما السلام (نعم لا ریب فی ارجحیه الثاخر عن ضریح الهادی علیه السلام
بمقدار ذراع او از بد عند زیارت علیه السلام لما بلغنا انه مقدم علی اهل

النصوت عصرنا وهر شد البتة قد شرف بزيارته مع جماعة من العلماء و
وفهم من محل العلم من العلویین فاخبرني بما يقضي بتثويته واضطراره
من انه وقف خريفاً من الضريح الشريف مستدبراً للقبلة واذ ابصرت من
الضريح بامر بالتمني عن موقفه وما ذاك الا لذلك حاصل ترجمه آنكه شكی
در آنكه ارج در وقت زیارت حضرت هادی علیه السلام مشاخر بون از ضريح
مبارک بمقدار يك راع باز پاده زیرا که بمبارسین که قبر مطهر پدر از شبنا
است که در عصر ما منصوبست بران نیز شریفان همان ضريح پولادی شاه
سلطان حسین مرحوم است که در عصر ایشان تاکنون موجود است تا پید
میکند این معنایه را که من با جماعتی از علما و صلحا بزيارت آن حضرت مشرف
شدیم و در میان ایشان بود آنکه حامل علم بود از سادات علویین یعنی
الله بمر العاوم چنانچه فراتن عبدی بران لالت کند صریحاً از فقیه عصر
علامه دهر شیخ عبدالحسین طهرانی طاب ثراه شنیدم که مراد آن مرحوم
همان معظم است پس را خبر دادیم بیکه ایشان را متوشح مضطرب کرده
بود باینکه نزد ضريح مقدس پشت بعینه ایستاده بود که ناگاه آواز
از ضريح مبارك پرون آمد که از اینجا که ایستاده بعبث و دوسبی برای در
شدن از آن مکان پشت مکر آنکه آنچه ذکر شد که قبر مطهر پدر و پشت از
ضريح و هر کدام از این دو وجه خود کافیست برای غایت ادب و انحراف
و نزدیک نشدن بضریح که سبب شود برای هتات عظیم و ایستادن وی قبر
منور آنحضرت و اما تکلیف را اینجا بعد از رعایت ادب و خول و حرمتها
شریفتر پس چهار چیز است اول زیارت از و امام علیهما السلام بعضی

زینارات خاصه بایشان که اصح آنها زینار بیت که در فضیله و نهج بیت کامل
الزیناره و سایر زینارات موجود است و ما انرا از لفظ کامل نقل میکنیم
روایت کرده از بعضی ائمه علیهم السلام که فرمود بعد از غسل کردن بروینزد
فرود در بستان بفرموده بعد از غسل خود را پاکیزه کزود و جای پاک بپوشد و نیز در بستان

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّتِي اللَّهُ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا نُورِي اللَّهُ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَنْ
بَدَأَ اللَّهُ فِي شَانِكُمْ أَنْبِيَاءَكُمْ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مُعَادِيًا
لِأَعْدَائِكُمْ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكُمْ مُؤْمِنًا بِمَا أَمَّنُمَا بِهِ كَافِرًا
بِمَا كَفَرْنَا بِهِ مُحْتَمِلًا مَا حَقَّقْنَا مُبْطِلًا مَا أَبْطَلْنَا اسْأَلُ
اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ أَنْ يَجْعَلَ حَقِّي مِنْ زِينَتِكُمَا الصَّلَاةَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي مُرَافَقَتِكُمَا فِي الْجَنَّةِ مَعَ آبَائِكُمَا
الصَّالِحِينَ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُعِنِّي رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَبِرْزُقَنِي شَفَاعَتِكُمَا
وَمُصَاحَبَتِكُمَا وَيُعَرِّفَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا وَلَا يَسْلُبَنِي حُبَّكُمَا
وَحُبَّ آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِينَتِكُمَا وَبِحَشْرَتِي مَعَكُمْ فِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اللَّهُمَّ
ارْزُقْنِي حُبَّهُمَا وَتَوْفِقِي عَلَى مِلَّتِهِمَا اللَّهُمَّ الْعَن

مِنْ زِينَتِكُمَا

وَحُبَّ آبَائِكُمَا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا فِي الْجَنَّةِ
مَعَ آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ
وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُعِنِّي رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
وَبِرْزُقَنِي شَفَاعَتِكُمَا

ظَالِمِي إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَانْفَعْمَ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْإِلَاحِينَ
مِنْهُمْ وَالْآخِرِينَ وَضَاعِفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَبَلِّغْ لَهُمُ
وَبِأَشْيَاءِهِمْ وَمُجِيبَتِهِمْ اسْتَعْلَ ذَلِكَ مِنَ الْحَجْمِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ
وَاجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وسعی میکنی در دعا کردن برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکنی و اگر بنوی
نزد یک فرائضان بروی و رکعت نماز در نزد یک فرائضان بکنی اگر بنویسند و اهل
در مسجد شود و رکعت نماز بکنی هر دعا که خواهی بکنی که مستجاب است و این
در پهلوی خانه ایشان است و امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام

دوان نماز میکردند مؤلف گوید که شیخ محمد بن الشهدا

و شهید و این بارت را در منزل خود نقل کردند با اختلاف جزئی و بعد از
فیه الْجَنَّةِ بِرَحْمَةٍ) فرمودند انگاه برو و بیفت بر هر یک از آن و فبر
انرا بوسه روی راست چپ خود را بر فبر بگذار و بعد از آن سر خود را بر
و بگو (اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي جَنَّتهُ وَتَوْفِيقِي عَلَى مِلَّتِهِمُ) الخ و بعد از آن چهار رکعت نماز
بگذار نزد یک سر و بعد از نماز بارت هر قدر نماز که خواهی بگذار الخ و مستور
نماند که از آن و نیز گوارد در خانه خود دفن شدند و برای آن دی بود که گاهی باز
میکردند و شیعیان اهل میشدند در نزد فبر بارت میکردند و گاهی بسینه
بود و از پیر و مقابل شباکی که در دیوار مقابل فبر مطهر بود و بارت میکردند
و در صدر همین خبر بارت مذکور است که عمل میکنی و نزد فرائضان برو

عسکر بن
رغای معبد از غار ریا

ص ۷۸

اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی سلام مقابل شب که باز میشود بسوی غروب
زائر نماز زیارت خود در مسجد بکند چون بهشت موالیان آن خانه برداشته شد
و بجای از فته و حرم و دروازه ایوان ساخته شدان مسجد داخل حرم شد الا
معروف است که ایوان منطیل که در صحن پشت سر عسکر بن علیهما السلام متصل
است برافشان سجده کند کوراست بهر حال و از این جهت اسوده شدند
و برایمان و بزرگوار زیارت مخصوصه بهر کدام و مشرک میان هر دو بزرگوار
در کتب مزار مدگوراست اگر زاغب شدند نسخه از زیارت است و لکن
اگر زائر را حالی و بجای و افشانی باشد بیست مناسب است که زیارت جامع بکند
معروفه با غیر معروفه را که بیاید انشاء الله تعالی در فصل آیند بخواند
صد و ران کلمات بلیغنه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اغتراف
بعضیت و جلالت ایشان از مصد رحل حضرت هادی صلوات الله علیه
و در هر مکرر خواندن این دعا شریف پیش از نماز زیارت و بعد از آن
هر حال چنانچه ابوعلی شیرین طوسی در امالی خود روایت کرده از منصوری که
گفت عرض کردم خدمت حضرت امام علی بنی علیه السلام ای سید من مرا
دعائی تعلیم کن که بآن بفرستم بگویم بسوی خداوند عز و جل فرمود این دعا را
که من بیست و پنج خوانم از او خداوند خواستم که تا امید نکند کبریا که این دعا
را در روضه من میخواند و آن دعا این است (یا عذری عند العذد و یا رجا
و العمد و یا کفنی و التند و یا و اجد یا احد و یا قل هو الله احد
استلک اللهم بحق من خلقت من خلقت و لم تجعل فی خلقک
مثلهم احدا صلی علی جماعته و افعلی به کذا و کذا) و بجای از حاجات

الْعَذْرَةُ
الْعَذْرَةُ

أَعْدَانِي

خود را

خود را بجا آمد مستند مصباح الزائر فرموده ایند عازا بیا بنحوان سبهم
زبارت کردن ملکه دنیا و آخرت حامل خانم و لایت نرجس خاتون مادر حضرت
فانم علیه السلام باینجه شیخ مصدق مستند شهید در مزار خود نقل کرد ^{المستند} و در مزار خود فرمود که این زبارت شخصی از اهل بحرین است که میخواند و شنید که امیر خوارزمشاه
زبارت میفرمود و از زبارت بدست میآید و دست سرخ میبرد مقدس است و بزرگوار است

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ
السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ
أَلْحَجَّ الْمُبَارَكِينَ السَّلَامُ عَلَى وَالِدَةِ الْإِمَامِ وَالْمُودَعَةِ أَسْرَارِ
الْمَلِكِ الْعَلَامِ وَالْحَامِلَةِ لِأَشْرَفِ الْأَنَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
ابْنَتُهَا الصِّدِّيقَةِ الرَضِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ أُمَمٍ مُوسَى
وَأَبْنَةَ حَوَارِي عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ ابْنَتُهَا النَّفِيسَةِ النَّفِيسَةِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ ابْنَتُهَا الرَضِيَّةِ الرَضِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ ابْنَتُهَا
الْمَنْعُونَةِ فِي الْأَنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةِ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ وَمَنْ
رَغِبَ فِي صَلَاتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الرُّسُلِينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ أَسْرَارِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الْحَوَارِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى بَعْلِكَ وَلَدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ

بَدَنِكَ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْسَنُ الْكَفَالَةِ وَأَدَبُ الْإِمَانَةِ
وَأَجْمَعُ هَدْيٍ فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ وَصَبْرَتٍ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَحِفْظِ
سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَتِ وَلِيَّ اللَّهِ وَبَالِغَتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللَّهِ وَ
رَغَبَتِ فِي وَصْلَةِ أَبْنَاءِ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً
بِصِدْقِهِمْ مُعْرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُبْصِرَةً بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً
عَلَيْهِمْ مُؤَيَّرَةً هَوَاهُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضْبُوتٌ عَلَى صَبْرٍ
مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِرٌ بِالْصَّالِحِينَ رَاضٍ بِمَرْضِيَّتِهِ نَفِيسٌ
نَفِيسٌ زَكِيٌّ فَضِيحٌ عَنْكَ وَأَرْضَاكَ وَجَعَلَ
الْجَنَّةَ مَنْزِلَكَ وَمَا وَدَّكَ فَلَعْنًا وَلاَكَ مِنَ الْخَبَرَاتِ
مَا أَوْلَاكَ وَأَعْمَالَكَ مِنَ الشَّرَفِ بِمَا بِهِ أَغْنَاكَ فَهَنَّاكَ
اللَّهُ بِمَا مَنَّاكَ مِنَ الْكَرَامَةِ وَأَمْرِكَ دَبْرًا لَا يُمْكِنُ سِرُّهُ دَاوِمًا
اللَّهُمَّ إِنَّا كَعَمْدَتُكَ وَلِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَبِأَوْلِيَانِكَ
إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلَى غُفْرَانِكَ وَحَلِيلِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ
اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرَائِمِ وَلِيِّكَ لَذْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَتُبِّخْنِي عَلَى حُبِّهَا وَلَا تَحْزَنْهُنَّ

شفا عنها وشفاعة ولدها وارزقني مرافقتها واحسن لي معها
ومع ولدها كما وفقني لزيارة ولدها وزيارتها اللهم اني
اتوجه اليك بالائمة الطاهرة واثبتك بالحق
المبامين من الامة وبنسب ان يصلي على محمد وآل محمد
الطيبين وان يجعلني من المصطفين الفائزين الفرحين
المستبشرين الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون واجعلني
ممن قبلت سعياه ولبست امره وكشفت ضره وامنت
خوفه اللهم بحق محمد وآل محمد صل على محمد وآل محمد
ولا تجعله اخر العهد من زيارتي اياها وارزقني العود
اليها ابدا ما ابقيتني واذا اوقيتني فاحشرني في زمرة
وارزقني شفاعته ولدها وشفاعة عنها واعف عني و
لوالدي وللمؤمنين والمؤمنات وائتني في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار والسلام
عليكم يا ساداتي ورحمة الله وبركاته

چهارم زیارت کردن حکیمه خاتون نه جلیمه که درالسنه عوالم دایر شده و این

معه جلیله نجیب فاضله دختر امام محمد تقی خواهر امام علی نقی و عمه ما
حسن عسکری علیه السلام است چهار امام را در کتب خود و خدمت کرده و حضرت
امام علی نقی علیه السلام مکره نرجس خاتون بابا و سپرد که معالجه دین و احکام
شرع را با و بیاموزد و با ذاب الهیه تربیت کند و بعد از وفات حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام در ایام جبر خود منصب سفارت داشت از جانب
عصر علیه السلام و عراض خلق را با آنحضرت و نو قضا شریفه که از آن ناحیه
صاد و میشد بانها میرساند مثل سایر نواب مفتخر شد بقبایله کبری امام عصر
الله علیه و رسیدگی با مورد ولادت آنجناب چنانچه عمه این معظه حکیمه خاتون
دختر حضرت امام موسی کاظم علیه السلام مشرف شد بود بمنصب فاکر
برادرش امام محمد تقی علیه السلام و این جلیله اول کسی است که شرف دیدن
حضرت صاحب الزمان علیه السلام مشرف شد بعد از والد مکره اش
و اول کیست که آنجناب بوسید و در اغوش گرفت و نیز بد و نیز کوارش
برد و دو بارم بنرجس خاتون برگرداند و با جمله در میان سادات علویه بنا
ها شب از جهنم مضایق و منافق عبادت و تقوی و علم ممتاز و بجل اسرار
امامت سراز بود و علما بضریح کرده اند باستجاب پارتان معظه که
ضریح علیهم دارد و در پاپین یا ملاصق بضریح عسکریین علیهما السلام است
و در کتب پارتی مخصوصه برای ایشان بد نشد جز در حاشیه نسخه از مصنف
الزائر که ظاهر جز و من بنود لهذا نقل نکردیم پس اثر زیارت کند آنجلیله را
بن پارتیکه برای اولاد ائمه علیهم السلام در کتب هزار اصحاب معلوم است چنانچه
شهید اول و هزاران را در اینجا نقل کرده و مادر خاتمه انرا ذکر خواهیم نمود

الله تعالی معروفست که در نزدیک فرایشان مؤرجله از سادات عظام است
 مثل حسین پیر امام **مقاصحها** علی بن علی علیه السلام و

از فصل سیم در ادب خول و سرداب مضرو کیفیت زیارت ولی زمان صاحب
 عصر یعنی الله فی الارضین صلوات الله و سلامه علیه و قبل از شروع باید
 امر تنبیه نمود **اول** آنکه این سرداب مطهر در السنه و در کتب مؤرجله از مناجات
 مشهور است بسرداب غیب و آنچه در کتب مختصه و ابواب متعلقه بحال
 شریفه آنحضرت از ولادت تا ظهور موفور السوء و نفخ کریم و جمعی از برای این مقام
 و سببی برای نامیدن بسرداب غیب ندیدند بلی یافه علما اهل سنت بمعاشران
 در کتب خود نسبت میدهند که ایشان معتقدند که حضرت حجة بن الحسن
 العسکری علیهما السلام در کودکی داخل در این سرداب شد مادرش بزحیر خان
 ایشان و نگاه میکرد تا از نظرش غایب شد مقام آنحضرت تاکنون در همانجا است
 و احدی در این طول مدت آنجناب ندید و در اینجا باقیست تا از اینجا بیرون آید
 و ظهور نماید و دنیا را پر از عدل داد گرداند و مادر چند سال قبل در سال
 کشف الاسرار که در جواب شیخا بعضی از علما بغداد که در اصل ولادت
 از جناب کرده و آنها در ضمن قضیه بنظم در آورده برای علما عتبات عالیات
 فرستاده نوشتیم و مکشوف شدیم که تمام آنچه نسبت آید بمادر این معصوم
 افرا است و اصلاد و کتب از هیچیک از آنها نیست هر که خواست اینجا
 رجوع کند و از حال مولفات اینجا مطلع شود و بخت نماید در باب
 معجزات آنحضرت فضیله از معتمد عباسی بطرف مختلفه موجود است
 و خلاصه یکی از آنها آنکه بعد از وفات حضرت امام حسن عسکری علیهما

سوارانی چند فرستاد بامره که شب داخل در خانه انحضرت بشوند و هر که داد بد
بگیرند آنها رفتند شب داخل شدند و کپیران دیدند و از سرداب صدای تلاوت
فرمان شنیدند بجا رفتند و باچه ای بدند و وسط از حصیر مفرور و که
بر روی ان مسغول نماز است یکی از آنها نهو کرده خود را در باب انداخته غرض
و نزد بخت بر ملاکت سپید و فضا بخاشد دادند بیکر چپین بپراسار شدند و بنا
بر عوبه و اعتنا کردند بآنها و این حالات اعتنا بآنها نشد ما بوساخر
کردند و در شب معضد را خبر کردند معضد از ایشان عهد گرفت که این سر
مرا افشانکنند شاید سبب این باشد یا خبر دیگر که در دست مانیت ^{حرم}
انکه این سرداب طهر داخل در خانه از کواران بود و راه درخوار و از سرداب از
قدیم قبل از بنا جدید و ساختن صحر و قبه و حرم از پشت سر نزدیک بغیر
نزد حسن خانون بود و شاید حال در و واق باشد اینجا پاپیز میرفتند و الان در
نار یکی داشت چون از اینجا میگذشتند بدو سرداب عنیت می رسیدند که
حال این کار شده و پنجه از ان بسیمت عسکری از طرف قبله باز می شود و
در از وسط این سرداب از می شود که حال کاشی دیوار بجای از ان شکل برای ^{خشت}
و همه اعمال این است امام علیهم السلام از باب عزم میشد و لهذا شهید اول ^{قدس}
مزار بعد از زیارت عسکری علیهم السلام زیارت شریف از ذکر کرده این
از زیارت حکیمه خانون و نزد حسن خانون و در یکصد سال و چیزی قبل مؤید شد
احمر خان بلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن از دو امام را بنحویکه الان موجود
حیدر نمود و برای ان وضه و در واق و قبه عالی برپا نمود و برای سرداب ^{صحن}
علیه و ابواب و راهی پله جدا و دهلیزی سردابی مستقل برای زنان ^{خشت}

چنانچه حال پیر میثروان راه اولی به او در سر ایامه مسدود شد و نشان
از این تائیدت محلی برای بجا آوردن بعضی از ادب بارده نماید و کنیزش را از زبانه
که اصل سرادشرف است بغير نکرده و اما اسپندان خواندن اذن دخول
بحسب سنه فراد همه زیارات بصریح علم اهد و بیکه از انعام سوسن در حوال
در ان حرم از هر اما صیبه باشد بایست عاينت کرد و در انخانه الهی و خانه بغير
حالی الله علیه و اله بی اذن نباید داخل شد اما اذن دخول خاص بپسر داب مظهر
بر همان زیارت معروفه (السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ) است که در اخر
ان اسپندان میستود و بایست از ادب سر داب پیش از بایستن در ان پلها خواند و چون
ظولانی است و مادر هیچ مقام اذن دخول خاص با مقام را ذکر نکردیم و بهمان اذن دخول
عام که در مقدمه گذشت شاعت نمودیم در اینجا نیز چنین کردیم پس از اسپندان و
دخول در سر داب مظهر زیارت کند انحضرت را با آنچه خود دستور العمل دادند
چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابی طالب ضریح در کتاب شریفه احتجاج و این کرده
از ناحیه مقدسه بیرون آمد بسوی محمد حمیری بعد از جواب از مسائلی که از انحضرت
سوال کرده بود (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى وَ لَا مِنْ دُونِهِ
تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِالْفَةِ فَأَعْنِي التَّدْرُسَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عِبَادَ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ) هرگاه خواستید توجه کنید بوسیله ما بسوی خداوند متعال و
تعالی بسوی ما پس بگوید چنانچه خداوند متعال و تعالی فرموده

سَلامٌ عَلَى الْإِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا عِزَّ اللَّهِ وَ رَبَّانِي أَمَانَةٍ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَ دَبَّانَ دِينِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا

خَلِيفَةُ اللَّهِ وَنَاصِرُ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ إِرَادَتِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ كِتَابِ اللَّهِ وَمُرْجَمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ
لَيْلِكَ وَأَصْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِثْقَالَ اللَّهِ الَّذِي أَحَدَهُ وَوَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي خَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْعِلْمِ الْمَنْصُوبِ
وَالْعَوْنِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَعَدَا غَيْرِ مَكْذُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
تَقْرَأُ وَتُحِبُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَتَقْنُتُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتُسَجِّدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَيِّلُ وَتُكَبِّرُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُحَمِّدُ وَتُسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
تُصْبِحُ وَتُمْسِي السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا تَخَشَّعْتَ وَالنَّهَارِ
إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْمَأْمُونِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمَامَ الْمُفْتَدِمِ الْمَأْمُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَوَامِعَ السَّلَامِ أَشْهَدُ
بِأَمْوَالِي أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَقْسَلُهُ وَأَشْهَدُ

وَالْعِلْمِ الْمَنْصُوبِ

بِأَمْوَالِي

إِنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ
حُجَّتَهُ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ
بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى
حُجَّتَهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَالْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّتُهُ اللَّهُ أَنْتُمُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
وَأَنْ رَجَعْتُمْ كُنْتُمْ لَارِبٍ فِيهَا يَوْمٌ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ
تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ
حَقٌّ وَأَنَّ نَاكِرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ
حَقٌّ وَأَنَّ الْقِرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَ
الْخَشْرَةَ حَقٌّ وَالْجَبَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ
وَالْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ بِأَمْرِ لَا يَشْعِي مَنْ خَالَفَكُمْ وَسَعِدَ
مَنْ أَطَاعَكُمْ فَأَشْهَدُ عَلَى مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَلِيُّ
لَكَ بِرَبِّي مِنْ عَدُوِّكَ فَاتَّخِذْ مَا رَضِيَهُمْ وَالْبَاطِلَ مَا
اسْتَخْصَمُوهُ وَالْمَعْرُوفَ مَا مَرَّ بِكُمْ وَالْمُنْكَرَ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ
فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَخَدُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِهِ

الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَدْلِكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَنَصْرِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ
مَوْدِي خَالِصَةٌ لَكُمْ ^{تَكُونُ لِي عَقِبِي} دَعَاؤُ امِين ^{أَمِين} آمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ
وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْبَهِينَ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي
نُورَ الْإِنْبَاءِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَفُؤْصِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ
الصِّدْقِ وَدِيْبِي نُورَ الْبَصَاثِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَتَبَصَّرِي نُورَ
الصَّبَاءِ وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوْدِي نُورَ الْمَوَالِيفِ الْحَمْدِ وَالِلهِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى الْفَاكِ وَفَدَوْفِ بَعْثِكَ وَمِثَاقِكَ
فَغُثِّي بِرَحْمَتِكَ يَا وَلِيَّيَ أَحْمَدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَ
الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ وَالتَّائِبَ بِأَمْرِكَ وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِ الْكَافِرِينَ
وَمُجْلِيَ الظُّلُمَةِ وَمُبِيرَ الْحَقِّ وَالتَّائِبَ بِأَمْرِكَ وَالصِّدْقِ
وَكَلِمَتِكَ الثَّابِتَةِ فِي أَرْضِكَ الْمُتَّقِيَةَ خَائِفِ وَالْوَلِيَّ
التَّائِبِ سَقِينَةِ الْجَنَّةِ وَنُورِ الْهُدَى وَنُورِ الْبَصَارِ الْوَرَى
وَخَيْرَ مَنْ نَقَصَ قَارِنَتِي وَمُجْلِيَ الْغَنَاءِ الَّذِي يَهْدِي الْأَرْضَ

عَدَاوَةً فِطْرًا كَمَا مَلَيْتَ ظُلْمًا وَجُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ
حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَ لَهُمْ نَفْسَهُمْ اللَّهُمَّ أَنْصُرْ
وَأَنْصُرْ بِهِ لِدِينِكَ وَأَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ
وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ
وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْظُظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَ
عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَأَمْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوَضَّلَ لِلْبِدَةِ
لِسَوْءٍ وَاحْظُظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَالرَّسُولَ وَأَظْهِرْ بِالْعَدْلِ
وَأَيُّدٍ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاحْذِلْ خَاذِلِيهِ وَأَفْضِمِ
فَاصِمِيهِ وَأَفْضِمِ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْلِبْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ
الْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَتَّى كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ
وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ
بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ
مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْبَاءِهِ وَشِيعَتِهِ وَآرِدْنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ مَا بَأْمَلُونَ وَفِي عَادَتِهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا

ذات الجلال والاكرام مولف کوید با ارحم الراحمین

در اینجا شنبه بر چند ملازم است و آنکه مرکوز در اذهان کافه شیعیان و
سیره مستمر ایشان است که در وقت زیارت آنحضرت چه در سرداب طهر باشد
یا در سایر وضعات یا در غیر آنها از بلاد دور و نزدیک و بمبله کنند و
میشکند دست ندارند برای اعمال و لکن از بعضی مواضع میشود شاهدی برای
سیره تحصیل نمود. او لاسید جلیل علی بن طایفه سوره در اول زیارت آنحضرت بعد
از ذکر کردن خوار و امر بکفایت تکبیر و تهلیل و تسبیح میگوید و وقت نزول سرداب فرمود
و چون مستقر شد با آنجا پس بایست روی بمبله و بگوید سلام الله الخ و بعد از آن
زیارات را نقل کرده بدون این مقدمات و از این معلوم میشود که آنچه ذکر
نموده اذاب عمومی است برای زیارت در اینجا و ثاباد و مقام و داع آنحضرت
فرموده چون خواستی از اینجا مراجعت کنی پس برگرد بسرداب شریف و آنچه خواستی
نماز کن پس بایست و بمبله و بگو الخ و ثالثا در یکی از نوشته‌هاست با آنجا که ناید و
و رکعت نماز کرد با سوره انا فتحنا و اذا جاء نصر الله و بعد از آن زیارت کرد آنحضرت
و این زیارت یکم اول آن بایست سلام الله الکامل الخ و در هر جا میشود خوا
ایضا مذکور است پس برخیز و حال اینکه روی بمبله کرده باشی و بگو سلام الله
الخ دوم آنکه در این زیارت شریفه ذکر می از نماز زیارت نشد و لکن در مراد
گیر بسند معتبر و در مصباح الزائر زیارت مذکور و اینجا بسط و در آخر
از دعای دیگر نقل کرده اند و در اینجا امر فرمودند بنماز زیارت قبل از زیارت
و از وازده رکعت است با سوره قل هو الله پس اگر این عمل را برای زیارت که ذکر
کردیم بکنند ظاهر اینجا و مناسب است و اگر نکردیم همان و رکعت نماز زیارت که

برای هر امام علیه السلام باید کرد فاعث کند بداند که نابینای بر اخضا از ذکر بار
 دیگر که در آن عمل صفا است و بهیئت شیخ محمد المشهد و سید علی طایب و سید از ذکر آ
 در سرداب نفل کرد ند که چون داخل در سرداب شدی و در کعبه نماز در سرداب
 بگو بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر والله
 الحمد الحمد لله الذي هدانا لهذا وعرفنا اوليائه واعداؤه
 وقفنا لزاره ائمتنا ولم يجعلنا من المعاندين الناصيين
 ولا من الغلاة المفوضين ولا من المرنابيين المفترين السلام
 على ولي الله وابن اوليائه السلام على المدخر لكرامته اوليائه
 وبوار أعدائه السلام على النور الذي راد اهل الكفر
 اصفائه قاتل الله الا ان يتم نوره بكرههم وابداه بالحياة
 حتى يظهر على يد الحق بزعمهم اشهد ان الله اصطفى لك
 صغيرا واكمل لك علومه كبيرا وانك حتى لا تموت حتى تبطل
 المحبت والطاغوت اللهم صل عليه وعلى خدامه واعوانه
 على عبيته ونايه واسرته شرا عزا واجعل له معفاه
 جريزا واشدد اللهم وطانك على معانديه واخرس
 سوايه وزاثره اللهم كما جعلت قلبي بذكره معجورا

الله اكبر

فاجعل سلاحي نصرة مشهوراً وان حال بيني وبين
لِقائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حُتّاً وَاغْدِرْ
بِهِ عَلَى خَلِيقَتِكَ رَغْماً فَاَبْعَثْنِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِراً مِنْ
حُفْرِ كَيْ مُؤْتِزّاً كَفَنِي حَتَّى اُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصِّفِّ
الَّذِي اثْبَتْتَ عَلَى أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَطَلْتُ كَاتِبَهُمْ
بَنِيَّانَ مَرْصُوصَ اللَّهُمَّ طَالَ الْإِنْظَارُ وَشَتَمْتَ
بَنِي الْفَجَارِ وَصَعَبَ عَلَيْنَا الْإِنْضَارُ اللَّهُمَّ ارِنَا وَجْهَ
وَلِيِّكَ الْمَبْنُونِ فِي حَيَاتِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَدِينُكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيِ صَاحِبِ هَذِهِ الْبُقْعَةِ
الغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ فَطَعْتُ
فِي صَدْرِكَ الْخُلَّانَ هَجَرْتُ لَزَارِكَ الْأَوْطَانُ وَخَفَيْتُ
أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّي وَ
إِلَى أَبَائِكَ وَمَوَالِي فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِوَسْبَاعِ النِّجْمِ
عَلَى سَوْرِ الْإِحْسَانِ إِلَى اللَّهِ تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَصْحَابِ الْحَقِّ وَفَادَةِ الْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَاكَ

رَكْعَتَيْنِ

وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحٍ بَيْنِي وَدُنْيَايَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

پس داخل در صنفه شود و رکعت نماز گذارد و بگوید

اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الزَّائِرُ فِي فَنَاءٍ وَلَيْتِكَ الْمَرْوُورُ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ
عَلَى الْعَبِيدِ وَالْأَحْرَارِ وَأَنْقَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ
النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ
مُصَدِّقٍ بِوَلِيَّتِكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
بِهِ وَلَا بَرِ بَارِيهِ وَلَا تَقْطَعْ أَثَرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيَارَةِ أَبِيهِ
وَجَدِّهِ اللَّهُمَّ اخْلُفْ عَلَيَّ نَفَقَتِي وَانْفَعْنِي بِبَارِزَتِي
فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي لَا أَخُوَانِي وَأَبَوِي وَجَمِيعٍ عِزِّي أَسْتَوْعِدُكَ
اللَّهُ أَبْتَهَا الْإِمَامَ الَّذِي تَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ بِمُلْكِكَ عَلَى
بَدَنِهِ الْكَافِرُونَ الْمَكْدُوبُونَ بِأَمُولَائِي يَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
جِسْمُكَ زَائِرُكَ وَلِإِيَّاكَ وَجَدُكَ مُنْتَفِعِنَا الْفُوزُ بِكُمْ
مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ
لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِبَلَاغِ الصَّالِحِينَ وَانْفَعْنِي

بجبهه یارب مؤلف کوکب العالمین

در بیان صفه مذکور و سراب مقدس شبکی است بادی از چوب ساج که از
بام احمد ناصر بالله عباسی در سینه ششصد و وازده ساختند چنانچه صورت
این یا بعضی بات شریفه در کتب انجاء مرئوم است و آنچه از مشایخ دست
بدست رسیده است که این صفت محل حوصنی بود بجهت ضو گرفتن از نور
در آن سراب پس از آنکه بزرگواران که مزار و محل عبادت و دعا شد این صفت
شریفه معین شد بود بجهت گذاشتن و انداختن عرایض و رفاع حاجات
که شیعیان حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه میپوشند و با انجا
میکند باشند و هر وقت صلاح بود جواب عرضیه از انجا با از خارج بصاحب
میرسد چنانچه بعضی از حکایات از اسب جلیل علی بر او سر در او آخر گان
فرج الموم نقل کرده و بملاحظه این سیره و عادت در طرف راست و در
سوراخی بقدر آنکه دست در میان آن برود و رفته را بپندازد گذاشتند که در طرف
دیگر نظیر ندارد و هر کس نا مل کند میدانند که این سوراخ ساخته برای همین
کار بود و آن محل در میان همه آن سراب منبازی پیدا کرد در بزرگ و شرافت
و احترام بوسید و استشفای بربان نا آنکه صحن و راه سراب مطهر از آن صحن
مقدس جدا شد از غیر جنس برای آن خد پیدا شد و دیدند در صورت غیبت
شیعیان را بان محل شریف و غلبه استیلا و خواران غریب و زواری معین لهذا
آن را شبکه قرار دادند و با تمام جبل از آنها فایده بردند و کم کم بدادن بک و
خال از این بچاره گان گرفتن چیزی مفیداری از انجا کوه شد و در چهل و
هفت سال تقریباً که اول مشرف شدن حضرت یوباز اسنان مبارک که کوی

در بیان من مؤلف کوکب العالمین

انجام آید پله رسید و باز زناد شد تا آنکه زمانیکه شیخ عالم حلیل علیه
عصره شیخ عبدالحسین طهرانی طالب ثراه بحیث نذ هبب کند مطهر و
اصلاح صحن منور با انجام شرف شدند پس از مشاهده ان خرابی و زناد
شد در هر روز و خوف صد رسید با سایر عمارت مفرد فرمودند انجا را
کردند تا بمقدار و پله بالا ماند و انرا با جرو کچ محکم نمودند پس از وفات
ان مرحوم چون و سر مایه ان جماعت و باش بحیث از بنا خللی پیدا
شد و باره از بنا را خراب کردند و بیداد زدند و سنگ انجا بمحال
زوار و بردن عوام بی انجام کالای انعام داد و انجا با اسم برك بازار کسب خود
دار و نفی دادند و کم کم بمنزله چاهی شد اسم انرا چاه صاحب الزمان گذاشتند
و جزء مناسک زوار شد که چون با انجا روند از چاه صاحب الزمان
سوال کنند با انواع بی ادبی و جسارت خود را در میان چاه افکنند مقدار
ریات بردارند تمام این حرکات بی اصل و بی پای و خلاف ادب و احترام بلکه در
بعضی مواضع شبهه حرمت دارد و لکن در دجله را در وانی جزیره شش از عالم بالا
ننبه و نئی عالم نیست و هر دو از میان رفت و بالله المستغاث
چهارم آنکه محل شریف سرداب علاوه بردارانی شرافت از جهات
عده بودند ان خانه سه امام علیهم السلام و طول مدت اقامت ان
بزرگواران را انجا با ان اعمال و عبادات و بروز آیات با شرافت و توجه خاص
امام عصر بن محل چنانچه از شرف ملاقات جمعی از بنایان حجتان خدمت
انجناب را انجا معلوم میشود حسب تجربه بزرگان و سالکان طریقت و شد
و هدایت از بضرع و انابت و دعا و استغاثه در ان محل شریف بقبول صفات

خاصه و مقامات شامیه رسیدند حتی از ابی الله بحر العلوم سید مهدی صاحب
طاب ثراه معروفست که فرمودند آنچه داشتند با ایشان سیده بوازیر کثرت
بامجد سوله بود پس زائران که بحال خرابی خود مطلع و بزمجت بسپا خود را بانجا
رسانند فرصت غنیمت شمارد و نا تواند با سود و حضور قلب را انجا بگوید بگوید
و بخواهد از کردار زشت خود معذرت جوید آنچه داند بخواند و گرنه از خواندن بعضی
دعاهای خاصه و اعمال وارده مسامحه نکند و ماد را بجا بچند امر از اشاره
میکنیم اول فرستادن صلوات بر او جو مبارک و تقییم آن بزرگوار حاجات خود و برای آن
عبد است مختصر بنویس که سید جلیل الزط و سرد رمصباح الزائر فرموده این است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِل بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ الْحَسَنِ
وَوَصِيِّهِ وَوَارِثِهِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَالْغَائِبِ فِي خَلْفِكَ وَ
الْمُنْتَظَرِ لِإِذْنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَفَرِّبْ بَعْدَهُ وَانْجِرْ عَدُوَّهُ
وَاكْشِفْ عَنْ بَابِهِ حِجَابَ الْغَيْبَةِ وَأَظْهِرْ بَظُهُورِهِ صَحَائِفَ
الْمُحَنِّينَ وَقَدِّمْ أَمَامَهُ الرَّعْبَ وَنَسِّبْ بِهِ الْقَلْبَ وَافْتِمُ
بِهِ الْحَرْبَ وَأَيُّدِي بَعْضِ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَسَلِّطْهُ عَلَى
أَعْدَائِ دِينِكَ أَجْمَعِينَ وَالْهَيْهَاتُ أَنْ يَدْعَ مِنْهُمْ رُكْنًا إِلَّا هَدَّهُ
وَلَا هَامًا إِلَّا أَفَدَّهُ وَلَا كَبْدًا إِلَّا رَدَّهُ وَلَا فَاسِقًا إِلَّا أَحَدَّهُ
وَلَا فِرْعَوْنًا إِلَّا أَهْلَكَهُ وَلَا سِزْرًا إِلَّا هَتَكَهُ وَلَا عَلِيًّا إِلَّا أَنْكَرَهُ

وَلَا شَيْطَانًا إِلَيْنَا

وَلَا سُلْطَانًا إِلَّا كِبَهُ ۖ وَلَا رُحْمًا إِلَّا أَفْصَغَهُ ۖ وَلَا مِطْرًا إِلَّا أَخْرَقَهُ ۚ
وَلَا مَنِيرًا إِلَّا أَخْرَفَهُ ۚ وَلَا جُنْدًا إِلَّا فَرَقَهُ ۚ وَلَا سَيْفًا إِلَّا أَكْثَرَهُ ۚ
وَلَا صَمًّا إِلَّا أَرَضَهُ ۚ وَلَا دَمًّا إِلَّا أَرَأَفَهُ ۚ وَلَا جَوْرًا إِلَّا أَبَادَهُ ۚ
وَلَا حِصْنًا إِلَّا أَهْلَمَّهُ ۚ وَلَا أَبًا إِلَّا أَرَدَمَهُ ۚ وَلَا قَصْرًا إِلَّا
أَخْرَبَهُ ۚ وَلَا مَنَكًا إِلَّا أَفَنَنَّهُ ۚ وَلَا سَهْلًا إِلَّا أَوْطَنَهُ ۚ وَلَا
جَبَلًا إِلَّا أَصْعَدَهُ ۚ وَلَا كَنْزًا إِلَّا أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خواندن این دعا ی شریف را بجا مکرر چنانچه علماء در
 فتن اعمال انجام داده اند و در غیر آن مکان نیز وارد شدن خواندن
 آن باین دعا مرفی از حضرت صاحب الامر علیه السلام آود و نسخ آن
 الجمله اختلاف است و شیخ معین محمد بن المصطفی و شهید رحیم الله تعالی ابعاد نماز و یا
 حضرت را انجام نفل کردند و موافق شیخ ابشار این است

اللَّهُمَّ عِظْ الْبَلَاءَ وَبْرِحْ الْخِيَانَةَ وَأَنْكُشْ الْغِطَاءَ
وَضَافِ الْأَرْضَ وَمُنْعِبِ السَّمَاءَ وَاللَّيْلَ يَا وَبِ الْمُسْكِرِ
وَعَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ فَضَلْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ فَغَفَرْنَا بِذَلِكَ
مَنْزِلَتَهُمْ فَبَرِّحْ عَنَّا بِحَبْلِهِمْ نَرَجُو عِلَاجًا كُلَّ الْبَصَرِ وَهُوَ
أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ أَنْصُرَايَ فَإِنَّكَ نَاصِرُ

وَ اَكْفِيَانِي مَا كَافِيَائِي يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغُوثَ
الْغُوثَ الْغُوثَ اَذْكُرْنِي **مِثْمِ** اَذْكُرْنِي اَذْكُرْنِي

مجاوردن نماز آن حضرت بجهت مطالب مهمه و حاج عظیمه و آن دو رکعت
است با سوره حمد قل هو الله احد و چون رحمة بانه مبارکه ایاک نعبد و ایاک
نستعین برسد صد مرتبه بگوید و بهتر آنکه پیش رکوع و سجود پیش بکری باشد
و آنرا هفت نوبت بگوید و بعد از نماز صد نوبت صلوات بفرستد بعد از
این دعای اللهم عظم البلاء مذکور را بخواند انگاه حاجت خود را بخواهد
این نماز در هر وقت و در هر جامه و از هر دو لکن در سحر شب جمعه و روز جمعه
مخصوصا وارد شده و این نماز از اعمال نفیسه و کوز خفته است که بنیاد از خوا
خواند آن غفلت نمود **مجلس** دعا معروف بدعا ندبه که از شیخ جلیل محمد بن
و رضی الدین علی طر وین صاحب فرار قدیم نقل کردند از شیخ بنیل محمد بن علی بن
فره که او از کتاب شیخ محمد بن الحسن بن سید ابی فری است دعا و نقل نمود که مخفیست از ادب
چهار عید خواندن ما آنرا از من از محمد بن المشهد نقل میکنم بمنجه نکه لطیفه که بعد از

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ
قَضَائُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخَاصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ
إِذَا اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزَلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَةِ الْمُبِينِ الَّذِي لَا

ذَوَالْأَوَّلِ أَصْحَابُ الْعَبْدَانِ شَرِطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي زَخَارِ
هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّيْنَةَ وَزَبْرَجَهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَ
عَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَفَرَّغْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمْ
الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَالشَّاءَ الْحَسَنَ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَا
وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
الذَّرَافِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَهُ
جَنَّتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكَكَ
وَمَجَّبْتَهُ وَمَنْ أَمِنْ مَعَهُ مِنْ أَهْلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ أَخْرَجْتَهُ
خَائِلًا وَسَأَلْتَ لِي أَنْ صِدْقِي فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ
وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةِ الْعِلْمِ الْكَلِمًا
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِذَاءً وَوَزِيرًا وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ
مِنْ غَيْرِ آبٍ وَأَنْتَبَهْتَ الْبَيِّنَاتِ وَأَبْدَنْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَكَلَّامَ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَمَنْهَجْتَ مِنْهَا جَاهَهُ وَتَخَيَّرْتَ
لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ
إِفَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِسْلًا بِرُؤُلِ الْخُلُقِ عَنْ مَقَرِّ

وَيَغْلِبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ وَلَا أَرْسَلْتُ
النَّارَ سَوْلاً مُنْتَدِراً وَأَقَمْتُ لَنَا عِلْماً هَادِياً فَتَبِعَ
إِيَّاكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْرِي إِلَى أَنْ تُهْبِتَ بِالْأَمْرِ
إِلَى حَبِيبِكَ وَتُجَيِّدَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ
كَمَا أَنْجَحْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنْ اصْطَفَيْتَهُ وَ
أَفْضَلَ مَنْ اجْتَنَبْتَهُ وَآكْرَمَ مَنْ اعْتَمَدْتَهُ فَاقَمْتَهُ عَلَى
أَنْبِيَائِكَ وَنَجَّيْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَ
وَمَغَارِبِكَ وَتَحَرَّيْتَ لَهُ الْبُرْأَى وَعَرَجْتَ بِهِ إِلَى سَمَائِكَ
وَأَوْدَعْتَهُ عِلْماً مَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ
بِالرُّعْبِ حَقَّقْتَهُ بِجَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ
مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ
كُفِرَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ
وَجَعَلْتَهُ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بَيْنَكَ
مِيزَانُكَ وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ أَبَاتُ بَنَاتٍ مَقَامُ أَبْرَهَمَ
وَمَرْجُ خَلْقِهِ كَانَتْ أَسْنَاءُ فُلْتْنَا بِمَا يَهْدِي اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ

الرَّحْمَنِ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرُهُمْ كَمَا يُطَهِّرُكُمْ أَنْتُمْ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ مَوَدَّتُهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ فَلَا
 اسْتِغْلَامَ عَلَيْكُمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ فَاسْأَلْنِي
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِ قَهْوَلِكُمْ وَقُلْتَ مَا اسْأَلْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخُذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ
 وَالْمَسْلَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَمَامَهُ أَقَامَ وَلِيَّتَهُ
 عَلَى بَرٍّ إِلَى طَالِبِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَإِلَيْهَا هَادِيًا إِذْ
 كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَهَذَا الْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ
 كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ
 عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ
 أَنَا وَلِيَّتُهُ فَعَلِيَ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيَ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ
 وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ أَشْجَارٍ شَتَّى وَأَحَلَّهُ مِنْ مَحَلِّ هَارُونَ مِنْ
 مُوسَى فَقَالَ أَنْتَ مَنِّي مُبْتَلَى هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا
 نَبِيَّ بَعْدِي وَرَوْحُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ
 لَهُ فِي مَسْجِدِهِ مَا أَحَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ

عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا مَنْ أَرَادَ
 الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَصِيتِي وَوَارِثِي
 لِحُكْمِكَ نَجِي وَدَمَكَ مِنْ دَمِي سِلْمَكَ سِلْمِي وَخَرْبِكَ خَرْبِي
 وَالْإِيمَانُ مُخَالِطُ حُكْمِكَ وَدَمَكَ كَمَا خَالِطُ نَجِي وَدَمِي وَأَنْتَ
 غَدَا عَلَى الْخَوْضِ مَعِي وَأَنْتَ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَ
 تُجِزُ عِدَائِي وَتَشِيعُنْكَ عَلَى مَنْابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبِضَّةٍ وَجَوْهَرٍ
 حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ
 الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي فَكَانَ بَعْدُ هُدًى مِنْ الضَّلَالَةِ وَنُورًا
 مِنَ الْعَمَى وَحَبْلًا لِلَّهِ الْمَبِينِ صِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمُ لَا يُسْبِقُ
 بِفِرَاقِهِ فِي رَحِمٍ وَلَا يَسَابِقُهُ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنَافِعِهِ
 مِنْ مَنْافِعِهِ مَحْذُوحٌ وَحَدٌّ وَالرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ
 الْهِمَا وَبُقَاتِلُ عَلَى النَّاسِ وَبَلٍ وَلَا نَاخِذُهُ فِي اللَّهِ لَوْ مَدَّ الْأَعْيُنَ
 قَدْ وَتَرَفِيهِ صَنَادِيدُ الْعَرَبِ وَقَتْلُ أَبْطَالِهِمْ وَنَاهِسَ
 دُؤَابَتُهُمْ وَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا أَبَدِيَّةً وَخَيْرِيَّةً
 وَحُبِّيَّةً وَغَبْرَهُنَّ فَاصْبَتْ عَلَى عِدَاؤِنَهُ وَكَتَبَتْ عَلَى

دُعَايُ نَبِيِّ

مُنَابَذَةٍ حَتَّى قَتَلَ التَّائِكِينَ وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارِطِينَ وَلَنَا
 فَضْلُ نَحْبَةٍ وَقَتْلُهُ أَشْفَى الْأَخْرَبِينَ يَتَّبِعُ أَشْفَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يَمِثْلِ
 أَمْرَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ
 الْأُمَّةُ مُصَرَّةٌ عَلَى مَفْتِهِ جُمُعَةٌ عَلَى فُضَيْعَةِ رَحْمِهِ وَافِضَا
 وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرْعَابَةِ الْحَقِّ قَتْلٌ مِنْ قُلٍّ وَسَبِي
 مِنْ سَبِيٍّ وَأَقْصَى مِنْ أَقْصَى وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا بَرَّحِي لَهُ
 حُسْنُ الثَّوْبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يَوْمَ رِثْمَا مِنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَالْعَافِيَةِ لِلتَّغْيِينِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ إِنْ
 كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكُ الْبَاكُونَ وَأَبَاؤُهُمْ فَلْيَبْكُوا
 النَّادِبُونَ وَلِثَلْمِهِمْ فَلْيَشْدِدِ الدُّمُوعُ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ
 وَيَصْجُ وَيَعِجْ أَمْجَازُ عُونَ ابْنِ الْحَسَنِ ابْنِ الْحُسَيْنِ ابْنِ ابْنَاءِ
 الْحُسَيْنِ صَالِحٍ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ ابْنِ
 السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ ابْنِ الْخَيْرَةِ بَعْدَ الْخَيْرَةِ ابْنِ الشُّمُوسِ

فَلْيَشْدِدِ رِفْثَهُ

وَيَصْجُ الصَّالِبُونَ
 وَبَعِجْ الْعَاجُونَ

الطالعة وفواعل العلم ابن الأفتار المنيرة ابن الأنجم
 الزاهرة ابن أعلام الدين وفواعل العلم ابن بغيته الله
 التي لا تخلو من العترة الهادية ابن المعد لقطع دابر
 الظلمة ابن المنظر لإقامة الأمان والعوج ابن المرجح
 لإزالة الجور والعدوان ابن المدخر لجديد الفرائض
 والسنين ابن المنحبر لإعادة المسئلة والشرعية ابن
 المؤتمل لإحياء الكتاب حدود ابن مجي معالي الدين
 وأهله ابن فاضل شوكة المعتدين ابن هادى أبنية
 الشك النفاق ابن مبيد أهل الفسوق والعصيان ابن
 حاصد فرع الغنى والشفاف ابن طامس آثار الزيف و
 الأهواء ابن فاطح حبال الكذب الإفراء ابن مبيد
 أهل العناد والمردة ابن معز الأولياء ومذلل الأعداء
 ابن جامع الحكمة على التقوى ابن باب الله الذى منه
 يؤتى ابن وجه الله الذى له بوجه الأولياء ابن
 السبب المنصل بين الأرض والسماء ابن صاحب

یَوْمَ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى ابْنُ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ
 الرِّضَا ابْنُ الطَّالِبِ بِدُخُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَابْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ ابْنُ
 الطَّالِبِ بِدَمِ الْمَقْنُولِ بِكُرْبَلَاءِ ابْنُ الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْزِعَتِهِ
 وَأَنْزَى ابْنُ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَى ابْنُ صَدْرِ الْخَلَاءِ
 ذُو الْبَرِّ وَالنُّهَى ابْنُ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى
 وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَفَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِابْنِ أَنْتِ وَأُمِّي
 نَفْسِي لَكَ الْوَفَاءُ وَالْحَيُّ بِابْنِ السَّادَةِ الْمُفَرِّقِينَ بِابْنِ الْجَنَابِ
 الْأَكْرَمِينَ بِابْنِ الْهُدَاةِ الْمُهْدِينَ بِابْنِ الْخَيْرَةِ الْمُهْدِينَ
 بِابْنِ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَمِينَ بِابْنِ الْأَطَابِ الْمُطَهِّرِينَ بِابْنِ
 الْمُخْضَارِمَةِ الْمُنْتَجِمِينَ بِابْنِ الْقِمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ
 بِابْنِ الْبَدْرِ وَالْمُبِيرِ بِابْنِ الشُّرَحِ الْمُصْبِيَّةِ بِابْنِ الشَّهِيدِ
 الثَّانِيَةِ بِابْنِ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ بِابْنِ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ
 بِابْنِ الْأَعْلَامِ الْأَلْمَحَةِ بِابْنِ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ بِابْنِ
 ابْنِ السَّنَنِ الْمَشْهُورَةِ بِابْنِ الْمَعَالِمِ الْمَأْتُورَةِ بِابْنِ الْمَعْزَاتِ
 الْمَوْجُودَةِ بِابْنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ بِابْنِ الْإِبَانَةِ لِبَنَاتِ

وَابْنِ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ بِابْنِ الْبَرَاهِمِ الْبَاهِرَاتِ بِابْنِ
 الْحُجَّ الْبَالِغَاتِ بِابْنِ حُلَّةٍ وَالْمَحْكَمَاتِ بِابْنِ بَسْرٍ وَ
 الذَّارِبَاتِ بِابْنِ مَنْ دَنَى فَنَدَى فَكَازَقَ قَوْسَيْنِ وَأَدْنَى
 دُنُوًّا وَافْتَرَا بَابَ الْعِلَى الْأَعْلَى لَبَّثَ شِعْرِي أَتَرَأَسَفَلْتَ
 بِكَ النَّوَى أَيْ أَرْضِ نَفْلِكَ وَأَتَرَى إِبْرَضَوِي وَغَيْرَهَا مِنْ دُنَى
 طَوِي عَزُّهُ عَلَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَأَنْتَ لَا تَرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ
 حَبِيئًا وَلَا تَجْوِي عَزُّهُ عَلَى أَنْ يَحِيطَ بِكَ دُونِي الْبَلَوِي
 وَلَا يَبَالِكَ مِنِّي ضَمِيرٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَغِيبٍ لَمْ
 يَخْلُ مِنِّي بِنَفْسِي أَنْتَ أَمِينٌ شَائِلٌ بِمَنِّي مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
 ذَكَرَ أَحْمَدًا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدَةٍ عَزَّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي
 أَنْتَ مِنْ أَسْبَلٍ مَجْدٍ لَا يُجَادَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ بِلَادٍ نِعَمَ
 لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا يُسَادَى إِلَى مَتَى
 أَحَارُ فَبِكَ بِأَمْوَالِي وَإِلَى مَنِّي وَإِي خَطَابِ صِفْ فَبِكَ
 وَإِي تَجْوِي عَزُّهُ عَلَى أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأُنَاقِي عَزُّهُ عَلَى
 أَنْ أَبْكِكَ وَتَجِدُ لَكَ الْوَرَى عَزُّهُ عَلَى أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ

دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مَعُولٍ فَأُطِيلُ مَعَهُ الْعُوبِلَ وَالْبَكَاءُ هَلْ
 مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَرَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ فِدَيْتَ عَيْنٍ فَتُسَعِدُهَا
 عَيْنِي عَلَى الْفَتْنَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلُ فُلُحِي
 هَلْ يَصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بِشَيْءٍ فَتُخَيَّرَ مَنِي نَزِدُ مَنَا هَلْ لَكَ الرَّوْبُ
 فَتُرَوَّى مَنِي تَنْتَفِعُ مِنْ عَذَابِ مَا لَكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى
 نَغَادِيكَ وَنَزَاوِحَكَ فَتَقَرَّ عَيْنًا مَتَى نَرَا نَا وَفَدَيْتَ لَوَا
 النَّصْرَ نَرَى أَنَا نَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ نَوْمُ الْغَلَا وَقَدْ مَلَأْتَ
 الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَغْدَائَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا وَأَبْرَزْتَ الْعُنَا
 وَبَحَّدْتَ الْحَقَّ وَفَطَعْتَ ذَا بَرِّ الْمُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَنَنْتَ أَصُولَ
 الظَّالِمِينَ وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 كَفَّاتَ الْكَرْبَ وَالْبَلَاةَ وَالْإِيَّكَ اسْتَعْدَكَ فَعِنْدَكَ الْعُدَّةُ
 وَأَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى فَافْعَلْ بِإِعْثَابِ الْمُسْتَغِيثِينَ
 عِبْدَكَ الْمُسْلِمِينَ وَأَرِهِ سَيِّدًا بِأَشَدِّ الْقُوَى وَأَزِلْ عَنْهُ
 الْأَسَى وَالنَّجْوَى وَبَرِّدْ غُلَّتَهُ بِأَمْرِ عَلَى اسْتَوْيٍ مِنَ إِلَهِهِ
 الرَّجْعِيِّ وَالْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عِبْدُكَ السَّابِقُونَ إِلَى

وَلِيكَ الْمَذْكُورُ وَبَيْنِكَ خَلْقُهُ لَنَا عِصْمَةٌ وَمَلَأْ ذَاوَأْمُنَهُ
لَنَا فِوَامًا وَمَعَادًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَامًا فَبَلِّغْهُ عَنَّا
مُحِبَّةً وَسَلَامًا وَزِدْنَا بِذَلِكَ بِأَرْبَابِ كَرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّ
مُسْتَقَرًّا وَمَقَامًا وَآمِنًا نَعْمَلُكَ بِتَقْدِيمِكَ ثَابَةً أَمَامَنَا حَتَّى
تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ وَمُرَافِقَةَ الشَّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ حَتَّى رَسُوكَ السَّيِّدِ
الْأَكْبَرِ وَعَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ وَجَدِّهِ الصِّدِّيقِ الْعَظِيمِ
الْكَبِيرِ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَّةِ
وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ أَكْمَلُ وَأَنْتُمْ وَأَدْوَمُ وَأَكْبَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ
عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نَهَابَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا
نَفَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ
وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلِّهُ تَوَدُّعِي إِلَى مُرَافِقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ
بِأَخَذِ الْمُحْسِنِينَ وَبِمَكْتُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَادِيَةِ خُفُوقِهِ

إِلَيْهِ وَالْإِجْتِمَاعُ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ
وَأَمْنٍ عَلَيْنَا بِرِضَاؤِهِ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَا
وَحَرَمانًا لِيهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَ
اجْعَلْ صَلَوَتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَدُؤُنَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَ
دُعَانَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَ
هُؤُمَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً وَاقْبَلْ أَلْبَانَا
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَانْظُرْ أَلْبَانَنَا نَظْرَةً
رَحِيمَةً تَتَكَمَّلُ بِهَا الْكَرَامَةُ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَضِرْ فُضَاءَنَا
بِجُودِكَ وَاسْفِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِكَاسِهِ وَبَيْنِ دِيَارِ وَبَاهِنِيَّاتِنَا لَا أَظْلًا بَعْدَهَا
بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

پس میخواهی خدا را به هر چه میخواهی **مؤلف** گوید و اینجا البته بر چند امر
لازم است اول آنکه زمان خواندن این عاراد در مزار محمد بن المشهد و مصباح
الزائر در اربعه یعنی روز فطر و روز فرائز و روز غدیر و روز جمعه
معین کردند لکن در مزار قدیم که او هم از همان کتاب محمد بن ابی فرقه نقل
کرده شب جمعه را نیز بر آن افزوده دوم آنکه در مصباح الزائر بعد از ذکر

این دعا فرموده انگاه نماز را پارت بکن و صف از گذشت یعنی و از ده رکعت ظهر
سوره که باشد و ظاهر میشود که دعای مذکور بمنزله زیارت است و در آن و در
ذکر ای و نماز نشد و البته بخاوردن آن بجهت فرموده سید بهیض است
سیمانکه در مزار محمد بن المشهد و مزار قدیم که تالیف هر دو مدتها قبل از نا^{لف}
مصباح الزائر شد عبارت طایفه است که نقل کردیم (و عرجت به
السماء) و در بعضی نسخ مصباح الزائر که خیریدیم نیز چنین بود و لکن
در جمله از نسخ مصباح ابن فخره چنین است (و عرجت بر وجهی الی سماء) و
فنیحه مصباح مرحوم مجلسی نیز از این نسخ بوده و در بحار و زاد المعاد این دعا
را از انجا به همین قسم نقل کرده و بجهت کثرت اشتغال و نوشتن کتاب بدعا
و احادیث طولانی از نسخ اصل تالیف چنانچه از مشاهده جمله از آنها معلوم
میشود ملغف با این اختلاف شده اند و لهذا در بحار فرموده بعد از
نقل عازمه مصباح الزائر که محمد بن المشهد این دعا را از کتاب محمد بن ابی فرقه نقل
کرده بمثل آنچه سید نقل نموده و کان ارم که سید در این دعا را از محمد بن المشهد
نموده و دانستی نسخ مزار مشهد و مزار قدیم بنحویست که گفتیم و ماخذ هر سه
مزار کتاب ابن ابی فرقه است پس معلوم میشود نسخ مصباح مخبر فی شده
از بعضی ناسخین که مبتلا بوده به بعضی امراض قلبیه و عقاید فاسده و
عروج جسمانی آنحضرت را که ضرورت مذهب باینکه دین بران قائم شد^{منکر}
و یابرد نموده و از انجا که ملاذ و مرجع کافه علماء و عوام در امثال این مقام
مؤلفات مرحوم مجلسی است و بماخذ کتب انحراف کاهی مراجع نمکنند
لهذا ابن فخره محرفه شایع و ضایع و منتشر شده و در السنه و افواه دائر و شبیه

تجویب المسائل

شد در بعضی قلوب مریضیه و نفوس ضعیفه و اصل صحیح از اصل ادرد
 نیست و طرف اجمال نشد و الحمد لله که اساس شبهه از بیج منهد و
 خراب شد چنانچه بر اهل بصیرت پوشید نیست با آنکه بر فرض صحت^{آن}
 نسخه نیز دلالت بر صحت از عین فاسد که معراج از حضرت صلی^{الله}
 علیه و آله بروح بودند مجسم نکند توضیح این مطلب بنحو اجمال آنکه این هیکل
 مخصوص که در صورت انسانی است برای اشخاص انامهای مختلفه^{دارند}
 چون علی و حسن و حسین و غیر این چون نام یکی از آنها را برند مراد آنچه هیکل^{آن}
 است از اعضا و جوارح داخله و خارجه و قوای ظاهره و باطنیه و روح
 و نفس و عقل که با این کثرت اجزا و اعضا حسب ترکیب الهیه جهت وحدانیته^{است}
 دارد که از او تعبیر کنند و وقت نیاز بان اسم مخصوص برای هر یک از
 اعضا و جوارح اسامی مخصوصه است که در وقت حاجت از آن عضو بان اسم
 تعبیر کنند مثل سر چشم کردن دست و غیرها و از اعضا و جوارح مختلف
 باشند در حاجت آن هیکل بان بعضی چنان باشد که اگر مفقود شود هیکل^{از}
 هم کینچه شود چون سر کردن و روح و مثل آن بعضی چیز نباشد مثل
 انگشت و دست زبان و غیرها و در لغت عرب متعارفست که کا^ه
 نام یکی از آن هشتم اول را برند و مراد ایشان نه آن عضو مخصوص است بلکه
 تمام آن هیکل بمناسبت آنکه قوام آن بان عضو است مثل دهنه که مجموع^{کن}
 است پس گویند امر و زرمه خریدم یا زرمه ازاد کردم و مراد تمام با هیکل
 انسانست که بند است و رفزان مجید و مقام ذکر کفاره جرائم مکرر
 فرموده (فَتَرَوْكَ بِهٖ) پس ازاد کردن بند نه کردنی و این مطلب واضح

تفصیل المعانی

صفحه ۲۶۲

و امثالها بسیار است و چون اصل و عمدت قوام تمام اعضا و ضوای این هیکل
در حال حیات بروح است لهذا در پیمای از مواضع روح گویند و تمام
هیکل مراد باشد نه خصوص نفس ناطقه چنانچه گویند روحی است الفداء
و روحی است الفداء و غرض از روحی فدا و قربانی شدن است برای از دست
که زندگی او را بر زنده کی خود مفقود میدارد و فدا و قربانی از حالات تمام این
هیکل است مثل خوردن و نوشیدن خوابیدن و الا ان در میان هر یک
است در مقام ناکس مبالغه یکی بد یکی میگوید جنسک بروحی فرجه
در زبان فارسی موجود است که میگویند خودم امدم پیش تو مثلاً فلا
چیز را خواستم ندادی مراد از خود روح است چنانچه میگوید فلا فی
شد یعنی غش کرد و بیهوش شد و بالجملة این استیصال شایع و متعارف
و در کلمات فصحا موجود و مسطور است پس مرجه از عبارت بنابر صحت
ان سخن از باشد که خود شرا با سمان بروی و شاید در این ناکه پادشاه
با اختصاص این شریف باشد باز حضرت چه در متراج و خانی
حبس و خواب بایبدا روی هر پیغمبر این شریک باشند در حالت و قاف
اگر چه مختلف باشند در درجات و برای اینحضرت امتیاز و اختصاص
نباشد جز به اینجاست که از خرد و بات شمرده میشوند و تغییر نصیر کردن
از شخص انسانی دارای تمام اجزاء بروح بمناسبت مذکوره تغییر کردن
از این هیکل حیات نیست بعد از مردن مفارقت روح بتمام بملایحه
ان که قوام این هیکل و اعتبار از بعد از مردن با شیخو انهای او است باز
در کسی که بان هم پیوسته شد و چون از یکدیگر بکسلد و بپاشد اینها

بر داشته و از هیکل صورتش نماید چنانچه شاعر عرب گفته رَحِمَ اللَّهُ أَغْضَاءَ
دَقْوَهَا بِحَسَنِ طَلْحَةِ الطَّلِحَاتِ خداوند رحمت کند استخوانها
را که دقتش کردند در سپستان آن طلحه شخصی معروفست و معلوم است
که مراد از اعظم همان جسد طلحه است چنانچه خود تفسیر کرده و نظیر آن قول
شاعر در مرثیه حضرت ابی عبد الله ع

أَمْرٌ عَلَى جَدِّ الْحُسَيْنِ وَقُلْ لِعَظْمِ الزَّكِيَّةِ يَا عَظْمًا لَأَزَلَّتْ فِيهِ
وَطَفَاءٌ سَاكِبَةٌ رَوِيَّةٌ بَكَدِرٍ بِفِرِّ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُونِهَا
پاکیزه اشای استخوانها پیوسته
انرا بنجد مبارکست و میتوان گفت مراد از عظام در آیه شریفه (مَنْ
يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ) نیز تمام جسد میت باشد خصوص بعد از
ملاحظه آنکه جنوه از خصایص جسد است انرا خدا بندگان کند
برای استخوان در هر حال جوئی نیست و لهذا داخل شد در آن اجزای بی
روح مپسره که حکم آن در شرع مطهر طهارتست و از این بابست آنچه گذشت
در خبر که تفسیر فرمودند از جسد حضرت ادم علیه السلام بظام از رو
بلاغت و تفتن در عبارت چنانچه تفسیر فرمودند از جسد نوح بیدن

از حضرت امیر المؤمنین **فَصِيلُهَا** عَلَيْهِ السَّلَامُ بحجم
در ذکر آداب بارت و دخول در مشاهد شریفه و زیارت جامع دعا
و نماز و وداع که همه از بقاء مطهره در آن اعمال مشرکند و در آن
چند مقام است **مَقَامِ اَوَّلِ** در آداب آن
بسیار است و بعضی از آنها اگر چه بظاهر مختص بحرم مطهر حسینی علیه

السلام است لکن بعد از تأمل معلوم میشود اختصاص ندارد مگر در چند
که سبب آن ذکر فرموده اند و ما افتخار این اختصاص و حذف اخبار مگر
در بعضی از آنها که از ذکر این باب نیست ذکر میکنیم **اول** غسل پیش از
بیرون رفتن برای سفر زیارت **ثانی** کلام بیچوده و لغو و محاصره
مجادله در راه **سوم** غسل برای زیارت در امامی و چند برای امام دیگر
عسل کرده و هنوز نشسته **چهارم** خواندن غای مأثور در وقت
غسل **پنجم** طهارت از حدث کبری مثل بیهوشی و حیض و نفاس و از حدث
صغری **ششم** پوشیدن جامه های نایک و پاکیزه **هفتم** سفید بودن رنگ جامه
هشتم نبودن جامه چنانچه در جنبه سید و شیخ شهید برادر دروس نصیر
نموده **نهم** رفتن در وقت روزه مقدسه گامها را کوتاه برداشتن
و بارامی و فارس بر نمودن **دهم** برهنه بودن پا در وقت رفتن بر
مقدسه چنانچه در ادب زیارت حضرت رضا علیه السلام آمده
و ظاهر اختصاصی نداشته باشد چنانچه بعضی از علمای معاصرین بخاور
ارض اقدس رضوی و رهز از خود تصریح کرده و تأیید میکنند اینرا آنچه در کتاب
دعائم الاسلام روایت نموده از امیر المؤمنین علیه السلام که انجناب پیاد
راه میرفت در پنج موطن بای پای برهنه و بخلین و دست چپ مبارک را بر
بود و پیغمبر مود اینها را موطئی است که مخصوص خداوند تعالی و مرد و ست دارم
که در اینها با برهنه باشم **یازدهم** خوشبو نمودن خود را در غیر
کربلای معلی **بیستم** در وقت رفتن بجهه مطهرین با نایب ذکر
تکبیر و تحمید و تهلل و تحمید خداوند تبارک و تعالی مشغول کردن و

و بصلوات فرستادن بر پیغمبر و آل اطهار تسبیح معطر نمودن سپهر و منزل
بر در حرم شریف پیکان اذن دخول را بخار اطلبیدن بکلمات مانوره
یا سلام کردن بر پیغمبر و ائمه صلوات الله علیهم و سعی در تحصیل رقت
سوزش دل و خضوع و شکستگی خاطر نمودن بنص و فکر در عظمت و جلالت
قدر صاحبان عرفه و سنوره و اینکه محبت پندار پندادن او را و میشتن و کلام
او را و جواب میدهند سلام او را چنانچه به همه اینها استهداد میدهند
در وقت خواندن اذن دخول و تدبیر در محبت و لطیف مکرمتی که بشعاع
و زایران خود دارند و نامحرم و خرابیهای حال خود و خلافتها که بان بزرگوار
کرده و فرمودهای سجد که از ایشان نشیند و از ازارها و از پنهانها که از
او بایشان پانچاصان دوستانشان ساند که بر کشتان بازردن
ایشانست و اگر براسنی رخ خود نکرده قدمهایش باز افتد و فلش هر
و چشمش گریان شود و روح تمام آداب بلکه زیارت در همین است که اگر
این نعمت روزی شد بسیاری از آداب فخر او ندانسته بعمل آید بر آن
فهمیدن اذن دادن صاحبان منزل شریف و دخول در آن محضر
علامت باشد شهید اول و در و سر فرموده بعد از ذکر این آداب اگر
در قلب خورقینی پیدا داخل شود و الا در صد تحصیل نمانی بر آن
که در قلب خود رقتی ناپید چه غرض اهم حضور قلب است بجهت تامل
رحمت که از پروردگار و فرود میاید یعنی قلب غافل ساهی قابل نیست بر آن
نزول از رحمت خاصه در آن پس باز تشجب شود بی روح و لفظ شود
در معنی مالی رفته و بدنی خسته برایش بماند چنانچه در هر

بوسیدن ز عینه علیه و اسنانه مبارک و **پانزدهم** سجده کردن بر
خداوند بجهت شکر بر این نعمت سته و رسیدن باین تربیت ز کبر شانزدهم
مقدم داشتن بای راست برای داخل شدن و موخر داشتن از در وقت
بیرون آمدن بکس بای چپ **مقدم** در رفتن نیز بیک ضریح
بنحوی که خود را بتواند بآن چسباند مگر در حرم عسکری باین علمها السلام از
طایفه پیشرو چنانچه گذشت شرح آن **بیست و یکم** سجده نکردن بر قبر
مطهر اگر بیشتر شود **نوزدهم** بوسیدن قبر مطهر **بیست و یکم**
گذشتن و تاملیدن طرف وی راست و چپ بران بیست و یکم پشت بقبله
ور و بغیر منور ایستادن چنانچه گذشت مشروط باینست که در
ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری ندارد از ضعف و درد کم و دریا
و غیرها و این ادب صریحاً و علیحد در کتب زیارت مذکور نیست و لکن در بعضی
از ازا ادب مؤکده بشبه بیست اما اولاً بجهت ذکر علما آن را در ذکر ادب دیگر
چنانچه میفرمایند باید ایستادن بیک ضریح مقدس آنج و میفرمایند باید
پشت بقبله و در بغیر مطهر و غیر از که بر منتهی مخفی نیست و اما ثانیاً
پس بجهت بصریح از در اغلب زیارات معتبره مانور، بعد از ذکر ادب
دخول و رسیدن بضریح مقدس بمثل این عبارت (ثم ففت و قل) یا
انکه (وقف و تفولم) و اگر کسی بپرسد در انوار مطمئن میشود که هر جا ذکر
شد از ابوضوحش و گذاشتند و معنی و فواید ایستادن است و بغیر
این کلمه بنظر ندارم تعبیری دیگر کرده باشند و اما ثالثاً پس بجهت
بصریح باین ادب زیارت ایشان از در چنانچه در مصباح الزائرین

از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که خواهد زیارت کند فر حضرت
رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را و فرامیر المؤمنین فاطمه و حسن و حسین
و ثورائمه را و در بلد خود است پس غسل کند و دو جامه پاک بپوشد و بجهت
رود و در روایی پیام خانه خود نگاه چهار رکعت نماز بجای آورد و هم
سوره از قرآن که خواست چون تشهد و سلام را تمام کرد بایستد و بقیه
و بگوید اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ اَتَيْنَا النِّبَیَّ اَتَمَّ و چنانچه از دور باید بایستد در
نزد یک رعایت از جهات عدید اهم خواهد بود و اما راجع این محله
آنکه از مطاوی اخبار معلوم میشود که اذن دخول صاحب خانه برای آنکه از اذن
دخول بطلبد کافی نیست از آن جاوس بلکه هر کس اذن خواست داخل
شد و باره اذن نشستن بخواهد اگر اذن بدین نشستن یا ابتدا او را اذن داد
بنشستن بنشیند الا نشیند و شاهد این دعوی مطاوی از صنف از
اخبار که در آنها ذکر دخول اصحاب بجانب و اقرار است بر ائمه علیهم السلام
و اینکه بعد از دخول تا اذن نمیداد نشیند بسیار است و ما بذکر خلاصه مضمون
بک خبر فاعث کنیم در کتاب علل الشرایع صد و نود و بیست که سالی در
ایام موسم حج حضرت صادق علیه السلام در منی تشریف داشتند و جمعی از
اصحاب خدمت آنجناب مشغول استفاده بودند که ابو حنیفه وارد شد
اذن دخول خواست عرض فرمودند و بدیگران مشغول صحبت شدند و راه
طول کشید باز اذن خواست ندادند و بدیگران مشغول شدند چون خسته شدند
بی اذن نشست و محض عرض کرد اصحاب خود را در کوفه منع کن از گفتن
سخنهای فرمود میان من و ایشان چه فدر منافست گفت فرسخهای بسیار

فرمود میان مرد و نوحه مفاد را استعرض کرد چند راع فرمود نوحه بفاصله
چند راع عصبان من کردی بی اذن من نشستی چگونه آنها با این دوری ^{فنا} مسافرت
را اطاعت کنند آنرا و این ادب تا حال مرسوم است برای آنانکه داخل شوند
بر ملوک و سلاطین امراء عظام و هر یک به بالنسبه بانکه رتبه اش از او بلند ^{جای}
بالا تر است مطابق ادب بشر عیبت و رعایت از علمای عظام و پیشوایان ^{در} این
این وضعات مفادش با است بیشتر باشد چه کافر عوام در امثال این موارد نظر
بکری دارد و رفتار ایشان دارند و آنچه در در حریم مطهر خواندن میشود اذن ^{رجول}
است نه جلوس در وقت مواجهه و مکالمه و دانستی که در هیچ خبری زیارت
این اذن نرسیده آنچه دارد بعد از دخول آنست که برو نماز و صریح ^ب است و بگو
بلی بعد از فراغ از سلام و زیارت فرمود ندبر و بالای سر بایست سر نماز کن و
در خاکن بایست ^{معلای} و چنین بگو و خود بخاطر دارم در ایام مجاورت بکر بلا ^{معلای}
در ایام یکی از زیارات مخصوصه فخر الشیعه و تاج الشریعه شیخ المشایخ شیخ میر
طاب ثراه با آن گریستن شکستگی در میان پالکی هفت فرسخ راه از کاروانسرا
شور تا کر بلا را طی نمود و بجز و رود وارد در حریم و نیکه بدو وارد ^{بشرد} داد و در
مشغول زیارت عا شور باشند تا تمام لعن سلام و در خلال الحال متصل
و قرار و مجاور مسئله میسر شدند و ایشان جواب میدادند خدای میداند ^ن
ایشان آن شخص جلیل باضعف پیری و خستگی را چه قدر طول کشیده ^{شد}
و کمانندارم در متعارف مرسوم کسی عذر نشستن خود را با اندازه اعضا
ایشان برسانند **و بسیت و سوهر** در وقت فتن مجرم و انجا
هنگام زیارت سر بر انداختن و بیالا و طرف راست چپ التفات ننمودن

باب بیست و چهارم گفتن تکبیر پیش از شروع در خواندن زیارت
با محبه مانور است در خصوص این زیارت از صد مرتبه و چهل و سه و سه
با اختلاف زیارات اگر در از زیارت که میخواهد ذکر کند گفتن تکبیر نشود
باشد باز بگوید چه از اسفراء در زیارات مطلقه و مخصوصه ائمه علیهم السلام
ناظر بصیر مصنف میشود که گفتن تکبیر اجمالا از آداب حضور در نزد
امام است و مؤید این مقال آنکه شیخ جلیل **الشمس المحسن** الصفار در کتاب
بصائر الدرجات روایت کرده پسند معبر از حضرت امام محمد باقر که بعد
ظریف فرمود در ضمن ذکر ثواب گفتن خدمت امام علیه السلام پس چون
دادید تکبیر بگوید که خواهد بود از برای او در روز قیامت سنک
که در میزان او سنکین تراست هفت آسمان هفت مین و آنچه در آنها
است تا آنکه میفرماید و هر که تکبیری بگوید پیش روی امام علیه السلام
و بگوید (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) خواهد نوشت خدا سبحان
برای او خوشنودی بزرگ خود را و هر که نوشته شود برای او در ضوان اکبر خلد
نعالی واجب شود که جمع شود میان او و میان ابراهیم و محمد و پیغمبران علیهم السلام
در درج جلال ظاهر این خبر اگر چه ذکر ادب ملاقات کردن امام علیه السلام
است در زمان حیوة و لکن در این قسم مطالب فریة میان حیوة و ممات و حیات
و حرم نباشد **باب بیست و پنجم** خواندن زیارات ائمه مانوره از سایر
انام که علمای اعلام بعد از زنج و تعب بسیار آنها را جمع نموده در کتب
کردند و بمحمد الله چنان شایع است که دست هر کسی بان میرسد و منزلت کند
خواندن زیارات نهایی مخیر یافته بجز بدان را تا از فضیلت بی نهایت خود را

ششم نموده باشد **باب ششم** بجا آوردن نماز زیارت و اقل
 دو رکعت است و بعد از آن چهار رکعت و بهتر آن است شش رکعت و بالاتر
 از آن هشت رکعت چنانچه در خبری می فرموده اند **باب ششم**
 خواندن سوره نوح در رکعت اول سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتی
 پیش از آنکه **باب ششم** ذکر فرموده باشند آنچه گفتیم ظاهر خبر طولانی ابو
 حمزه ثمالی است که در هر نماز زیارت **باب ششم** چنین کند **باب ششم**
 خواندن عابد از نماز زیارت با آنچه در آن زیارت خواند و در شد با دعا
 یا غیره یا آنچه خواند از آن در حرم در امامی صحیح است و آنچه خواسته از حاجات
 برای خود و برای اموان و مبین بجز زیارتی که داند از خداوند بخواند **باب ششم**
باب ششم خواندن مقدار از قرآن بعد کردن مقدار از آن بر روح
 مناسب از هر ذلش به پنج چنانچه شهادت اول و دوم و سوم و چهارم فرموده
باب ششم تقدیم نماز واجب بر زیارت اگر بعد از آن بخواند و حرم زیارت
 منع شده و نماز هم نکرده و اگر مشغول زیارت بود که صدای نماز قامت
 آنرا و او را شنید زیارت را بر آن کند مشغول نماز جماعت شود و هم چنین اگر
 در نماز حرم شد و وقت احوال شده و نماز نکرده و انتظار جماعتی نیز ندارد یا
 نماز را مقدم بخواند پس از آن مشغول زیارت شود چه ادای حق خداوند مقدم
 بر ادای حق امام و در اینجا فروع متعدده است که ذکر آن مناسب این مختصر
باب ششم زیارت کردن برای پدر و مادر و اجتناب از قمار و بنای
 ایشان سازیم کردن برای ایشان طلب مغفرت نمون **باب ششم**
 نمون و در خبری می فرموده اند مراد از طواف مجرد دوری است که از آن طواف

معروف که هفت بار با خصوصیات بسیار در کعبه معظمه نایدکشت چه از اعیان
مخصوصه آن بقعه شریفه معظمه است استقلال با در ضمن حج و عمره و شروع
نیت در غیر آن محل هر چند بسیار معظم نباشد اما مجرد کشتن دو روضه که
آن را در لغت نیز طواف گویند پس در حان آن شمر نشاز آداب بجهت چند
است **اول** ثقة الاسلام کلینی رحمه الله روایت کرده از محمد بن علی العلا
گفت بعد از آنکه با یحیی اکتفا فاضل بغداد مناظره کردم و از او از علوم آل
پرسید شنیدم گفت روزی داخل شدم و طواف می کردم دور قبر رسول
خدا صلی الله علیه و آله و سلم که دادم امام جواد محمد بن علی الرضا که طواف
میکنند بان برین با او مناظره کردم **الح** و شرح حلیل علی بن ابراهیم
مقی در قیاس خود و شیخ طبرسی در کتاب احتجاج بسند معتبر روایت کردند
از حضرت صادق علیه السلام حدیثی طولانی در فضیلت فدا کردن
مذکور است که پس فاطمه علیها السلام داخل مسجد شد و دور قبر پدر بزرگوار
طواف کرد و در حالتی که میگریست میفرمود (اِنَّا فَعَدُّ نَاكَ فَقَدْ اَلَاَرْضِ
وَابِلَهَا) **الح** در زیارت جامعیه کیره معروفه زیارت ائمه
المؤمنین که از ایشان مشهور و ابن طاووس در منار خود روایت کرده بعد از
ذکر جمله از مصائب و زبانی ایشان پس فرمود بگو (بَابِي وَ اُمِّي نَا اِلَ
المُصْطَفَى اِنَّا لَا اَمْلِكُ اِلَّا اَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ وَ نَعْبُدَ فِيهَا اَزْوَاجَ
الح پدر و مادر و فدای شما ای اهل بیت پیغمبر ما را فدا کرد و توانائی
بر چیزی نیست یعنی بر طلب خون شما و هلاک کردن ظالمین و دشمنان
شما همان توانی که دور قبر شما بگردیم و ارواح مقدسه شما را تسبیح کنیم

تغزیه گوئیم **چهارم** گذشت در زیارت مخصوص حضرت سید الشهدا
 علیه السلام در اول تسبیح پنجاه مرتبه شعبان اگر شریفتر باشد پس از تمام شدن
 زیارت پس در وضو بکشد و چهره را جانب راست بپوشد و این مقدار را نسبت
 برای اینست که پنجم و شش حرد در هزار و سیصد و شصت و نه از طواف بغیر و خبری در
 نهی از آن نقل کرده و مواد و کتاب مستدل و واضح نموده ایم که مراد از طواف در
 خرابان تخیل کردن بر فراست که یکی از معانی لغویه او است و لهذا گفته اند
 در ادب مطلق که نمودند **مناک** که دعا پند این ادب و حرم کجا
 و حرم عسکری بن مشهد حضرت رضا علیه السلام و وی ندارد اما در
 حرمین شریفین نجف و کربلا پس مزاحمی دارد که دعا پند این اهم است اما در
 پس بلا محظوظه فی سربار حضرت ابی عبدالله الحسین که گذشت در اخبار
 کثیره که محل آن بالای سراسر است و موضع آن معلوم نیست بلکه محمداست حرم
 باشد لکن چیزی را گذاشتن بر آن با معلومیت حرام و افراد واضحه اهانته
 و استخفاف است لهذا در صورت شنبام رجوع و بمقتضا احتیاطا هرگاه
 آنجا شایسته نیست که مبادا بنادانی در آن محذور و بزرگ بیفتند لهذا علی
 را سنجین و انقیاد را شد پس از آن طرف عبور نکند بلکه بعضی از ایشان از صحن از
 طرف بالای سر نکند و بدو بعضی اگر عبور کنند پاره برهنه کنند و آمارد و
 پس بجهت قبو شهدا رضوان الله علیهم و بعضی از جن چهارم که مختص بکربلا
 بود توهم کردند که امر بکشتن و وضو و بپوشیدن از چهار جانب توهم کردند
 بعد از آن و در شهادت او این شخص جاهل کوپانداشته که مراد از ضریح در
 عرب را اخبار است و گاهی در این شبانک متعارف که بفارسی ضریح میگویند

استغاث شد و در سابق برای قبر مطهر و قبر علی بن الحسین شبانی بنود بلکه
بعثه کوچکی بود که در بعضی اعیان می نمودند از این سفینه و برای سایر شهدا
سفینه بود علی بن و چون از زیارت حضرت فارغ می شدند از این سفینه
بیرون می آمدند نگاه در سفینه شهدا می شدند و در زیارت مخصوصه
گذشت که فرمودند بعد از فراغ از زیارت انحضرت (ثم اخرج من الباب الذي
عند جلي على الحسين فوجه هنالك الى الشهداء و رزهم) نگاه بیرون می
از آن ربه که در زیارت پای علی بن الحسین است پس در آنجا و شهدا که ایشان را
زیارت کن و چون قبر مطهر و آنوقت معلوم جدا و حد فیه انهم انهم معلوم پس
در کرد بدن بد و در قبر حضرت ابا محمد و ری بنود و چون از بنا خراب شد و
وضع بغیر کرد و قبر علی بن الحسین علیهما السلام جدا شد از قبر منور و منور شد
و آن مرسته شد شبانی باین عظمت بر و راند و قبر احاطه کرد جانی برای امثال
آن امر نمایند و بگرد بدن بد و راین صریح موجود اگر چه طواف است بد و قبر مطهر
ولکن نجد و راهانت لک زدن بطور شهدا را دارد و خبر گذشته بملا
اینجه که کنیم دفع از آن کند **سعی** باین موه و کفش و بخوان اخلا و حرم مطهر
نشدن **سعی** و **چهارم** آنکه نمودن سخن نا شایسته و کلمات لغو و بیهود
و استغاث بعبادت نبویه که همیشه در هر جامد موم پیچ و مانع و زو و جالب
فتاوت قلب است خصوص این بقاء مطهر و قباب سامیه که خدا
تعالی خبر میدهد از بزرگی مقامش و جلالت شأنش در کلام مجید خود که (بِ
بُيُوتِ الَّذِينَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَ يَذْكُرْ فِيهَا اسْمُهُ سُبْحَ لَهُ فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ
رِجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهَا نَجَارَةٌ وَلَا يَبْعَثُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَأَقَامِ الصَّلَاةَ وَ آيَاءِ الزَّكَاةَ

بِمَخَافَتِهِ يَوْمَ تَلْقَى فِيهِ الْقُلُوبُ الْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
بِهِمْ مِنْ قَبْلِهِ وَاللَّهُ بِرُؤُوسِ أَشْيَاءٍ بِخَبِيرٌ (و ما در کتاب کتابت
توضیح نمودیم که خانه های مذکوره خاصه خانه های ایشان است و عبادت ایشان
شریفه ایشانست بعد از وفات و اگر مراد بیوت ایشان اولاد و صبیان باشد باز در آن
باشند پس مردانی که را خدا بختالی ایشان را مدح نموده و عمل ایشان را در آنجا
نموده و اثر بزرگوار درین باب باشند که در این مشاهد شریفه مشغول ذکر خداوند
باشند بیتیج و تقدیر و سایر عبادات مناسب مقام که ذکر خداوند را
تمام آنها را و نیز امر فرموده که اینها را بر پا داشت و بلند مرتبه انگاشت که با
کنند و آنرا خدا بختالی را پس هر کس را انجام مشغول شود بعبادت امتثال
این فرمان الهی نکرده و از حوزه عصانه می نهد (رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ شِغْلُهُمْ
و از قبض جزای وافر حساب خود را محروم نموده و آخر کارش بجائی رسد که داخل
ایات بعد از ان ایات شود که شرح آن بطوری دارد و در مذمت صحبت امور
دنوتیه و کلمات پیغمبر در خصوص مساجد اخیار رسید و مشاهد شریفه
شریکست از این احکام **پیغمبر** بلند نکردن و از خود را در آنجا
شریفه برای هر چه باشد چنانچه علامه مجلسی و غیره بصریح نمودند و مستند قول
خدا بختالی است فرموده (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَانَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ أَلَمْ يَكُنْ
الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَانَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ فَلَاحِقٌ
لِلنَّفُوسِ لَهُمْ مَغْزِفَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ) ای گروهیکه ایمان آوردید بلند نکنید
اواز خود را بالا ای پیغمبر صلی الله علیه و سلم و اواز خود را بلند نکنید

بِالْقَوْلِ

برای ایشان آب گشت عادت بلند کردن او از بعضی از شما برای بعضی که مبادا هیچ
بود شود کردارهای شما بدو رسنی که آنکه دست میبکشد صداهای خود را نذر رسو
خدا صلی الله علیه و سلم ایشان را نکشاند که از خود داده است خدا باری دل
ایشان را برای پروردگاری از برای ایشان است از شما که گاهان فردی بزرگ و ظاه
ایشان است که در محضر انور بنوی هنگام سخن گفتن سوال کردن جواب داد
میان کند که او از سر پست تر نباشد از او از آنحضرت پس اگر برای جنابش بظا
اوازی نباشد مثل بعد از وفات پس این حکم برای آنکه در حضور قبر پیش
سخن گویند نباشد زیرا که او از سر پست نا و از خود را از حد بلند می آن
پست نکند لکن شیخ کلینی رحمه الله در کافی بسند معتبر حدیثی طویل
روایت کرده در وفات امام حسن علیه السلام و در انجام مذکور است که
چون بر آنحضرت نماز کردند و داخل مسجد نمودند و نزد قبر سوختند آنک
داشتند و عایشه آمد و مانع شد از رفتن آنجناب را بجا گفت پس خود
را دور کند از خانه من که در او دفن نمیشود و پرده عظیمی جلالت سول
در پی نمیشود پس حضرت امام حسین علیه السلام فرمود ای عایشه برادر
مرا امر نموده که او را نزد پسرش سوختند ابرم که با او عهد خود را ناز کند
و برادرم را ناز بر من بود بجز من سوختند او بمعنی کتاب خداوندان
را بود که هفت حرمت رسول خدا کنند زیرا که حضرتعالی میفرماید (یا ایها
الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم) و داخل کردی در
خانه رسول خدا امر را از آنی بخصت او و بجهت فکرت که خدای فرموده (یا ایها
الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی) نو و عمر برای پدر

ابو بکر نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم کلنگها زد پدید و حال آنکه خدا
میفرماید آنانکه صداهای آهسته و پست میکنند نزد رسول خدا آنها گروهبانند
از موده است خدا دل ایشان برای پرهیزکاری بجان خود قسم که داخل کردی
تو و عمر بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بنزد یکی ایشان از راهها و رعایت نکردند
از حق او و آنچه خدا بان امر فرموده بودند بان پیغمبرش بدو سببیکه خدای حرام
کرده است از مؤمنان و حال مردن ایشان آنچه را که حرام کرده در زندگی ایشان
مؤلف گوید مجلسی مرحوم در کتاب تجار و مخفیه از ابن ابی وروایت
استظهار فرموده که بلند نمودن آواز در حرم مطهر نبوی و مشاهده شریفه چه در
زیارت چه در غیر آن منتهی مذموم است چه بیک فرموده و این ادبیت خاص که
در مرحله احترام و تعظیم رسول خدا و ذریه طاهره اش بازمیناز و اخفصاص داده
در پرده ناموس برای تکریم و توفیر ایشان در میانشان گذاشته پس هر که آواز را بلند
کند هر چند در عبادتی باشد که بلند نمودن صدا در آن مدوح باشد مانند
اذان پرده ناموس الهی را در پیک باشد بلند نمودن آواز در اذان مرغوب است اما
مکان مرتفع مثل مناره و بام مساجد امثال آن که این محذور و مزاحمت برایش نیست
چنانچه در اینجا است و نظیر آن آنکه چشم پیغمبر یا امامی در خواب فتنه جاهلی
برای نماز یا آواز بلند اذان بگوید و خواب از چشم ایشان بیرون برود و از اینجا معلوم
میشود قباح و شاعت آنچه متعارف و مرسوم شد در حرم مطهر علوی
و بعضی منوره حسینی که در اوقات نماز خصوص در صبح شام جماعت بسیار
که گاه باشد عدد ایشان پاده باشد از عدد کوشش کنندگان بغایت بلند
آواز بر خیزند اذان گویند و دعا کنند و صداهای در هم میخورد و فقرات اذان در

انور خالی از اعتبار دلالت کند بر جواز بلکه رجحان آن دانستی که احترام مؤمن چه
رسیده با تمام علیه سلام در حال جهوه و وفات فرزند نکند و نظیر این خبر است
اینچه روایت کرده شیخ صدوق و نیز در کتاب عبود الاختار از صفوان بن
یحیی که گفت ابو فرقه صاحب ثعلبی از من خواست که او را حضرت زین العابدین
برسانم پس از آن خواستم فرمود بپا و درش نزد من پس چون داخل شد بر آنحضرت
بوسید بساط اینجاب و گفت رد بنی ما یعنی بن عیسی بر ما لازم است که از
کنیم با اشراف زمان خود و اگر در شرع ما جایز بلکه راجح شود و نیز آن شخص
گفته خود عمارت بنود البله شخصیت نکار میفرمود و این ادب خصایص این
کتاب است و مؤید این و خبر است آنچه علامه مجلسی در بحار از جمعی
نقل کرده از فضله و زین العابدین و آنکه بجز آنکه اناری بخاک داد که در
پایتان زمش بود (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ابوبکر و عثمان (وَعَلَى
خَلْفَائِهِمُ السَّلَامُ) و آنکه را واداشت که شیعیان را بجز کند میان بنده چیز جواب
این بر عثمان با جزیره دانه بخواری پاکشتن مردان اسپر کردن نان و نهیب اموال
پسر شیعیان سه روز مهلت خواستند و هر شب یکی از صلحا میرفت بجزای
و انابه و تضرع میکرد و منوچهر پیش با تمام عصر علیه سلام شب سیم اصلاح
و از هدایتشان محمد بن علی با سر و پای برهنه بیرون رفت و مشغول استغاثه شد
در آخر شب سحر قیام حضور مبارک شد و ندایس و پند دایان فرمود که فالبی از
کلام دست کرد بشکل انار و دو نصیبان کلمات را بران نقش نمود و در خانه اش
درخت انار است انار کوچکی را داخل دانه فالب کرد چون بزده شدن خط بر آن
نقش است و از فالب در میان کیسه سفید است در طاقه فلانی در غره خانه

با وزیر و حاکم بانجار و وازرا بگردید بجا که و شاهدید بیکر آنکه چون آنرا در
وزیر بشکافند و د و خاکسری از آن بصورت و پیش او خواهد و سپید
محمد بن علی این کلام معجز نشان از آنحضرت شنید شاد گردید و در مقابل جناب
زمین را بوسید با سر و باهل خود برگردید تا آنحضرت و محاسنی فرموده
این قصه نزد اهل بحرین معروفست و بر محمد بن علی نزد ایشان از اوزان
میکنند **سعی** پیش بر آن آمدن از حرم مطهر بفرمودی
و پشت نکردن بصر بر معتمدین بابای و اندک اندک تا آنکه از نظر زائر غایب
شود و این ادب علاوه بر آنکه موافق بقیع و ثواب مغار و رعایا با مالک
در چند خبر معتبر بصریح باز شد **سعی** بر سر و ن فتن از بلد
امام است پیش از انتظار جمعه چنانچه شیخ طوسی در نهضت وایت کرده
که هر که از مکه یا مدینه یا مسجد کوفه یا خابرا امام حسین عبور کند و پیش از
آنکه انتظار روز جمعه را بکشد ندانند او را ملائکه که کجا میرود و خدا
نور ابر نکند و علماد را بر خبر و احتمال دادند یکی آنکه غرض کردن نماز
روز جمعه نباشد و این نهاد پیرای کسانی که پیش از روز جمعه مسافر
کنند و انتظار نکشند که نماز جمعه را بکشند و بنا بر این در این اعضا که در
مشاهد مشرفه اقامه جمعه نمیشود از مسافرت پیش از ظهر روز جمعه
از این جهت نهی نباشد و دوم آنکه چون جمعه نزدیک شود انتظار کشد که
بفروضات زیارت ادعیه شب روز جمعه برسد و روز پنجشنبه از
بلد بیرون رود و احتمال اول اظهار است **سعی** ضد مراجعت
داشتن بجز مطهر و عتبات هروقت که بر کشت بمنزل خود ماند

در آن شهید شریف فامه دارد چنانچه شهید مجلسی دیگران فرمودند و از مستجاب
شمرند و بعضی مورد این محبت بعد از قصد مراجعت و پیروان آمدن از بلد
امام علیه السلام دانستند و جمع هر دو ممکن و در کتاب حسین بن شریک
مروی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از مکه بیرون
بیاید و قصد نماز شب باشد خود را با نجار این سخن گوید که اجلس و عذابش نزد پاک شده
و این جمله ثابت است از دو م می کند بجهت مشارکت کعبه معظمه و مستجاب
مستوفی در سببای از این امور **فصل بیستم** بهر که در حال کردار و
کفایت خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود از آنها پیش از زیارت
چنانچه شهید مجلسی و غیر ایشان ذکر نموده و فرمودند در حرم مطهر توبه
کند و عزم نماید بر ترک و این مطلب اگر چه از آداب شمرده شده و لکن بهتر آنکه
از علامات دلالات قبول زیارات محسوب آرند چنانچه در سایر عبادات
مرغوبه مثل نماز و روزه و حج چنین است چه اگر زیارتش قبول نشود گناهان
امر زید نشود و چون امر زید و بی گناه شد البته اطوار و افعالش تغییر کند
لَا تُسْئَلُ أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ و شرح این مقام طولانی و رساله
را کتب ایشان است و در اینجا بدو حدیث فتاوت کنیم و در کتاب شیخ جعفر
مروی است از امیر المؤمنین علیه السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
فرمود علامت قبول حج نرگس بند است کاهانی را که بان مشغول بود و در خبر
نه دیگر و نیز سبب همین مضمون را فرمود و بعد از آن فرمود و اگر برکت و بیشدت
مشغول شد بکارهای بیگانه داشت از زنا یا خیانت یا معصیت پس تحقیق که حج
او را بر گردانند و در کامل الزیاده مروی است از محمد بن مسلم که گفت عرض کرد

خدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام که چون ما بر زیارت حسین بن علی علیه السلام
ایمانه است که ما در حجت فرمود بی گفت گفتیم پس بر ما لازم میشود آنچه بر حجت
باید از آن نکند در حال احرام فرمود بر تو لازم است که بنویسم و مصافحت
کنی با آنکه رفیق تو است و بر تو لازم است که گفتن سخن مکرر خبر و لازم
بر تو که یاد خداوند بسیار کنی و لازم است بر تو پاکیزه کرد زجامه و لازم
است بر تو غسل پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است بر تو خوض
و بسیار نماز کردن و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار فرستادن تا امید
نمود زانگاه داری زکردن آنچه سزاوار تو نیست و باید که دیده
خود را از حرام و شبهه پوشانی و لازم است که احسان کنی بر فقرا
برادران مؤمن خود اگر بدی و مانند و با آنها مواپنا کن و لازم است
بر تو نیت که قوام دین بانیست و پر هیز کاری از آنچه خدا بفرماید از
آن بگریزد و خصوصیت و بسیار شرم خوردن و مجاهده که در آن شود
خوردن پس چون چنین کردی حجت و عمره ات تمام میشود و مستحق
شوی از جانب آنکه طالب ثواب و پاشی بوسیله مالی که خرج او
کردی و غریبی که از اهل خود کشیدی و از ایشان ورافتادی و شوی
و رغبت یا آنچه باز راغب شد یعنی زیارت ابی عبدالله علیه السلام
آنکه بر کردی یا معصیت و رخصه و خوشنودی خدا بفرماید (و فرمود)
گوید (در فضایل زیارت حضرت امیر المؤمنین و امام رضا علیهما
السلام نیز ذکر حج و عمره و افضلیت زیارت آن و بزرگواری آن و
عمل شده و علاوه اغلب ذوار مضداصلی ایشان از مسافرت بفرمان

زیارت حضرت سید الشهداء صلوات الله علیه است پس این خبر ^{میل} شما
 زوار عراف علیهم السلام خواهد بود و بملاحظه خبر اول علامت ^{همه} قبول
 زیارت بدست خواهد رسید و متجا هر بن معاصی خصوص منظر ^{ریش} هر بن
 از ایشان مثل تراشندگان که صورت بران خبر می دهند سر مالند و با ^{ریش}
 مانند صورت را بترک کنند و هنوز از از مشاهد شریفه بیرون ^{میل} می
 صورت را بدست لاک دهند آن موهای بترک شدن را در منزل
 ریزند و شرم نکنند فکری برای مال فتنه و رنج کشیدن خود کنند که
 از از زیارت جز خسارت درد پنا و آخرت محصلی ندارد ^{چهار}
^{کتاب} انقراض کردن بقدر و میسر و توانائی بر خاصان جیفی است
 مبارکه و چینی آنان که بر آستی مشغول خدمات لازمه اند از تنظیف
 و حراست و محافظت زوار و غیران چنانچه شهید و مجاسی و دیگران
 تصریح فرموده اند و این خیال باجرت زیارت نامه خواندن ندارد و
 شرح این مقام عزیزی با این رساله مناسب ندارد ^{چهار}
 و ^{کتاب} نشان و احسان بر فقراء و مجاورین و مساکین و متعففین از
 سادات جاهل علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و ^{شمار}
 علم عظیم شغائر الله را بر پا نموده و در ایشان جهات عیب است که ^{ملاحظه}
 هر یک از آنها کما عیبت در لزوم اعانت و عیبت و ما از آنها را مشروحا
 در کتاب کاتبه طبعه ذکر نموده ایم بلکه غرض اصلی از تابستان کتاب
 دستگیری مجاورین است و دران فوائد بسیار است که در هیچ کتابی
 یافت نشود امید بان جوع نمایند و تکلیف خود را بالنسبه با ایشان ^{سفر}

زبانت بلکه در هر جفت نیز بداند و بالله التوفیق

مقارن و مر

در زبانت جامعه و ان بسیار است و ما این کتاب جامعه کبیر و دود

جامعه دبیور **اعمال جامع** فاعل کنیم

پس بدانکه شیخ جلیل ندیل شیخ ابراهیم کفعمی و کتاب بلد الامین و است

کرده از امام علی نفی صلوات الله علیه بعد از ذکر صد تکبیر که ان بزرگوار

را چنین زبانت کنند

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ

وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطِ الرُّوحِ وَخَزَانِ الْعِلْمِ

وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَمَعْدِنِ الرَّحْمَةِ وَمَاوِي الشَّكْبَةِ

وَأَصُولِ الْكَرَمِ وَفَادَةِ الْأُمَمِ وَعَنَاصِرِ الْأَبْرَارِ وَ

دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَ

أَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأُمْنَاءِ الرَّحْمَنِ وَسَلَالَةِ النَّبِيِّينَ

وَصَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَالْبَيْتِ وَغَيْرَةِ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أُمَّةَ الْمُهْدَى

وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَكُوفِ الْوَرَى وَبُدُورِ الدُّنْيَا

وَأَعْلَامِ الثَّقَى وَذَوِي النُّهَى وَأُولَى الْحِجَى وَذُرِّيَّةَ

وَأُولِيَاءِ النِّعَمِ

الانبياء والمثل الاعلى والدعوة الحسنى وورثة
الانبياء والحجة على من في الارض والسماء والارض
والاولى ورحمة الله وبركاته السلام على محال
معرفة الله ومشايخ نور الله ومساكن بركة الله و
معادين حكمة الله وورثة رسول الله واصحابه و
ذريته صلى الله عليه وآله وبركاته السلام على الدعاء
الى الله والادلاء على مرضاة الله والمؤمنين عن الله
والقائمين بحج الله والناطقين عن الله والمستغفرين
في امر الله والمخلصين في توحيد الله والصادقين
بامر الله والقاينين في محبة الله والمظهرين لامر الله
ونهيهم وعباده المكرمين الذين لا يسبقونهم بالحق
وهم بامرهم يعجلون ورحمة الله وبركاته السلام على
الائمة الدعاة والقادة الهداة والسادة الولاة
والزادة الحماة واهل النكر واولي الامر وبقيته الله
وحزبه وخبرته وعبيته عليه ورحمته وعبيته و

وورثة رسول الله واصحابه و
ذريته صلى الله عليه وآله وبركاته

جَنِبِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَ
شَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُجْتَبَى وَرَسُولُهُ
الْمُرْتَبَى وَنَبِيُّهُ الْمُصْطَفَى وَأَمِينُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
فَصَدَّقَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَمْرٍ رَبِّي وَبَلَغَ مَا حَمَلَهُ
وَنَصَحَ لِأُمَّتِهِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ رَبِّي وَدَعَا إِلَيْهِ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَصَبَرَ عَلَى مَا أَصَابَهُ فِي
جَنِبِهِ وَعَبْدٌ صَادِقٌ حَتَّى تَأْتِيَ الْبَقِيَّةُ فَصَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعَ وَالْكِتَابَ كَمَا
نَزَلَ وَالْحِلَالَ كَمَا أَحَلَّ وَالْحَرَامَ كَمَا حَرَّمَ وَالْفَضْلَ كَمَا فَضَّلَ
وَالْحَقَّ كَمَا قَالَ وَالرُّشْدَ كَمَا أَمَرَ وَأَنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا وَخَالَفُوا
عَلَيْهِ وَجَحَدُوا وَاحْتَفَتُوا وَانْكُرُوا فَضْلَهُ وَاتَّهَمُوهُ وَ
ظَلَمُوا وَحَبَبَهُ وَحَلَلُوا عَقْدَهُ وَنَكَّسُوا بَعْنَهُ وَأَعْنَدُوا

عَلَيْهِ وَغَضَبُوا خِلَافَتَهُ وَبَدَّوْا أَمْرَهُ فِيهِ وَأَسْتَوُوا
 الْبُحُورَ وَالْعُدُوانَ عَلَى أَهْلِهِ وَقَتَلُوهُمْ وَتَوَلَّوْا غَيْرَهُمْ
 ذَاتَهُوا الْعَذَابِ اسْفَلَ بِرِكَ مِنْ تَارِجِهِمْ لَا يُخَفِّفُ
 عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا وَهُمْ فِيهِ مُبَاسُونَ مَلْعُونُونَ مُنْعَبُونَ
 نَاكِسُو أَرْؤُسِهِمْ يُعَاقِبُونَ لِنَدَامَةٍ وَالْخِزْيِ الطَّوِيلِ
 الْأَذَلِّينَ الْأَشْرَارِ فَذَكُّوا عَلَى وَجُوهِهِمْ فِي النَّارِ
 الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَصَدَّقُوهُ وَنَصَرُوهُ وَوَقَرُوهُ وَعَزَّرُوهُ
 وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَالْفُوزِ الْعَظِيمِ وَالثَّوَابِ الْمُقِيمِ الْكَرِيمِ
 وَالْغِبْطَةِ وَالسُّرُورِ وَالْفُوزِ الْكَبِيرِ فَجَزَاهُ اللَّهُ
 عَنَّا أَحْسَنَ الْجَزَاءِ وَخَيْرَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ وَ
 رَسُولًا عَنْ أَرْسَلِ إِلَهِهِ وَخَصَّاهُ بِأَفْضَلِ سِمِ الْفَضْلِ
 وَبَلَّغَهُ أَعْلَى مَحَلِّ شَرَفِ الْمُكَرَّمِينَ مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى
 فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ فِي جَنَّاتٍ نَهْرٌ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ
 عِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ وَأَعْطَاهُ حَقِّي بَرُصِي وَزَادَهُ

الرِّضَا وَجَعَلَهُ أَقْرَبَ لِنَيْبِ بْنِ مَجْلِسًا وَأَدْنَاهُمْ إِلَيْهِ
مَنْزِلًا وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَهُ جَاهًا وَأَعْلَاهُمْ لَدَيْهِ كَعَبًا
وَأَحْسَنَهُمْ أَنْبَاءًا وَأَوْفَرَ الْخَلْقِ نَصِيبًا وَأَجَزَ لَهُمْ حَقًّا فِي
كُلِّ خَيْرٍ اللَّهُ فَاسْمُهُ بَيْنَهُمْ وَنَصِيبًا وَاحْسِنِ اللَّهُمَّ حُجَّازَانِي
عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَاشْهَدُ
أَنَّكُمْ الْأَبْنَاءُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمُصَوِّمُونَ الْمَكْرُومُونَ
الْمُقَرَّبُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطْبَعُونَ لِلَّهِ الْقَوْمُ
بِأَمْرِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اسْتَظْفِقُوا
بِعِلْمِهِ وَأَصْطَفَاكُمْ لِنَفْسِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِنَبِيِّهِ وَاخْتَارَ
لِسِرِّهِ وَأَجْنَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِبُهْدَاهُ وَخَصَّكُمْ
بِرُحْمَانِهِ وَأَنْجَحَكُمْ لِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ
خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَجَعَلَكُمْ حُجَّاءَ عَلَى بَرِّيَّتِهِ وَأَنْصَارًا
لِدِينِهِ وَحَفَظَهُ لِحُكْمَتِهِ وَخَزَنَةَ لِعِلْمِهِ وَمُسَوِّدَةً
لِسِرِّهِ وَتَرَاجِمَةً لَوْحِهِ وَارْكَانًا لِلْوَحِيدِ وَشُهَدَاءَ
عَلَى خَلْقِهِ وَأَسْبَابًا إِلَيْهِ وَأَعْلَامًا لِلْعِبَادِ وَمَنَازِلًا

فِي بِلَادِهِ وَسَبِيلًا إِلَى جَنَابِهِ وَأَدِلَّاءَ عَلَى صِرَاطِهِ
عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّكُمْ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَثَمَكُمْ
عَلَى الْعُيُوبِ وَجَنَّبَكُمْ الْآفَاتِ وَوَقَّكُمْ مِنَ السَّيِّئَاتِ
وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَالزَّيْغِ وَنَزَّهَكُمْ مِنَ الزَّلَلِ وَالْخَطَا
وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ طَهْرًا وَأَمَنَكُمْ مِنَ
الْفِتَنِ وَاسْتَرْعَاكُمْ الْأَنَامَ وَعَرَّفَكُمْ الْأَسْبَابَ
أَوْرَثَكُمْ الْكِتَابَ غَطَاكُمْ الْقِتَالِيدَ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا خَلَقَ
جَلَّالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَانَهُ وَهَبْتُمْ عَصْنَتَهُ وَجَدْتُمْ كَرَمَهُ وَ
أَدُمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِثْقَالَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عِمْدَ طَاعَتِهِ
وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِأَحْكَمِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَانِهِ وَ
صَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنَابِهِ وَصَدَعْتُمْ بِأَمْرِهِ وَتَلَوْتُمْ
كِتَابَهُ وَحَدَرْتُمْ بِأَسْأَلِهِ وَذَكَّرْتُمْ بِأَنَامِهِ وَأَوْقَيْتُمْ بِعَهْدِهِ
وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَأَثَبْتُمْ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَادَلْتُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ وَجَافَدْتُمْ

فِي اللَّهِ حَوْجَهَا دِمٌ حَتَّى اَعْلَنَتْ دَعْوَتَهُ وَفَعَلَتْ عَدْوَهُ
وَاطْهَرَتْ دِينَهُ وَبَيَّنَتْ فَرَائِضَهُ وَأَتَمَّتْ حُدُودَهُ
وَشَرَعَتْ أَحْكَامَهُ وَسَنَّتْ سُنَنَهُ وَصَرَّتْ فِي ذَلِكَ
إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمَتْ لَهُ الْفَضَاءَ وَصَدَّقَتْ مِنْ رُسُلِهِ
مَنْ مَضَى فَالزَّاعِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَ
الْمُقَصِّرُ عَنْكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْبَيْتُ
وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَأَبَابُ
الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ
عِنْدَكُمْ وَأَبَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعِزَّائُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ
مَعَكُمْ وَبِرُّهُانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ نَازِلُ إِلَيْكُمْ مِنَ الْإِلَهِ
فَقَدْ وَاللَّهِ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ
فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ عَصَمَكُمْ بِكُمْ فَقَدْ عَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ
بِأَمْوَالِكُمْ نِعَمُ الْمَوَالِي لِعَبِيدِهِمْ أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ
وَالصِّرَاطُ الْأَفْوَمُ وَشَهَادَةُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ
الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْأَبَةُ الْخَيْرُوتَةُ وَالْإِمَانَةُ

الْمَحْفُوظَةِ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَنْتَبَهُمْ نَجَى
وَمَنْ لَمْ يَنْتَبِهْ هَلَكَ وَمَنْ أَنْتَبَهُ هَوَى إِلَى اللَّهِ
نَدْعُونَ وَعَلَيْهِ نَدْلُونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّبُونَ
وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْسِدُونَ وَيَقُولُ تَحْكُمُونَ
وَالْيَهُ يُنَبِّئُونَ وَأَبَاهُ تُعْظِمُونَ سَعِدَ وَاللَّهُ بِكُمْ مِنْ
وَالْآلَةِ وَتَسْلُكُ مِنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مِنْ جَهْلِكُمْ وَضَلَّ
مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَارَ مِنْ تَسْلُكِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ لَجَا إِلَيْكُمْ
وَسَلِمَ مِنْ صَدَقِكُمْ وَهَدَى مِنْ اِغْتَصَمَكُمْ مِنْ ابْتَعَكُمْ
فَاتَّبَعَتْهُ مَا وَهَبَ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْتَأَمَتْهُ وَمَنْ جَدَّكُمْ
كَافَرُ وَمَنْ حَارَبَكُمْ شَرِكُ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فَنِي اسْفَلِ
دَرَجَةٍ مِنْ الْجَنَّةِ أَشْهَادَاتُ هَذَا سَائِلُكُمْ فِيمَا مَضَى وَجَارِ
لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنْ أَنْوَارَكُمْ وَأَسْبَاحَكُمْ وَسَنَاءَكُمْ وَضِلَالَكُمْ
وَأَرْوَاحَكُمْ وَطَبِيبَكُمْ وَآمِدَةً جَلَّتْ وَغَطَّتْ وَبُورِكَتْ
وَقُدِّسَتْ وَطَابَتْ وَطَهِّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ لَمْ تَرَ الْوَاذِ
اللَّهُ وَحَيْدُهُ فِي مَلَكُوتِهِ أَنْوَارًا تَامُرُونَ وَلَهُ تُخَافُونَ وَأَبَاهُ

لَسَبَّحُونَ وَبِعِزَّتِهِ يُجَدِّفُونَ وَيَدَّعَاوُونَ حَتَّىٰ مِنْ بَيْنِهِمْ
عَالِمَانَا فَجَعَلَكُمُ فِي بُيُوتٍ أَنْزَلَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعُوا بِذِكْرِ فِيهَا اسْمَهُ
تَوَلَّىٰ عَنْ زِكْرِهِمْ تَطَهَّرَهَا وَرَحِمَىٰ مِنْ خَلْفِهِ بِعَظَمِهَا فَرَفَعَهَا
عَلَىٰ كُلِّ بَيْتٍ قُدَّسَهُ وَأَعْلَاهَا عَلَىٰ كُلِّ بَيْتٍ طَهَّرَهُ فِي السَّمَاءِ
لَا يُرَازُ بِهَا خَطَرٌ وَلَا يَبْهَمُ إِلَىٰ سَمَائِهَا النَّظَرُ وَلَا يَفْغَعُ عَلَىٰ
كُنْهَيْهَا الْفِكْرُ وَلَا يَطْلُبُ إِلَىٰ أَرْضِهَا الْبَصَرُ وَلَا يُغَادِرُ
سُكَّانِهَا الْبَشَرُ بِمَنْعَىٰ كُلِّ أَحَدٍ أَنَّهُ مِنْكُمْ وَلَا يَمْتَنُونَ
أَنْتُمْ مِنْ غَيْرِكُمْ الْبُكْرُ أَنْتُمْ الْمَكَارِمُ وَالشَّرِيفُ وَفِيكُمْ
اسْتَقَرَّتِ الْأَنْوَارُ وَالْعِظَمُ وَالْمَجْدُ وَالسُّودُ فَمَا فَوْقَكُمْ
أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَلَا أَقْرَبَ إِلَيْهِ وَلَا أَخَصَّ لَدَيْهِ وَلَا أَرَمَ
عَلَيْهِ مِنْكُمْ أَنْتُمْ سُكْنُ الْبِلَادِ وَنُورُ الْعِيَادِ وَهَلْبُكُمْ
الْإِعْمَادُ يَوْمَ النَّسَادِ كُلَّمَا غَابَ مِنْكُمْ حُجَّةٌ أَوْ أَفْلَ مِنْكُمْ
عَلَمٌ أَطْلَعَ اللَّهُ عَلَىٰ خَلْفِهِ مِنْ عَفِيفٍ لَمَّا حَيَّ خَلْفًا إِمَامًا
وَنُورًا هَادِيًا وَيُرْهَانَا مُبِينًا نِيرًا دَاعِيًا عَنْ دَائِعٍ وَ
هَادِيًا بَعْدَ هَادٍ وَخَرَّةً وَحَقْقَةً لَا يَغِيظُ بِكُمْ غَوْرَةً وَ

وَلَا تَقْطَعْ عَنْكُمْ مَوَادَّهُ وَلَا تُلْبَسْ عَنْكُمْ أَرْجَاهُ سَبِيًّا
مَوْصُولًا مِنْ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةً مِنْهُ عَلَيْنَا يُرْشِدُنَا الْبَابَ
وَيُقَرِّبُنَا مِنْهُ وَيُرْلِقُنَا لَدَيْهِ وَجَعَلَ صَلَواتِنَا عَلَيْكُمْ وَ
ذَكَرْنَا لَكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ زَوْلَانِكُمْ وَ عَرَّفْنَا مِنْ
فَضْلِكُمْ طَبِيبًا خَلَفْنَا وَطَهَّارَةً لِأَنْفُسِنَا وَتَرْكِهَةً لَنَا
وَكَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا إِذْ كُنَّا عِنْدَكُمْ مُؤْمِنِينَ مُسْتَوْفِينَ
وَبِفَضْلِكُمْ مَعْرُوفِينَ وَبِصِدْقِنَا إِتَابَكُمْ مُشْكُورِينَ وَ
بِطَاعِنَا لَكُمْ مَشْهُورِينَ فَبَلَغَ اللَّهُ أَشْرَفَ حُلِيِّ الْمَكْرَمِينَ
وَأَفْضَلَ شَرَفِ الْمُشْتَرَفِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُفْتَرِينَ وَارْفَعَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَبْثُ لَا يُلْحَنُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَقُوفُهُ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْعُ فِي إِذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ
مُقَرَّبٌ وَلَا بَنِي مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ
وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دِينِي وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا
فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَبِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مُرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ
فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفَ جَلَالَتهُ أَفْرَكَهُ وَعِظَمَ خَطَرَهُ

وَكَبَرِ شَانِكُمْ وَتَمَامِ نُورِكُمْ وَصِدْقِ مَقَالِكُمْ وَثَبَاتِ مَقَامِكُمْ
وَشَرَفِ مَحَلِكُمْ وَمَنْزِلِكُمْ عِنْدِي وَأَكْرَامِكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتِكُمْ
لَدَيْهِ وَفَرَبَ مَنْزِلِكُمْ مِنْهُ يَا أَبِي أَنَسٍ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَ
مَا لِي وَأُسْرَتِي يَا سَادَتِي وَأُمَّتِي أَشْهَدُ بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ كَرَامَتِي
مُؤْمِنِيكُمْ وَبِمَا أَمَنْتُمْ بِهِ وَكَافِرِيكُمْ بِعَدْوِكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ
مُسْتَبْصِرِي شَانِكُمْ عَارِفِي بَضَلَالَةٍ مِنْ خَالِفِكُمْ مُوَالِيكُمْ
وَلَاوِلِيَّائِكُمْ مَبْعُضِي لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادِي لَهُمْ سَلَامِي لِمَنْ سَلَّمَ
وَحَرْبِي لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحِقِّي لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلِي لِمَا أَبْطَلْتُمْ
مُطَبِّعِي لَكُمْ عَارِفِي بِحَقِّكُمْ مُفَرِّقِي بَيْنَكُمْ مُحْمِلِي عَلَيْكُمْ مُقَدِّرِي
بِكُمْ مُحْتَسِبِي بِذِمَّتِكُمْ مُصْرِفِي بِكُمْ مُؤْمِنِي يَا أَبَايَكُمْ مُصَدِّقِي
بِرَجْعَتِكُمْ مُنْظِرِي لِأَفْرَكِ مُرْتَقِبِي لِدَوْلَتِكُمْ أَخَذِي بِقَوْلِكُمْ
عَامِلِي بِأَفْرَكِ مُسَجِّعِي بِكُمْ زَائِرِي لَكُمْ عَائِدِي بِكُمْ لَأَمْسَدِي
بِعَبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ مُنْقَرِبِي إِلَيْهِ
بِمَحَبَّتِكُمْ وَمُقَدِّمِيكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَمَسْئَلَتِي وَحَوَائِجِي وَ
إِرَادَتِي وَمُنَوِّسِلِي بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمِيكُمْ بَيْنَ بَدَتِي فِي كُلِّ

اَحْوَ اِلَى اَمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَهِيدُكُمْ
 غَائِبِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ وَمُفَوَّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ اِلَى اللّٰهِ
 عَزَّوَجَلَّ ثُمَّ اَلَيْكُمُ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَفَلْيُحِبِّ لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ
 وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحِبِّيَ اللّٰهُ تَعَالٰى
 دِيْنَهُ بِكُمْ وَبِرُدِّكُمْ فِيْ اِيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ
 فِيْ اَرْضِهِ ثُمَّ مَعَكُمْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ اَمَنْتُ بِكُمْ
 وَتَوَالَيْتُ اٰخِرَكُمْ بِمَا تَوَالَيْتُ بِهِ اَوَّلَكُمْ وَبَرَيْتُ اِلَى اللّٰهِ
 عَزَّوَجَلَّ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَمِنْ اِلْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ اَوَّلِيَّكُمْ
 وَالشَّيْطَانِ خُرْبِهِمُ وَالظَّالِمِيْنَ لَكُمْ وَالْجَا حِدِيْنَ لِحَقِّكُمْ
 وَالْمَارِفِيْنَ مِنْ دِيْنِكُمْ وَوِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِيْنَ لِاَرْضِكُمْ
 وَالشَّاكِيْنَ فِيْكُمْ وَالْمُخْرِفِيْنَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيَّةٍ دُونَكُمْ
 وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنْ اَلِئْمَةِ الدِّيْنِ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ
 فَتَبَتْنِيْ اللّٰهُ اَبَدًا مَا حَيَّتْ عَلٰى مَوَالِيْنِكُمْ وَمُحِبَّتِكُمْ وَدِيْنِكُمْ
 وَقَقْنِيْ لَطَاعَتِكُمْ وَرَزَقْنِيْ شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلْنِيْ مِنْ خِيَارِ
 مَوَالِيْكُمْ وَالتَّابِعِيْنَ اِلَى مَا دَعَوْهُمْ اِلَيْهِ وَجَعَلْنِيْ مِمَّنْ

تَقْصُرُ انَارَكُمْ وَلَيْسَ سَبِيلُكُمْ وَتَهْدِي بِهَذَا كُرُو
 بِحُشْرِي زُمْرَتِكُمْ وَبِكُرِّي رَجْعَتِكُمْ وَمِلَاكُ فِي دَوْلَتِكُمْ
 وَتَشْرِفُ فِي عَاقِبَتِكُمْ وَتُمْكِنُ فِي وَلَايَتِكُمْ وَتُمْكِنُ فِي
 آيَاتِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَدَائِرُؤَيْتِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَ
 مَا لِي أَسْرَى مِنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدْعَكُمْ وَمَنْ وَخَدَهُ قَبْلَ
 عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ نَوَّجَهُ بِكُمْ مَوَالِي لَا أَحْصِي ثَنَائَكُمْ
 وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَلَا مِنْ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ لِأَنَّكُمْ
 نُورُ الْأَنْوَارِ وَخَيْرُ الْأَخْبَارِ وَحُجَّ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَخَّ اللَّهُ
 وَبِكُمْ خَمَّ اللَّهُ وَبِكُمْ نَزَلَ الْغَيْثُ وَالرَّحْمَةُ وَبِكُمْ بَسِطَ
 السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ الْأَبَازِينُ وَبِكُمْ بَغِثَ الْهَمَمُ
 وَبِكُفِّ الْقَضَرُ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبِطَتْ بِهِ
 مَلَائِكَتُهُ وَالِي جَدِّكُمْ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ

واكرز يارث امير المؤمنين صلوات الله عليه باشد
 بخای والی حبیبکم بعث الروح الامین (بگو) و
 اخیک بعث الروح الامین (پس بگو)

وَبِمِفْتَاحِ مَنْطِقِكُمْ نَطَوَّ كَلَّ لِسَانٍ وَبِكُمْ يُسَبِّحُ الْقُدُّوسُ

النُّبُوحُ وَيُتَبِّحُكُمْ جَبْرِ الْإِلَاسِ بِالْبَيْتِ وَاللَّهُ بِمَنِّهِ
 اشْكُهُ مَا لَمْ يَبُتْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطَا كُلُّ شَرِيفٍ لِّشَرِّكُمْ
 وَتَجْمَعُ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِّطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِّفَضْلِكُمْ وَذَلَّ
 كُلُّ شَيْءٍ لَّكُمْ وَأَشْرَفَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَارَ الْفَائِزُونَ
 بِوِلَايَتِكُمْ يَكُمُ يُسَلِّسُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَدَّ وَلَابَنَكُمْ
 غَضَبُ الرَّحْمَنِ بَابِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ
 فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَائِكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ
 وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي الْأَنْفُسِ وَأَثَارُكُمْ فِي
 الْأَثَارِ وَنُورُكُمْ فِي النُّورِ فَمَا أَحَلَّى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمَ
 أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَ
 أَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمْ
 التَّقْوَى وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَسَجَّتْ لَكُمْ
 الْمَكْرَمَةُ وَسَانَتْ لَكُمْ الْحَقُّ وَكَلَامُكُمْ الصِّدْقُ وَطَبَعُكُمْ الرِّقْنُ
 وَقَوْلُكُمْ مَعَكُمْ وَحَمْدُكُمْ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمُكُمْ وَكْرَمُكُمْ وَأَمْرُكُمْ عِزٌّ
 وَحَرَمُكُمْ إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَ

مَعْدِنُهُ وَمَا وَهُ وَاللَّيْلُ مِنْهَا يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي
وَمَالِي كَيْفَ صِفْتُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَأُحْصِيَ جَمِيلَ بِلَائِكُمْ
بِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدُّنْيَا وَأَمْلَقَ عَنَّا رَهَائِشَ الْعُلُوفِ عَمَّا
عَمْرَانَا الْكَرُوبِ وَأَنْفَقَ نَا مِنْ شَفَاعَتِهَا لِمَلَكَاتٍ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي بِمَوْلَانَا لَكُمْ عَلَيْنَا
اللَّهُ مَعَالِدُ دِينِنَا وَأَصْلُ مَا كَانَ فَسَدٌ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمَوْلَانَا
تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعَةُ وَكُلِّمَتِ الْمَلِكَةُ وَأُتْلِفَتِ
الْفُرْقَةُ وَبِمَوْلَانَا لَكُمْ تَقَبُّلُ الْإِحْتِمَالِ وَلَكُمْ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرِجَةُ
وَالْمُودَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالذَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَكَانُ الْمُمْدُودُ
وَالْمَغَامُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَ
الشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّعَاعَةُ الْمُقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَرْخِ
فُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولًا

پر بسند از خود را بر صریح و از اسیر و بر

يَا وَلِيَّ اللَّهِ اِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ذُنُوبٌ كَثِيرَةٌ لَا يَأْتِي بِهَا
 الْاَرْضُ وَلِيَّ اللَّهِ وَرِضَاكَ فَيَجْعَلْ مِنْ اِثْمِنَا عَلَى سِتْرِهِ وَاسْتَرْعَا
 اَمْرَ خَلْقِهِ وَقرَن طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَمُوا لَانِكُمْ بِمُوا لَانِهِ
 لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ سُفَّاهًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَانِي
 لَكُمْ مُصِيبٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَاكَ فَقَدْ
 عَصَى اللَّهَ وَمَنْ احْبَبَكُمْ فَقَدْ احْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ ابْغَضَكُمْ فَقَدْ
 ابْغَضَ اللَّهَ پر بلند کزدن سہاخورا بسوی آسمان بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
 لَوَّوْجِدْتُ وَسَبِيْلَهُ اَقْرَبُ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَبْرَارِ
 الْاَيُّمَّةِ الْاَبْرَارِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِحَبْلِهِمْ شَفَعًا
 اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ فَجَمِّعْهُمْ اِلَيْهِ وَجِبْتُ لَهُمْ عَلَيْكَ
 اسْئَلُكَ اَنْ تَدْخُلَنِيْ فِيْ جُمْلَةِ الْعَارِفِيْنَ بِهِمْ وَيَجْعَلَهُمْ
 وَفِيْ زُمْرَةِ الْمَرْحُوْمِيْنَ بِشَفَاعَتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

مولف کی ہدایت

ابن ہارث ہمان ہارث جامعہ کبیرہ معروفہ مرو تہ از ہمان امام
 ہمام امام عالی مقام علیہ السلام است ہارث ہادی در مواضع حدیث و ظاہر

این جامعه معروفه مختصری باشد از این اخصیاء میشود از خودان اما
 بزرگوار باشد باینکه بعض اصحاب طولانیتر الفاکودند و بد بگری ان
 مختصر را و میشود از بی مخصوص داده باشند در خصوص این مورد
 با مطلق زیارات و ادعیه مطوّه و خبرهای طولانی که خود علمای
 روایت آنها را بنحویکه اختصاری پیدا نشود در متن خبر مختصر کنند این
 احتمال فزینست در نظر حقیقت بر آنکه ظاهر برای این و جامعه در طول
 اختصار در بین اخبار مکرر دیدن شد مثل خبر شریف شفا دهنی
 که بر ادعی است و باید که از عهد بر آنها بر آید و آنرا ابو حمزه ثمالی از
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده و کتاب ابو
 حمزه که در احوالش نوشته اند همین است حدیث حقوقت و این خبر
 را شیخ صدوق و کتاب خصال و کتاب فقیه روایت کرده و نیز
 شیخ کلینی رحمه الله در کتاب سائل الائمة و حسن بن علی بن
 شعبه در کتاب مختص العفول روایت نموده اند باز یاری بر خبر صدوق
 بقدر وثالث تقریباً و مثل خبری ندیده که خدمت حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام عرض کرد که اگر در قرآن آیات منافضه میباشد اسلام
 میاوردم فرمودند که آنها کدامست پرسیده شد دهنه از آنها را عرض
 میکرد و جواب میدهند و این خبر طولانی را شیخ صدوق و نیز سید
 در کتاب توحید روایت کرده و نیز از شیخ طبرسی و کتاب احتجاج
 نقل کرده باز یاری بسیار که شاید وثالث آن خبر شود و مثل آنکه
 کوفه معروفه و آنچه ما بحمد الله تعالی پیدا کردیم در رساله سلامه الم

نقل نمودیم و در زیاده و نقصان مرئوسان و نظایران که بر اهل خبر
مجتبی نیست بهر حال اگر صد تکبیر اول را بان ترتیب زیارت جامعہ معروفه
بخوانند بهتر است که سی از آن را در وقت دیدن حضرت مرتضی سی از آن
بعد از روزه چند قدم بایستند و بگویند و بچند بگویند چون بمقام زیارت ^{سید}
و در اینجا نکته مختصر است که ناچاریم از ذکر آن ان است که شیخ جلیل محمد
المشهدی در عزرا خود زیارت جامعہ معروفه را نقل کرده با سند متصل
تا شیخ صدوق و از او بسندی که آن مرحوم دارد و در تمام فرائد مطابق
است با روایت صدوق و آنکه بعد از فتره السلام علی محمد و آل محمد (الله)
این فتره (و مشاکی نور الله) را دارد و بعد از آن مطابق است با آنچه دانسته
که این فتره در جامعہ طوبه نیز هست پس معلوم میشود این فتره شریفه
از قلم شیخ صدوق منسوخ شده و جزو جامعہ معروفه است و اگر خود
شیخ مختصر کرده باشد از قلم ناشرح ضمیمه افتاده بهر حال زاین بعد از مطالعہ
این مقام از فتره شریفه و البته داخل بوده در وقت خواندن جامعہ
معروفه را خواهند خواند و اما در جامعہ شریفه پس
اول آن زیارت امیر الله است که بنوعی بر پنج امام عصر صلوات
الله علیہ اضل و اکمل زیارات است چنانچه گذشت و جمله از علماء مثل
علامه مجلسی و دیگران نیز تصریح کرده اند که این زیارت بحسب سند و اعتبار
و الفاظ متن صحیح ترین و کاملترین زیارات ^{شماره زیارت} مذکور است با سائید عید
در زیارات مطلقه حضرت امیر المومنین در مخصوصه روز غدیر و در
زیارات جامعہ و انفا فی الجملة اختلاف نیست در زیارتی و نقصان اختلاف

صغرة
زيارت جامعہ

روایت صحیحہ

کلمات و ما بذکرک فتاعت کینم جعفر بن محمد بن قولوبہ در کامل الزیارة
روایت کرده باستقامت حضرت امام زین العابدین علیہ السلام کہ انجناب
زیارت کرد غیر امیر المؤمنین علی بن ابی طالب را و ایشان نزد فرشتہ گریست انجا کہ گفت
السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ
لَقَدْ جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَوْجَهَا دِهِ وَحَمَلْتَ
بِكُتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى
دَخَلَكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَفَضَّلَكَ الْبَاءَ بِاخْتِبَارِهِ تِلْكَ كَرِيمِ
تَوَاتِيهِ وَالزَّمَّ عَلَيْكَ الْحُجَّةَ فِي قَتْلِهِمْ إِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنْ
الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خُلَفَائِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
وَأَجْعَلْ نَفْسِي مُطِئَةً بِعَدْرِكَ رَاضِيَةً بِفَضَائِكَ
مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لَصِفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مُحِبَّةً
فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نَزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً
لِفَوَاحِشِ نِعَمَاتِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ الْآثَامِ مُشْنَأَةً إِلَى
فَرَجِهِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً لِلتَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً
بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِأَخْلَافِ أَعْدَائِكَ مُشْغُولَةً

عَنِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَثَنَاتِكَ
پس وی مبارک خود را بر فیک داشت

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ وَالْهَمَّةُ إِلَيْكَ وَسُبُلُ الرَّاغِبِينَ
إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْفَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ
وَأَفْئِدَةُ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارِعَةٌ وَأَصْوَاتُ الْبَادِعِينَ إِلَيْكَ
صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لَهْمُ مَفْتَحَةٍ وَدَعْوَاهُمْ
نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةُ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَ
عَبْرَةٌ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْإِغَاثَةُ لِلْمُسْتَغَاثِ
بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْإِغَاثَةُ لِلْمُسْتَغَاثِ بِكَ مَبْدُودَةٌ
وَعِدَاتُكَ لِعِبَادِكَ مُنَجَّرَةٌ وَزَلَّاتُكَ مِنَ اسْتِفَالِكَ مُفَالَةٌ
وَأَعْمَالُ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ
لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبِ بِاللَّهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ
الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَخَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ
وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبِ بِمَوَائِرِهِ
وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلُ الظَّمَاءِ لَدُنْكَ مُرَحَّةٌ

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ عَنِّي وَافْعَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَ
بَيْنَ وَلِيَّائِي وَاحْبِبْ بَنِي مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ
وَالْإِمَامَةَ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحَبِيبِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أُمَّتِي أَنْتَ وَلِيٌّ
نَعْمَانِي وَمُسْتَهْيَ مَنَائِي وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ
أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ اغْفِرْ لَوَلِيَّائِنَا وَكَفِّ عَنَّا
أَعْدَائِنَا وَأَشْغَلْهُمْ عَنَّا أَذَانَا وَأَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا
الْحَقْلَا وَأُدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى أَنْتَ عَلِيُّ

كُلِّ مُؤَلَّفِ كَوْبِلِ شَيْءٌ قَدِيرٌ

در جمله از روایات این باریت شریفه وافدة العارفين منك مضبوط
و در بعضی از آنها وافدة الوافدين اليك ثبت شده و بنا بر نسخه اول
فازعة بازای معجزه و عین مهملة از فرع معنی هول و ترس است یعنی در
عارفین از تو ترسان هر ایمان است چه هر کس معرفت تو پیشتر است و چه
و خستیدن باد تو است و بنا بر نسخه دوم فارغة باراء بی نقطه و عین بسا
نقطه است از فراغ معنی خالی و خالی بعضی در آنها می دارد شونده کان بر
نهی برداخته شده از ناپدید شدن هر عزم و هر چه بر آید می دانند که تو بجا
ایشان میرسی و ایذان را نبایست در فکر خود پیشین بودن با آنکه از لذت
بور و دینچه است جنابت شاد و از هر ندوه و هم شئی و آزادند و مخفی نما
در اول این باریت بملاحظه سایر روایات السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ

صغیره
زینارث جامعہ

۳۱۶

وان سلام اول کہ حضرت سجاد علیہ السلام در زیارت امیر المؤمنین علیہ
السلام استافزود زائر در زیارت بانی ائمہ علیہم السلام بخواند و
بجهت نبودن آن رخصتیکہ انرا از جامعہ محسوب آشفه و ثابنا بجهت
اختصاص این لقب شریف بان وجود مقدس حرمت نامیدن احدی
از امامان با غیر ایشان را باین اسم کہ در حیات رسول خدا صلی اللہ علیہ
والہ وسلم از جانب ربنا لغزہ جبرئیل مامور شد کہ انجناب را باین لقب
بخواند و براوسلام کند و او او را کسبست کہ آن حضرت باین لقب سلام
کرد و حدیثی رسید و رسول خدا صلی اللہ علیہ والہ وسلم مامور شد
کہ اعلام کند سایرین را کہ انحضرت را سلام کنند باین لقب و شرحی
طولانی کہ اصل آن در ارشاد القلوب پبی است و در آن فوائد بسیار است

فاما جامعہ صغیرہ
کرامت

پس بدان کہ عالم حاکم شیخ شرف الدین نجفی تلمیذ محقق ثانی رحمہما
اللہ در کتاب شریف تاویل آیات الباہرہ در سورہ مبارکہ نحل در
ذیل آیه شریفہ (وَاَوْحٰی رَبُّکَ اِلٰی النَّحْلِ) ابن زیارت را از معنی آنیکہ
در خزانه عامرہ غزوہ مدین بود نقل کرد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقُبَّةِ الْهَاشِمِيَّةِ وَالْمَشْكُوهِ الْبَاهِرَةِ
النَّبَوِيَّةِ وَالْدَّرَجَةِ الْمُبَارَكَةِ الْاُخْمَدِيَّةِ وَالشَّجَرَةِ
الْمِيمُونَةِ الرَّضِيَّةِ الَّتِي تَنْبَعُ بِالنُّوَّةِ وَتَفْرَعُ بِالرِّسَالَةِ

وَنَمْرُ بِالْإِسَامَةِ وَبِنَابِيعِ الْحِكْمَةِ وَتُسْفَى مِنْ مُصَفًى
الْحَسَلِ وَالْمَاءِ الْعَذْبِ لَعْدَ الَّذِي فِيهِ حَيَوَةُ الْقُلُوبِ وَتَوَدُّ
الْأَبْصَارِ الْمَوْجِي إِلَيْهِ بِأَكْلِ الثَّمَرَاتِ وَالْخِزَابِ الْيُونَانِ مِنْ
الْجِبَالِ وَالشَّجَرِ وَمِمَّا يُعْرِشُونَ السَّالِكُ سُبُلَ رَبِّهِ الَّذِي مَنْ
رَامَ عَجْرَهَا ضَلَّ وَمَنْ سَلَكَ سِوَاهَا هَلَكَ يُخْرِجُ مِنْ بَطُونِهَا
شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ لَوْ أَنَّهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ

مؤلف گوید

عالم مد کور بعد از ذکر ان ایه شریفه چند خبر معتبر نقل کرده در
تاویل ان باینکه مراد از محل ائمه اطهار علیهم السلام است و جویا
و اشجار و عروش مذکوره در ان که بابت محل در انها منزل گیرد
شعبان ایشانند از عرب هم و عمل انواع علوم ایشان است که
در انها است از امراض قلوب پس از ان فرموده و ناسید میکنند احباً
را آنچه دیدم تا اخر آنچه گذشت و واضح است که زیارت ان هزار بار مخصوص
این زیارت اگر ما مور نبود از ائمه علیهم السلام چنین عالمی از اعتبار معتبر
و ابان ناسید نمیکرد بلکه مضامین عالیه کلمات بلیغ ان خود کو اهل
صادق و شاهد بیت ناطق بر صدوران از بنایع حکمت و بیوت طهارت
و شدت حلاوت ان رسلان اهل پیش و معرفت پیر خیر دهد
بودن ان عمل مصفی و شهد منعی که در ان است شفا امراض صدور
انواع اشفا قلوب الله العالم **مقام** در بعضی زاد عبیر

که در همه مشاهد بپوش بعد از زیارت بایست خواند و از سبب است و احسن
انها بحسب اعتبار و مضامین این دعا است .

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي فَلَمَّا خُلِقْتُ وَجَّعْتَ عِنْدَكَ وَحَجَبْتَ
دُعَائِي عَنْكَ وَطَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُقْبَلَ
عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَتُنْزِلَ عَلَيَّ مِنْ
بَرَكَاتِكَ وَإِنْ كَانَتْ مَنَعَانُ تُرْفَعُ لِي إِلَيْكَ صَوْنًا أَوْ تَغْفِرَ
لِي ذَنْبًا أَوْ تَجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَةً مُهْلِكَةً فَهَذَا أَنَا ذَامِسٌ بِكَرَمِ
وَجْهِكَ وَتَعِزِّ جَلَالِكَ سُوِّسَلُ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبُ إِلَيْكَ
بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَكَرَمِهِمْ إِلَيْكَ وَأَوْلَاهُمْ بِكَ وَ
أَعْلَوْعِهِمْ لَكَ وَأَعْظَمِهِمْ مَنَازِلَةً وَمَكَانًا عِنْدَكَ مُحَمَّدٌ وَ
بِعِزِّهِ الظَّاهِرِ الْإِمَامَةِ الْمَهْدِيَّةِ الْيَدِينِ الَّذِينَ فَرَضْتَ
عَلَى خَلْقِكَ طَاعَتَهُمْ وَأَمَرْتَ بِمُودَتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وَلاَ
الْأَمْرَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَمْدٍ كُلِّ
جَبَّارٍ عَبِيدٍ وَبِأَمْرِ الْمُؤْسِسِينَ بَلَّغْ جَمْعَهُ دِي فَهَبْ لِي
نَفْسِي السَّاعَةَ رَحْمَةً مِنْكَ ثَمَّنْ بِهَا عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مشامد مشرق
دعاء بعد از نماز

ص ۱۰۲

انگاه فرموده و ای یوس و د و طرف خدا
خود در بران بمال و بگو

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَشْهَدٌ لَا يَرْجُو مَنْ فَاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ
أَنْ يَنْتَهِلَ مِنْ غَيْرِهِ وَلَا أَحَدًا شَفَعَنِي مِنْ أَمْرِئٍ فَصَدَّهُ مَوْلًا
فَابْعَثْ عَنْهُ خَائِبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ (سَوْءِ)
الْإِبَابِ وَخَبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُنَافَةِ عِنْدَ الْحِسَابِ وَ
حَاشَاكَ يَا رَبِّ أَنْ تُفَرِّقَ طَاعِدَ وَلِيِّكَ بِطَاعِدِكَ وَمَوْلَا
يُؤَالِيكَ وَمَعْصِيَتَهُ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ يُؤَيِّسُ ذَائِرَهُ وَالْمُنْجِلَ
مِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ إِلَى فِتْنَةٍ وَعِزَّتِكَ يَا رَبِّ لَا يَنْفَعُ عِلْمُ
ذَلِكَ خَمِيرٌ إِذْ كَانَتْ الْقُلُوبُ إِلَيْكَ بِالْجَمِيلِ نَشِيرُ
(انگاه بگو) يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ بَيَّنَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا
لَا يَأْنِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكَ فَيُخَفِّقْ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَ
أَسْرَعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرِّطَا عَمَلَكَ بِطَاعَتِهِ وَمَوْلَاكَ
يُؤَالِيهِ نَوَلْ صَلَاحَ حَالِي مَعَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حِفْظَ
مِنْ دِيَارِكَ تَحْلِيظِي بِخَالِصِي وَارِكَ الذِّينَ سَأَلُوا اللَّهَ
عَزَّ وَجَلَّ فِي عَمَلِهِمْ وَفَاتَبَهُمْ وَتَرَعَبُوا إِلَيْهِ فِي حُسْنِ تَوَلِّيهِمْ

وَمَا

وَهَا أَنَا الْيَوْمَ بِغَيْرِكَ لَا بُدَّ وَبِحُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّي عَائِدٌ فَلَا رَيْبَ
بِأَمْرِي وَلَا يَ وَادْرِكْنِي وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي فَازِلَكَ عِنْدَ
اللَّهِ مَنَامًا كَرِيمًا وَجَاهًا عَظِيمًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

انگاه فرموده را بوسه و روغن بپوشد
و دست را بلند کند و بگوید

اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَمَّا فَرَعَنْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ وَكَرَّمْتَنِي بِمَوْلَانِيهِ
عَلَيْتَ أَنْ ذَلِكَ كَجِبِلٍ مُرْتَبِنَةٍ عِنْدَكَ وَنَفْسٍ حَظِيهِ
لَدَيْكَ وَلَقُرْبٍ مَزِينَةٍ مِنْكَ فَلَيْلِكَ لَذْتُ بِغَيْرِهِ لَوَادَةٍ
مَنْ يَعْلَمُ أَنَّكَ لَا تُرَدُّ لَهُ شَفَاعَةٌ فَيَقْدِمُ عَلَيْكَ فِيهِ وَ
خُسْرٍ رِضَاكَ عَنْهُ أَرْضَ عَنِّي وَعَمَّنْ وَالِدَتِي وَلَا تَجْعَلْ
لِلنَّارِ عَلَيَّ سُلْطَانًا وَلَا سَبِيلًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤلف گوید

بهر آنست که زائر چون بخواهد در مشاهد مشرفه دعا کند بلکه هر دعا
کند و در هر کجا باشد برای هر مطلبی که خواهد مقدم دارد برای خود
دعای برای سلامتی وجود مبارک امام عصر صاحب الزمان علیه السلام
و این مطلب بسیار مهم و انزاد ربات هم کتاب پنجم ثواب مشروط ذکر نمودن
با فوائد نافعه و ادعیه مخصوصه مختصرترین آنها که فرمودند در همه

آیا در هر حالت که باشد نشسته یا ایستاده در رکوع یا سجود باید
بخوانی بعد از حمد خداوند تبارک و تعالی را و صلوات بر پیغمبر صلوات
الله علیه و آله آنکه بکونی اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ (فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ)
(و بجای فلان بن فلان) (بگوید) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلْتَأْوَ حَافِظًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَفَائِدًا وَ
عَيْنًا حَتَّى تَكُنَّ أَرْضُكَ طَوْعًا وَتَمَنِّقَهُ فِيهَا طَوِيلًا

مقام چهارم

در ذکر نماز یکجا آوردن آن در مشاهد مشرقه جاری عظیم دارد
بدانکه علامه مجلسی رحمه الله در بخار نقل کرده از خط شیخ جلیل
حسین بن عبدالصمد والد شیخ بهاء المله والدین حمزه الله که شیخ
ابوالطیب حسین بن احمد فقیه راضی رحمه الله ذکر نموده که هر کس
زیارت کند جناب امام رضا علیه السلام با یکی از ائمه علیهم السلام
را پس در نزد آن امام بجای آورد نماز جعفر را پس بدستیکه نوشته
میشود برای او بهر رکعتی ثواب کمی که هزار مرتبه حج کرده باشد
و هزار نوبت عمره بجای آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد
نموده باشد و هزار مرتبه در راه خدا جهاد کرده باشد یا پیغمبر
مسلمی و برای او است بهر گامی که برمیدارد ثواب صد حج و صد عمره
و آزاد کردن صد بنده در راه خدا بنوعالی و نوشته شود برای او صد
حسنه و ریخته شود از او صد سینه مؤلف کنی باب
نماز جعفر در میان شیعه امامیه معروف و در اینجا حواشی و کشف

شد ابدنا شریفی دارد و برای آن آداب ادعیه بسیاری است و لکن کتابت
نیکند برای آنکه ثواب مذکور در آن خبر شریف آنکه چهار رکعت نماز بقصد
جعفر بکند هر دو رکعت بیک سلام بفرسوره که خواسته و بهتر آنکه در اول
حمد و سوره اذان و اذکار و دوم حمد و سوره و التسابیث و در سیم حمد
و سوره اذاجاء نصر الله و در چهارم حمد و سوره قل هو الله احد را بخواند
و سبیل مرینه در این چهار رکعت بگوید (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و این عدد را بر این چهار رکعت تقسیم کند پس
در هر رکعتی هفتاد و پنج مرینه میبشود و این عدد را در هر رکعت باین
قسم بخواند بعد از فرائض یا نروده مرینه و در رکوع و بعد از آن در حال
ایستادن دو سجود و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از آن
در حال نشستن و این شش محل در هر کدام ده مرینه و بهتر آنکه این دعا
در سجده آخر نماز بخواند (سُبْحَانَ مَنْ لَبِىَ الْعِزَّ وَالْوَفَارَ سُبْحَانَ
مَنْ نَقَطَتْ بِالْحَمْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّبَعُ إِلَّا لَهُ
سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمِنْ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ
ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ
وَالظُّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَدِ
الرَّحْمَةِ مِنْ كُنْهَاتِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ الثَّامِنَاتِ الَّتِي تُمَتُّ
صِدْقًا وَعَدًا لَا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآهْلِهِ بَلِيَّةً وَأَنْ تَفْعَلَ بِي
كَرًا وَكُنَّا وَبِحَايِ كُنَّا وَكُنَّا حَاجَاتِ حُودِ
را بخواند

مَقَامِ بِنَجْمِ

در ذکر وداع ائمه علیهم السلام مخفی نماند که در غالب زیارات مطلقه
مخصوصه مانوره و داعی رسید که ظاهر مخصوص این زیارت باشد ^{لکن}
برای زیارت جامعه کبیره معروفه و داعی است که داراست مضامین غالب زیارت
و داع را زیارتی و ظاهر علماء اینست که این وداع مخصوص مجامعه نیست که اگر زیارت
زیارت جامعه را بخواند نتواند بقصد ورود از آن بخواند بلکه بان هر امری را
و داع کند چه جامعه را خواند یا بخواند باشد و شاهد بر این دعوی چند
چیز است اول آنکه شیخ محمد بن الشیخ در مراد کبیر زیارت جامعه را نقل کرده
با سند از بعد از زیارت ائمه بشیعه و مشهد مقدس و بلد کاظمین و ^{بعض}
زیارات جامعه دیگر را نقل کرده انگاه فرموده (باب الوداع لسا بر الائمة
عليهم السلام تقول) و وداع معهود و اذکر کرده دوم آنکه سید علی بن طاووس
در فضل هجدهم که در آن زیارات جامعه را جمع نموده جامعه کبیر را نقل
نکرده اصلا نه در اینجا و نه در غیر آنجا و اول زیارت جامعه معروفه بائمه
المؤمنین را نقل کرده و پس از آن فرموده و چون خواستی وداع کنی بر کردی پس
بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یا اخر و داع مذکور سیم آنکه شهید اول در فضل اول
خاتمه من از خود زیارت جامعه صغیره معروفه را نقل کرده و غیر آن جامعه
دیگر را نقل ننموده و پس از آن فرموده پس هرگاه خواهی که باز کردی و داع کن ایضا
و بگوید وداع یا اخر آنچه بیاید و از این کلمات معلوم میشود که این زیارت را
عمل مستقل دانستند و جزو جامعه نفهمیدند بهر حال اما متابعت ایشان
کنیم و برای وداع زیارت بهمین وداع قناعت کنیم

اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَمَعْدِنِ الرِّسَالَةِ

سَلَامٌ مُودِعٌ لَأَسْمٍ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ جَمِيدٌ سَلَامٌ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاعِيٍّ عَنْكُمْ
وَلَا مُنْخَرِفٍ عَنْكُمْ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكُمْ وَلَا مُؤَثِّرٍ عَلَيْكُمْ
وَلَا زَاهِدٍ فِي مُرُوبِكُمْ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ
مُؤْرِكُمْ وَأَيَّانٍ مَشَاهِدِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَحَسَنَ
اللَّهُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنِي حَوْضَكُمْ وَأَرْضَاكُمْ عَنِّي وَمَتَّكَنِي
فِي دَوْلَتِكُمْ وَأَخْبَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ وَمَتَّكَنِي فِي آيَاتِكُمْ وَشَكَرَ
سَعْيَكُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبِي بِشَفَاعَتِكُمْ وَأَقَالَ عَشْرَةَ لَيْلٍ بِحُبِّكُمْ
وَأَعْلَى كَهْبِي بِمَوْلَانِيكُمْ وَشَرَّفَنِي بِطَاعَتِكُمْ وَأَعَزَّنِي فِي هَذَا الدِّينِ
وَجَعَلَنِي مِنْ بَنِي بَقْلٍ مُفْلِحٍ مُنْجَا سَالِمًا غَانِمًا مُعَافَا غَنِيًّا
فَائِزًا بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَكَفَايَةً بِأَفْضَلِ مَا يَنْفَعُ بِي
أَحَدٌ مِنْ زَوَارِكُمْ وَمَوْلَايَكُمُ وَحُبِّكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ وَرِزْقِي
اللَّهُ الْعُودُ ثُمَّ الْعُودُ ثُمَّ الْعُودُ مَا أَبْقَانِي رَبِّي بِبَيْتِهِ صَادِقَةً
وَأَيَّانٍ تَقْوَى وَأَنْجِيَابٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ أَلَلَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلَاةُ

عَلَيْهِمْ وَأَوْجِبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالْبِرَّةَ وَالنُّورَ
وَالْإِيمَانَ وَحُسْنَ الْجَابَةِ كَمَا أَوْجِبْتَ لِأَوْلِيَاءِكَ الْعَارِفِينَ
بِحَقِّهِمُ الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاعِينَ فِي زِيَارَتِهِمْ
الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ وَالْبَهْمِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَمَالِي وَ
أَهْلِي اجْعَلُونِي مِنْكُمْ وَصِيْرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي
فِي شَفَاعَتِكُمْ وَادْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ عَنِّي نَحْبَةً كَثِيرَةً
وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

مؤلف گویند

سوز قلب نازد روقت و داع و تلخی کا مشد در مقام مهاجرت و فرقت از آن
دو صله مقدسه با ندازه شو و انبساط و فرح و نشاط او است در
ورود و درجات آن مختلف است بحسب مراتب معرفت و محبت که با
ذوات مقدسه و ارواح طیبه دارد اگر صادق است در آن دعوی
پست ترین مرتبه آن است که براسنی جود مقدس امام علیه السلام
نزد او محبوب تر باشد از اهل و مال و اولاد و آنچه بانهادل بشود و علا
دارد پس اگر در روقت داع حالش چنان است که میخواهد از عز پرترین
خلق و محبوبترین ایشان در نزد او مفارقت کند و از او جدا شود پس ناچار

دلش بریان و اشک برین پایش زان خواهد بوی پس خدای را شکر کند بر این نعمت
عظیمه و الا در دعوی کاذب رجایش خایب
خاتم

در ذکر زیارت انبیاء علیهم السلام و امام زادگان بعضی مطالب منفرد
نافعه و در آن سه مقام است

مقام اول

در زیارت انبیاء عظام علیهم السلام که تکریم و تعظیم و توفیر ایشان عباد
و شرعاً لازم (لا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ) و زیارت ایشان راجح و پسندیده
و علمائ نیز تصریح نموده اند با شجاعت زیارت ایشان عدد ایشان اگر چه زیاد
از صد هزار است لکن بجز معلومه ایشان بسا که مثل جناب دم و نوح علیهما
السَّلام که در مرقم نور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و
جمله از انبیاء بنی اسرائیل که در بیت المقدس و نورستان و نزد اهل انجاء معلوم
و جمله از ائمه مشبه مثل فخر جناب هو و صالح که در اخبار محل آن مختلف
و آنچه در قبرستان وادی السلام نسبت میدهند بایشان سند درستی ندارد
و مثل فخر جناب یونس علیه السلام که در شریعه کوفه فیه است منسوب بایشان
و ابن طاووس و غیره در ضمن اذاب انجاز زیارت برای ایشان ذکر کرده اند و نیز در
شرف دجله در کنار شهر موصل در بالای شپه صحن بسیار اشیاء و مسجدی و قبر و
صنایع و فیه با صفا است منسوب با جناب مظنون همین است چه آن
حضرت مبعوث بر اهل انبوی بود که در قدیم شهر عظیمی بود چند فرسخ از
موصل و راست و آثار آن موجود است و در بیت المقدس نیز فیه و قبر است

منسوب بایشان در شهر موصل قبر جبرئیل است از نیز مکنونست چه
حضرت بر اهل بلد مبعوث بود و در بیرون شهر نیز مشیت هبه الله است
و در شوش نیز دانپال بنی است و در خارج حله قبر است منسوب بایوب
و بنظر بیهاموهونث و عرفد حضرت خلیل الرحمن و قدس خلیل که در
بیت المقدس است معروف مشهور و مزار است برای غایب مسلمین امجد
و لکن در جملة از اخبار معلوم میشود که قبر آنحضرت در عراق و نزدیک
اشرفیت و قبر جناب اسمعیل که در مسجد الحرام است و قبر یوشع که در خارج
کافه این است در قبلی مسجد برائنا است و قبر جناب کریم و در حله و قبر جناب
یحیی و در بیرون و غیر اینها که بعضی شواهد بر صدق دارند و بعضی مثبته و
مشکوکت بهر حال را اخبار زیارت مخصوصی برای آن بزرگواران بنظر
نرسیده جز آنچه شیخ خلیل محمد بن المشهد که در مزار و بعد از او رضی الله
علی بن طایوس در مصباح الزائر در اذاب خول کوفه نقل کردند که چون داخل
کوفه شدی پس بگو بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى
مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَلَا اللَّهُ أَنْزَلَنِي مِنْزِلًا
مُبَارَكًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

انگاه دو رکعت نماز بکن بجهت تحفه نزل
انگاه برو و بگو

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ أَحْمَدُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ
تا بتوانی داخل شود در مسجد پوسن بنی علیه السلام و زیارت کن جناب بابن یار میکو

السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَأَصْغِيَاءِ السَّلَامِ عَلَى أَمَنَاءِ اللَّهِ
وَأَحِبَّائِهِ السَّلَامُ عَلَى ابْنِ أَبِي رَافَةَ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى
نَحْلِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَعَادِ رَحْمَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
مَسَاكِينِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الْمُكْرَمِينَ الدِّينَ لَا
يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَعْيُنِنَا السَّلَامُ عَلَى مَظَاهِيرِ
أَمْرِ اللَّهِ وَنَوَاصِي السَّلَامُ عَلَى الْأَدْلَاءِ عَلَى اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَى الْمُتَقَرِّبِينَ مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُحْصِينَ
طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الدِّينِ مِنْ وَالَاهُمْ فَفَعْدُ وَاللَّهُ
وَمَنْ عَادَاهُمْ فَفَعْدُ عَادَى اللَّهُ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَفَعْدُ عَرَفَ اللَّهُ
وَمَنْ جَاهَلَهُمْ فَفَعْدُ جَاهَلَ اللَّهُ وَمَنْ ائْتَمَّ بِهِمْ فَفَعْدُ ائْتَمَّ
بِاللَّهِ وَمَنْ نَحَلَّ عَنْهُمْ فَفَعْدُ نَحَلَ مِنَ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهُ أَنِّي
حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَسَلَامٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ مُؤْمِنٌ بِمَا أَمَنْتُ
بِهِ كَافِرٌ بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُحِقٌّ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ
مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ مُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ
لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

دُعای استغفار

انگاه نوبت را بوسه دو رکعت نماز کن برای نیجه مسجد دو رکعت نماز کن برای
زیارت آنچه خواهی برای خود دعا کن و برای هر کس که خواهی مستجاب است که
بخواند عائی را که حضرت امام زین العابدین علیه السلام از او میخواندند و
مشهد و از ادعای استغفار میباشد از اینست

اَللّٰهُمَّ يَا مَن يَرْحَمُ السَّعِيْبَ الْمَذْنُوْنَ وَيَا مَن اِلَى ذِكْرِ
اِحْسَانِهِ يَفْرِجُ الْمُضْطَرُوْنَ يَا اَنَسَ كُلِّ مُوَحِّشٍ غَرِيبٍ
وَيَا فَارِجَ كُلِّ حَزُونٍ كَبِيْرٍ وَيَا عَوِزَ كُلِّ مَحْذُوْلٍ فَرِيْدٍ
وَيَا عَضِدَ كُلِّ مُجْتَاحٍ طَرِيْدٍ اَنْتَ الَّذِي سَعَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً
وَعِلْمًا وَلَبَّيْكَ لِكُلِّ تَخْلُوْءٍ فِيْ نِعْمِكَ سَهْمًا وَاَنْتَ الَّذِي
عَفَوْتَ اَنْسَانِي عِقَابَهُ وَاَنْتَ الَّذِي سَعَيْتَ رَحْمَةً اِمَامًا
وَاَنْتَ الَّذِي عَطَاوَهُ اَكْثَرَ مِنْ مَنَعِهِ وَاَنْتَ الَّذِي لَا يَرْغَبُ
فِيْ فِجْرٍ اَوْ مِنْ اَعْطَاؤٍ وَاَنْتَ الَّذِي لَا يَسْرُطُ فِيْ عِقَابٍ مِنْ عَصَا
وَاَنَا عَبْدُكَ الَّذِي اَسْرَعْتُ بِالِدُّعَاءِ فَقَالَ اَبْنُكَ وَمَسْعَدُكَ
هَآ اَنَا ذَا بَيْنٍ بَيْنَكَ وَاَنَا الَّذِي اَوْفَرْتُ اَلْخَطَا بِاَظْهَرِهِ وَاَنَا
الَّذِي اَفْنَيْتَ الدُّنُوْبَ عُمْرَهُ وَاَنَا الَّذِي بَجَهْلِهِ عَصَاكَ
وَلَمْ تَكُنْ اَهْلًا لِذَٰلِكَ هَلْ اَنْتَ رَاحِمٌ مِّنْ دَعَاكَ فَاَبْلَغَ

وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَرْغَبُ فِيْ فِجْرٍ أَوْ مِنْ أَعْطَاؤٍ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَسْرُطُ فِيْ عِقَابٍ مِنْ عَصَا وَأَنَا الَّذِي أَسْرَعْتُ بِالِدُّعَاءِ فَقَالَ ابْنُكَ وَمَسْعَدُكَ هَآ أَنَا ذَا بَيْنٍ بَيْنَكَ وَأَنَا الَّذِي أَوْفَرْتُ الْخَطَا بِأَظْهَرِهِ وَأَنَا الَّذِي أَفْنَيْتَ الدُّنُوْبَ عُمْرَهُ وَأَنَا الَّذِي بَجَهْلِهِ عَصَاكَ وَلَمْ تَكُنْ أَهْلًا لِذَٰلِكَ هَلْ أَنْتَ رَاحِمٌ مِنْ دَعَاكَ فَاَبْلَغَ

شماره ۲۱۴

نَشِيْكَ
مِنْ نِعْمَتِكَ

فَاَبْلَغَ

دُعَايُ مُنِمْقَا

قَالَ

نَحْمَدُكَ

وَأَرْجُو مِنْكَ الْبِرَّ الَّذِي سَمَّيْتَ نَفْسَكَ بِالْحَقِّ

فِي الدُّعَاءِ أَمْ أَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ يَكُ إِلَيْكَ فَاسْرِعْ فِي الْبُكَاءِ أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزٌ عَمَّنْ عَجَزَ لَكَ وَجْهٌ تَدُلُّ أَمْ أَنْتَ مُغْنٍ مَنِ شَكَى إِلَيْكَ فَهَرُ تَوَكَّلَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ لَا يَجِدُ مَطْلَبًا غَيْرَكَ وَلَا تَحْذُلْ مَنْ لَا يَسْتَعِينُ عَنْكَ بِأَحَدٍ وَنَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي قَدْ أَقْبَلْتُ عَلَيْكَ وَلَا تُخْرِمْ مِنِّي وَقَدْ رَغِبْتُ إِلَيْكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي بِالرَّدِّ وَقَدْ انْتَصَبْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ أَنْتَ صَفَيْتَ نَفْسَكَ بِالرَّحْمَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاعْفُ عَنِّي فَقَدْ تَرَى يَا إِلَهِي فَضْرَ دَمْعِي مِنْ خِيفَتِكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَأَنْفَاسَ جَوَارِحِي مِنْ هَيْبَتِكَ كُلُّ ذَلِكَ حَبَاءٌ مِنِّي لِسُوءِ عَمَلِي وَلِذَلِكَ نَحْمَدُ صَوْتِي عَنِ الْجَارِ إِلَيْكَ وَكُلَّ لِسَانِي عَنْ مُنَاجَاكَ يَا إِلَهِي فَإِنَّكَ الْحَدُّ فَمَا مِنْ عَائِلَةٍ سَرَّهَا عَلَى فَلَمْ تَقْضَ عَنِّي وَكَرَمٌ ذَنْبَ غَطَّاهُ عَلَى فَلَمْ تَشْهَرْنِي وَكَرَمٌ شَاءَ الْمَمْتَ بِهَا فَانْتَهَيْتُ عَنِّي سِرَّهَا وَلَمْ تُقْلِدْ فِي مَكْرُوهِ شَارِهَا وَلَمْ سُؤْأَنِهَا لِمَنْ يَأْتِسُ مَعَايِي مِنْ حَيْرَتِي وَحَسَدِهِ نَحْمَدُكَ عِنْدِي ثُمَّ لَمْ يَنْهَجْنِي ذَلِكَ عَنْ أَنْ جَرَبْتُ إِلَى سُوءٍ مَا عَهَدْتَ مِنِّي مِنْ أَجْلِ عَمَلِي يَا إِلَهِي بِرُشْدِهِ وَمَنْ اغْتَفَلَ مِنِّي عَنْ حِظِّهِ وَمَنْ أَعْدَى مِنِّي مِنْ أَسْتَصْلَحَ نَفْسًا حِينَ انْفَقَ مَا أَجْرَبْتُ عَلَى مَرْوَزِنْدَ فَمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَمَنْ أَعْدُوْرَافِي الْبَاطِلِ

وَاسْتَد

در غای استغاثه

صفحه 2

وَأَشَدُّ إِذَا مَا عَلَى السَّوَاءِ مِنِّي جَنَافٍ بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ
الشَّيْطَانِ فَاتَّبِعْ دَعْوَتَهُ عَلَى غَيْرِ عَمِيٍّ مِنِّي فِي مَعْرِفَتِهِ بِهِ وَلَا
شِبَانَ مِنْ حِفْظِي لَهُ وَأَنَا حَيْثُ مَوْقِنٌ بَانَ مُنْتَهَى دَعْوَتِكَ
إِلَى الْجَنَّةِ وَمُنْتَهَى دَعْوَتِهِ إِلَى النَّارِ سُبْحَانَكَ مَا أَعْجَبُ
مَا أَشْهَدُ بِهِ عَلَى نَفْسِي وَأَعَدُّ دُهُ مِنْ مَكْنُومٍ أُخْرَى وَأَعْجَبُ
مِنْ ذَلِكَ أَنَا نَاكَ عَمِيٍّ وَأَبْطَانُكَ عَنْ مُعَاجَلَتِي وَلَيْسَ ذَلِكَ
مِنْ كَرَمِي عَلَيْكَ بَلْ نَائِيًا مِنْكَ لِي وَفَضْلًا مِنْكَ عَلَيَّ لِأَنَّ
أَزِيدَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ السُّخْطَ وَأَقْلَعَ عَنْ سَيِّئَاتِي الْخُلْفَةَ
وَلَا نَعْفُوكَ عَمِيٍّ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ عَمُوبِي بَلْ أَنَا يَا إِلَهِي
أَكْثَرُ ذُنُوبًا وَأَقْبَحُ آثَارًا وَأَشْنَعُ أَعْمَالًا وَأَشَدُّ فِي الْبَاطِلِ
نَهْورًا وَأَضْعَفُ حِينَ طَاعَتِكَ تَقْطَاعًا وَأَوَّلُ لَوْ عِبْدِكَ
أَنْبِيَاءُهَا وَأَرْفَعُهَا مِنْ أَنْ أَحْصِيَ لَكَ عَمُوبِي أَفَدِرْ عَلَى ذِكْرِ
ذُنُوبِي وَأَنَا أَوْجَحُ نَهْدًا نَفْسِي طَمَعًا فِي رَأْفَتِكَ إِلَهِي بِهَا
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَجَاءُ لِحُجَّتِكَ إِلَهِي بِهَا فَكَاكَ
رَفَابِ الْخَاطِئِينَ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ رَقَبَتِي فَذَرِّهَا لِلذُّنُوبِ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتَفِ عَنْهَا لِعَمَلِي وَهَذَا ظَهْرِي فَذَرِّهَا لِنَفْسِي
الْخَطَا يَا فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَفِّ عَنْهُ بِمَنِّكَ يَا إِلَهِي
بَكَيْتُ إِلَيْكَ حَتَّى تَقْبَلَ أَسْفَارَ عَمِيٍّ وَأَنْتَ حَتَّى تَقْطَعَ

دُعای استغاثه

دعای استغاثه
ج ۱

خبر و وقت ایلک حتی نقشه فدای رکعت لک حتی پنجم صلی و سجاده
 حتی نهضت احدثای و اکت نزل الارض طول عمر و شرب ماء الرماد
 دهر و ذکر ناک خلاق لک حتی کل لسانی تم لدا رفع طری و الی افان الشی
 استجیاء منک ما استوجب لک محو سبئه واحده من سیئاتی و ان کنت
 تغفر لی جهن استوجب مغفرتک و تعفو عنی جهن استحق عفوک فان لک
 غیر واجب استغفار و لا انا اهله با استجاب ذکران جزائی منک
 فی اول ما عصمتک النار فان تغذی فی فانت غیر ظالم الی الی فان قد تغذی
 بسیرک فام تقضی و تانبی بکر مات فلم تعالج لی و حلت عنی بفضاک
 فام تغیر نعمتک علی و لا تکدر معروفتک عنیدی فارحم طول نصرعی و
 شدة مسکینی و سوء موفی اللهم صل علی محمد و آله و فی من المعاصی و استغفر
 بالطاعة و اذ فی حسن الانابة و طهر لی بالتوبة و ایدنی بالعصمة و استصل
 بالنافیة و اذ فی خلاوة المغفرة و اجعل لی طلیق عفوک و عین رحمتک
 و اکتب لی امانا من سخطک و تبری بذلک فی العاجل دون الاجل شر
 اعرفها و عرف فی فی علامه ایتنها از ذلک لا یضیو علیک فی و شعک
 و لا یتکادک فی قد ذلک انک علی کل شیء قدير و صلی الله علی محمد و
 آله المطهرین

الف کوبل بدانکه اولاً که این زیارت همان زیارت
 جامعه معروفه صغیره که در زیارت حضرت کاظم انصاری وارد شده و فرمودند
 خواندن این و بیستم مرتبه کافیه است لهذا از در باب زیارت جامعه ذکر میکنند فی جامعه

انتهای دارند و در بسیاری از ادعیه زیارتی مذکور

شاه

بیان مؤلف

صفحه ۳۱۹

شده زباده از این اختلاف و مادر خاسته باز اشاره کردم که اگر کسی خوا
 ان را در مشاهد شریفه بخواند و احادیث را غایت کند چنان بخواند
 اگر چه بتقریب بخواند همین مجرب است و ثانیاً که این جامعه معروفه را
 جماعتی از بزرگان در بارت حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام نقل
 کردند با اذن و خواندن آن رجای دیگر و لکن عبارت روایت را اینها
 مخالفست ثقة الاسلام در کافی و صد و در عین چنین نقل کرده
 که فرمودند (و یجری فی کلها ان تقول السلام علی اولیاء الله الخ و
 هذا یجری فی الزبائر کلها) و این قول بود در کامل الزبائر نقل کرده (و
 یجری فی المواطن کلها) و در آخر (و هذا یجری فی الزبائر) و در
 نسخ (و فی المشاهد کلها) الخ و ظاهر اختلاف در معنی نباشد و مراد از
 مواطن و مواضع و مشاهد مطلوب از اینها شریفه مفید است که با
 در اینجا زبائر کرد و وضع نمود و در اول نظر چنان است که مراد از آنها
 عارفه شریفه ائمه باشد و اگر ظاهر شامل باشد مراد از اینها و سایر
 اوصیاء علیهم السلام را که در اوصاف مذکوره در این بارت ^{نمیکند} میبیند
 با این و آن مفید است هر چند در درجات مختلف باشند خصوص
 بملاحظه فقره اخیر که در همه زبائر این بارت کافیهست پس در
 مقابله شریفه که بایست مخصوصاً از بارت گردان فاعل میبشود
 و معلومست که بنور انبیا و اوصیاء اخلص در آن گذشته و چند
 خبر که حاصلش آنکه چون زبائر کنی حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام
 را زبائر خواهی کرد جناب ده و نوح علیهما السلام را و در این کلام

بسم الله الرحمن الرحيم

مستوفی

مخبرین و غیب شد بدست برپا داشت کردن آن و بزرگوار زیرا که از فضیلت
 زیارت آن حضرت شمرند بود و این سبب رسیدن باین فیض عظیم
 و نتیجه این کلمات آن است که این زیارت جامع را در مراد شریف
 انبیا علیهم السلام بخوانند بلکه در هر مظهر علوی بجهت زیارت
 جناب آدم و نوح علیهما السلام و احوال قوی می رود که شیخ محمد بن محمد ^{المشهد}
 و سید ابن طاووس که این زیارت را در مشهد جناب پویش نقل نمودند
 از روی همین کاتبه باشد که بیان شد و احتمال می رود که بجهت خصوص
 زیارت انبیا خبری دیده باشند بهتر آنکه زائر همین نسخه مذکوره را
 بخوانند و ثالثا متصور نمایند که نقل زیارت جناب پویش را این مکان
 معلوم چندان صراحتی ندارد که باید قبر شریفش را اینجا باشد زیرا که از
 امکان تغیر فرمودند بمشهد و مشهد اگر چه ظهوری دارد در مرقد و
 محل دفن لکن مطلق مکانی که امتیاز مخصوص داشته باشد بشخص شریف
 هر و رازان تغیر میکنند بمشهد یعنی محل حضور او چنانچه در دقایق
 دخول مسجد کوفه مذکور است (السلام علی مولانا امیر المؤمنین علی
 بن ابی طالب رحمه الله وبرکاته و علی جمالیه و مشاهد و مقار
 حکمت و آثار ابائیه آدم و نوح و ابرهیم) الخ و مراد از مشاهد و
 اینجا امکنه مخصوصه است که امتیاز خاصی داشته باشد باینحضرت
 مثل محراب انجاء محل مناجات و عبادت و شهادت آن حضرت بود و
 منبر که محل بیرون آمدن درهای غلطان بی بهای خطب حکمت و موا ^{عظ}
 و نصیحت بود از صدق مظهر همان مبارک کن و بیت الطشت که موضع ^{ضع}

ظهور عجزه غریبه الهیته بود از این بنا عظیم و رکنه انضام که محاسن فصل خصوص
و بسط معدلت بود از آن علی حکیم و هکذا و بنا بر این احتمال قوی می رود که
انجیل پرور و انداختن ماه باشد جناب پونس را از همان خود و بر و زان همه
ایات عجیب الهیه در حفظ و حراست و تقویت اثر نا انگاه که بمقوم خود در
نیت و امر اجبت نمود و البته چنین متکثر در نهایت شرافت خواهد بود و
امتیازش با جناب پارتش مناسب مثل زیارت حضرت سید الشهدا
علیه السلام در مسجد حنانه چنانچه گذشت و در آیه مسجد بیکه در آخر
زیارت کرگردد که در از دقایق استغاثه حضرت امام زین العابدین علیه السلام
خواند مسجد شریفی است برای از اعمال مخصوصه است و در بعضی زیارت
جناب پونس ندارد و ظاهر اصل مرفاد و زوایای مسجد بود اگر چه جا
حدا شده و صاحب مزار قدیم روایت مرسوم در احوال و ادعیه مسجد
کوفه نقل کرده و در اینجا بعد از ورود کوفه و ذکر غسل در اینجا و دقایق آن
من کور است که پس پاکتر از جامه های خود را بپوشد و در رکعت نماز کن در
مسجد بیکه نزد شریعه است که آن موضع شریفی است و چون از نماز فارغ
شدی بگو اللهم نا اخرجنا انگاه در رکعت نماز نیست مسجد را بکن
پس از آن بگو اللهم نا اخرجنا منو حبه شوی کوفه یعنی مسجد
ما این بود عای شریف را در رساله سلامه المصنوع نقل کرده بود و در
مزار اصلا ذکر زیارت جناب پونس و مقبره و زیارت نیست و این خود نیز می
است آنچه را ذکر نمودیم که مزار جناب ریتوانند بلیت موصل است نه در
اینجا و نه در بیت المقدس پس معلوم شد که از ادب این نزد ریتوانند

با این مسجد شریف و کردن چهار کعبه نماز و خواندن سه دعای شریف دارا
مستامین عالی که از خصایص اینجاست

مقام شریف

در ذکر زیارت امام زاده کان عظام و شاه زادگان الامقام که فیورشان محل
فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایات الهیه است و علمای اعلی
تصیر می نمودند با سنجاب^{زیارت} فیورایشان که چنانچه تعالی در غالب بلاد مؤمنین^{جود}
بلکه در فزی برتر و اطراف کوهها و در غما و پیوسته علاذ در ماندگان و علما
و ماندگان و سپاه مظلومین و شالی لهای شهر مردگان بوده و خواهند بود تا
پوم مقام و از بسیاری زایشان کرامات و خوار غادات مشاهده شده
ولکن مخفی نمائند که امام زادگان که انان با طیبان خواطر محض در کفوضات
کشف کربات با و سفریندد و شد در حال کند بیست فیوریش با بپاول
مطلب درست کرده انگاه قصد مقصد کنند اول جلالت قدر و عظمت
شان صاحبان مرفد عاز و بر شرافت نسب علاقه نبوت بحسب آنچه از
کتاب احادیث و انتساب معلوم میشود دوم معلوم بودن فیوران سپید
جلیل و صحت نسبتان فیور با و و جمع این دو بسیار که است چه بسیاری از
فیوری که نسبت میدهد بان بن رکواران نه حال صاحبانش معلوم
و نه مد فون بودن در اینجا و جمله دفن در اینجا معلوم و حال صاحبین^{محول}
و پاره جلالت قدران امام زاده معلوم و لکن هر قدر شریف مشبه مثل
سپید جلیل علی پر حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و تربیت کرده
برادر بن رکوارش که از بنر و کان را و بان و صاحب بصیف که تاکنون در

علیه السلام
در بیان احوال و احوال

دست است بجهت و چهار با پنج امام را در آن نموده و خدمت کرد
و آن فیر شریفش مشبه و سه موضع است که با و نسبت میدهند
اول و بیرون قلعه سمنان را با غنچه باضاروت باقیه غالبه را
و عمارت مختصر را نیز از هی دو م و مبداء طیبه فم در شبه غالبه و
و سبع و آثار قدیمه که سبب غیبتان تمام اهل آن بلد است در بو
فیر شریفش را با نجاست هم بکفر سخی مدینه طیبه در فیر شریفش که
ان جناب و محل سکای خودش و ذریه اش بود و لهذا او را علی عز
و اولادش نیز بهین لغب در کتب اثنای غیرها معروفند و در اینجا
نیز بر فیر شریفش ایست عالیه و مادر خامنه کتاب مستدرک
در شرح مشیخه صدوق در مقام ذکر احوال آن بزرگوار واضح و در
نمودیم که صحیح همین است و اینجا با صلابت بیعت گرفته هر که خواهد اینجا
رجوع کند و چند نفر از ذریه او و ذریه جعفر سیر امام علی نفع علی
نیز معروف و نام ایشان علی سیر جعفر مختارستان و فیر منسوب با آنها
باشد با آن ماند قلیلی که هر دو جهتان مکشوف است مثل فیر اسیر
سیر امام جعفر صادق علیه السلام که در بیعت نزد ائمه بیعت علی
السلام معلوم است و حمله از اولاد حضرت امام موسی کاظم علیه
مثل سید جلیل عظیم القدر و ایشان احمد معروف بشاه چراغ که در
داخل شهر شیراز مدفون در ظاهر نیز از جهت فیه و صحن و صبر
و خدمت و موفوقالش و تعظیم و احترام تمام دارد و برادر و بکریش
سید جلیل القدر و صاحب فضل و صلاح محمد که با احمد از اجداد

معروفست در شهر شیراز غیر سیاحت و در نزد یکی از بزرگان است
و دارای بقیعه و صریح و خنده است و بقیعه و احرام تمام دارد و بزرگ
دیگرش فاسم که در هشت فرسخی حلقه مدفونست و جنش بقیعش زیارت
گاه عامه خلواست و پیوسته علما و اخبار زیارت رفتند و چنگ
در آستانه معروفست و زیارت با این مضمون که حضرت امام رضا
علیه السلام فرمود هر کس فادریست بر زیارت من پس زیارت
کند فاسم برادر من را و این خبر در جانی دیده نشده و تاکنون کسی از اصل
ان نشانی نداده و لکن بزرگی جلالت و علو و ثبوت جناب فاسم اجل
ان است که برای ترغیب زیارتش منشاء شود انان با این خبر
و نشان چه آنکه در اصول کافی خبر است که دلالت میکند بر عظمت شأن
و بزرگی مقام او تا آنجا که عقل تصور نمیکند ثقه الاسلام در باب شأن
و نصیب حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام خبری طولانی نقل کرده از پدیر سید
حضرت کاظم علیه السلام در راه مکه و در انجامد کور است این حضرت با و فرمود خبر ده
ای اباعمار بیرون آمد از منزله پس وصی فرار دادم پس فلان را بعد جناب امام رضا
را و شریعت کردم با او پس این خود را در ظاهر و صیبت کردم با و در باطن پس اراده
کردم تنها او را و اگر امر راجع بسوی من بود این پیر فرار میدادم امامت در حق
پس بجهت محبت من و او و مهربانی من بر او و لکن این امر راجع بسوی خداوند
عزوجل است فرامیدهد از هر کجا که میخواهد آید و علامه مجلسی در حال او
که از جمله امام زاده های مشهور امام زاده فاسم فرزند امام موسی علیه السلام
که در حوالی نجف اشرف مدفونست و غیرش معروفست و سید بن طاووس غیر

بنی بارت و نموده است انتمی مثل برادر دیکر بنی امام زاده حمزه که با امام زاده
احمد و محمد از یک مادرند و فیرش پش و روی نزد یک فیر حضرت عبدالعظیم
است و مادر امیکه عبدالعظیم در وی زنده بود پیوسته بنی بارت و میامد
چنانچه خواهد آمد در حکایت حال او و این سید جلیل القدر و الان در وی
قبه و بارگاه و ضریح و صحن خده است و هر که بنی بارت عبدالعظیم میاید
تصدیقا اینرا میبکند و در این فیر بنی بارت و را میباید و بیضا صاحب بنظم
و احترام است و بدانکه در جزیره که در جنوب حله و بین حله و فرات
فیریت که مشهور بقبر حمزه پیر حضرت کاظم علیه السلام است مردم او را
ز بارت میبکنند و برای و کرامات بسیار نقل میکنند و لکن این شهرت برب
اصل است بلکه حمزه فرزند موسی کاظم علیه السلام همان است که ذکر شد
در روی مدفونست و این حمزه بن قاسم بن علی بن حمزه بن حسن بن عبد الله
عباس بن علی بن ابیطالب علیه السلام ابوعلی شمه جلیل القدر است که شیخ
نجاشی و دیگران در رجال او را ذکر نموده اند چنانچه بضمیمه باب فرموده
امام عصر صلوات الله علیه در حکایت شرف سید العلماء و شاد القریبا
و حید عصر جناب سیده شاد و بنی طالب شاه ساکن در حله سینه بخند
ان حضرت صلوات الله علیه و مجمل الحکایت چنین است که وقتی سید مرتضی
محرره تشریف بردند و میهمان شدند بر اهل جزیره که در آن جزیره است پس
اهل آنجا استدعی شدند از جناب ایشان که زیارت کند حمزه را سید امینا
نمودند و فرمودند نزد من بخت سیده که حمزه پیر موسی علیه السلام
در روی مدفونست با عبدالعظیم و صاحب بنی را میباید و لهذا

ز بارش نکتہ پس از اینجا حرکت نمود و شب در میان پاهای خود در جبین از سادان
بدون فرمودند و وقت سحر با قافله شریفی بجا آورده و منتظر طلوع شریف
که ناگاه داخل شد بر او و جناب صاحب الامر علیهما السلام علیه السلام به بیت
سپیدی که معروف بود در رتبه مرحوم سپید از اهل انقرا پس بجای
و نشستن فرمودند با همی و نادیده و در میان اهل بیت حمزه شدی و او را
ز بارش نکرده گفتاری فرمود چرا عرض کردی زیرا که ز بارش نکتہ کبریا که
بنیثنا سم و حمزه پس حضرت موسی علیه السلام مدفونست دوری
پس از جناب فرمودند (رُبَّ مَشْهُورٍ لَا أَصْلَ لَهُ) بنا چیزها که شهرت کرده
و اصل ندارد و این خبر حمزه پس حضرت موسی کاظم علیه السلام بنیث ^{حند}
چنین مشهور شده بلکه او فیر ابوعلی حمزه بن فاسم علوی عباسی است
یکی از علما اجازه و اهل حدیث و او را اهل رجال ذکر کرده اند و او
شنا کرده اند بعلم و ورع و بعد از آن رسید برخواست و برفت تا آخر
حکایت چنانچه در نیم ثابت است مثل بحمزه امیر علی بن ابی حمزه بن سید
الکاظم علیه السلام که فیر شریفش در شیراز خارج باب اصطخر است چنانچه
در عمیق الطالب غیر ذکر شد و مثل سیده جلیله معظه فاطمه خنجر
امام موسی مدفون بقم در نهایت جلالت و علو مقامست و در سنه
دویست و یک که پس از یکسال بود جناب امام رضا علیه السلام از مدینه
با همی مامون بمکه شریف برده بودند و آنجا دره نشوئی ملاقات برادر از
مدینه به همی نامد بطلب آنحضرت و تشریف آورد تا با او همی که اینجا
رسید عرضیه شد پس سید که تا آنجا رسید است گفتند ده فرسخ است پس خادم

در فضیلت

خود را فرمود که مرا بقیم ببر همیشه که خبر رسید با شکر بن از آل سعد پیش
 کرده با استقبال آن حضرت شافند و اسند عاگردند که آن محدث
 در قم نزل فرمود پس موسی بن جعفر و بن سعد که بن راک
 بود از همه سبقت کرده و مهار نافت و اگر فک کشید ناوارد ساخت آن
 مکرمه را بنم در خانه خود پس آنمعه نزل اهل لاد در خانه او نمودند
 مدت شانزده ماهند و روز مکت فرمودند سپارزد بنار حلت کرده
 و با بآ طاهر بن خود پیوست رضوان الله علیه پس او را دفن کردند در بلاد
 بنقصیلی که در تاریخ قم ذکر شد و هزارش در بلاد آن که اسم همان مکان
 است معلوم و معروفست و دارای آب و صحن معتد و ضریح و حذا
 بسیار و موقوفات و تعظیم و احترام تمام دارد و قبرش پیش ملاذو
 معاذ عام خلاست و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد در
 کنند لقب سفر کنند بجیت در کفوضات از زیارت آنمعه و از برای
 زیارت بیت مرویه از حضرت امام رضا علیه السلام که بعد از شری
 تقیم فرمودند و علامه محلی از ادب کتاب مخفی ذکر فرموده و
 فضیلت زیارتش و آیات بسیار وارد شده از انجمله شیخ فاضل
 ماهر حسن بن محمد قمی که معاصر شیخ صدوق است در تاریخ قم که جمعه
 کافی الکناه صاحب بن عباد نوشته بسند خود روایت کرده که جیت
 صادق علیه السلام فرمودند بدو سبک از برای حق تعالی حق است
 و آن مکه است و از برای رسول خدا صلی الله علیه و سلم حق
 و آن مدینه است و برای امیر المؤمنین علیه السلام حق است و آن کوفه

است از برای اهل بیت علیهم السلام حریمیت آن قلم است و بعد از این درین سو
در اینجا زینا و اولاد من که نامید میشود فاطمه هر که او را زنا بارت کند ^{هشت}
از برای او واجب شود راوی گفت و غنی که حضرت ثابری را فرمود هنوز حاکم
نشده بود مادر حضرت موسی علیه السلام باز امانت بزرگوار و برداش
دیکر منقول است که زنا بارت فاطمه معادل با بشتن و بدان که بجاهت بیاری
از نبات فاطمه و سادات علویه در قم در فقه سنی فاطمه علیها السلام مدینه
مثل جمله از دختران حضرت یحیای علیه السلام چنانچه خواهد کرد و
بسیاری از دختران موسی علیه السلام مبرغ مثل ام محمد و خواهر شریفه
و خواهر ^{آنکه} شریفه و خواهر محمد بن موسی و غیر ایشان مثل ام اسحق حارث
محمد بن موسی و ام حبیب حارث بن محمد بن احمد الرضا چنانچه فاضل معتقد
در تاریخ خود فرموده پس از آن فرموده که از جمله قبور بکه در قم است
غیر از مسجد موسی بن محمد بن علی الرضا علیهما السلام است و او ^{او}
که پس از سادات رضویه که وارد قم شد و پیوسته بر لوح بر روی کذا
بود پس بزرگان عرب و را از قم بیرون کردند پس از آن پنهان بخدمت
شناختند و از او اعتذار خواسته مگر ما بقم وارد نکردند و کرامت
داشتند و از اموال خود برای او خانه و مزرعه ها خرید و مال
موسی و قم بگوشد تا آنکه از مال خود مزیه ها و مزارعی خرید پس از آن
وارد شد بر او خواهرانش و بنی و ام محمد و مهمونه دختران حضرت یحیای
علیه السلام پس بر بیهیة دختر موسی بنام اینها مدفون شدند نزد
فاطمه سلام الله علیها و موسی شب چهارشنبه هجدهم ماه ربیع الآخر

سنة دو بیت نمود و شش از دارد بتارفت و مدفون شد و وصیه که الحاکم
معروفست فیرش پس از آن کر کرده بود بیای از سادات ضویر و کثیری از
اولاد محمد بن جعفر الصادق علیه السلام و جمله از اولاد علی بن جعفر و بنو
جمعی از سادات حسنه که محل ذکر آنها اینجا نیست بلی از دست که جزئیات
شود بحال موسی علامه مجلسی رحمه الله در تحفه فرموده که در قم بنو
هست که منسوب با اولاد ائمه طاهرین علیهم السلام و بعضی از آنها
انتسابش با آنها معلوم نیست و بعضی احوال ایشان معلوم نیست مثل
موسی مبرقع فرزند امام محمد تقی علیه السلام که از بعضی احادیث مد
او ظاهر میشود و ظاهر مراد جنابش از بعضی احادیث حدیثی است که
شیخ معین طاب ثراه در کتاب ارشاد در باب نصوص و معجزات ابی
هادی علیه السلام از آن حسین بن زین العابدین بن باسرف نقل میکند
که فی الجمله دلالت دارد بر آنکه موسی در زمان عنفوان و عز و جوانی
شراب بنید میکرد ولیکن از خبر ضعیف است بجهات چند اولان
جهالت راوی از خبر بلکه معضوب که راوی مشن خبر است ظاهر از بسکا
منوکل است خبر را اگر چه شیخ معین طاب ثراه ذکر فرموده که مفید
بر علما و شیخ محمد بن مشکین و فقها است بلکه غیر انجناب از دیگران
اماد در باب فضائل و مناقب و معجزات امثال آن در نقل اخبار مسامحه
و مبالغه داشتند بلکه اگر راوی از اعدا و مخالفین باشد ذکر آن
اعتنا داشتند و آنرا آنکه گوینده کلماتی که در عیب مگو است مثل
موسی فضاف خراف با کل و شرب الخ همه از فساد و اتباع منوکل بودند

که بنهادت تمام ایشان رستخیز مطهر ثابت نشود نه میرحی و نه اهل بیت علیهم السلام
معارض بودن آن با خبری که شیخ کلینی رحمه الله در کافی ذکر نموده که متفقین
است کراهت گرفتن حضرت جواد علیه السلام موسی را بر سینه و صدمت و در
آن تیر می شد که موسی از جانب پدر و برادر کوار مستغفار منوبی بود بر حمله از
هو و وفات آنحضرت بی مشارکت احدی حتی برادر و برادر کوار شریف و منصف
باشد در آنها و تولیت و وفات از جانب امام علیه السلام از شواهد علیهم السلام
و امانت دایم است چنانچه مخفی نیست و غیر اینها که تفصیل آن در بدو
است پس ظاهر شد که مجرم این خبر نتواند موسی قدس کرد و منعرض او شد
با آنکه موسی نفوذ با الله شارب الخمر بود و امثال که در لسان بعضی مجرمان
و پیشردان از عوام دایر شده کاستند است از بی باکی و ذلالت و مبالغه
بیک فرموده علامه محاسنی قدس در منار مجاز الانوار که وارد شد بعضی
اختیار در دم موسی اگر فریاد می رساند با ایشان مجرم بعضی خبرهای نادره
وجود آنکه رسیده در خبری که از فتنه در آنها و منعرض شدن بانها
بجهت این نوع چیزها انچه بدانکه این موسی همان است که از کثرت غنا
و مناصب و نفوی و سکوت نفس حسن قنار و الی غم او را تشبیه با همه
کرده قابل امامت میدانست او را و از انشان با حکام محدثین فخر هر
ظاهر و معلومست که اگر شخصی از صیغی یا مجهول الحال با دروغ گوئی و یا
کنند او را ضرر میکردند هر چند بزرگ و صاحب شأن منزلت بود و دانستی
احترام و اکرام ایشان آن سبب را و او در طایفه خود مثل احمد بن محمد بن
عبدالله لا شغری احمد بن اسحق و محمد بن یحیی و امثال ایشان بوده که جمع کرده

بودند میان پاست و پنا و آخرت و علماء در کتب چند از او روایت میکنند
چون شیخ الاسلام در کافی و شیخ الطایفه در تهذیب و در باب غیر
خشی حسن بن علی بن شعیب در تحف العفول و غیر ایشان مثل معتمد نجیبه حضرت
حکیم خوانش خراسانی که چهار امام را در آن نموده باینها خدمت کرده و در
میان سادات علویه و بنات هاشمیه از جهت فضائل و منافات عبادت و علم
ممتاز و مجل اسرار امامت و منصب سفارت و رساندن زعمای بعضی بامام
عصر علیه السلام و رساندن ثوابات شریفه سافر از بود و فیض شریفش
و به ساسیه عسکری پاست و برجی از جلالت شان او در سابق گذشت و
علما بحجت انصاری ذکر فرمودند پس باید زیارت نمود او را بر بار
که برای مطلق اولاد ائمه بعد از این ذکر میشود و مثل امام رضا
لا اله الا الله محمد بن عبد الله علیه السلام که نسبش بچهار
واسطه منتهی میشود بامام حسن مجتبی و فیضش در روی معلوم میشود
و علاوه مقام و جلالت شان معروف و از اکابر محدثین و اعظام علماء و زهاد
و عباد و صاحب رع و نفوذی و فاضل بوجهد و عدل بوده و از اصحاب حضرت
جواد و حضرت هادی علیه السلام است و نهایت توسل و انقطاع بخدمت
ایشان شده و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و او است صاحب کتاب
خطب میر المؤمنین علیه السلام و فقیر بایم نسخه از تقابلی شیخ طوسی رحمه
بخط بعضی علماء که تاریخ کتابت او روز شنبه پانزدهم ربیع الاول از سنه پانصد
هفده هجری بوده در آخر جز اول آن نوشته بود بسیاری از فضائل و علوم مقام و
علم و زهد و نسب جناب عبد العظیم را از آنجا که در وصف علم او نوشته بود که

روایت کرد ابو تراب و یابی گفت شنیدم از ابو حمزه از ی که می گفت وارد شد
بر حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام در سر من ران پس سوال کردم از آنحضرت باز
از مسائل حلال حرام پس جواب داد مسائل مرا تا آنکه زمانیکه خواستم بیرون نیام
بموادع آنحضرت رفتم همینکه وداع کردم آنحضرت فرمود ندای حماد و قتیله
مشکل شد چیزی از امور دینت در ناحیه خود پس سوال کن آنها را از عبد
العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا بپدرسان الخ و محفود امام داد در روایت
گفته که آنحضرت بسیار در فضیلت و زیارت عبد العظیم وارد شده
هر که زیارت کند فیر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی
در حواشی خلاصه همین روایت را از بعضی تائین نقل فرموده و این باب
و این قول به بسند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل دی بخدمت حضرت
امام علی بن ابی طالب علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد
که بنی بارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکنی
و بر عبد العظیم را که نزد شماست هرینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین
کرده باشد و شیخ نجاشی در رجال بسند معتبر از احمد بن محمد بن خالد برین
روایت کرده که جناب عبد العظیم از خلیفه کربخت و بشهری آمد در خانه مردی از
شیعیان رسد که الموالی و در آنجا عبادت خدا میکرد و پیوسته دو روز هار و
میداشت و شبها بنام میباید و پنهان میباید و زیارت میکرد و میباید
که در مقابل فیر او است و راه کمی در پیش است می گفت این فیر مردی از فرزندان
امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا میباید و بگوید و از شیعه
خبر میدادند تا احوال او تا آنکه اکثر مردم را شناختند پس شخصی از شیعه

حضرت رسالت صلی الله علیه و آله وسلم در خواب بدیدند که آنحضرت فرمود
مردی از فرزندان مرا از شکم الموالی بر خواهند داشت و مدفون خواهند کرد
درخت سیب باغ عبدالحجاری بن عبد الوهاب اشاره فرمود همان مکان
که در آنجا مدفون است پس آنشخص رفت که آن درخت مکان را از صاحب
باغ بخرد گفت از برای چه میخری این درخت جای آن شخص خواب خود را
کرد صاحب باغ گفت که من نیز چنین خواب دیده ام و در موضع این درخت را
با جمیع باغ وقف کرده ام بر آن سید و سایر شیعیان که در آنجا مردهای خود را
دفن کنند پیر عبدالعظیم بیارشد و بر جسد آنزدی و اصل گشت چون او را بر
کردند که غسل دهند رجیشت فاشه یافتند که در آنجا است شریف خود را
نوشته بود که منم ابو القاسم عبدالعظیم بن عبد الله بن علی بن حسن بن زید
بن حسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام

مؤلف کی مد

در زاویه که طرف شمالی صحن جناب عبدالعظیم است مزار دیگری است
صاحب بقعه و قبته رفیع و پیوسته محل زیارت مردمست و معروفست
با امام زاده طاهر و از برای او زیارتی تألیف کرده اند که بعضی فخرانش
مشعر است بآنکه این امام زاده در سابق معلوم نبوده و ناظر ظاهر شده

و اما القاضی که امام از کسان بن بر تبار

کرده میشوند پس چنان است که سید اجل علی بطاوس رضی الله عنه در مصباح
الزائر ذکر نموده فرموده و فنی که قصد کردی زیارت کنی یکی از اولاد ائمه
مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند امام موسی بن جعفر

يا علي بن الحبيب كرم الله وجهه واهله الطاهرين
در حکم پیر باب است نزد فرائض بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الرَّكْبِيُّ الطَّاهِرُ الْوَلِيُّ وَالنَّاعِي
الْكَفِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصِدْقًا
وَدَعَوْتَنَا إِلَى مَوْلَايَ مَوْلَاكَ عَلِيٍّ وَبَنِيهِ وَسِرًّا فَازِمُصْعِدِكَ
مُتَّبِعِكَ وَبَنِي مُصْعِدِكَ وَخَابَ وَخَيْرُ مُكَذِّبِكَ وَ
الْمُتَّبِلُ عَنْكَ أَشْهَدُ بِجِدِّ الشَّهَادَةِ عِنْدَكَ
لَا كُونَ مِنَ الْغَائِبِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ وَتَصَدِّقُكَ
وَالْبِاعِيكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا بَنِي سَيِّدِي أَنْتَ
بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتِنُ مِنْهُ وَالْمَاخُذُ عَنْهُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا
وَحَاجًّا بِكَ مُتَوَدِّعًا وَهَذَا أَنَاذُ اسْتَوْدِعُكَ دِينِي
وَأَمَانِي وَخَوَائِمْ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي
وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

مَوْلَايَ كَرِيمِ

که غایبم بن کاظم علیه السلام که سید بن طاووس ذکر نموده همان سید جلیل

المدرکه مذکور شد و این عبارت سپید نزد لائقام دارد بر بزرگی شان اینجا
و نیز سید و فرموده زيارت بکرات کرده میشوند اولاد ائمه
و ان چنان است که میگویند

السَّلَامُ عَلَى عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَى أَيْمَتِكَ الْمُرْتَضَى
السَّلَامُ عَلَى التَّيْدِ بْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى خَدِجَةَ
أُمِّ سَيِّدَتِنَا الْعَالِيَةِ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ أُمِّ الْأَمَّةِ الطَّاهِرَةِ
السَّلَامُ عَلَى النَّفُوسِ الْفَاخِرَةِ وَجُورِ الْعُلُومِ الزَّاهِرَةِ شَفَعَاتِ
فِي الْآخِرَةِ وَأَوْلِيَاءِ عِنْدَ عَوْدِ الرُّوحِ إِلَى الْعِظَامِ الْخَيْرَةِ
أُمَّةِ الْخَلْقِ وَوَلَاةِ الْحَقِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الشَّخْصُ
الشَّرِيفُ الطَّاهِرُ الْكَرِيمُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَمُصْطَفَاهُ وَأَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّهُ وَ
مُجْتَبَاهُ وَأَنَّ الْأِمَامَةَ فِي وَلَدِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ نَسَلُ
ذَلِكَ عِلْمُ الْبَقِيَّةِ وَنَحْنُ لِيَذَلِكَ مُتَعِدُّونَ وَفِي
نَصْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ

مقام سیم

در بعضی جاها معتقدند نافه و کمر از مشایخ است

اولاً — توسل بر سول خدا و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم اجمعين را بام هفته
شيخ طوسي طاب ثراه در مصباح اذاعه عليهم السلام روايت کرده که مستحبست
ادعي در روز جمعه هشت رکعت نماز بگذارد و بعد از هر دو رکعت سلام
بگوید و چهار رکعت راهديه حضرت سول خدا صلي الله عليه و اله و سلم
بگرداند و چهار رکعت راهديه حضرت فاطمه سلام الله عليها و در روز
شنبه چهار رکعت بکند و هديه حضرت امير المؤمنين صلوات الله گردان
و هم چنين هر دو چهار رکعت کند هديه امامي گرداند بنريد تا آنکه در روز
پنجشنبه چهار رکعت و هديه امام جعفر صادق عليه السلام گرداند و باز در روز
جمعه هشت رکعت کند و چهار رکعت هديه حضرت سول صلي الله عليه و اله
سلم و چهار رکعت راهديه حضرت فاطمه عليها السلام گرداند و در روز شنبه
چهار رکعت هديه امام موسي عليه السلام گرداند و هم چنين هر دو چهار
رکعت بگذارد و با امامي هديه گرداند بنريد تا در روز پنجشنبه چهار رکعت
راهديه امام عصر عجل الله فرجه گرداند و ما بين هر دو رکعت از اين نمازها
استغاثه بخوانند

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَالْإِيَّكَ يَبْعُدُ السَّلَامُ
حِينَ تَارَبْنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الرُّكُوعَاتِ هَدِيَّةٌ
مِّنِّي إِلَيْكَ وَلِيَّتِكَ مُلَانٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ آثَامَهَا
وَأَعْظِي أَوْفَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ

پس هر دعائي که میخواهد بکند و بجای فلان اسم معصوم را ميگويد بگردد نماز را

بیاض الف

برای هدیه او بجا می آورد

مؤلف گوی بد

که نسبت امام بیچ معصومین صلوات الله علیه بحسب عثمان و او را دیکه باید بیا
منو سل شد ایشان بجهت رسیدن منافع داخله و خارجیه و بنویز اخر
و دفع کردن بلاهای آسمانی و زمینی و شر و شپاچین انی و جنی مختلف
رسیده امام در بنو سل بحضرت سول و ائمه بوسیله نماز و بر دهنده به
نماز در نزد ایشان پس چنانست که ذکر شد و اما بوسیله زیارت و توسل
سلام و ثناء کوفی و مدحت پس بنویسند که سید بن طاووس رحمه الله عنه
در کتاب جمال الاسبوع ذکر نموده (شنبه منسوب بولید اصدی الله علیه
و سلم) (و یکشنبه بامیر المؤمنین علیه السلام) (و دو شنبه بابام حسن و امام حسین
رو سه شنبه بامام سجاده و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیه السلام)
(و چهارشنبه بحضرت کاظم و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی نقی ع)
(و پنجشنبه بامام حسن عسکری علیه السلام) (و روز جمعه منسوب
بامام محضر صلوات الله علیه و باسم او است و این روزی است ظاهر
خواهد شد در این روز و برای هر روز ذکر نموده و در هر یک
از این اشاره شده باین مطلب که امر در روز شنبه است و من در این روز
بپهستان شما هم پناه شما آوردم مرا صیافت کنید و پناه دهید و این
شرایط مطایب است نادر و است که از حضرت هادی علیه السلام رسیده
یکی را حد و قاصد غریب دلف و دیگری را خطیب و ندی زابی
سلمان بزاویه نقل نمودند و ذکر از خبر و زیارت منافات با اختصاص

دارد طالبین از موضوع مشاخذ نمائند یعنی تاندر که چنانچه از برای ایام هفتنه
وساعات روز تقسیم است بایمه از برای ایام ماه نیز تقسیم است منسوب
بایشان که در هر روز باید خوانده شود بشیعی است مختص باز حجت که آن
روز منسوب باوست و سید فضل الله راوندی در کتاب دعوات آن
را ذکر نموده **در هر روز** رفته استغاثه است بحضرت صاحب الامر عجل
فرجه شیخ کفعمی در حبه الوافیه و محقق سبزواری در معانی التجاه
و دیگران ذکر کرده اند که استغاثه است بحضرت مهدی صلوات الله علیه
ایچه را که ذکر میکنم و میباندازی او را بر منبری از فورائمه پاره شده را می بندی و
مهر میکنی و در میان کل پاکیزه میگذاری و میباندازی او را در نهر یا چاه یا در
خلیجی که از رفته مهر سد بحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و از جناب خود
منکمل میشود بر آوردن حاجت تو را و اینچه در رفته میشود بر این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُنْتُ بِأَمْرِ لَا يَصْلُواتُ اللَّهُ عَلَيْكَ مُسْتَعِينًا وَشَكُوتُ مَا نَزَلَ فِي سَجَرِ
بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ يَاكَ مِنْ أَمْرِ قَدْ هَمَّنِي وَأَشْغَلَ قَلْبِي وَأَطَالَ فِكْرِي وَ
سَلَبَنِي بَعْضَ لِي وَخَيْرَ خَيْرِ نِعْمَةِ اللَّهِ عِنْدِي أَسْأَلُنِي عِنْدَ خَلِيلِ
وَرُودِهِ الْخَالِيلِ وَبِرَّءٍ مَعِي عِنْدَ نَزَائِي أَقْبَالِهِ إِنَّ الْحَمْدَ وَحُجْرَتِ
عَنْ دِفَاعِهِ حَبْلِي وَخَائِنِي فِي خَلِّهِ صَبْرِي وَفُوتِي فَلْيَأْتِ مِنْهُ
إِلَيْكَ وَتَوَكَّلْتُ فِي الْمُسْأَلَةِ لِلَّهِ جَلَّ شَأْنُهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ بِ
دِفَاعِهِ عَنِّي عِلْمًا بِمَكَانِكَ مِنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْإِثْبَاتِ بِرِي
مَا لَكَ الْأُمُورِ وَاتِّقَالِكَ فِي الْمُسَارَعَةِ فِي الشَّفَاعَةِ إِلَيْكَ جَلَّ شَأْنُهُ

فِي أَمْرِي مُنْتَقِنًا لِإِجَابَتِهِ بِنَارِكَ وَتَعَالَى إِيَّاكَ بِإِعْطَاءِ سُؤْلِي وَنَنْتَ
بِأَمْوَلِي حَبِيرٌ وَتَحْفِيزُ ظَنِّي وَتَصْدِيقُ أَمَلِي فَبِكَ فِي أَمْرِي كَذَا وَكَذَا
وَمَجَازِي كَذَا وَكَذَا حَاجَتُ خُودِ رَابُوعٍ

فَمَا لَاطْفَانِي بِحُجَّتِهِ وَلَا صَبْرِي عَلَيْهِ وَأَزْكَيْتُ مُسْتَحْفَاةً وَلَا ضَعْفًا
بِفَيْحِ أَفْعَالِي وَتَقْرِيطِي فِي الْوَاجِبَاتِ الَّتِي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَأَغْنِي بِأَمْوَلِي
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَفَدَمِ الْمَسْئَلَةَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي
أَمْرِي مِثْلَ حُلُولِ الثَّلَاثِ فِي شِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ فَبِكَ بَسَطْتَ النِّعْمَةَ عَلَيَّ
وَأَسْأَلُ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ لِي نَصْرًا عَزِيزًا وَفَتْحًا وَرَيْبًا مِنْهُ بُلُوغَ الْأَمَانِ
وَأَخْبِرُ الْمَبَادِي وَخَوَائِصِ الْأَفْعَالِ وَالْأَمْنِ مِنَ الْخَوَافِ كُلِّهَا فِي
كُلِّ حَالٍ اللَّهُ جَلَّ شَأْنُهُ لِمَا نَشَاءُ فَقَالَ وَهُوَ حَسْبِي نِعْمَ الْوَكِيلُ فِي
الْمَبْدِئِ وَالْمُنَاقِلِ

پس هر وی نزد پسر اعدی را می فرستاد و می گفت یکی از ثواب صاحب الامر صلوات
علیه که عثمان بن سعید عمری پسر اعدی محمد بن عثمان با حسین بن روح با علی
بن محمد سمری و مرا که از جماعت کلا و ناسبان آنحضرت بودند در غیبت
صغری پس ندا می گفت یکی از ایشان را که با فلان بن فلان سلام عليك اشهد
أَنَّ وَفَاتِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ اللَّهِ مَرْرُوزٌ وَفَدَمْتَ
فِي حَبُونِكَ الَّتِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَهَذِهِ رُفْعَتِي وَحَاجَتِي
إِلَى مَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَاسْلِمَهَا إِلَيْهِ فَإِنَّ الْيَقِينُ الْأَمِينُ
ای فلان بن فلان سلام بر تو باد کواهی میدهم که وفات نمود در راه خداوند
بود و نورنده در نزد خدای عز و جل که نور از روزی میدهد و بانو مخاطبه

میکنم در این زندگانی که داری رزق خداوند عزوجل و این رفقه حاجت من است
مولایمان پس برسان تسلیم کن او را با جناب که نوشته و امینی پس بشنود از
از رفقه وادرنهر نادر چاه نادر غریب ظاهر آورده شود حاجت تو ان شاء الله

نحالی و نیز شیخ کرمی سر بلند

روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه نور آخاجی بسوی خدا
باشد یا از امری خائف و ترسان باشی بنویس در کاغذی بعد از (بسم الله
الرحمن الرحیم اللهم انی ائوئجه الیک باحی الاسماء الیک و عنها
لذیک و انقرب و ائوئسل الیک بمن اوجبت حقه علیک محمد و
ععلی و فاطمه و الحسن و الحسین) و نام میبری بیک از ائمه علیهم
السلام را پس بنویسی (اکیفی کذا و کذا) یعنی حاجت خود را ذکر میکنی
پس پیچ رفقه را و میگذاری و را در سبده از کل و میاندازی و را در

اب جاری یا چاهی که خداوند تعالی فرج گرامت
موفق و بد

که نسخه رفقه استغاثه بسوی حضرت خیر صلوات الله علیها کثیره
روایت شده و بسیاری از این علامه مجلسی رحمه الله در کتاب مزار
بخار که محل آنهاست ذکر فرموده و لکن نسخه بنظر رسیده که نزد آن دو
کتاب نه در کتب ادعیه مشدوله ذکر شد لهذا نقل از ادبای لازم
دیدم فاضل متبحر محمد بن محمد الطیبی علیا دولت صفویه در کتاب انوار
العابدین که علامه مجلسی در بخار و فاضل خیر میرزا عبد الله اصفهانی
در صحیفه ثالثه از آن نقل میکنند نقل کرده از کتاب سعادات یار

عبادت غای توسل برای هر مومنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَوَسَّلْتُ إِلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ
 بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ
 الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ
 عَصَةِ الْأَجْبِينَ يَا أَمِيرَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ يَا أَبَا أَمِيرِ الطَّاهِرِينَ
 وَيَا أَمِيرَ أَمِيرَاتِ الطَّاهِرَاتِ بِسْمِ وَالْفُضَّلَانِ الْحَكِيمِ وَالْجَبَرُوتِ الْعَظِيمِ
 وَحَقِيقَةِ الْإِيمَانِ وَنُورِ النُّورِ وَكِنَانِ مَسْطُورٍ أَنْ تَكُونَ سَفِيرِي إِلَى
 اللَّهِ تَعَالَى فِي الْحَاجَةِ لِغُلَامٍ أَوْ غُلَامَةٍ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
 وَأَبْنِ رُفْعَةَ زَادِ كُلِّ يَا كِي بَكَدَارِ وَدَابَّارِي بِأَجْمَلِي بِنْدَارِ وَدَوَّخَالِ بَكُو
 يَا سَعِيدَ بْنَ عُثْمَانَ يَا سَعِيدَ بْنَ سَعِيدٍ وَأَوْصِيَا بَنِي الْأَصْحَابِ الزَّمَانِ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ

نسخه چنین بود لکن بملاحظه روایات و طریقه بعضی از دفاع که از اینجا
 رفته است که اول ذکر شد باید چنین باشد یا عثمان بن سعید و یا محمد
 بن عثمان الخ و الله العالم سبهم در ذکر علی برای برآمدن

حوائج ثقه الاسلام در کانه بسند معتبر و اثبات کرده از عبد الرحیم
 قصبه که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و عرض کردم فدرا
 شوم بدو سبیکه من از پیش خود دعائی اختراع کردم انحضرت فرمود یا
 گذار مرا از آنچه خود اختراع کرده همراه تو را حاجتی رود دهد پس بنیاد
 بر رسول خدا صلی الله علیه و سلم و دو رکعت نماز کن و بعد بر کن از ابوی
 حضرت سوا صلی الله علیه و سلم عرض کردم بچه بخوکنم این نماز را فرمود

نماز مبدی در سجده

صفحه ۲۴۲

غسل می‌کند و دو رکعت نماز می‌کند و افتناح می‌کند این دو رکعت را مثل افتناح
و تشهد بخوان بخوبی که در نماز واجب خود میخوانی پس چون فارغ شد از تشهد و
سلام گفتی می‌کونی

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَالْبَيْتُ بَرَجُ السَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مَنَى السَّلَامِ وَأَزْوَاحَ الْأُمَمَةِ الصَّادِقِينَ
سَلَامِي وَارْزُقْ عَلَى مِنْهُمْ السَّلَامَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ الرُّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاقْبَلْنِي عَلَيْهِمَا مَا أَمَلْتُ وَرَجَوْتُ فَبِكَ وَفِي
رَسُولِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

پس سجده می‌کند و می‌کونی چهل مرتبه یا حَتَّى يَأْتِيَهُمُ الْيَوْمُ یا حَتَّى لَا يَمُوتَ
یا حَتَّى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یا فَاعْلَمْ بِجَلَالِ الْأَكْرَامِ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس جانب راست و دست بر زمین می‌گذارد و می‌کونی این دو رکعت را این
چهار مرتبه پس جانب چپ و این دو رکعت را این چهار مرتبه بخوان
پس سر از سجده بر می‌دارد و دستها را بلند می‌کند و چهل مرتبه می‌خواند پس
را بگرد زانو می‌گذارد و انگشت شصت دست راست را بجانب راست
و چپ حرکت میدهد و چهل مرتبه می‌کونی پس می‌کند پیش خود را بدست
و کمر می‌کند و اگر کمر برات نیاید بنیای می‌کند و می‌کونی

یا حَتَّى يَأْتِيَهُمُ الْيَوْمُ یا حَتَّى لَا يَمُوتَ یا حَتَّى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یا فَاعْلَمْ بِجَلَالِ الْأَكْرَامِ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
یا حَتَّى يَأْتِيَهُمُ الْيَوْمُ یا حَتَّى لَا يَمُوتَ یا حَتَّى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یا فَاعْلَمْ بِجَلَالِ الْأَكْرَامِ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس سجده می‌کند و می‌کونی یا اللَّهُ یا اللَّهُ یا اللَّهُ تا نفس منقطع شود

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا

و بجای افعَل کذا و کذا حاجت خود را طلب میکنی پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که من ضامنم بر خدای عز و جل که از جای خود حرکت نمیکنی مگر آنکه حاجت تو برآورده شده چهار مرتبه نماز است که شیخ کفعمی در بلدیه مذکر کرده و شیخ جلیل ابو الحسن سلیمان بن الحسن صهرشی که از مشاهیر فلاسفه شیخ طوسی است در کتاب فی الصباح ان را روایت کرده از مفضل بن عمر که حضرت صادق علیه السلام فرمود هرگاه نوزا حاجتی باشد بسوی خداوند و سینه ات از آن تنگ شد بایستد پس در رکعت نماز بگو چون سلام بگویی سه مرتبه تکبیر بگو و بگو یا فاطمه یا پس بجهده برو و بگو صد مرتبه

يَا مَوْلَانِي يَا فَاطِمَةُ اَعِثْنِي

پس جانب راست و رابر من گذار و همین را صد مرتبه بگو پس جانب چپ و یار من گذار و صد مرتبه بگو پس باز بجهده و صد و ده مرتبه بگو و حاجت خود را یاد کن بدو و بگو خداوند بر میاورد این را ان شاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم يا فاطمة اعيثني

جناب ابی حمزه علیه السلام و منضم است مضامین عالی شریف که انسان از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اول شیخ مصید در او را روایت کرده از حضرت علی بن الحسین علیه السلام که فرمود چون صبح روز عاشورا شد و سواران و بانجناب واردند حضرت حسین و دست بلند کرد و گفت

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ يَفِيٌّ بِكُلِّ كَرْبٍ وَاَنْتَ رَجَائِيْ فِيْ كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِيْ فِيْ كُلِّ اَمْرٍ نَزْلٌ لِّيْ ثِقَةٌ وَهَدًى كَمْ مِنْ كَرْبٍ بَضِعَتْ فِيْهِ الْقُوَادِرُ

وَقَالَ عَنْهُ الْحَبْلَةُ وَجَدْتُ فِيهِ الصَّيْفُ وَتَبَيَّنَتْ فِيهِ الْعَدُوُّ
أَنْزَلَتْهُ يَدُكَ وَشَكْوَةُ الْبَاكَ رَغْبَةً مَعَ الْبَاكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَحَنِي
وَكَشَفْتَ فَأَنْتَ وَلَمْ تُكْشَلْ نَفْسُهُ وَمَنْحَابُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمَنْهَى كُلِّ رَغْبَةٍ

وَمِنْ عَالِمِ جَلِيلٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

راوندی در کتاب عوالت روایت کرده از امام زین العابدین علیه السلام که فرمود
بدوم مراد و برگرفت و بسپنه خود حسابند در آن و ذکر کشته شد (وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ) و خونیناد ریدن مبارکش جوش میخورد و فرمودای پسر من حفظ کن از
مزدغانی را که بطلب فرموده اند از من فاطمه علیها السلام و بطلب فرمود باور سو
خدا صلی الله علیه و آله و سلم و بطلب نموده با نجاب جبرئیل علیه السلام از
برای حاجت و مهتم و اندوه و بلاهای سخت که نازل میشود و امر عظیم دشوار
و فرمود بگو

يَحْيَىٰ نَبِيَّ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَبِحَوَاطَةِ وَالْمُرَانِ الْعَظِيمِ بِأَمْرِ يَقْدِرُ عَلَى
حَوَاطِجِ السَّائِلِينَ بِأَمْرِ يَعْلَمُ مَا فِي الصُّمُورِ بِأَمْرِ يُنْقِذُ عَنِ الْمَكْرُورِينَ بِأَمْرِ
مُقْرِئِ عَنِ الْمُتَعَمِّقِينَ بِأَمْرِ رَاحِمِ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ بِأَمْرِ رَاحِمِ الْغَنِيِّ الْفَقِيرِ
سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضَلِ بِهِ كَذَا وَكَذَا
و بخای کذا و کذا حاجت خود را بگو

سُبْحَانَ طَوْسِي كَرِيمِ كِتَاب

مصباح منجد در ضمن احوال و رسم ماه شعبان فرمود که بخوان عای حسین علیه السلام
راوان اخذ غایتیست که خواند از آن در آن و ذکر لشکر برانجناب حاطه کرده بود
اللَّهُمَّ مُعَالِي الْمَكَانِ عَظِيمِ الْجَبَرُوتِ الْحَمْدُ كَذِكْرٍ تَمَامِ أَنْ بِاخْتِصَامِ مَنْ أَمَّا

بغایت
در آداب زیارت

دارد و ما در صحائف النور این را ذکر کردیم
 شش مرتبه یا اربعین یا بیست یا بیست و یک یا بیست و دو
 زیارت هر یک از رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین با هدیه
 روح مقدس هر یک از ایشان میتوان کرد و هم چنین بر روح هر یک از مؤمنین
 و زیارت بنیاد ایشان میتوان کرد چنانچه شیخ طوسی در نهج بسند
 معتبر روایت کرده از داود صریحی که گفت بخدایت حضرت امام علی نقی
 علیه السلام عرض کردم که من زیارت را و ثوابش را از برای شما
 فرار دادم حضرت فرمود که از برای تو است از جانب حق تعالی اجر و ثواب عظیم
 و از جانب ما محمد و شای و شیخ محمد بن المثنی که در منزل خود گفته که روایت
 کرد ندا خطاب ما جمیعاً که حضرت صادق علیه السلام طلبید یکی از شیعیان
 را و راهی نزد او آورد و فرمود این را هم را بیک و جمع کن از جانب پسر من اسمعیل
 تا ببرد یا شد از برای تو نه فتمت از ثواب و از برای اسمعیل یک فتمت
 و نیز در منزل خود گفته که امام علی نقی علیه السلام فرشتا شخصی را بمشهد ابی عبد
 الله الحسین علیه السلام که از جانب او زیارت کند و فرمودند بدرستی که
 مکانهای چند است که حق تعالی دوست میدارد که در آنها خوانده شود
 و اجابت فرماید و بدرستی که حاضر امام حسین علیه السلام از جمله آن
 مکانها است و شیخ شهید در دو رس فرموده و منجست برای کسی که
 بنا بر این مشغول میشود زیارت کند از برای پدر و مادر و دستان و جمیع مؤمنین
 بگوید یا سلام علیک یا مولای من فلان بن فلان انشئت زائراً
 عنه فاشفع له عند ربک و دعا کند از برای او و شیخ کلینی در

کافی شیع طوسی در هند پب پسند معبر نقل کرد نماز ابراهیم علیه السلام
وقتی که از مکه معظمه مراجعت کردیم در مدینه شرفیاب شدیم بخانه حضرت
سوی بن جعفر علیه السلام در مسجد و سیدنا صلی الله علیه و آله و سلم
و این حضرت مابین من و منبر نشسته بود پس عرض کردم یا جناب که با
و قیام که مرا از ولایت بیرون آمدیم بیست مکه دنیا که گفت کس که طواف
بجایست من هفت شوط و دو رکعت نماز گذارم پس که من غفلت کردم
از او بجا نیاوردم الحال که مراجعت ببلد که نه اتم چه گویم او را الجناب فرمود
مذبح که بروی مکه و شکاف اعان خود را بجا آوردی پس یک اسبوع یعنی هفت
شوط طواف کردی و دو رکعت نماز گذار و بگو

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ هَذَا الطَّوَّافُ وَهَیْثُ نَزَلْتُ مِنَ الرَّكْعَتَیْنِ عَرَّیْتُ وَ اُمِّیْ وَ زَوْجَتِیْ
وَ عَمَّتِیْ وَ اَبَتِیْ وَ عَنِیْ وَ عَنِ جَمِیعِ اَهْلِ بَلَدِیْ خَرَمِیْ وَ عَبْدِیْ هِمَّ
اَبْنِیْهِمْ وَ اَسْوَدِ هِمَّ

پس بگوئی مردی از اهل بلد که من از جانب طواف کردم و دو رکعت نماز
کردم مگر آنکه نه رکعت خود صادرش و راست گو بوده و هم چنین و
برابر است غیر مگر سیدنا صلی الله علیه و آله و سلم بیانی و از اعمال بار
خود فارغ شوی پس دو رکعت نماز گذار و بایست نزد سید سول خدا صلی
علیه و آله و سلم بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یا نَبِیَّ اللهِ مِنْ بَلَدِیْ وَ زَوْجَتِیْ وَ وَلَدِیْ وَ حَامَتِیْ وَ
مِنْ جَمِیعِ اَهْلِ بَلَدِیْ خَرَمِیْ وَ عَبْدِیْ هِمَّ وَ اَبْنِیْهِمْ وَ اَسْوَدِ هِمَّ
پس اگر از اهل بلد خود بگوئی که من سول خدا را از جانب تو زیارت کردم

صادق خواهی بود و شیخ محمد بن المشهد که در مزار گفته و ثابت شده که از
ایمه صادقین علیهم السلام سوال کردند از مردی که دو رکعت نماز میکند
یک روز روزه میبدارد با حجه یا عمر یا میباید آورد یا روزه میکند و
خدا با یکی از ائمه ظاهر است سلام الله علیهم اجمعین را و هر کدام را که خدا
آورد ثواب و را از برای الدین خود یا برادر مؤمن خود قرار میدهد یا او را ثواب
دهد فرمودند بدو ستم که ثواب این عمل میرسد بکسی که از برای او قرار داده
شده بی آنکه از ثواب و اجر او چیزی کم شود و شیخ طوسی در نهضت فرموده
است کسی که بنیابت برادر مؤمن خود بر ثواب رود با جرات چون فارغ شود
از عمل در ثواب یا از عمل در ثواب چنانچه در بعض نسخ است بگوید
اللَّهُمَّ مَا أَصَابَنِي مِنْ نَقَبٍ أَوْ نَصَبٍ أَوْ شَيْءٍ أَوْ لُغُوبٍ فَاجِرِ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ
و بجای فُلَانِ بِنِ فُلَانِ اسم الشخص بگذارد و از او ذکر کند
اِنَّكَ زَائِرٌ اَعْنَهُ
فَاَسْأَلُكَ اَنْ تَعْبُدَ رَعِيَّتَكَ

بر هر دعا که خواهد از برای او بکند

در باب طاعت

شیخ شهید دهری در رساله خود، مستحب مؤکداست زیارت خواندن
پس همیشه زیارت آوردن از این شود هر حکم او و خدمت نفر ما بدین
مکاتیف و اندارد او را و مستحب است او که استقبال کند و اگر شراب از زبان
آمده و مصانع در معانفت کند و بپوشد هر یک پیشانی بکند بگردان
زائر را بوسه دهد چنانچه است و مخصوص است علماء و ذریر رسول خدا
بجست فرموده حضرت صادق علیه السلام بوسه داده نشود در حالت

مکرم است کسی که ازاده شدن باشد باور رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم
و روایت شده بوسیله ن حاجی را وقتی که از حج آمده ناان که فرموده
روایت کرده است شیخ کلینی از ابی حمزه از حضرت صفار علیه السلام
هر که زیارت کند برادرش را برای حق تعالی موکل که داند بر او حق تعالی هفتاد
هزار سالت که ندادند او را که پاکیزه شدی پاکیزه و گوارا باد برای تو بخت
و علامه مجلسی در بحار گفته که روایت شده در بعض مؤلفات اصحاب ما
از علی بن خنیس که حضرت صفار علیه السلام فرمود که هرگاه شخصی از برادر
مؤمن شتاب بر کرد از زیارت ما از زیارت فبرهای ما پس او را استقبال کند
و بر او سلام کنند و او را نشیند و مبارک باد بگوید بان کرامتی که خداوند باو
عطا فرموده که اگر چنین کند شمار ثوابی مثل ثواب او خواهد بود و فرمود
شمار رحمة الهی که او را فرو گرفته است بدرستی که هر که زیارت کند ما را
با فبرهای ما را البیه رحمة الهی او را فرو گیرد و گناهانش امروزی بده شود

در فضیلت زیارت کیفیت زیارت

اموات مؤمنین! شیخ عالم کامل جعفر بن قولویه در کامل بسند معتبر از
عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از ابوالحسن اول حضرت
موسی عی که میفرمود هر که فادربنا شد بنیارت ما پس زیارت کند صلوات
مواالبنان ما را تا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و کسی که فادربنا
بنصله و بنکی بنا بر صل و بنکی کند باصالحان مواالبنان ما تا از برای او
نوشته شود ثواب صل و بنکی بنا بر این قولویه بسند صحیح روایت کرد
از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت من دیدم که اسم من را است در

اموات مشهورین
در کیفیت زیارت

صفحه ۳۹

مکه با علی بن بلال و آنه شدیم سر فیروز محمد بن اسماعیل بن بزج پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب بن فیر روایت کرد از برای من از حضرت عنا علیه السلام که فرمود هر که بیاید نزد فیر برادر من خود و دست بر فیر گذارد هفت مرتبه بخواند سوره انا انزلناه و این کرد از سر سبز رنگ روز قیامت و در روایت دیگر مثل این است و انقل کرده مکرانکه دارد و قبیله کند و نیز در کامل الزبارة بسند معتبر منقول است که عبدالرحمن بن ابی عبدالله بخبر صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه بگذارم دست خود را بر مؤثر پس حضرت دست خود را اشاره بر زمین فرمود و دست بر زمین گذاشت در حالی که آنحضرت مقابل قیله بود و نیز بسند صحیح منقول است که عبدالله بن سنان بخبر صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام بآید بر اصل مؤثر فرمود میگوئی

السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ أَنَّمْ لَنَا فَرَطًا وَنَحْنُ أُنْشَاءُ اللَّهُ
بِكُمْ لَأَحْمَدُ

و از حضرت امام حسین روایت شد که هر که داخل قبر شامسود

اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَزْوَاجِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْعِظَامِ النُّجْزَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحًا مِنْكَ وَسَلَامًا
(یعنی) بنویسد حضرتعالی را برای او حسنات بعد از خلق از زمان آدم تا قیامت
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر که داخل قبرستان شود و بگوید (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا أَهْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَيْفَ
وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ

اموات مؤمنین
در کیفیت زیارت

صفحه ۲۵

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اغْفِرْ لِي يَا إِلَهَ الْإِلَهِ وَأَخْشَرْنَا فِي زُمْرَةٍ مِنَ الْأَلَةِ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَانَ اللَّهُ مَقْضِي سُبْحَانَ ثَوَابِ
پنجام سال عبادت برای او بنویسد و گناه پنجاه سال را از او و از پدرش و
مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده است که بهتر سخنی که در
فرهستان بگوئی چون از آن بگذری این است که با بیستی و بگوئی

اللَّهُمَّ وَلِيَّهُمْ مَا تَوَكَّلُوا وَأَخْشَرُهُمْ مَعَهُ مَنْ اسْتَبَا

و سید اجل علی بن طایف رحمه الله عنه در مصباح الزائر گفته در وقت
که قصد کنی زیارت مؤمنین اسرا و راستی که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر
که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که رو بقبله کنی و بگزاروی
خود را بر می و بگوئی

اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرَبَاءَهُ وَصِلْ خَدَنَهُ وَالْأَسْرَ وَخَشَنَهُ وَأَمْرُؤَهُ
وَأَسْكُنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً لَا تَسْغِي بِهَا عَنْ رَحْمَتِهِ مِنْ مَوْلَاكَ
وَالْحَمْدُ لَهُ بِمَنْ كَانَ بَنِي لَاهُ

پس بخوانی سوره انا انزلناه راهمت مرثیه و روایت شده در صفت
زیارتشان ثواب و حدیسی دیگر از فضیل که گفت هر که بخواند سوره
انا انزلناه راهمت مرثیه نزد پدر مؤمنی خوشنحالی ملکی نبوی میرا و من
که عبادت کند خداوند و نزد میرا و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب
عمل این ملک را پس چون از قبرش معیوث شود بهیچ هولی از احوال قبامت
نماند و مکسر که حق تعالی بکشد اندازد هولی را از او بسبب آن ملک تا خدا را
بمهرشت گرداند و راهمت مرثیه سوره انا انزلناه سوره حمد و دو سوره قل

اموات مؤمنین
در کیفیت زیارت

صفحه ۵۳

اعوذ و سورة قل هو الله احد و آية الكرسي هر يك سه مرتبه بخواند و نزد پا
شده در وصف زیارت آنها روایت دیگری از محمد بن مسلم که گفت بخدایت
جناب صادق علیه السلام عرض کردم که مردکان را زیارت بکنم فرمود بلی بکنم
اینها میدانند که زیارت آنها رفته ایم فرمودند بلی قسم بخدا میدانند و شما
میشوند و با شما انس میکنند عرض کردم که چه بگویم وقتی که زیارت ایشان رویم
فرمود بگو

اللَّهُمَّ جَانِبِ الْأَرْضِ عَنْ جُوبِهِمْ وَلَفْهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا وَاسْكُرْ إِلَيْهِمْ
مِنْ رَحْمَتِكَ مَا صِلَ بِهِ وَخَدَّ تَهُمْ وَتَوَسَّرْ وَحَشَنَّهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس سید فرموده و در وقتی که بوده باشی بین قبرها بخوان یا زده مرتبه قل
هو الله احد را و هدیه کن انرا از برای ایشان بجهتیکه روایت شده که بعد از نماز
بعد مردکان ثواب میدهد انهمی و عالم جلیل سید فضل الله راوندی در
دعوات ذکر کرده که جناب ابی ذر رضی فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله و آ
بن فرمود ای ابو ذر وصیت میکنم تو را پس حفظ کن انرا شاید خداوند برساند
بنویسفی بسبب آن مجاور شو با قبور تا منذ کرسوی بانها آخرت را و زیارت کن
بنوراد را و اوقات روزها و زیارت مکرر آنها را بشب

مؤلف گوید

مشهور است که بر روی قبر راه رفتن بی ضرورتی مکروه است و در من
مخضره الفقیه حدیث معتبری از موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
که چون قبرستان وی بر روی قبرها راه رو که هر که مؤمن است راحت میدهد
و هر که منافق است مالم میشود و اکثر علما این حدیث را حمل بر ضرورت

کرده اند و بدان که زیارت غیر مسلمین ثواب بسیار و اجر بسیار دارد و فوائد عظمه
 است باعث عفو گناه و زهد بدنی و رعایت با خیر می شود و در وقت اندک
 بسیار شادی بسیار باشد و بسیار سودمند است و در وقت شایسته یکبار از ایشان ثنا
 تلاوت نماید دلش روشن و دلتش شاد گردد کمالی دینوی در کامش تلخ شود و تقوی
 کند در فتنای دنیا و قلب احوال آن بخاطر بسیار و در که او نیز عتق بسیار مثلاً ایشان
 خواهد کرد و بدستش از عمل که ناه خواهد شد و پشیمانی و ندامت بر سر
 او سودی نباشد و باید که در وقت شایسته و در وقتهای لغو و بیهوده و سخا
 ناشایسته و بی فایده را ترک کند که هر چه اثرش بیشتر است در قضاوت قلب
 دل تابان که از زیارت فور و مجاورت موی منفع شود و باید امتیاز دهد در
 و نکیرم و کثرت زیارت مراد اصحاب نبی و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین که حق
 ایشان معلوم و معلوم مقامشان معروف چو ز جناب سلمان و ابی ذر و مقداد
 و عمار و حذیفه و جابر و میثم تمار و ریشید هجر و کبیل و قنبر و زراره و محمد مسلم
 برید و ابی بصیر و فضیل بن یسار و امثال ایشان از افاضل اصحاب ائمه که حالشان
 معلوم است از کتب جالبه و عدد شان پاره بر آنست که در اینجا درج شود با
 موضع قبرشان هم چنین مشاهیر از محدثین و اکابر علمای ائمه طاهریین مثل
 شیخ کلینی و شیخ صدوق و شیخ طوسی و شیخ مفید و علم الهدی و سید رضی و
 سید بن طاووس و محقق و ابن الله و علامه مجلسی و غیر ایشان از علمای و مشاهیر
 رضوان الله علیهم که ذکر شان با اختصاص منافات دارد و بسیاری از علماء و
 محدثین دوم دست که باید در زیارت آنها را نمود مثل علی بن بابویه و محمد باقر
 و زکریا بن اسم و زکریا بن ادريس و آدم بن اسحق و قطب و اندکی محقق فنی و غیر

ایشان قدر الله ار و احکم که بزارت انها اثار عظیمه و فوائد جلیله و ثواب
 جز بیه مشرب است بلکه سزاوار است از برای مخصوص اهل عام که
 دینار نشان علماء و صلوات و صانعان و غیره از یاد من باشد از سبب
 و توفیق و توفیق و توفیق چه آنکه از برای توفیق هنر و واضح شدن مشکلات
 علم و درک فواید و تجلی اشرفات مدخلیت نام دارد و باین جهت
 که مخاتم البیوت و البیوت از سطر و البیوت و سطر و البیوت اگر بگوید
 خود بخوبی و کرد و بود از دینار نشان اهل امضا و جمع کردن دانش و
 او را پس از آنکه پوسیده شده بود و ظرفی از سر گذاردند و او را در
 در موضعی که معروف است به اسم سطر و البیوت و سطر و البیوت و سطر و
 داده در آنجا جمع میشود از برای مشاورت و کارهای بزرگ و امور
 جلیله و شرف و کثرت بر اینها مشکل نیست و باین از فنون علم و حکمت و
 مینموند و سرفراز و مینموند مشغول بمناظره و مباحثه میشود و
 خود را آنکه واضح میشود باین نشان آنچه مشکل شده بود و باین اعتقاد
 که این موضوعی که از سطر و دان فرشته بر عقل و دین ایشان می افتد
 و از همان ایشان را توفیق و پاکیزه میکند باین را بطنی برای
 پیدا میکنند در بعد مرگ او و باعث نامت بر فزاد و حزن
 و اندوه بران فحشه و مصیبت فقدان بنای حکمت او
 میدادند هذا الخبر ما اورد از قدس سره فی هذه الیسال الشریفة

در فضیلت و قیام کتاب مستطاب

چون را این کتاب کفایت و آداب حضرت سول و حضرت
فاطمه و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین و سایر
اعمال منوره علی سائر کتبها الف الثاء و الخ تبه ذکر نشد بود و هکذا
کفایت و آداب ثامن الائمة علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه
این اقل خدام شریعت مطهره با اشاره بعضی از علما اعلام مدظلالهم از
کتاب مزار مجلسی علیه الرحمه در ضمن دو باب این زیارات
را نقل نموده و در اینجا ابراد نمودم تا از این باب حاجت یکنانی
دیگر نباشد

در فضیلت و قیام کتاب اقول

در فضیلت و کفایت زیارت حضرت سول خدا و فاطمه زهرا و
بقیع صلوات الله علیهم اجمعین و در آن چند فصل است

در فضیلت و قیام کتاب اقول

در فضیلت زیارت ایشان در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هرگاه احدی از شما حج کند یا بدختم کند حجش را بنیازت مبارک
که این از تمامی حج است و در حدیث دیگر فرمود که رسول خدا صلی الله علیه
وآله وسلم فرمود که هر که مرا زیارت کند در حیاة منی بعد از فوت من
شفیع او کردم نزد روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت امام حسین
المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که تمام کسب حج خود را بنیازت
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که ثواب زیارتشان حضرت بعد
از حج جفا و خلاف است و شمارا امر این کرده اند و بروید بنیازت
چند که خدا لازم کرده است بر شما حتی انفا و زیارت آنها را و روی
از خدای تعالی طلب کنید نزد از فرها و بسند معتبر از حضرت امام رضا
علیه السلام منقولست که حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام و آله
سلم را افضل کرده اند از جمیع خاندان و ملائکه و اطاعت و را
اطاعت خود شمرده و بیعت را بیعت خود شمرده و زیارت را زیارت
و اخوت زیارت خود شمرده و حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم
فرمود که هر که مرا زیارت کند در حال حیاة یا بعد از فوت چنانست که حتی
تعالی شان را زیارت کرده باشد و بسند های معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود که
هر که بسوی مکه آید برای حج و مرا زیارت نکند و مدینه جفا کند او را در روز
قیامت و هر که زیارت من بیاورد واجب شود برای او شفاعت من هر
واجب شود او را شفاعت من بجهت او واجب کرده و هر که در حرم

یا حرم مدینه بمیره او را در قیامت حساب نکنند مرده باشد هجرت کند به
خدا و مشغور شود در روز قیامت باشد شهادت بدر و بچند پیوسته معشر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امام حسن علیه السلام
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم پرسید که چه ثواب دارد کسی که نو
زیارت کند فرمود ای فرزند هر که مرا زیارت کند و حال حیات من یا بعد از
موت من یا بدین روز یا زیارت کند یا نور از زیارت کند لازمست بر من که او را
زیارت کنم در روز قیامت پس خلاص کردیم او را از کافران و منافقان و او داخل
بهشت کردیم و ایضا در احادیث معتبره منقولست که روزی حضرت امام
حسن علیه السلام در دام حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم نشسته بود پس
که ای پدر چه ثوابست کسی را که نور بعد از موت نور زیارت کند فرمود ای فرزند هر
که مرا بعد از موت من زیارت کند از برای او است بهشت و هر که بد نور بعد از
او زیارت کند از برای او است بهشت هر که برادرش را بعد از موت او زیارت کند
برای او است بهشت و هر که نور بعد از موت نور زیارت کند از برای او است
و بسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
عنه و آله و سلم فرمود که هر که زیارت من بنماید من شفیع او باشم در روز قیامت و در
چند صیحه قوی منقولست که از حضرت امام محمد تقی علیه السلام پرسید که چه ثواب
دارد کسی که زیارت کند رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را و بعد از زیارت آمدن
فرمود که از برای او است بهشت و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم پرسید
هر که زیارت کند رجای من یا بعد از وفات من رجوا من باشد در روز قیامت
و در حدیث معتبر دیگر منقولست که فرمود هر که مرا زیارت کند بعد از وفات من چنان

یا حرم مدینه بمیره او را در قیامت حساب نکنند مرده باشد هجرت کند به

که مرز یارت کرده باشد رحبات من و من کواه و شفاعت کننده او باشم در روز
قیامت و در حدیث معتبر از علی بن الحسین علیهما السلام منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و اله وسلم فرمود که هر که مرز یارت کند بعد از موت من چنانست که
هجرت کرده باشد بسوی من رحبات من اگر بنوا نداد در رسلام بفرستد بسوی من که
بمن میرسد و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که مرز یارت
رسول خدا صلی الله علیه و اله وسلم برابر است با حج مقبولی که بار سوار خدا صلی الله علیه
و اله وسلم بجا آورده باشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که حضرت رسول صلی الله علیه و اله وسلم را یارت کند چنانست که
حقیقی ازاد و عرش عبادت کرده باشد و بسند معتبر روایت که از حضرت
علی موسی الرضا علیه السلام سؤال نمودند که کدام بهتر است کسی که حج برود و یارت حضرت
رسول صلی الله علیه و اله وسلم نرود یا یارت آنحضرت برود و حج نرود حضرت
از سائل پرسید که شما چه میگویند و این باب گفت ما از یارت حضرت امام
حسین علیه السلام را بهتر از حج میدانیم چون یارت حضرت رسول صلی الله علیه
و اله وسلم را بهتر ندانیم حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که حضرت امام
صادق علیه السلام روز هجده در مدینه بود و رفت یارت حضرت رسول
صلی الله علیه و اله وسلم و بران حضرت سلام کرد و فرمود که ما بر همه اهل شهر ما فضیلت
داریم خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب یارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله وسلم
و در حدیث معتبر منقولست که شخصی خدمت حضرت فاطمه زهرا علیها
السلام رفت حضرت از او پرسید که برای چه آمده گفت از برای طلب برکت و ثواب
فرمود که پدرم مرا خبر داد که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حقیقی

را از برای او واجب گرداند آن شخص گفت و حیات او و شما فرمود و حیات و بعد
موت ما و در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم فرمود که هر که حضرت امام حسن علیه السلام را در بیعت یاد
کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روز بیکه قدمها از ان لغزد و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که مر از زیارت کند کاهان را من بپوشد
و پریشان نمیشود و از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام منقولست که هر که
زیارت کند امام جعفر صادق و پدرش امام محمد باقر علیهما السلام را از چشم نکند
و بیماری و دردی با و نرسد مبتلا بشیای بدی نشود تا بمیرد و در حدیث معتبر از
هشام منقولست که بحضرت صادق علیه السلام عرض نمودم که یا پدر تو از زیارت میباید
کرد فرمود بلی گفتن چه ثوابست کسی را که او را زیارت کند فرمود که بهشت
ثواب است اگر اعظماد با نامت او داشته باشد منافع است کند و هر که بخواند
زیارت او را و ترک نکند هرگز خواهد داشت روز قیامت

فصل ششم

در بیان کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم و آداب آن بدان که
غسل کردن سنتست علماء و غسل را مستحب دانسته اند یکی برای داخل شدن در مسجد
مستوفی و یکی برای زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم و این از جهات
ظاهر میشود آنست که بکفیل سنتست و آنرا اگر پیش از دخول مسجد واقع سازد بهتر
است و اگر در غسل داخل خولی باشد و دخول مسجد زیارت حضرت رسول صلی الله
علیه و سلم و حضرت فاطمه علیها السلام بیکه ثواب از کاهان بکند بسیار
بهرتر باشد و بهتر آنست که در در مسجد با پسند و حضرت خلعت بپوشد

و بعد از صورت با خضوع و خشوع و حضور قلب آرام نزد اخلتو چنانچه در باب
سابق مذکور شد و اگر دعای ازنی که علما ذکر کرده اند
بخواند خوب است (و دعای این است)

اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ عَلَى بَابِ بَيْتِ مِنْ بُيُوتِ بَيْتِكَ وَالْإِنْتِ بَيْتِكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ الدُّخُولَ إِلَى بُيُوتِهِ
إِلَّا بِإِذْنِ بَيْتِكَ فَمَنْ بَابُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَدْخُلُوا بِبُيُوتِ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَخْفِذُ حُرْمَةَ بَيْتِكَ فِي غَيْبِهِ كَمَا
أَخْفِذُ فِي حَضَرِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ رُسُلَكَ وَخُلَفَاءَكَ أَجَاءَ عِنْدَ
بُرْزُوقِ بَرُونَ مَكَانِي فِي وَقْتِ هَذَا وَزَمَانِي وَبَسْمَقُونَ كَلَامِي فِي
وَقْتِ هَذَا وَبُرْزُوقِ عَلَى سَلَامِي وَأَنْتَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعِ كَلَامِهِمْ
وَفَحَّتَ بَابَ فِتْنَتِي لِيَدْخُلُوا مِنْهَا جَانِهِمْ فَإِنِّي أَسْتَاذِنُكَ بِأَرْبَابِ أَوْلَادِ
أَسْتَاذِنُ سَوْلَكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ ثَانِيًا وَأَسْتَاذِنُ خَلِيفَتَكَ
الْمَوْضُوعَ عَلَى طَاعَتِهِ فِي الدُّخُولِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ إِلَى بَيْتِهِ وَ
أَسْتَاذِنُ مَلَائِكَةَ كَلَامِكَ الْوَكَلَاءَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمَطْبُوعَةِ
لِللَّهِ السَّامِعَةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ الْمُوَكَّلُونَ بِهَذِهِ

المشاهيد المباركة ورحمة الله وبركاته يا ذر الله واذن رسوله
 واذن خلفائه واذنكم صلوات الله عليكم اجمعين ادخل
 هذا البيت منفرا الى الله وبالله ورسوله محمد وآله الطاهرين
 فكونوا ملائكة الله اعوان وكونوا انصارى حتى ادخل
 هذا البيت وادعوا الله بفنون الدعوات واعترفوا بالعبودية
 والمرسول ولا بناء صلوات الله عليهم بالطاعة

پس بگوئيم الله و داخل شود و علم گفته اند که بگوید

بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله رب اخلني
 من مدخل الصديق واخرجني من مخرج الصديق واجعل لي منزلا نك
 سلطانا نصيرا

و در اکثر کتب مذکور است بعد از داخل شدن صلوات الله اکبر بگوید
 پس بیاید بجانب لای سر حضرت و در پیش سنون و م که برابر سر مبارک
 حضرت است بقیه بایستد زیارت کند و اگر بقیه باشد برابر روی حضرت
 برود و زیارت کند چنانچه سه تنان میکنند و در صحیح از امام جعفر
 علیه السلام منقولست که چون خواهی داخل بشوی پیش از داخل شدن با بعد از
 آن غسل میکنی و میروی بر سر رسول صلی الله علیه و سلم پس سلام میکنی
 بر آن حضرت پس میایستی نزد سنون پیش که از جانب راست قبر است

رو بقبله که دوش چپ بجانب فر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن
موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است میگویند

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ
عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رَسُولَ الْإِنْسَانِ وَنَصَحْتَ
لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَاكَ
الْبَيِّنَاتُ بِالْحَقِّ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَأَدَّبْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ
الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغُلِظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ
فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ تَحِلُّ الْمَكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
اسْتَفْعَدْنَا بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتَكَ
وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ
أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ مِنْ سَجِّ
لِكَ بَارَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِيرِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَوَحِيدِكَ وَ
صَفِيِّكَ وَخَاصِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

وَجَنَّتِكَ لَهُ

الْأَفْئِدَةِ وَأَعْيُنِهِ الدَّرَجَةِ وَالْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ
مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِيْطُهُ بِرُحْمَتِكَ الْوَثْقَانِ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا وَإِنْ أَنْتَ
بِنَبِيِّكَ تُسْتَغْفَرُ النَّاسُ مِنْ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ أَنْتَ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ
بَنِي الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَسْمَاءِ نَبِيِّكَ تَوَجَّهَ إِلَى
اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِغُفْرَانِي ذُنُوبِي

و اگر تو را حاجتی باشد بگردان قبر حضرت رسول زاپش کف خود و رو بقبله کن و در
رابر دار و حاجت خود را بطلب بر سینه که سزاوار است که بر آورد و شوالیاء الله تعالی
و این باب و ده گفته است که داخل مسجد شواز در جبرئیل **مؤلف کی بود**
که در جبرئیل آن رایت که بر آن رایت مضمون میشود یاد کرد و در آن سمت بوده است
و کو با براد بکفر قن قبر در رایت که نشان باشد که از آن محل که زیارت کرده است آنکه
بیشتر روزه که بخا ذی قبر نباشد و چون مقابل جنتی قبر نیست باکی نیست و از
کلام جمعی موافق ظاهر معنی و اخبار ظاهر میشود که اگر بخا ذی قبر نیست بشود و
بقبله کند بقصد استظهار بآن حضرت و در وجه بجناب مقدس الهی خوب است
و اینهمه اول مذکور شد بنظر غیر محیط و اولی است با آنکه در این مانعها با غیبا نفع
غالباً موجب عظم است و مشروع نیست و بسید معین از محمد بن مسعود
که گفت بدم حضرت بناد فی علیه السلام که نزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله

الله امدودست مبارک خوار بر فرمود داشت و فرمود

اسْئَلِ اللَّهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدَى بِكَ
اَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود اِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ
يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

و پسند معجز از اینجای نص منقولست که شخصی نزد حضرت امام رضا علیه السلام
عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نزد فرشتگان و مومنان

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْيَعْنِي فُجْرَكَ اللَّهُ
أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ جَبَّارٌ

و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضا علیه

السلام از شخصی سؤال کرد که چه میگویند در سلام کردن بر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله و سلم گفت هر چه میباید و در آیهست بمادر سید است حضرت فرمود یا علی بن ابی طالب
روز چیزی که بهتر از این باشد گفت بلی فرمود که چون بایستی نزد قبر آنحضرت

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَهُ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ
لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَثَرَتْ
الْبَقِيَّةُ وَأَذِنْتَ لِلَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَجِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ
وَيَخِيرِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ
وَرُسُلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ وَآمَنَّا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ
عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَبَارَكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيبُ حَبِيبٍ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ رَبَّ
الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الزَّكَاةِ وَالْمَنَامِ
وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ وَرَبَّ الْمَشْرِقِ
الْحَرَامِ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ السَّلَامِ

و در حدیث معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
نزد قبر حضرت سول الله صلی الله علیه و سلم و سلام میکردند و شهادت
میدادند از برای آنحضرت بمبلغ رسالت آنچه مینوالتند و
میکردند پس پشت میدادند بجانب قبر آنحضرت بر سنگ مرمر
نازکی که نزدیک قبر است پشت را بر قبر میبایستند و در مقابل
میکردند این دعا میخوانند

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ لِحَاثُ أَمْرِي وَإِلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ أَسْنَدْتُ ظَهْرِي الْقَبْلَةَ الَّتِي رَضَيْتَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اسْتَقْبَلْتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ لَا
أَمْلِكُ لِنَفْسِي خَيْرًا مَّا أَرْجُو لَهَا وَلَا أَدْفَعُ عَنْهَا شَرًّا مَّا أَحْذَرُ
عَلَيْهَا وَأَصْبَحْتُ لَا مَوْزِعَ لِي بَيْنَكَ وَلَا فِتْرَ أَفْتَرُ مِنْهُ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ
إِلَى مَنْ خَيْرُ فِتْرٍ اللَّهُمَّ أَرِدْنِي مِنْكَ بِخَيْرٍ وَلَا رَادَّ
لِفَضْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يُدَلَّ لِي سَبِيلُ الْغَيْرِ
جِسْمِي أَوْ يُزِيلَ نِعْمَتَكَ عَنِّي اللَّهُمَّ زَيِّنِي بِالتَّقْوَى وَجَلِّنِي
بِالنِّعَمِ وَأَعْمُرْنِي بِالْعَافِيَةِ وَأَرْزُقْنِي شُكْرَ الْعَافِيَةِ وَحَمْدُ
وذكر أكثر كتب الآثار مذکور است که بعد از این دعا باز ده مرتبه

انا انزلناه بخواند و در بعضی از کتب عبیه قبل از این دعا ذکر کرده اند
آنکه بعد از این هر دوازده شوی که نزدیک منبر است و مفاد حضرت رسول
و در رکعت ناچار گفت نماز زیارت بکند و بعضی شش رکعت یا هشت
رکعت کرده اند و از زبانی که در سابق ذکر شد مفهومی میشود بعضی
کرده اند که در نماز زیارت در رکعت اول بعد از حمد بنخواند در رکعت و
سوره الرحمن و در باب اول گذشت و در فقه و صومند کوراست که
در زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم در الاکسر اینست یا رسول الله

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْعَبْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا شَفِيعَ الْفِتَنِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَبْدٌ وَرَسُولُهُ بَلَغْتَ الرِّسَالَهَ وَ
أَدَيْتَ الْأَمَانَهَ وَنَصَحْتَ أُمَّتَكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
رَبِّكَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ طِبَتْ حَبَابُ طِبْتِ مَبْنًى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
أَخِيكَ وَوَصِيِّكَ وَابْنِ عَمَلِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى
أَبْنَتِكَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ

اَلْحَسَنُ وَ اَلْحُسَيْنُ اَفْضَلُ السَّلَامِ وَ اَطْيَبُ النَّحْتِ وَ اَظْهَرُ الصَّلَاةِ
وَ عَلَيْنَا مِنْكُمْ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

و دعا میکنی از برای خود و بپارد غاکن از برای پدر و مادر خود و سایر مؤمنان
و در حدیث مؤثق منقولست که از فضل بحضرت امام رضا علیه السلام عرض
نمود که دادم شمارا که سلام میکردید بر حضرت رسول صلی الله علیه و سلم
در غیر آن موضعی که ما سلام میکنیم روی قبر حضرت فرمود تو سلام کن در
آن موضعی که دیگران سلام میکنند پس از این چند ظاهر میشود که زیارت را
در بالای سر باید کرد و در وقت ثقبه روی قبر خوبست و پسند مو
ثق
دیگر از این فضائل مرویست که گفت دادم حضرت امام رضا علیه السلام را که
مجنواست و ذایع کند حضرت رسول صلی الله علیه و سلم را برای رفتن بعمر
پس آمد بیالای سر حضرت رسول صلی الله علیه و سلم بعد از نماز شام و
سلام کرد بر آن حضرت و خود را بغیر حسابانید

نزد باب سبنوی که برابر سبنوی است که نزد سر رسول
خدا صلی الله علیه و سلم است پس شش رکعت نماز با هشت رکعت
نماز گذارد با فضلین که در یاد داشت و رکوع و سجودش بقدر سه اشیر ^{یا اشیر} بود یا اشیر
پس چو از نماز فارغ شد سجده طولانی کرد که از عرف مبارکش سنگر نه مسجد
شد و در روایت دیگر واردست که دو طرف روی مبارک خود را بنهین
حسابانید و بسند صحیح از حضرت شافعی علیه السلام منقولست که نماز کنید
بجانب قبر پیغمبر صلی الله علیه و سلم هر چند نماز مؤمنان میرسد باز خصه
هر جا که باشد و احتمال دارد که مراد این باشد که صلوات بفرستید بر آن حضرت

نزد قبر هر چند صلیات مؤمنان هر جا که بفرستند بان حضرت پرستد و رحمت
سبح از این ای نص میگوید که شخصی از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید
چگونه سلام بآید کرد بر حضرت رسول خدا نزد قبرش و تو که میگوئی

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ فَدَّ نَصْحَ
لِأَمْنِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى
أَتَاكَ الْبَقِيَّةُ فَجَرَّكَ اللَّهُ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّةٍ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
فَضِّلْ صَبُورًا

در بیان فضیلت مجدد حضرت رسول صلی الله علیه و سلم و اهل بیت
است و آن محدثان را آورند پس در تمام معنی از معنای این نماز منقول است که

صا و علیه السلام فرمود که چون از دعای تضرع غشوی برتر منبر و دست بران
بمالد و وقت پای منبر را بگیرد و چشمها و روی خود را بران بمال که میگوید
باعث شفاي چشم میشود و با آن منبر حمد و ثنای الهی بخواند و در خان
خود را بطلب بدرسد بیکه رسول خدا صلی الله علیه و سلم گفت که
منبر و خان من با عیسی از باغهای بهشت و منبر من در بیت از درها
بهشت و ستونهای منبر در بهشت تربیب یافته است با نصب
است پس بر منبر دست نهاده که مقام حضرت سولست و هر چه خواهی
نماز کن و هر وقت که بجدائی و پیرونی و این اعمال را بخوانی و در و صلا
بر پیغمبر و آل او بسیار است و بسند حسن از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرمود که میان خانه من و منبر با
از باغهای بهشت سائل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر و هم با عیسی
که بلی اگر چه کسوه شود این خواهد دید **مؤلف گوید** که وصف این موضع
بناغ بهشت از جهت این است که این موضع چون در عصر حضرت رسالت
پناه منبت اشجار را بفته حقایق و مواضع بوده است که هر يك ممرات
و با حین نماز طاعات عبادات با این سبب از انبیه بر باطن بهشت فرمود
اند و آنچه حضرت صا و علیه السلام فرمود که با مراد این است که اگر چه
عقل و حجب حجب شوائب دنیا از پیش رفته دایره خیر هر امنه معلوم خواهد
شد که با عیسی از باغهای بهشت و درختهای حقایق و مواضع
و پیوه های طاعات و عبادات برای تقرب عقل و روح افوی و انفع و خوش
استند ترند از اشجار و انهار و ثمار ظاهر که مورد نفوس و تفریح خواجگان

نماز و بلند حسن بکده صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون
مسجد مدینه شوی اگر توانی سه روز در مدینه اقامت نما روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه و این سه روز را روزه بدار پس روز چهارشنبه
نماز کن و میلان غیر و منبر نزد ستون که در بهلولی قرار است پس خدا
را بخوان نزد آن ستون هر حاجت دنیا و آخرت که خواهی از خدا سوال
کن و روز دوم نزد ستون ثوبه که ستون ای لثامه میگویند و روز
نزد مقام نبی مقابل آن ستون که خلوتی بسیار آن میباشد پس خدا را
بخوان نزد آن ستون برای هر حاجتی و در حدیث صحیح دیگر از آن حضرت
منقولست که روزه بدار روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه و او شب
روز چهارشنبه نزد ستون که نزدیک سر حضرت رسول است نماز کن
و شب و روز پنجشنبه نزد ستون ای لثامه نماز کن و شب روز جمعه نزد
که در بهلولی مقام پیغمبر صلی الله علیه و سلم است نماز کن و این دعا
و برای حاجت خود بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَيْرَتِكَ وَقَوْلِكَ وَقُدْرَتِكَ وَجَمِيعِ
مَا أَحَادَ بِهِ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و حاجات خود را بطلب در حدیث صحیح دیگر فرمود که بر نزد مقام چپ
و آن روز بر ناودان است و آن مقامی است که چون جبرئیل بسوی حضرت
رسول صلی الله علیه و سلم نازل میشد انجامی ایستاد و رخصت می طلبید

و بعد از و خست اخل میبند و بگوید
ای خوادای کریم ای عزیزای عزیز استئلتک ان یضی
علی محمد و اهل بینه و استئلتک ان ترد علی نعمتک

پس فرمود هر زنی که خون استخوانند اشش منقطع نشود اگر و بقبله
کند و ایند غار انجواند البته استخوانه اش هر طرف میبند و این
علیه الرحمه در منزل ایند غار با این نحو ذکر کرده است

اللهم انی استئلتک بکلی اسم هو لک و تسببت به
لاحد من خلقک و هو ما تور و فی علم الغیب عندک
و استئلتک باسمک الاعظم الاعظم و بکلی حرف
انزلته علی موسی و بکلی حرف انزلته علی عیسی و بکلی
حرف انزلته علی محمد صلو اناک علیه و آله و علی
انبیاء الله الا فعلت بی کذا و کذا

و حاجات خود را میطلبد و اگر زن مستحاضه بخواند بجای الا فعلت
میگوید (الا اذهب عینی هذا الدم) و در حدیث دیگر منقول
ست که از حضرت صادق علیه السلام سوال نمودند که کجا است مقام جبرئیل
که در زیر ناودانست که هرگاه بیرون میرود ای زدری که از او رفاضه میگوید
هرگاه بخازی در بایستی که ناودان را بالای سرش باشد و درازیش است
اگر توانی که دور رکعت نماز را بخای بکنی بگره ای که در آنجا دعا نمیکند

آنکه دعایش مستجاب میشود و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست و
هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و بسیار بکیند نماز در این مسجد
تا اینکه بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست ز برك میباشد
کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار بركت فلانی پس چو نباشد
کسی که در آخرت ز برك باشد و در حدیث صحیح از آن حضرت منقولست که
اگر اقامت در مدینه نور امتیاز شود سه روز روزه بیداری شب چهارشنبه
نماز بکینی نزد ستونهای لبابه که خود را بر آن ستون نیست ثانویه او از آسمان نازل
شد و روز چهارشنبه نزد آن ستون پیشین پس هر وی شب پنجشنبه نزد
ستونیکه بعد از او است و پیلوی مقام رسولست پس پیشین نزد آن ستون
در آن شب آن روز و روزه بیداری در روز پنجشنبه پس هر وی نزد ستونیکه
متصل بمقام پیغمبر صلی الله علیه و سلم است در شب جمعه و در آن شب
و روز را بخانه نماز میگذاری روز جمعه را و روزه بیداری اگر توانی در
این سه روز سخن مگو بطدر ضرورت و از مسجد بیرون مرو مگر از برای حاجت
و در شب روز خواب مکن بدستیکه این عمل فضیلت عظیم دارد پس روز
جمعه حمد ثنای الهی بجا آور و صلوات بر رسول خدا و آلش صلوات الله
علیهم بفرست و حاجت خود را سوال کن باید که این دعا بخوانی

اللَّهُمَّ مَا كَانَتْ لِي إِلَيْكَ مِنْ حَاجَةٍ شَرَعْتُ نَافِي طَلِبَهَا
وَالنِّمَاسِيهَا أَوْ لَمْ أَشْرَحْ سَأَلْتُكَهَا فَإِنِّي أَوَجِّهُ إِلَيْكَ بِمَنِّي

اولاً استدلکها

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيُّ الرَّحْمَةِ فِي قُصَاةٍ خَوَاجِي صَغِيرِهَا
وَكَبِيرِهَا

اگرچہ ان کی سزاوارا است کہ حاجت برآورده شود و در کتاب فتنہ رضوی
مذکور است کہ چون از زیارت حضرت سولہ صلی اللہ علیہ الہ وسلم فارغ شو
نماز میکنی نزد ستون نوبہ و نزد خانہ و در روضہ و نزد منبر و ناخوان نماز بسیار
در اینواضع بگو و تیرہ مقام جبریل وان نزد ناودان است ہر گاہ بیرون ری
از درمی کہ ان زاد رکاء فاطمہ سلام اللہ علیہا میگویند وان ریت کہ در برابر
بازار بیفیع است پس در اینجا نماز بکن و بگو یا جواد یا کریم یا عزیز یا
غیر تعبید اسئلك بانک عانت الله لبس کثیر شئ ان تقصم
من المہالک وان تسلمنی من افان الدنبا والآخرہ و وعشاء
السفر و سوء المنقلب ان تردنی سالماً الی وطنی بعد حج مقبول
وسعی شکور و عمل منقبیل ولا تجعلہ اخر العهد منی من حرک
و حرمتک صلی اللہ علیہ وآلہ

فصل چہارم

دروداع حضرت سولہ صلی اللہ علیہ الہ وسلم در احادیث صحیحہ و معتبرہ
از حضرت رضا و علیہ السلام منقول است کہ چون خواہی از مدینہ بیرون ری غسل
بکن و برو نزد قبر پیغمبر صلی اللہ علیہ الہ وسلم بعد از آنکہ از کارهای خود
فارغ شدہ باشی و بعمل اورا بچہ پیشتر میکرد نزد داخل شدن مسجد و بگو

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زُنَادِرِ فِرْيَتِكَ فَإِنَّ قَسِيئَةَ
ذُنُوبِكَ قَاتِيَّةٌ أَشْهَدُ فِي مَمَانِي عَلَى مَا شَهِدْتُ عَلَيْكَ فِي
حَبَابِي إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَقَّقًا هَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَمُسْتَمِدٌّ وَثَقَاتُكَ مِنْ حَضْرَتِكَ كَمَا دَرَزَارُكَ وَدَاعِ مَبْشُورُكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ كَلِمَةٍ
عَلَيْكَ

و این بابویه گفته است که چون خواهی بیرون از مدینه بروی یا ای حضرت
رسول صلی الله علیه و سلم و سلام کن بر آنحضرت پس بر و نیز دست برد
مسواک بر آنحضرت و التریب بفرست و دعا از برای نزدنای خود
انچه خواهی بکن پس بگردی بر شجره ثمود و شریب خود را
بشنو بیکه بعد از شنیدن که خاویق بر از میثامت مندر سر میسر صلی
علیه و سلم و شتر رکعت یا شست گشت نماز بکن و در هر رکعت
حد و سوره بخوان و در هر دو رکعت قنوت بخوان پس چون فارغ شو
دو بغیر کن و وداع کن و بگو

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
كَلِمَةٍ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ

تا آخر آنچه مذکور شد در روایت اول و در فقه ضوی عام مذکور است که
چون خواهی از مدینه بیرون آئی و وداع کن بر آنحضرت و بکن انچه پیشتر میگردی

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِلَّا خَيْرًا لَهُ يُدْعِي عِزِّي يَا وَفِي نَبِيِّكَ
وَتَحَرِّمِهِ فَإِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي حَبَابِي أَنْ
تَوْتِبَنِي قَبْلَ ذَلِكَ وَأَنْ تُجْعَلَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

ووداع قبر ممکن مگر با غسل و اگر غسل ممکن نباشد وضو بنا تمام شدن
فقه رضوی و بدان که شد و کردن در مدینه خصوصاً در مسجد نبوی
عظیم دارد بدست پیغمبر در روایت معتبره وارد شده است که در هر
انجا تصدق کند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق
کنند زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم در اوقات شهرت و با
صبر که ثوابش مضاعف است خصوصاً با میکه و غایبی چند و آنجا
شده است که آن غصه‌خیزی آن حضرت در مثل روز ولادت آن حضرت
که و آن شهور در میان شیعه و اعاذیت معتبره روز هفتم ماه
ربیع الاول است و بعضی و از هم نیز گفته اند و اول اعیان است و روز
وفات آن حضرت که مشهور است که روز بیست و هشتم ماه صفر است
و روز مبعث آن حضرت که بیست و نهم ماه ربیع است و روز فتح مکه
که هفتم ماه رمضان است و روز فتح مکه که بیستم ماه رمضان است
و روز خیبر که هفتم شوال است و روز فتح خیبر که بیست و چهار
ربیع است و ایام سایر فتوحات آن حضرت چنانچه در کتاب حواله آن
حضرت بیان کرده ام و روز مباحله که روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه است

و بعضی شب پنجم گفته و شب هجرت از حضرت از مکه بمکه که شب اول ماه رجب
الاول است و روز یکم داخل مکه شدن حضرت که دوازدهم ماه ربیع الاول
و روز یکم از شعبه طالب پیرون آمدند که آن پانزدهم ماه رجب است و
شب که امنه رضی الله عنها بان حضرت حامله شد که نوزدهم جمادی الآخر
است و شب مغرب که شب یکم ماه رمضان است و بعضی گفته اند
که نهم ماه ذی الحجه است و بعضی گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاول است
و روز یکم حضرت خدیجه را بعد خود در آورده که دهم ماه ربیع الاول
و هم چنین زیارت حضرت خدیجه که قبرش پیش در مکه معتبر است و
این روز و سایر روزها که اختصاصی با حضرت اودانست و این است
و آنچه ذکر کردیم موافق اقوال مشهوره است و در بعضی از انها اقوال
دیگر هست چنانچه در هر کتاب بحال انوار اشاره بانها کرده ام

فصل پنجم

در بیان فضیلت زیارت از حضرت است در شهرهای دیگر غیر
مدینه طیب و کیفیت آن از حضرت رسول صلی الله علیه و سلم منقول
که خدا را ملکی چند هست که میگرددند و زمین هر که از امت من بر من
سلام میفرستند بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع
منقول است که ملکی از ملائکه از خدا سوال نمود که هر چه بندگان خدا گویند او
بشنود و حق تعالی باری عطا کرد پس از ملک اینها داده است تا روز قیامت
و هر که از مؤمنان بگوید (صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) البسملة ملک
میگوید (وَعَلَيْكَ) یعنی بر تو باد تسبیح سلام پس از آن ملک میگوید یا رسول

الله فلان شخص سلام رسانید بر شما پس حضرت میفرماید (و علیه السلام)
یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر نیز از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که هر که در هر جای
زمین بر من سلام کند بر من میرسد و هر که نزد من بر من سلام کند من میبخشیم
و در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق علیه السلام مثل
امیر مؤمنان در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و سلم ایستاد نماز کند تا توانم
و فرمود که همیشه نور امتیاز میبخشد که باین مکان شریف بیائی و فرمود که
تیر عمر رسول صلی الله علیه و سلم میرود میگویند بلی فرمود که بدو سینه که
سلامی که از نزد یک میکنی آنحضرت میبخشد و اگر دو یا شای سلامت بآنحضرت
میرسد و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که بر او بدو سینه
و سلام کند بر رسول خدا صلی الله علیه و سلم هر چند صلوات مؤمنان هر جا
که باشند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات
فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه و سلم در ده لوی هزار آنحضرت هر
صلوات مؤمنان هر جا که باشند بر آنحضرت میرسد و این حدیث احتمال
نماز هدیه دارنده در نزد یک دو نماز کند و ثوابش را هدیه روح مقدس
از حضرت کند و احادیث صلوات سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت
در شهرهای و دیسبهاست و بسند صحیح منقولست که اینجانب از حضرت محمد
حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر
رسول الله صلی الله علیه و سلم باید فرستاد فرمود که میگویند

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ

غرضاً

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَفِوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ صَحَّحْتَ لَأُمَمِكَ وَجَاهِدْتَ
فِي سَبِيلِ نَبِيِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَيْتَ الْبَيْتَ فَبَرَكَ اللَّهُ
بِأَرْسُولِ اللَّهِ أَفْضَلُ مَا جَرَى نَبِيًّا مِنْ أَمِيرٍ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

و در روایت معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست هر که خوا
زارت کند و بر حضرت رسول صلوات الله علیه و سلم و بر امیر المؤمنین و فاطمه
حسن و حسین علیهم السلام را و بره ای چمنهای خدا را و در شهر خود باشد پس غسل
کند و روز جمعه دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بجهان پرچهار رکعت نماز
بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد و بعباده و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الزَّهْرَاءُ
وَالسَّيِّدَانِ الْمُجْتَبَانِ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأَمَنَاءُ الْمُتَجَبِّينَ
جِئْتُ أَنْفِطَاءًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ أَنْخَلَفَ عَلَى كُنْزِكُمْ

أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ مَسَاجِدَ وَنَضْرِبَ لَكُمُ مِّنَ اللَّيْلِ لَكُمْ مَنَاجِدَ
فَتَقَرَّبُ إِلَيْكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ كَذِبٌ إِنَّ الْفَائِزِينَ يَفْضِلُكُمْ مَّقَرَّبَ
بِرَّ جَعَلَكُمْ لَا أَنْكِرُ لِلَّهِ قُدْرَةً وَلَا أَرْعَمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ
اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ بِسْمِ اللَّهِ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعِ خَلْقِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در بام خانه خود بکنی و در حدیث
دیگر از مشرب بن عبد العزیز منقولست که گفت نزد حضرت صفار علیه السلام
شخصی آمد و گفت فدای تو شوم من پریشانم حضرت فرمود که روز چهارشنبه و پنجشنبه
و جمعه را روزه بدار پس چون چاشت روز جمعه شود زیارت کن سوره خدا
الله علیه السلام را از بالا ای بام خانه ات یاد بینا بانی از زمین رجایی که
نور کسی پس در آن نماز دو رکعت نماز بگذار پس بدو زانو در ای و زانوهای خود
را بآنجا برسان و حالی که رو قبله کرده باشی و دست راست خود را بر بالا
دست چپ گذاشته باشی و بگو

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ اِنْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَيْكَ وَخَابَتِ الْاُمَالُ
اِلَيْكَ يَا ثِقَةَ مَنْ لَا ثِقَةَ لَهُ لَا ثِقَةَ لِيْ غَيْرُكَ اجْعَلْ لِيْ
مِنْ اَمْرِیْ قَرِیْبًا وَخَرَجًا وَاَرْزُقْنِیْ مِنْ حَبْثِ اَخْشَبٍ وَ مِنْ حَبْثِ
لَا اَخْشَبٍ

پس بچند روز زمین و بگو
یا معیت جعل لی رزقا من فضلك

اگر چنین کنی طالع میشود بر تو روز شنبه مکر بار و زی نان یکی از راویان اینجا
گوید که من گفتم محمد بن عثمان عمری که یکی از نابینان حضرت صاحب الامر است که هر
کسی که دعای و زی کند و در مدینه نباشد چکند گفت که حضرت سول الله
واله و سلم را زیارت کند یا لای امامی که فیتر در آن شهر باشد پرسید که اگر
در آن شهر فیتر امامی نباشد فرمود که نزد فیتر یکی از صالحان برود یا بیرون رود و بگوید
و بیجا نیست است راست آن صحرا باره راه برود و اینجا مذکور شد بکند که حاجت او را

انشاء الله مؤلف گوید تعالی

که سوال راوی بعد از آنچه در اصل حدیث مذکور شده است خالی از غرابی نیست
و جواب محمد بن عثمان نیز در الجملة شافی با اصل حدیث دارد و چو از معتمدین و نواد
حضرت صاحب بوده و از پیش خود هرگز چیزی نمیگفته اند اگر بگفته او عمل
نمایند خوب است **و بدل نکر** از اخبار سابقه معلوم شد که بهتر است که اگر
انحضرت را زد و خواهند زیارت کنند صحرا یا بیرونند بهتر است که بلندترین یا مها
خانه باشد و زیارت کنند اگر هر جای باشند زیارت کنند بی آنکه بر نام خانه یا صحرا
روند بمومات اکثر اخبار خصوصاً زیارت بعد از نماز بدخواهد بود و کیفیت
بعید عدد شد و باب سابق مذکور شد علما ذکر کرده اند که مختار است میاد و رکعت

و چهار رکعت فصل ششم در بیان کیفیت

زیارت حضرت فاطمه علیها السلام است بدان که چون حضرت فاطمه صلوات الله علیها و
نمود که اند و ملعون که باعث شتمانات و شدند اعوان ایشان بر او نماز نکند از حضرت
را در شب مخفی فر کردند و باین سبب محل فیتر ایشان حضرت مختلف جنبه است
میان علمای خاصه عامه و ظاهر اکثر احادیث معتبره آن است که آن حضرت

خانه خود مدفون گردید است که منصل بحجر حضرت سواست و اکنون
بیز برای آنحضرت ساخته اند و بعضی گفته اند که در روضه مدفونست که
میان قبر منبر باشد بعضی گفته اند که در بیخ نزدیک بقبر ائمه بفتح مدفون
و احوط آنست که در هر سه موضع زیارت کنند اگر چه اظهار آنست که در خانه خود
مدفونست چنانچه منقولست بسند معتبر که اینجای نصر از حضرت امام رضا
علیه السلام سؤال نمود از قبر حضرت فاطمه فرمود که در خانه خود مدفون شد پس
زیاد کرد بنی امیه مسجد را داخل مسجد شد و بسند صحیح باز منقولست از اینجای نصر
که از آنحضرت این سؤال نمود حضرت فرمود که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمود که در خانه خود مدفونست و در حدیث معتبر از حضرت صادق
منقولست که آنحضرت در روضه مدفون است و این سبب حضرت رسول
الله علیه و سلم فرمود که روضه او از روضه های بهشت است زیرا که قبر فاطمه
باغی از باغهای بهشت است و بسوی آن کوده است دری از درهای بهشت
مؤلف گوید که چون سابقا بیان کردیم که روضه بقدر چنانست
دارد و من گور شد که باره از خانه آنحضرت فاطمه علیها السلام را داخل
مسجد کرده اند پس ممکنست جمع عبارات حدیث و احادیث پیش کردن که
حضرت در خانه خود مدفون شده باشد و چنانست حدیثی که میانی نصر
و منبر داخل روضه باشد و مؤید این است آنچه در روایت سابقا مذکور
شد که خانه حضرت داخل روضه است و چنانست حدیثی که در حدیث
مؤید منقولست که بوفی بن یحیی روایت از حضرت صادق علیه السلام
که نماز در خانه حضرت فاطمه علیها السلام افضل است یا در روضه فرمود

که در خانه فاطمه علیها السلام و در حدیث معتبر دیگر از حضرت منقول است
که نماز در خانه فاطمه بهتر از نماز در روضه است و در حدیث صحیح دیگر از
آن حضرت منقول است که خانه علی و فاطمه علیهما السلام میان خانه ابی که
حضرت سول الله صلی الله علیه و آله و سلم در آنجا مدفون است راهی که مشهور
بدیدی که محاذی بازار یغیع است که اگر از آن در داخل مسجد شود و راست بپای
دوش چپ بدو وارد خانه میرسد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون از در یغیع
داخل میشوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام در جانب چپ تو است بعد
آنکه نری توانی رفت و متصل است بخانه حضرت سول خدا صلی الله علیه و آله
و سلم و در هاتشان مدفون یکدیگر است و بسند معتبر از حضرت امام محمد
علیه السلام منقول است که شخصی از سادات فرمود که چون پیروی بسوی فرزند
خود فاطمه علیها السلام بگو

يَا مُتَجَنِّةُ امْتَحَنِكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجِدْ
لِيَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا أَنَّكَ أَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَ
صَابِرُونَ لِكُلِّ مَا أَنَا نَابِيهِ أَبُوكَ وَأَنَا نَابِيهِ وَصِيْبُهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ
إِنْ كُنَّا صَدُقْنَاكَ إِلَّا احْتَسَبْنَا بِصَدَقَتِنَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا
بِأَنَّا قَدْ طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ

و سید ابن طاووس در کتاب قبال ذکر کرده است که روایت کرده ایم از جناب
از اصحاب آنکه وفات حضرت فاطمه علیها السلام در روز سهیم ماه جماد
الآخره بوده است پس سزاوار است که آنحضرت را در آن روز زیارت

گشتند و روایت کرده است جامع کتاب بلکه ابراهیم بن محمد همدانی نوشت عریضه بخدا
امام علیه السلام که ترا خبر ده از قبر حضرت فاطمه علیها السلام آباد در مدینه
نادر بیع حضرت جواب نوشتند که با جد رسول خدا صلی الله علیه و سلم
مدفون است و سیده گفته است که پس میبونی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَالِدَةَ الْحُجَّجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ ابْنَتُهَا
الْمَظْلُومَةُ الْمُتَمَوِّعَةُ حَقَّهَا (پس بگو) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمْنِكَ
وَابْنَتَيْ نَبِيِّكَ وَزَوْجَتِهِ وَصِيَّ نَبِيِّكَ صَلَوةً تُزِيلُ عَنْهَا قُوزَ زُلْمٍ
عِبَادِكَ الْمَكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ

بتحقیق که روایت سیده است که باین زیارت از حضرت زیارت کند از خدا طلب امر از شر کند
حق تعالی نگاهدارد و ابیامزد و او را داخل بهشت گرداند **مؤلف گوید**
که چون زیارت منقول مبسوطی از برای انحضرت در روایاتی که بمادر سید بنظر نیامد بود
همین اکتفا نمودیم و اگر زیارت جامعه را بخوانند شاید مناسب شد در بخارا لا
زیارات مبسوط مؤلفه اکابر علماء رضوان الله علیهم را ابراد نمودیم و سید بن طاووس
الله عنه در نماز زیارت انحضرت گفته است که اگر توانی نماز زیارت حضرت فاطمه
السلام را بخوان و این دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سو
قل هو الله باید خواند و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد
بخوان در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون و **وین انکس** زیارت ^{ان}

زیارت آن حضرت را اوقات شریفه و از منتهی مخصوص بان حضرت اولی و ثانی و افضل است
مثلاً و زوالات آن حضرت که بیستم ماه جمادی الثانی است بنا بر قول شیخ
و ابن طائوس نادم آن بر قول جمعی و روز وفات آن حضرت که سیم ثامن کور است
بر قول سید جمعی نایب و یکم ماه رجب است بر قول ابن عباس و روز نزول
آن حضرت یا امیرالمؤمنین صلوات الله علیه که یا نوزدهم ماه رجب یا اول ماه
ذی الحجه یا ششم ماه ذی الحجه و ثانی قاف آن حضرت که نوزدهم ماه ذی الحجه
است یا نایب و یکم ماه محرم و روز مباهله که گذشت و روز نزول هلال
که روز نایب و پنجم ماه ذی الحجه است و غیر اینها از ایامیکه فضیلت باکرامتی از آن
حضرت در آنها ظاهر شده باشد چنانچه در کتاب بحار الانوار ابرار شده

فصل هفتم

در کیفیت زیارت ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین است باید آداب که در بیان
اول مذکور شد از غسل و تطهیر جامها و بوی خوش کردن و رخصت طلبیدن و زود
و غیر اینها را بجا آورد و اگر در دعای اذن آنچه محمد بن المشهد ذکر کرده است
نخواند بدینست گفته است که بر در بایستد و بگوید

يَا مَوْالِي يَا اَبْنَاءَ رَسُوْلِ اللهِ عَبْدُكُمْ وَابْنُ امْنِكُمْ التَّلْبِيْلُ
بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَالْمُضْعِفُ فِي غُلُوْقَدْرِكُمْ وَالْمُعْرِفُ بِحَقِّكُمْ
جَاءَكُمْ مُسْتَجِيْرًا بِكُمْ فَاصِدًا اِلَى حَرَمِكُمْ مُنْفَرِّيًا اِلَى مَقَامِكُمْ
مُنَوِّسِلًا اِلَى اللهِ بِكُمْ ءَاَدْخُلْ يَا مَوْالِي ءَاَدْخُلْ يَا اَوْلِيَاءَ
اللهِ ءَاَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُخْدِقِينَ هَذَا الْحَرَمَ الْمُقِيمَ

بِهَذَا الشَّهَادِ وَبَعْدَ خُضُوعٍ وَخُشُوعٍ وَرَفْتٍ دَاخِلُوتٍ وَبِأَيْ رَأْسٍ زَا
مَقْدَمِ دَارِ دُوبِسم الله بگوید پس بگوید یا ایها محمد بن المصطفی کذا

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُنَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُفَضَّلِ
الْمَثَانِ الْمُنْتَظَرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ بِجَلْوَهِ وَسَمْعَانِ بَارِئِ
سَادَاتِنِ بِالْحُسْنَانِ وَلَمْ يَجْعَلْ لِنَا عَزِينَ يَارَ فِيهِمْ مَنُوعًا
بَلْ نَطْوِلَ وَمَنْعَ

و اگر طاهای ازین قول که در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام واجب است
وارد شد است بعد از این خواهد آمد بخواند مناسب است پس نزدیک
مقدم مقدسه برود و پشت بقبله کرده و روی بپوشايشان کرده بگوید یا ایها
کلینی و ابن قولویه و شیخ طوسی و غیر ایشان واجب کرد و انداز ائمه علیهم
که فرموده اند چون بر وی تبرک بپوشايد که در بیعت اند با ایشان نزد ایشان و
برای پیش روی خود قرار بده و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيْمَةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّفْوِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ الْحُجَّجَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
أَيُّهَا الْقَوَامُ فِي الْبَرِّيَّةِ بِالْفِطْرِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفْوِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَلْ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْجَوْوِ

والتَّائِبِينَ

أَشْهَدُ أَنْتُمْ قَدْ بَلَغْتُمْ وَنَحْنُ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَكَذَبْتُمْ
وَأَسَى إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ وَأَشْهَدُ أَنْتُمْ الْأُمَمَةُ الرَّاشِدَةُ
الْمُهْتَدِيُونَ وَأَنْ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَأَنْ قَوْلَكُمْ
الصِّدْقُ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ قُلُوبَنَا بِأَنْ تَجَابُوا وَأَمَرْتُمْ قُلُوبَنَا بِأَنْ
وَأَنْكُمْ دَعَاكُمْ الدِّينَ وَأَرْكَانُ الْأَرْضِ لَمْ تَزَلْ لَوَائِعِينَ
اللَّهُ يَنْفَعُكُمْ مِنْ أَصْلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَيَنْفَعُكُمْ مِنْ أَوْحَالِ
الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تَذَلَّ تَسْكُرُوا أَيْهَا مِلَّةُ الْبُحُولَةِ وَلَمْ
تُشْرِكْ فِيكُمْ فَنُ الْإِهْوَاءِ طَبِئْتُمْ وَطَابَ مَبْنَتْكُمْ مَنْ
بِكُمْ عَلَيْنَا دِيَانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي يَوْمِ دِيَانِ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ
وَيَذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنَا عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةً لَنَا
وَكِفَارَةً لِدُنُوبِنَا إِذَا اخْتَارَكُمْ اللَّهُ لَنَا وَصَلَّبَ خَلْفَنَا
بِمَا مَرَّ عَلَيْنَا مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَكَأَعِنَدُ مُسْمِينَ بِعَالِيكُمْ
مُغَرِّفِينَ بِنَصْدِ بَيْنَانَاكُمْ وَهَذَا مَقَامُ مَنْ أَسْرَفَ
وَأَخْطَا وَأَسْنَكَانَ وَأَفْرَبِمَا جَنَى وَرَجَا بِمَقَامِهِ الْخَلِيفَةِ
وَأَزِيَّتَنَقِدُ بِيَكُمُ مُتَنَفِدُ الْهَلَكَةِ مِنَ الرَّدَى أَفَكُونَا

وَالْمُتَّقِينَ

لِشَفْعَاءِ فَضْلٍ وَقَدْ مَثَلَ الْبُكَرُ إِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا
وَاتَّخَذُوا الْآيَاتِ لِلَّهِ هُزُوءًا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا بِأَمْنٍ هُوَ
قَائِمٌ لَا يَسْهُوُ وَدَائِمٌ لَا يَبْهُوُ وَمُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ لَّا تَلْقَى
بِمَا وَفَّقَنِي وَعَرَّفَنِي بِمَا اقْتَنَيْتَنِي عَلَيْهِ إِذْ صَدَعْتَنِي
بِعِبَادِكَ وَجَوَّادًا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَنْجَنُوا بِجَنَّتِهِ وَمَالُوا
إِلَى سِوَاهُ فَكَانَتْ الْمِثْلَةُ مِنْكَ عَلَى مَعَافِيهِمْ خَصَصْتَهُمْ
بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ فَلَا تَحْزَنْ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامٍ
هَذَا مَذْكُورًا مَكْنُوبًا فَلَا تَحْزَنْ مِنِّي مَا رَجَوْتُ وَلَا تَحْزَنْ
مِمَّا دَعَوْتُ بِحُجْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ

پس غاکر از برای خرد بفرموده خواهی و شیخ در نهضت پیکر گفته است که بعد از
هشت رکعت نماز را بپایان بکن و شیخ محمد بن المشهدی بعد از (و استغفر
عنها) گفته است که سر را بالا میکنی و میگوئی (بأمره فقام) تا آخر و
سید بن طاووس گفته است که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعَكُمْ اللَّهُ وَ
أَفْرَأُ عَلَيْكُمْ السَّلَامَ أَمَّا يَا اللَّهُ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ
بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۳۸۶
در کیفیت

پس در غایب یا بکن و از خدا سوال کن که دیگر نور از زیارت ایشان بر گرداند و آن
عهد تو نباشد از زیارت ایشان بدان که بهترین زیارات از برای ایشان
زیارت های جامع است که در سابق ذکر شد و بسند معتبر منقولست
که محمد بن الحنفیه رضی الله تعالی عنه زیارت برادر خود حضرت امام
حسن علیه السلام میرفت و میگفت

السلام عليك يا فتية المؤمنين وابن اولي المسلمين
وكيف لا نكون كذلك وانت سبيل الهدى و خليف
الثقفي وخامس اصحاب الكساء غدتك هذا الرحمه و
ربيت في حجر الاسلام ورضعت من ثدي الابيان
قطبت حبا و طبت مينا غير ان الانفس غير طيبة
بغير افك ولا شاك في الجوده لك برحمتك الله

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرموده میگو
نزد فیر علی بن الحسین علیهما السلام آنچه خواهی یعنی بهر لفظ که زیارت کنی خوا
و بدان که زیارت ایشان را اوقات منبر که از منتهی فصیح و بلیغ ایشان اولی است مثل
روز ولادت حضرت امام حسن علیه السلام که موافق شهر و پانزدهم ماه مبارک
رمضان است و روز وفات آن حضرت که هفتم یا بیست و هشتم یا آن
ماه صفر است و روزی که نیز برایشان زدند که بیست و سوم ماه رجب
و روز مبارک و روزی که از آن گذشت و روز خلافت آن حضرت

که روز شهادت امیرالمؤمنین است و روز ولادت امام زین العابدین
السلام که پنجم ماه شعبان است تا پانزدهم ماه جمادی الاول یا جمادی
الثانیة و بارجماس است و روز وفات آن حضرت که دوازدهم یا هجدهم
یا بیست و پنجم ماه محرم است و روز خلافت آن حضرت که روز شهادت امام
حسن است و روز ولادت امام محمد باقر صلوات الله علیه که روز اول
ماه رجب است و روز وفات آن حضرت که بیستم ماه صفر و روز وفات آن حضرت
که هفتم ماه ذی الحجه است و روز خلافت آن حضرت که روز وفات آن
زین العابدین علیه السلام است و روز ولادت امام جعفر صادق علیه السلام
که هفتم ماه ربیع الاول است و روز وفات آن حضرت که پانزدهم ماه رجب یا
ماه شوال و روز خلافت آن حضرت که روز وفات حضرت امام محمد باقر است

فصل هشتم

در بیان سایر اعمال که در مدینه مستحب است در فقه الرضا مذکور است که چون
از اعمال مسجد فارغ شوی برو نزد قبر ائمه بقیع علیهم السلام برو و بمسجد
حضرت فاطمه صلوات الله علیها و دو رکعت نماز بگذار و زیارت کن قبر حمزه
سایر شهدا احدا را برو بمسجد فتح و مسجد سقیّا که در آنها قضیات
نبی است و مسجد خلوت خانه امیرالمؤمنین و خانه امام جعفر صادق
علیه السلام که در مسجد است و دو رکعت نماز در آنجا بکن و در حد
معتبر ائمه علیهم السلام منقول است که میبایستی نزد قبر حمزه رضی الله عنه
السلام علیک یا ائمه رسول الله و معبر الشهداء السلام
علیک یا ائمه رسول الله و ائمه الشهداء ائمه الشهداء

فِي اللَّهِ وَنَحْنُ لِرَسُولِ اللَّهِ وَحَدَّثَ بِنَفْسِكَ وَطَلَبْتَ مَا
عِنْدَ اللَّهِ وَرَغِبْتَ فِيْهَا وَعَدَا اللَّهُ

پس اخلصه نماز کن در وقت نماز و بغير ميکن و چون
از نماز فارغ شوی خود را بر روی بزم پیدا و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَزُّنِي
لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِي بِغَيْرِ عَمَلٍ نَبِيِّكَ صَلَّوْا عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ لِتَجِيرَنِي مِنْ نَفْسِكَ وَتَخَطِّاتِكَ وَمِنْ الْإِغْوَالِ
فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ الْعَمَلَاتُ وَالْأَصْوَاتُ وَتَنْشَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
قَدَّمَتْ وَتُجَادِلُ كُلُّ نَفْسٍ عَنْ نَفْسِهَا فَإِنْ تَرَحَّمَنِي الْيَوْمَ فَارْحَمْنِي
عَلَى وَلَا حَزْنَ وَأَزِلْ لَهَا مِنْ قَوْلَائِي مَا أَلْهَدَرُهُ عَلَى عَبْدِهِ
اللَّهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِي الْيَوْمَ وَلَا تُصْرِفْنِي بِغَيْرِ حَاجَتِي فَضْدُ
لَزِفْتُ بِغَيْرِ عَمَلٍ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ
وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَعُدْ بِحَبْلِكَ عَلَى جَهَنَّمَ
بِرَأْفَتِكَ عَلَى جَنَابَةِ نَفْسِي فَضْدُ عَظُمَ جُرْعَتِي مَا أَخَافُ أَنْ
تُظْلِمَنِي وَلَكِنْ أَخَافُ سُوءَ الْحِسَابِ فَانْظُرْ الْيَوْمَ إِلَى نَفْسِي عَلَى
غَيْرِ عَمَلٍ نَبِيِّكَ صَلَّوْا عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ فِيهِمْ فَكُنْ

اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى

وَلَا تُحِبِّ سَعْيِي وَلَا يَهُونَ عَلَيْكَ ابْنِي هَالِي وَلَا يُحِبُّ مِنْكَ
صَوْنِي وَلَا تَقْلُبْنِي بَغِيرِ قَضَاءِ حَوَائِجِي بِأَغْيَاثِ كُلِّ
مَكْرُوبٍ مَحْزُونٍ بِأَمْفِرَجٍ عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَبْرِ إِنْ الْغَرِيبِ
الْغَرِيبِ الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَاكِهْ حَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاهْلٍ بَيْتِهِ
الظَّاهِرِ بَرٍّ وَانْظُرْ إِلَى نَظَرَةٍ لَا أَشْفِي نَعْدَهَا أَبَدًا وَارْحَمْ
نَضْرَعِي وَغُرْبَتِي أَنْفِرَادِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ
الَّذِي لَا يُعْطِيهِ أَحَدٌ سِوَاكَ وَلَا تَزِدْ أَمَلِي

و شاید باریت شهداء در روز شهادت ایشان که موافق مشهور و مفید هم باشد
است آنست باشد و در حدیث معتبر و بیست که عقبه از حضرت صادق علیه
السلام سوال نمود که من میروم بسوی مساجد که در دور مدینه است بکدام
ابتدا کنم فرمود که ابتدا کن بمسجد نبی پس بپای نماز کن در آن که آن اول مسجد است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم در این عرصه در آن نماز کرد
پس برو بقره حضرت ابراهیم پس نماز کن در آن که آن مسکن محل نماز رسول خدا
بوده است پس برو بمسجد فضیخ و دو رکعت نماز بکن که پیغمبر در آن نماز
کرده است و چون از این جانب فارغ شوی برو بجانب کوه احد ابتدا
کن بمسجد بکره در پائین سنگستان است و در آن نماز بکن پس برو بسوی قبر
بن عبدالمطلب سلام کن بر او پس برو بسوی قبرهای شهداء و بایست
نزد آن قبرها و بگو (السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَآيَاكُمْ
بِكُمْ لَا حِفْوَونَ) پس برو بمسجد بکره در آن مکان کشاده است و دیوار

گفته در وقتی که داخل احد میبوی پس در آن مسجد نماز بکند از آن موضع رسول خدا صلی الله علیه و سلم بیرون رفت بسوی احد و وقتی که با کفار مکه جنگ کرد پس در آنجا نماز کرد و بجهنم رفت پس باز کرد و نماز کن نزد من شهدا آنچه خدا برای تو مقدر کرده باشد پس بر بسوی مسجد احزاب نماز کن که رسول خدا صلی الله علیه و سلم در آن موضع دعا کرد در روز جنگ احزاب گفت يا صَبْرُ مَعْ الْمَكْرُوبِينَ وَ يا حُجْبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ يا مُعِيْنُ الْمُضْمُومِينَ اَكْثِفْ هَمِّي وَ كْرِهِي وَ غَشِّي فَقَدَرِي حَالِي وَ حَالِ اصْحَابِي وَ باسناد معتبر از معویه بن عمار منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که نزل مکر و فتن بمشاهد مدینه را که یکی از آنها مسجد قرآ است و حضرت عالی در شان آن مسجد فرستاده است این آیه را (لَسْتُمْ اُسْسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ يَقُومَ فِيْهِ) که مضمونش اینست که مسجدی که مسجدی بنا شده است بر هر کاری در روز اول سزاوارتر است باینکه در آن با اینی نماز و عبادت از مسجدی که منافقان بمکر و حيله بنا کرده اند و غرض ما در اینهمه و مسجد فضیخ و منور شهدا و مسجد احزاب که آن مسجد فتح است و بنادر سپاه است که پیغمبر صلی الله علیه و سلم چون نزد قبور شهدا میآمد میگفت (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَبْرُ نَمُ فَتَحِمَ غُفْبَى الدَّارِ) و باید که در مسجد فیه این دعا بخوانی يا صَبْرُ مَعْ الْمَكْرُوبِينَ وَ يا حُجْبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اَكْثِفْ هَمِّي وَ غَشِّي وَ كْرِهِي كَمَا كَثَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ كَرِهِيهِ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فِي هَذَا الْمَكَانِ و در حدیث معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که هر کس بیاید بسوی مسجد من و در رکعتی در آن نماز بگذارد بر کرد با ثواب عمر و احادیث

در فضیلت سجده بسیار است و بسند عیسی از آن حضرت منقولست که حضرت
فاطمه علیها السلام بعد از رسول خدا صلی الله علیه و سلم هفتاد و پنج
روز ناله و دراز برانید و هیچ کس از حضرت را خندانیدید میرفت بسوی بیستان
و بعد از آن هر هفت روز یکبار میزد و شنبه و پنجشنبه و در آنجا نماز و دعا
میگرفت و بعد از آن عمار سابطی منقولست که گفت با حضرت صادق علیه السلام
در بسوی بیستان رفتم فرمود که ای عمار می بینی این کو را که منم بلی فرمود که
ایمرا روزی که من در بیستان بودم که ایام المؤمنین علیه السلام او را خواستند و
در آنجا جمع نشسته بود تا دوپیشش که از جبهه فریاد داشت پس گریست و میفرمود
اگر این پسر پیدا شد که چرا گریه میکند گفت ز برای امیر المؤمنین علیه السلام گفتند
و برای امیر المؤمنین گریه میکند و از برای پدر ما گریه میکند گفت برای موت و گریه
نمیکند بلکه بیاد آمدن عدی که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در آنجا بمن نقل
کرد و با من است که بشنم روزی این حضرت در این مسجد نشسته بودم فرمود که
پس این کو را که منم بلی فرمود که من رسول خدا صلی الله علیه و سلم
در آنجا جمع نشسته بودیم تا که او را در خود را در من گذاشت و بخواب
رفت تا وقت نماز پس در آمد من خواستم که آن حضرت را بیدار کنم که میباد از او
آن حضرت باشد تا آنکه وقت پیش رفت و نماز من فوت شد پس حضرت
بیدار شدند و فرمود که با علی قیام کرده گفتیم نه فرمود چرا گفتیم که میخواستم شما
اگر کنیم پس برخواستند و میباید نمود و در بیستان گریه و گفتند عمار و ندا
بر کرد آن جناب را در وقت نماز که در آنجا کشتن بر کشتن بود و نماز
تا آنکه نماز کردیم و پس از آنکه شش نماز شد و فرود رفت و از جمله باریان غنی

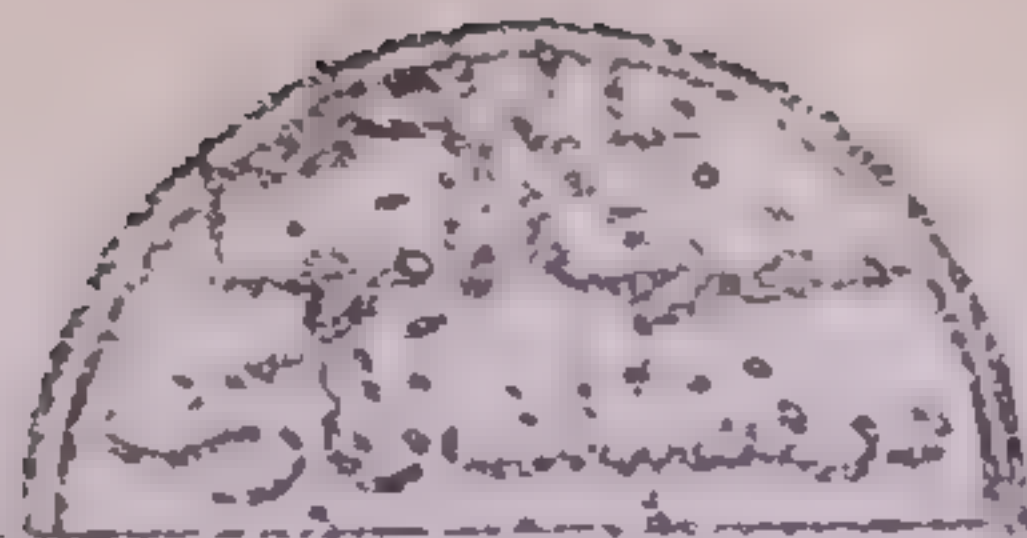
زیارت ابراهیم فرزند رسول خدا است ربیع و در روز ولادت از حضرت که
 هجدهم ماه رجب است موافق مشهور است در کیفیت زیارت و خبری
 نرسیده است و در کتب زیارات مطبوعه است و زیارت فاطمه بنت
 اسد است و غیر شریفش در ربیع معروف است و از کلام شیخ در زیارت
 مفید و میگوید که نزد ائمه یفیع مدفون باشد و مزاره که الحال معروف است
 دور است از قبر ایشان و دور نیست از موضعیکه در پیش روی ائمه
 یفیع زیارت فاطمه زهرا صلوات الله علیها را انجام میدهند و آن فاطمه
 بنت اسد باشد که اشیا کرده باشند و زیارت حضرت ابوطالب
 و حضرت عبدالمطلب حضرت عند مناف و حضرت خدیجه رضی الله
 عنهم در مکه معظمه باید که در خصوص اقامت محضه ایشان مثل بیت
 ششم ماه رجب که روز وفات ابوطالب است و دهم ربیع الاول که روز وفات
 عبدالمطلب است و روز هفتم محرم که روز هلاک اصحاب بیاض و ظیو کرا
 عبدالمطلب است و روز نهم ربیع خدیجه رضی الله عنها که پیش مان آور شد
 و زیارت حضرت جعفر بن ابی طالب در موم و زیارت شهید ابذر و
 زیارت ابوذر رضی الله عنه در ربه که نزدیک بصره است از جانب است
 نسبت یکسی که از مکه مدینه رود و غیر شریفانه و عبد الله رضی الله
 عنهم را نیز مان معلوم نیست و شیخ محمد بن المشهد ذکر کرده است که
 مسجده است نماز کند در خانه حضرت امام زین العابدین علیه السلام و خان
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و مسجد سلمان فارسی رضی الله عنه
 و مسجد حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهم که مخاضی غیر حمزه است و از
 جهات مساجد معروفه مسجد خیمه است که بجهت است که در این زمان

میگویند آن مسجد را این مان اثرش است اما نواصب برای اخفای فضیلت
و نصر امیر المؤمنین صلوات الله علیه راه را گردانیدند و بر سر راه منقاد و ایشان
بنیت و نزدیک است براه و بسند معتبر از حستان جمال منقولست که گفت
بحضرت صادق علیه السلام گریه دادم و در خدمت آن حضرت از مدینه ناممکن
و چون سیدم بمسجد غدیر نظر کردم بجانب چپ مسجد فرمود که این موضع قدس
خدا صلی الله علیه و اله و سلم است در وقتی که میفرمود هر که من مولای او
همین علی مولای او است خداوند او است و هر که او را دوست دارد و دشمن دارد
او را دشمن دارد پس نظر فرمود حضرت صادق صلوات الله علیه بجانب بکر مسجد فرمود
که این موضع خیمه ابوبکر و عمر و سالم مولای ابی حنیفه و ابوعبید الجراح است
در وقتی که دیدند که حضرت رسول صلی الله علیه و اله و سلم دست حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه گرفته است و نصر بر امامت او مینماید
و فضائل او را بیان میفرمایند و انوقت بعضی از ایشان گفتند که به بید چشمها
را که میگردد کونایه های بیوانه است پس جبرئیل علیه السلام نازل شد و این
(وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا) را آورد

باب دهم

در بیان فضیلت زیارت امام الانس و الجن علی بن موسی الرضا علیهما السلام و شرافت
مدفن آن حضرت است بسند معتبر از رسول خدا صلی الله علیه و سلم منقولست
که فرمود زود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ
زیارت نکند او را مگر آنکه حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدو

دائرانش حشم حرام گرداند و در چند معنی دیگر فرمود که پاره از بدن من و خراسان من
خواهد شد هر عشاکی که او را زیارت کند الله حقیقی غش را از ابل گرداند
و هرگاه کاری که او را زیارت کند الله خدا گناهانش را بپامزد و بسند معتبر
منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که زود باشد که مردی از
فرزندان من بن هر گشته شود در زمین خراسان بظلم و عدوان که نام او نام من
باشد و نام پدرش نام موسی بن عمران هر که او را در غریب زیارت کند
گناهان گذشته و آینده او را حقیقی بپامزد هر چند مثل عدس تاره ها
و قطره های باران و برگ درختان بوده باشد و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که فرمود بیرون آمد مردی از فرزندان پسر موسی
که نام او نام امیر المؤمنین علیه السلام باشد پس مدفون شود در زمین طوس
که در خراسان است و گشته شود در آنجا بن هر پس مدفون شود و اینجا بن
هر که او را زیارت کند و عارف مجتهد او باشد و او را امام واجب اطاعت
داند عطا کند خدا ثواب کسیرا که زود راه خدا خرج کرده باشد و جهاد
کرده باشد پیش از فتح مکه و در حدیث معتبر دیگر منقولست از عبدالله بن
الفضل که گفت در خدمت حضرت صادق علیه السلام بودم پس داخل شد
بر آنحضرت شخصی از اهل طوس و گفت یارب رسول الله چه ثواب ارد کسی که زیارت
کند امیر اعیان الله الحسین علیه السلام را فرمود که ای طوسی هر که زیارت کند
من آنحضرت را و داند که او امام است از جانب خدا و اطاعتش بر بندگان
واجبست حقیقی گناهان گذشته و آینده او را بپامزد و قبول کند شفاعت
او را در حق هفتاد گناه کار و نزد فر او هر حاجتی که بطلبد الله بر آورد

۴۹
ص ۹۰

شود پس حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را انداختند و او را در میان خود نشاندند و
 در بین ایشان را میبویید پس ملافت شد بچنانی که از مژ و فرمود که ای طریقی که من
 امام و خلیفه و حجت خدا است بعد از من و بدو رسید که از صلب و مردی بیچاره
 خواهد آمد که پسندیدند خدا را تا شود و ایشان پسندیدند بندگان باشند و زمین
 و او کشته خواهد شد و زمین شش ماه هر از روی غلم و تعدادی مدفون خواهد
 در آن بین عزیز هر که او را زبانت کنند و غریبی او و دانند که او امام است
 از پدرش و طاعت او واجب است از جانب خدا چنان باشد که رسول خدا را از
 کرده باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که در طوفان نوح علیه السلام چنان
 بقعه زمین بخدا شکایت کردند (بیت المجر و منجی و کربلا و سمرطوس) و
 معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که زبانت
 کند و فرزند من علی را و داند خدا ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد و ای
 استغاثه کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که با هفتاد هزار حج فرمود
 که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آن حضرت را زبانت کند یا بکشت
 نزد آن حضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زبانت کرده باشد گفت
 چنانچه خدا را در عرش زبانت کرده باشد فرمودی چون روز قیامت شود
 بر عرش الهی چهار کس از پیشانیان چهار کس از پشیمانان خواهند بود اما
 پیشانیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی اند و پشیمانان پس محمد و علی و حسن
 و حسین اند پس پشیمانان میبکشند در پای عرش پس میبکشند با مان از کشتن
 میرهای امته و بدو رسید که زبانت کنندگان فرزندم علی علیه السلام در
 ایشان از همه بلندتر و عظامشان از همه بیشتر خواهد بود و پسند حسن

گفت هفتاد هزار حج

منقول است

منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که فرزند زاده من شهید خواهد شد در میان
خراسان و شهر بکیران راطوس گویند هر که او را در آنجا زیارت کند و او را شناسد
در روز قیامت ست و از بکیرم و داخل بهشت گردانم هر چند از اهل کبابر نباشد
راوی گفت فدای تو شود شناختن حوائی و کدام است. فرمود آنست که بداندا و امامی است
که اطاعت او بر خلق واجبست و غیرت شهید است هر که زیارت کند او را و عارف
بخواست او باشد عطا فرماید حق تعالی با و ثواب هفتاد شهید و در روایت دیگر
هفتاد هزار شهید از آنها که در پیش روی سول خدا صلی الله علیه و سلم یا حقیقت
ایمان شهید شده باشد و در حدیث دیگر منقولست که اشاره فرمود بحضرت امام
موسی علیه السلام و فرمود که فرزندی از این رطوس شهید خواهد شد که زیارت
نکند او را از شیعیان مگر قلیل بسیار نادری و در حدیث معتبر منقولست
که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که فرزند من علی بن زهرا کشته خواهد
شد بظلم و ستم و مدفون خواهد شد در پهلوی هرون هر که او را زیارت
کند چنان است که رسول خدا صلی الله علیه و سلم را زیارت کرده باشد
و بسند معتبر دیگر منقولست که روزی حضرت امام موسی نشسته بود و فرزند او
نزدان حضرت حاضر بود ندید حضرت امام رضا علیه السلام از پیش از حضرت
گذشت و او را بنده ای پس خوانی بود حضرت امام موسی علیه السلام فرمود
که این فرزند من فوت خواهد شد در زمین غربت پس هر که او را زیارت کند
و منقاد باشد او را و بشناسد حوائی را نزد خدا بنوعانی مثل شهیدان بدر
باشد و بسند حسن منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام روایت
اشاره نمود بحضرت امام رضا و فرمود که هر که این فرزند مرا زیارت کند از برای او است

بهشت پسند موثوق منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که در خراسان
 هست که بر آن مانی خواهد آمد که محارفتی و آمدن ملائکه خواهند پس بپوشید
 فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت و در صورت
 بدینند پرسیدند باین رسول الله کدام بفرستد است فرمود که آن در زمین طوبی
 است از و الله با عیسی از باغهای بهشت هر که مرز زیارت کند در آن
 چنان است که رسول خدا را زیارت کرده باشد و بنویسد حقیقتی از برای
 بسبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندید و هزار عمره مقبوله و مردی بد زانم
 شفیقا و نایشم در روز قیامت و پسند معبر از حضرت امام رضا منقولست
 که فرمود و الله که هیچکس از مائیت مکرانکه گشته و شهید میشود پرسیدند
 که کی شمارا خواهد گشت باین رسول الله فرمود که بدین بن خلق خدا در زمان من
 مر از هر خواهد گشت و مراد من خواهد کرد و در زیارت و زیارت در بلاد غریب
 پس هر که مراد در آن غریب زیارت کند بنویسد حقیقتی از برای او ثواب صد هزار
 شهید صد هزار صدقه و صد هزار حج و عمره کند و صد هزار جفا کننده
 و محشور شود در روز قیامت در عمره ما و در درجات خالیه بهشت رفیق ما
 باشد و پسند موثوق دیگر منقولست که شخصی از اهل خراسان بخداست
 حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که باین رسول الله در شب رسول خدا صلی الله
 علیه و آله و سلم در خواب دیدم که میفرمود بمن چگونه خواهد بود حال شما هر که
 دفن شود در زمین شما پاره از من و شما بسیارند اما من مرا و شما را نشود
 حال شما ستاره من حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که منم آنکه مدفون میشود
 در زمین شما و من پاره من پیغمبر شما و منم از امانت از ستاره هر که مرز زیارت

کند و او داند و شناسد آنچه را خدا و اجب کرده است زحق من فرماینداری من
پس من و پدرانم شیعیان او باشیم در روز قیامت و هر که عاشق شیعیان او باشد
در روز قیامت نجات یابد هر چند بر او باشد مثل کافران جنت از ادیان
و تحقیق که خبر داد مریدم از جد از پدرش که رسول خدا صلی الله علیه و سلم
فرمود هر که به بیدم مراد در خوابش پس مراد یاب است زیرا که شیعیان من مثل
همیشه بود بصورت من و نه بصورت یکی از اوصیاء من نه بصورت یکی از شیعیان
ایشان بدرسنت که خواب است بجز و است از هفتاد و نه چیزی و از پیغمبری و
بچندین سند صحیح از ابی نصر منقولست که گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام
را که نوشته بود که برسانید به شیعیان من که زیارت من نیز در دنیا برسانند با هر روز
پس من این حدیث را بخندمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود یا الله
هزار هزار حج هست از برای کسی که از حضرت راز اوست کند حق او را شناسد
و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که از دوستان من که عارف بحق من باشد
مرز زیارت کند البته او را شفاعت کنم در روز قیامت و بدو سند معتبر
دیگر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هر که مرز زیارت کند با
دوری من بیایم نزد او در سه موطر و زیارت او را خلاصی بختم از احوال
انفاد و وقتی که نامه های بنوکا را از دست راست ایشان نامهای بدکاران بدست
چپ ایشان پرازد کند و نزد صراط و نزد راز و قیام و در چک موثوق دیگر فرمود
که من کشته و زهر داده و مدفون خواهم شد در زمین غربت این را میدانم بخبر
پد من داده از پدرانش از رسول خدا صلی الله علیه و سلم پس کسی که در غربت
من مرز زیارت کند من و پدرانم شیعیان او باشیم در روز قیامت و هر که ^{شیعیان}

اوباشیم بجناب بدرجند بر او مثل گاه جزوا نرسد و بسند معتبر دیگر مروی است
که آن حضرت فرمود که بایستاید بستی بسوی قبری از قبرها مگر فرمود ما اهل بیت
و بدرستیکه من گشته، خواهم شد بن هر ظلم و ستم و مدفون خواهم شد در زمین
عزیز پس هر که یار بند بسوی زیارت من دعا پیش منجا بگوید و گاهانش امر زنده
کرد و بسند معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام داخل قبره شد
که در آنجا قبر هرون الرشید بود پس یک جانب قبر خطی کشید و فرمود که این قبر
من است و در اینجا مدفون خواهم گشت و در این روزی حق تعالی این زمین را
محل آمدن و رفتن شیعیان و دوستان من گرداند و الله که زیارت کننده از ایشان مرا
زیارت نکند سلام کننده از ایشان بر من سلام نکند مگر واجب شود از برای او
امر از خدا و رحمت خدا بشقاعت ما اهل بیت و در حدیث معتبر دیگر
فرمود که زود باشد که گشته شوم بن هر نا ظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی
هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل رفتن شیعیان و دوستان من پس هر که مرا
در این عزیزت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت
و سو کند میخورم بخدا اینکه محمد را گرامی داشته است بر پیغمبری برگزیده است
او را بر جمیع خلائق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من در رکعت نماز کند الله
مسئول شود امر من بشکاهان را از خداوند عالمان در روز قیامت و بخوان
خداوند بکه ما را گرامی داشته است بعد از محمد با قیامت و مخصوص گرداننده
است ما را بوسیلت آن حضرت سو کند میخورم که زیارت کند کان قبر من
گرامی تر از هر که و همی اندر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند
پس بروی آن قطره از باران برسد الله حق تعالی جسد او را برانش حیات

سلام گرداند و بسند صحیح بکفر منقولست که آن حضرت فرمود مرگش را خواهم شد
 نیز هر ستم پس هر که مرز زیارت کند با شناختن حق من خدا کاهان کند شنیده اند
 او را بپامزد و در حدیث معتبره بکفر فرمود که روزها و شبها سخن بگویند
 شد تا بکفر دطوس محل نزد شیعیان زیارت کنند کان من پس هر که مرز
 باغری من دطوس زیارت کند با من نباشد و در وجه مرید در و زیارت
 و کاهانش امر زبده شود و بسند های صحیح بسیار از امام محمد تقی علیه السلام
 منقولست که هر که پدرم را در دطوس زیارت کند خدا کاهان کند شنیده
 است او را بپامزد پس چون و زیارت شود منبری برای او در برابر منبر
 رسول خدا نصب کنند که بر آن منبر باشد تا حق تعالی از حساب بندگان فارغ
 شود و بسند معتبر از امام زاده عبد العظیم علیه السلام منقولست که حضرت
 امام محمد تقی علیه السلام فرمود که زیارت نکند پدرم را احدی پس برسد با و
 ازاری زیاران با سرمانا که ما مکر حرام کرد اند خدا بد ن او را از انش جهنم
 و بسند حسن از عبد العظیم علیه السلام منقولست که آن حضرت فرمود که هر که
 لازم شد بر خدا برای کسی که پدرم را زیارت کند دطوس با معرفت بگوید
 که الله بهشت را با و عطا فرماید و باز بسند حسن منقولست که عبد
 العظیم علیه السلام بان حضرت عمر خرد که سخن گفتن ام میباز زیارت فیر امام
 حسین علیه السلام و میباز زیارت فیر پدر دطوس پس چه میفرمائی
 فرمود که در جای خود باش پس داخل خانه شد و بیرون آمد و ابی بن های
 مبارکش بر دو پیش جاری بود پدر فرمود که زیارت کنندگان فیر امام حسین
 السلام بسیارند و زیارت کنندگان فیر پدرم کند و بسند صحیح از امام

عَلَيْهِ السَّلَامُ
در فضیلت زیارت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

منقول است که در مباد و کوه طوس قبضه ارنخاک هست که از نهشت برداشته
هر که داخل شود ایمن ناستد و روز قیامت زانسان جهنم و بسند صحیح دیگر
منقول است که ابن ابی بنجران از آن حضرت پرسید که چه ثواب است برای کسی که
پدرت را زیارت کند فرمود که ثواب او بهشت است و الله و در حدیث صحیح
دیگر این سؤال کردند و فرمود که از برای او بهشت است و الله و بسند
معبر منقول است که محمد بن سلمان از امام محمد بنی علیه السلام پرسید که شخصی
حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بعد از آن وقت زیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و سلم کرد پس رفت بجهت زیارت پدرت امیر المؤمنین
علیه السلام کرد و حق او را می شناسد می پدانت که او حجت خدا است بر
او و او در کاه خدا است که از آن در بخدا بایستد پس سلام کرد بر آن
پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت
بمعناد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر
خود برگشت و در آنوقت خدا انقدر مال باور و زی کرده است که هیچ
می توان گفت کدام بهتر است از برای این که حج واجب خود را کرده است
که برگردد و باز حج کند یا برود بمنزاسان پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت
کند فرمود بلکه برود پدرت سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب
نابشد و این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه بخوف تشیع هست
و بسند حسن منقول است که علی بن مرزبان بخدا می پدانت حضرت عرض کرد که
فدای تو شوم زیارت امام رضا علیه السلام افضل است یا زیارت امام حسین
صلوات الله علیه فرمود که زیارت پدرت امام افضل است زیرا که امام حسین

۴۰۵
 صفحه

راهه که زیارت میکند پدرم را زیارت نمیکند مگر خواص از شیعه مؤلف
 گوید که گویند این باشد که چون فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام مشهور
 گردیده است اکثر شیعه بر زیارت آنحضرت رغبت میکنند و فضیلت زیارت
 امام رضا علیه السلام را کمتر شنیده اند و کمتر رغبت میکنند پس اینچنین مخصوص
 از میان خواهد بود و بنا بر این در هر عصری هر امام را که کمتر زیارت کنند زیارت او
 افضل خواهد بود و ممکنست که مراد این باشد که امام حسین علیه السلام را از شیعه
 و سنی زیارت میکنند آنحضرت را بغیر از شیعه زیارت نمیکند با آنکه
 زیارت آنحضرت میکند با اعتقاد بامامت آنحضرت مخصوصاً شیعه اند
 یعنی اثنی عشری زیرا که هر که اعتقاد بامامت آنحضرت دارد همه اعتقاد
 بخلاف حضرت امام حسین علیه السلام که همه فرق شیعه اعتقاد بامامت آن
 حضرت دارند و پسندهای صحیح و غیر صحیح بسیار از آنحضرت منقولست که
 هر که پدرم را زیارت کند بهشت از برای او است و پسند معبر از امام
 علی بن ابی طالب منقولست که فرمود اهل فم و اهل ابه امر زنده اند بسبب آنکه
 زیارت میکنند جد علی بن موسی الرضا علیه السلام در طوس بدینکه هر که
 بر زیارت آنحضرت برود و در راهش فطره از باران باو برسد خدا حید او را بر
 آتش جهنم حرام گرداند **مؤلف گوید** که زیارت آنحضرت در اوقات
 شریفه و از منته محضه بانحضرت افضل است خصوصاً در ماه مبارک رجب که در
 حدیث گذشته و روز ولادت آنحضرت که موافق مشهور بازد هم ماه ذی قعدة
 و روز وفات آنحضرت که روز آخر ماه صفر است با هفدهم آن بابیست و چهارم
 ماه رمضان و روزیکه آنحضرت بخلاف الهی فایز گردیده است که روز وفات

امام رضا علیه السلام
در فضیلت زیارت

ص ۲۰
مجلس

امام موسی علیه السلام است گذشت و روز یکم بیست خلافت با آنحضرت کردند
که اول ماه رمضان است یازدهم آن سید بن طاووس در کتاب قبال ذکر کرده است
که روایتی وارد شده است که در روز ششم ماه رمضان و رکعت نماز باید کرد
در هر رکعت سوره الحمد یکبار و سوره توحید بیست و پنج مرتبه از برای شکر آنکه
حق و مولای ما حضرت امام رضا علیه السلام در آنروز ظاهر شده است و اینها
فرموده است که در بعضی از مضامین اصحاب خود دیده ام که مستحبت زیارت حضرت
امام رضا علیه السلام در روز بیست و سه ماهی از تعدد از نزد بیک یاد و روز
از زیارت منقوله یا غیر منقوله از حضرت و بسند معتبر این بابویه روایت کرده است
که چون امام رضا علیه السلام بدست سرخ رسید و رفتی که نزد مامون لعین میرفت
گفتند باین سول الله ظهور شده است نماز می کنید پس فرود آمد و آب طلبید
گفت که آب همراه ندارم پس بدست مبارک خود زمین را کاوید و مقدار آب جوید
که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقیست و
چون غسل سنا بجا شد دست مبارک خود را گذاشت بکوهی که دیگرها از آن میترسیدند
و فرمود که خداوندان نفع بخش باین کوه و برکت ده در هر چه در ظرفی گذارند که
از این کوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیگرها از سنات تراشیدند
و فرمود که طعام آنحضرت را نیزند مگر در آن یکجا

پس از آنروز مردم دیگرها و ظرفها از آن تراشیدند و برکت یافتند مؤلف
کتابی که در کتب معجزات کرامات و معجزات بسیار برای وضو مفیدست و نویسنده
علی مشرفی السلام ذکر کرده اند که ابرادش در این مقام مناسب بیست با آنکه
در هر زمان آنقدر ظاهر میشود که احتیاج و فایده گذشت بیست و انشاء الله

در کتاب جنود القلوب بیان خواهد شد **فصل پنجم** در بیان کیفیت زیارت آن حضرت

بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم از ابوالفضل هروی منقول است که گفت در خدمت امام رضا علیه السلام
بودم که جمعی از اهل قم بخدمت آن حضرت آمدند و سلام کردند پس ایشان جواب
سلام فرمود و نزدیک خود طلبید گفت مر جبا حوش آمد بدید شما شیعیان مائید
بخدمت و راستی خواهد آمد بدید شما زمانی که در آن زمان بنی بارت برب من بیا
در طوس هر که زیارت کند با غسل باشد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از
مادر منولد شده باشد و بسم الله الرحمن الرحیم از حضرت امام علی بنی علیه السلام
منقول است که هر که را بسوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند و حضرت
امام رضا علیه السلام زاد در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد ^{آن} حضرت
حضرت دو رکعت نماز بکند در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدو سیکنه
میشود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سوال کند بدو سیکنه موضع قبر آن حضرت را
بست از بقعهای بهشت و هیچ مومنی او را زیارت نمیکند مگر آنکه حق تعالی او
از آتش جهنم آزاد میکند داخل بهشت میکند و در حدیث معتبر دیگر از ائمه
طاهرين صلوات الله عليهم اجمعين منقول است که چون نزد فخر امام رضا هروی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى بَنِي مُوسَى الرِّضَا الرِّضَى الْإِمَامِ النَّبِيِّ النَّفِيِّ
وَجَنِّكَ عَلَى مَنْ قَوَّاهُ الْأَذْوَاقُ مِنْ مَحَبَّتِ الثَّرَى الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ
صَلَوُهُ كَثِيرَةٌ نَامَتُهُ زَاكِيَةٌ مُوَاصِلُهُ مُوَائِرَةٌ مُرَادِفُهُ كَأَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ

و زیارت مشهور آن حضرت زیارتیست که در کتب معتبره مذکور است و بجمه

الحسن بن الولید مکتوب کرده اینداند و از من را این قول بود معلوم شد که از ائمه علیهم السلام
مروی بوده باشد گفته اند که چون اراده نمائی که زیارت کنی امام و ضاع علیه
رادر طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی بگردد و وقتی که غایت
اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَاجْرْ عَلَيَّ لِسَانِي مِنْ
وَالشَّاءِ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا
وَشَيْئَاءً (و میگوید در وقت بیرون رفتن)

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَآلِ اللَّهِ وَآلِ ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ الْبَيْتَ تَوَجَّهْتُ وَالْبَيْتَ قَصَدْتُ
وَمَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ پس چون بیرون روی برد خانه خوابیست و بگوید
اللَّهُمَّ الْبَيْتَ وَجَّهْتُ وَجَّهِي وَعَلَيْكَ خَافَتُ أَهْلِي وَمَالِي
وَمَا خَوَّلَنِي قَبْلَكَ وَتَعَفْتُ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِأَمْرِ لَا يُجْنِبُ مَرَارًا
وَلَا يُضَيِّعُ سِرَّ حِفْظِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ
فَإِنَّهُ لَا يُضَيِّعُ مِنْ خِصَائِكَ

پس چون بیرون روی نزد یک قبر ایستاد غسل بکند در وقت غسل کردن بگوید

اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَاجْرْ عَلَيَّ
لِسَانِي مِنْ خِصَائِكَ وَحَبَشَاتِكَ وَالشَّاءِ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا

صیغه

قولم

بِكَ وَفَدَّ عَلَيَّ أَنْ قُوَّةَ دِينِي السَّلَامُ لِأَمْرِكَ وَالْإِنِّياعُ لِسِتَّةِ
 نَبِيِّكَ وَالشَّهَادَةُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي
 شِفَاءً وَنُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس پوشش پاکتر بزجامة های خود را و پای بر هسته روانه شو با سبکینه و وفا
 که بنانی بروی دلت پیا خدا باشد (الله اکبر) و لا اله الا الله و سبحان
 الله و الحمد لله بگو و کامهای خود را بردار چون داخل وضه مقدسه
 شوی بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ

پس برو در نزد صریح و قبله را در پشت خود
 بگه و زو بروی آن حضرت بایست و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَسَيِّدِ خَلْقِكَ اجْمَعْ بَيْنَ
 صَلَوةٍ لَا يَقْوَى عَلَى احْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ

الْمُؤْمِنِينَ عَلَى نَبِيِّ طَالِبٍ عِنْدِكَ وَأَخِي سَوْدَةَ الَّذِي أَنْجَبْتَهُ
بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِلزُّنُوشِ مِنْ خَلْقِكَ وَالذَّلِيلَ عَلَى مَنْ
بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَدَّيَانِي الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ قَضَائِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فاطمة بنتِ نَبِيِّكَ وَ
زَوْجَتِهِ وَلَتَيْكَ وَأُمِّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَي
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ النَّفِيسَةِ النَّفِيسَةِ
الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَهْلِ الْجَنَّةِ
اجْتَمِعِينَ صَلَوةً لَا يَفُوتُ عَلَى أَحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَبْطَي نَبِيِّكَ وَسَيِّدَي شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ الْقَامِمَيْنِ فِي خَلْقِكَ وَالذَّلِيلَيْنِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ
بِرِسَالَتِكَ وَدَّيَانِي الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ
خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ الْحُسَيْنِ عِنْدَكَ الْقَامِمِ
فِي خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَتِكَ وَدَّيَانِي الدِّينِ
بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ
 يَا فِرْعَلِيمَ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الصَّادِقِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ وَجُنَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ
 أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ وَالْبَارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
 عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَلِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ
 وَالْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا
 الْمُرْتَضَى عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ الْفَائِمِ بِعَدْلِكَ وَالِدِ
 الْحَقِّ دِينِكَ وَدِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلَوةً لَا يَقْوَى
 عَلَى احْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ
 وَوَلِيِّكَ الْفَائِمِ بِأَمْرِكَ وَالِدِ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْفَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَجُنَّتِكَ
 الْمُودِي عَزْ نَبِيِّكَ وَشَاهِدِكَ عَلَى خَلْقِكَ الْمُخْصُوصِ
 بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جُنَّتِكَ وَوَلِيِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَائِمُ فِي خَلْقِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ نَامِيَّةً بِأَفِيَّةٍ تُعْجَلُ بِهَا فَرَجُهُ وَ
تَنْصُرُهُ بِهَا وَتُجْعَلُ نَامِعَةً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَأُؤَالِي وَلِيَّهُمْ وَأُعَادِي عَدُوَّهُمْ فَأَرْزُقْنِي لَهُمْ خَيْرَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ

پس پیشانی نزد سران حضرت و می گوئی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ
الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إسماعِيلَ دِيعِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى
رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَحَبِيبِ تَابِ الْعَالَمِينَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
سَيِّدِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بِإِثْرِ
عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ
بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ الْحَكِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّعِيدُ الْمَظْلُومُ الْمَقْنُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْوَصِيُّ الْبَارُ النَّصِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ آمَنْتَ
الصَّلَاةَ وَأَنْتَ بِالزُّكُوفِ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَثَرْتَ الْبَقِيَّةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَأَتُهُ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ لَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً قَتَلَتْكَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْكَ
أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ وَالْبِدْعَةِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

پس خود را بزرگوار بپسندانی و میگوئی

اللَّهُمَّ الْبَاكَ صَدِّقْتُ مِنْ أَرْضِي قَطَعْتُ لِبِلَادِ رَجَاءِ رَحْمَتِكَ
فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تُزِدْنِي بَعْدَ قَضَائِ حَوَائِجِي وَارْحَمْ نَفْسِي عَلَى
قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا بِي أَنْتَ وَ
أُمِّي أَنْتَ زَائِرًا وَإِدَاعًا عَائِدًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ
اِحْطَيْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى يَوْمَ
حَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقِي فَارْزُقْكَ عِنْدَ اللَّهِ مَعْنَاً مَحْمُوداً
وَأَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِبُهُ

پس دست راست بلند میکنی و دست چپ
برهن میکنی و میگوئی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ بِكَ بِجَهَنَّمَ وَلَا يَنْفَعُهُمْ أَنْوَلِي
آخِرُهُمْ بِمَا نَوَلَيْتُ بِهِ أَوْلَاهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيحَةٍ
دُونَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَكَ وَآثَمُوا
نَبِيَّكَ وَجَحَدُوا بِآيَاتِكَ وَسَخَرُوا بِإِمَامِكَ وَحَمَلُوا
النَّاسَ عَلَى الْكَافِ الْيُحَدِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ بِكَ
بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَارِكْ

پس میگردی و بنزد پای آنحضرت میروی و میگوئی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
حَبْرَتِكَ وَأَنْتَ الصَّادِقُ الْمُصَدَّقُ قُلَّ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي
وَالْأَلْسُنِ

پس نضرع و مبالغه کرد و لعنت کردن بر کشنده امیرالمؤمنین و قاتلان حسن و حسین
علیهما السلام و قاتلان جمیع اهل بیت رسول خدا صلی الله علیهم اجمعین پس
از پشت منبر و نیز سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن دو رکعت اول سوره بقره
و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و جهل کن در دعا و نضرع و بسیار دعا کن از
برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران و مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آنحضرت
بمان که نمازهای خود را نزد منبر بکنی و چون خواهی که زیارت راع بکنی بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتَ
لَنَا جَنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ هَذَا أَوْ أَنْ نَصْرًا فِي عَنَّاكَ أَزْكَى دِينًا
أَوْ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا مُتَبَدِّلٍ بِكَ وَلَا مُؤَثِّرٍ عَلَيْكَ وَلَا
زَاهِدٍ فِي قُرْبِكَ وَقَدْ جُدْتُ بِنَفْسِي لِلْجِدَّانِ وَتَرَكْتُ
الْأَهْلَ وَالْأَوْلَادَ وَالْأَوْطَانَ فَكُنْ لِي شَافِعًا يَوْمَ حَاجَتِي
وَقُرْبَى فَاغْنِنِي يَوْمَ لَا يَغْنِي عَنِّي جِهَتِي وَلَا قُرْبَى يَوْمَ لَا يَغْنِي عَنِّي
وَالِدَتِي وَلَا وَلَدِي اسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي قَدَّرَ عَلَيَّ رَجَبِي الْيَوْمَ

أَنْ يُفَسِّرَ لَكَ كُرْبِي وَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي قَدْ عَلَى فِرَافِ مَكَانِكَ
أَنْ لَا يَجْعَلَ لِي خَيْرَ الْعَهْدِ مِنْ جُوعِي إِلَيْكَ وَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي
أَتَكَلَّمَ عَلَيْكَ عَنِّي أَنْ يَجْعَلَ لِي سَبَبًا وَدُخْرًا وَاسْأَلُ اللَّهَ
الَّذِي رَأَى مَكَانَكَ وَهَدَانِي بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ وَزِيَادِي
إِلَيْكَ أَنْ يُورِدَنِي حَوْضَكُمْ وَبِرْزَنِي مُرَافَقَتَكُمْ فِي الْجَنَّةِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَوَصِيِّ سُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينِ السَّلَامُ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ
عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِي الشَّاجِدِينَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ
عُلُومِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَاقِرِ
الْأَمِينِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاطِمِ الْحَكِيمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
الرِّضَا الْعَلِيمِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ النَّفِيِّ الْهَادِي وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْبَاقِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْمُعِينِينَ الْمُسْتَجِيبِينَ الَّذِينَ بَاقِرُهُ يَعْلَمُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا

بجواری و علی بن محمد النقی

وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِي آتَاهُ فَارْجِعْهُ فَاحْشُرْهُ مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ الْمَاءِ صَنِينَ
وَإِنْ أَبْعَيْتَنِي بِرَبِّ فَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَبْعَيْتَنِي إِيَّاكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمِنْ كَوْنِي

أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَقْرَأُكَ السَّلَامَ آمَنًا يَا
وَمَا دَعَوْتُ إِلَيْهِ اللَّهُمَّ فَكُنْ بِنَامِعِ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ
فَارْزُقْنِي جَهَنَّمَ وَمَوَدَّتَهُمْ أَبَدًا مَا أَبْعَيْتَنِي السَّلَامَ مِنْ بَنِي آدَمَ
مَا بَعَيْتُ وَدَائِمًا إِذَا فَنَيْتُ السَّلَامَ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ

و چون از روضه مقدسین این بیت بجانب قبر مکن تا از نظر نویسان شود (مؤلف
گوید) که چند بار در یک روز بخواند و انوار ذکر کرده ام و چون ثابت بنود که منقول از
ایمه اطهار باشد را اینجا ذکر کردم و زیارات جامع را در این وضو خواند
اولی و انسب است و شیخ معین ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت
امام رضا علیه السلام این دعا بخواند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمَ فِي مُلْكِهِ الدَّائِمَ فِي عِزِّهِ
الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِي كِبَرِ بَابِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِي دَهْمُومِيَّةِ
بِقَائِهِ الْعَادِلُ فِي بَرِّيَّةِ الْعَالَمِ فِي قَضَائِهِ الْكَرِيمُ فِي

تَأخِيرِ عَفْوِيكَ إِلَهِي حَاجَانِي مَصْرُفُكَ إِلَيْكَ وَأَمَالِي مَوْفُوفُكَ
لَدَيْكَ وَكَلَامِي وَفَقْتِي مِنْ خَيْرِ فَائِتٍ دَلِيلِي عَلَى عِلْمِكَ وَطَهْرِي
إِلَيْهِ بِأَفْهَرِ الْأَنُودِ الْمَصَالِبِ بِأَمْلِيًا بِجِأِ إِلَهِي كُلُّ رَاغِبٍ
مَا زِلْتُ مَعَهُ بِإِسْنِكَ بِالنِّعَمِ جَارِبًا عَلَى عَادَاتِ الْإِحْسَانِ
وَالْكَرَمِ أَسْأَلُكَ بِالْمُدَارَةِ النَّافِذَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ
وَحُضْنَتِكَ الْمُبَرِّكِ وَالَّذِي يُجِبُّهُ بِأَبْنِ الدُّعَاءِ وَبِالنَّظَرِ إِلَى
نَظَرَتِي بِهَا إِلَى أَيْمَالِ فَتَنَاتِي وَإِلَى الْأَرْضَيْنِ فَتَنَتِي
وَإِلَى السَّمَوَاتِ فَارْتَفَعَتِ وَإِلَى الْبَحَارِ فَتَجَرَّتْ بِأَمِنْ حُلٍّ
عَنْ أَدْوَابِ تَحْطَاتِ الْبَشَرِ وَلَطْفٍ عَنْ دَفَائِي خَطَرَاتِ
الْفَكْرِ لَا تُجِدُ بِأَسِيدِي لِأَبْنِ وَفِيهِ مِنْكَ بَقِيَّةٌ حَمْدًا
وَلَا تَشْكُرُ عَلَى صَغِيرَتِي إِلَّا أَسْتَوْجِبَتْ بِهَا شُكْرًا فَمَنْ
مُخْصِي نِعْمَتِكَ يَا إِلَهِي وَتُجَازِي الْأَوَّلَ بِأَمْوَالِي وَتُكَافُو
صَنَائِعِكَ بِأَسِيدِي مِنْ نِعَمِكَ حُجْدًا الْحَامِدُونَ وَمِنْ
شُكْرِكَ تَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ وَأَنْتَ الْمُعْتَدُ لِلذُّنُوبِ بِجَمْعٍ
عَفْوِكَ وَالتَّائِبِينَ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سُرَّتِكَ وَأَنْتَ الْكَافِي

لِخَيْرِ بَدَلٍ فَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ اخْتَأَفْتُهَا حِلْمُكَ مَتَى زَجَلْتَ
وَحَسَنَةً ضَاعَتْ عَنْهَا فَضْلُكَ مَتَى عَظُمَتْ عَلَيْهِمُ اجْزَاؤُكَ
جَلَلْتَ أَنْ يُخَافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ

وَأَنْ يَرْجَى مِنْكَ إِلَّا الْإِحْسَانُ وَالْفَقْرُ فَمَنْ
عَلَى مِمَّا أَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَلَا تَخْذُلْنِي بِمَا يَجْعَلُكَ بِهِ عَدْلُكَ
سَيِّدِي لَوْ عَلِمْتَ الْأَرْضُ بِذُنُوبِي لَسَاخَتْ بِي أَوِ الْجِبَالُ
لَهَدَّتْ بَنِي أَوِ السَّمَوَاتُ لَأَخْطَفَنِي أَوِ الْبِحَارُ لَأَغْرَقَنِي سَيِّدِي
سَيِّدِي سَيِّدِي مَوْلَايَ مَوْلَايَ مَوْلَايَ فَدَنْتَكَ وَفَوَّضْتُ
لِحُبِّكَ فَنَاكَ فَلَا تُخَيِّرْ بَيْنِي مَا وَعَدْتَ الْمُنْعَرِّضِينَ لِسُئْلِكَ
بِأَمْرٍ مَعْرُوفٍ أَلْعَارِضِينَ بِأَمْعُودٍ الْعَائِدِينَ بِأَمْسُورٍ الشَّاكِرِينَ
بِأَجْلَسٍ التَّائِكِينَ بِأَحْمُودٍ مِنْ حَمْدِكَ بِأَمَوْجُودٍ مِنْ طَلِبَةٍ
بِأَمَوْصُوفٍ مَنْ وَحْدَهُ بِأَحَبُّوبٍ مِنْ أَحَبِّهِ بِأَغْرُوبٍ مَنْ
أَرَادَهُ بِأَمْفُودٍ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ بِأَمِنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ
بِأَمِنْ لَا يَبْصُرُ شَيْئًا إِلَّا هُوَ بِأَمِنْ لَا يُدِيرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ
بِأَمِنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ بِأَمِنْ لَا يَخْلُقُ إِلَّا هُوَ

غوث المستغیثین و ابلغ ائمتنی سلامی و دعائی و شفعی لهم فی
جميع ما سئلتك و اوصل هدی بنی البیت كما ينبغي لهم و
زد لهم من ذلك ما ينبغي لك باضعاف لا يحصى ما غيرك
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم و صلی الله علی ^{طیب}
المرسلین محمد و آله الطاهرين

و در بعضی از کتب نقل کرده اند از حسین بن احمد قفیه وازی که هر که زیارت کند
حضرت امام رضا علیه السلام یا دیگرى زائمه را پس نماز جعفر یا نزد بزرگان حضرت
بجا آورد برای او نوشته شود بهر کفنی ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره بجا
آورده باشد و هزار بند آزاد کرده باشد و هزار مرثیه در جهاد ایتنا ده باشد
با پیغمبر صل و بهر کای ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن داشته باشد
و صد حسنه برای او نوشته شود و صد کلمه بخواند **مؤلف** گوید که چون بخند
بعضی از افاضل بنظر رسید که این زیارت را از خط شیخ شهید نقل کرده بود و از
سپاقتش مفهومیست که منقول باشد لهذا ابراهیم نمود چون در برابر ضرب مقدس
بایستد بگویند

أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً
عبد ورسوله والسلام على رسول الله أمير الله على حبه
وعزائمه آخره الخائمين لياسبق والفائحين لياستقبل والمهملين
على ذلك كله ورحمة الله وبركاته السلام على مولانا أمير

الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَحِيدِينَ وَأَيُّهَا لَأَمَّةُ الْمُصَوِّمِينَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ
النِّسَاءِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَمَّةِ الْمُصَوِّمِينَ
سَادَةِ الْمُتَّقِينَ وَكِبَرَاءِ الْعَدِيدِينَ وَأَعْلَامِ الْمُتَّقِينَ وَأَنْوَارِ
الْعَارِفِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا
الْإِمَامِ الْمُصَوِّمِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَوَّلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَحِيدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ فَائِدِ الْغُرِّ الْمُحْجَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكَبْرَى
أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ
الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ الْعَابِدِ بْنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ الْبَاقِ لِعُلُومِ الدِّينِ

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اِبْنِ عَبَّادٍ اللَّهُ جَعَلَ الصَّادِقَ وَالْأَمِيرَ السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ اَبِي الْحَسَنِ مُوسَى الْكَافِرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَمْرُو اللَّهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجْرَةَ
اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا
خَالِصَةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا عَجَبَةَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَةَ الْأَنْبِيَاءِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَشْكُوتَةَ الْغُيُوبِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُنْتَهَى الْعَالَمِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الشَّرَفِ الْأَيْبِلِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ذَا الْفِعْلِ الْجَمِيلِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْأَصْلِ الْأَصِيلِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَسْرَ الْأَيْمَانِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سِرِّكَ الْفَرَّانِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ
الْأَمَانِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْأَبْرَارِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ
الْمُخْتَارِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْأَشْرَارِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا

صاحب المنجيات السلام عليك بموضع البينات السلام عليك
ابها الصراط المستقيم السلام عليك ابها الدين القويم
السلام عليك بامصباح الهدى السلام عليك بامأوى النعم
السلام عليك بمجد الحى السلام عليك باطود النهى السلام
عليك ابها الداعي الى الحق العظمى والطايع الى الغاية القصوى
والشامى الى المجد والعلو السلام عليك ابها العالم بالناو
والذكرى السلام عليك بادليل الرشاد السلام عليك
بابن الشاه الامجاد السلام عليك بابن الهاد الزهاد السلام
عليك بامصباح الظلم السلام عليك بانبؤوع الحكيم ورحمة
الله وبركاته اشهد بامولاى انك الطيب لله الفائم بامر
الله العامل بارادته الفائر بكرامته اصطفاك الله
لعلمه واخيارك لسيده واعزك بهداه وخصك ببرهانه
وابدك بروحه ورضيك خليفه في ارضه وداعيا
الى حقيقته وشهيدا على خلفه وناصر الدين ووجه على برهانه
ومر جانا لوجهه وخازن العلم ومسود عاى حكيمه عصمك

اللَّهُ مِنَ الذُّنُوبِ بِرَأْسِكَ مِنَ الصُّلُوبِ ذُنُوبُكَ بِأَمْرِ غَارِغًا
بِحَفِّكَ مُسْبِرًا بِشَانِكَ مُهْدِيًا بِأَمْرِكَ مُسْبِيًا لِأَمْرِكَ مُسْبِيًا
لِشَانِكَ مُتَكَا بِحَبَابِكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ مُوَالِيًا لِقَوْلِكَ مُعَاوَا
لِعَدْوِكَ عَالِمًا بِأَنَّ الْحَقَّ لَكَ وَمَعَكَ مُوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ بِكَ
مُسْتَشْفِعًا إِلَيْهِ بِجَاهِكَ وَحَقُّ عَلَيْهِ أَنْ لَا يُجْتَبَ سَائِلُهُ
وَالزَّاجِحُ مَا عِنْدَهُ لِزَائِرِكَ الْمُطِيعُ لَكَ بِشَيْءٍ مِنْهَا لَمْ يَكُنْ
أَلَا يُسْتَفْتَى وَفَقْنِي لِإِيمَانٍ بِبَيْتِكَ وَالْقَصْدُ بِرِجَالِكَ وَ
مَنْتَ عَلَى طَاعَتِهِ وَأَتْبَاعِ مَلِكِهِ وَهَدَيْتَنِي إِلَى مَعْرِفَتِهِ
وَمَعْرِفَةِ الْأَمَّةِ مِنْ دُنْيَتِهِ وَأَكَلْتَ بِمَعْرِفَتِهِ الْإِيمَانَ
وَقَبِلْتَ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلَّاهُمْ الْأَحْجَالَ وَأَسْتَعْبِدُوا بِالصَّافِ
عَلَيْهِمْ عِبَادَكَ وَجَعَلْتَهُمْ مَقْنًا حَالِدًا لِلدُّعَاءِ وَسَبَابِ الْأَجَابَةِ
فَصَلِّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَعَلَى مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ
بْنِ مُوسَى وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبْدِكَ وَجِهَتَيْنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
مِنَ الْمُفْرَحِينَ وَاجْعَلْ دُنُوبَهُمْ مَغْفُورَةً وَتُوبَتَهُمْ مُسْتَوْجِبَةً
وَفَرَائِضَهُمْ مُسْكُورَةً وَنَوَافِلَهُمْ مُرُورَةً وَفُلُوقَهُمْ مُدْرِكَةً

مَشْهُورَةٌ وَأَنْفُسَنَا بِطَاعَتِكَ مَشْهُورَةٌ وَجَوَارِحُنَا عَلَى خِدْمَتِكَ
مَشْهُورَةٌ وَأَسْمَاعُنَا فِي خَوَانِسِكَ مَشْهُورَةٌ وَأَرْزَاقُنَا
لَدُنْكَ مَبْدُورَةٌ وَهَوَاؤُنَا لَدُنْكَ مَبْهُورَةٌ بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس در نزد تو هر چه مستعد باشم بکن

السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ مَقَامِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْوَارِثِ
عِلْمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيفَةِ اللَّهِ وَخَلِيفَةِ رَسُولِهِ
السَّلَامُ عَلَى زَمَامِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى نِظَامِ الْمُسْلِمِينَ السَّلَامُ
عَلَى صَلَاحِ الدُّنْيَا وَعَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَصْلَ
الْإِسْلَامِ الشَّامِيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فِرْعَةَ الشَّامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ بِهِ تَمَامُ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْحَجِّ وَالْجِهَادِ وَتَوَاضَعُ
الْفَقْرِ وَالصَّدَقَاتِ وَامِضَاءُ الْحُدُودِ الْمُسْتَمْتَابِ وَالْأَحْكَامِ
الْمُبَيَّنَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْحَلَّالَ حَلَالِ اللَّهِ وَالْمُحَرَّمَ
حَرَامَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْمُفِيمَ حُدُودِ اللَّهِ وَأَحْكَامَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الذَّابِّ عَنِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
بِنُورِهِمَا لِلْعَالَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَيْتُ الْمُسَبِّحُ وَالْمُسْتَجَابُ
الظَّاهِرُ وَالنُّورُ السَّاطِعُ وَالْبَيْتُ الْهَادِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
عِزَّ الْمُسْلِمِينَ وَغَبْطَ الْمُنَافِقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَوَّادَ
الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا السَّادَةِ الْمَبَامِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَزَتْ عَنْ ذِكْرِ فَضْلِهِ الْبُلْغَاءُ وَ
فُصِّرَتْ عَنْ إِذْرَاكِهِ الْفُصَحَاءُ وَتَحَرَّتْ فِي نَعْتِ فَضْلِهِ
الْمُخْطَبَاءُ وَلَقَدْ نَشِئْتُ إِلَيْهِ الْحُكْمَاءُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
بُؤْيُوبِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ وَعَلَى آبَائِكَ الْأَكْرَمِينَ وَأَبْنَاءِكَ الطَّاهِرِينَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس صریحاً بوسه و نماز و نثار بکنند بگوید

يَا شَاحِخًا فِي بَعْدِهِ يَا رُفَا فِي رَحْمَتِهِ يَا حُجِّي الْأَمْوَاطِ
يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ يَا ظَهَرَ الْأَحْيَانِ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا

أَبْهَمَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضِرِّينَ
يَا عِيَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ
مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ الضُّعَفَاءِ يَا كَرَمَ الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ
الْتِمَاجِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَبَاءِ يَا مُجِبِي الْمَوْتِ يَا أَمَانَ الْخَائِفَةِ
يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ
يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَجِيدٍ يَا فَرِيدَ
غَيْرِ بَعِيدٍ يَا شَاهِدَ غَيْرِ غَائِبٍ يَا غَالِبَ غَيْرِ مَغْلُوبٍ
يَا حَيُّ جَبِينَ لَا حَيَّ يَا مُجِبِي الْمَوْتِ يَا خُلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا
بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ الْغَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ
يَا كَسْبَ اسْتَلَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَةُ
مُرْتَضِيهِمْ وَمُخْطِئِهِمْ وَنَبْلِغُهُمْ أَفْضَى رِضَاكَ وَأَنْ تُرَحِّمَ
ذُلِّي بَيْنَ بَدَبِكَ وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ
وَالنَّبِيِّ بِكَ يَا كَرِيمُ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ
مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِهَا قَلْبِي وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي وَتَلُمُّ بِهَا شَعْتِي
وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي وَتُكْرِمُ بِهَا مَعْنَايَ وَتَحْطُ بِهَا عَيْنِي

وَزِدْنِي تَغْفِرُ بِهَا مَا مَضَى مِنْ نُوْبِي وَتَعْصِمْنِي بِهَا فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي
وَكَسِّنْ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا بِرُضِيكَ عَنِّي وَ
تُحْنِمْ عَلَيَّ بِإِحْسَانِهِ وَتَجْعَلْ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَتَسْلُكُ بِي
سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَتُعِينَنِي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْصَيْتَنِي وَلَا
تُثِمِّتْ بِي حَاسِدًا وَلَا عَدُوًّا وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنٍ
أَبَدًا وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

وسعی کند درد عا کردن با نچه خواهد پس فیراد در پیش و فرار د همد و بگوید

اللَّهُمَّ إِنِّي زُرْتُ هَذَا الْإِمَامَ مُفِرًّا بِإِمَامِيهِ مُعْتَفِدًا
لِفِرْضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَ بَدْنُوْبِي وَعُيُوبِي
وَمُؤَيِّنَاتِ ثَانِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا
تَعْرِفُ مِنِّي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ مُسْتَعِينًا بِحِلْمِكَ لِاجْتِنَاءِ
إِلَى رَحْمَتِكَ غَائِدًا بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعًا بِوَلِيَّتِكَ وَأَبْنِ
أَوْلِيَاءِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَأَبْنِ أَصْفِيَاءِكَ وَأَمِينِكَ
وَأَبْنِ أَمَنَاتِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَأَبْنِ خُلَفَائِكَ الَّذِينَ
جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرْعَةَ

إِلَى رَأْفَتِكَ وَغُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ وَأُولَى حَاجَاتِي إِلَيْكَ أَنْ
تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثَرَتِهَا وَأَنْ تَقْصِرَ عَنِّي مَا بَقِيَ
مِنْ عُنْوَئِي وَظَهَرَتْ فِي بَيِّنَاتِهِ وَكَثِيبُهُ وَبُزْرِي بِهِ وَ
تَحْبِيبُهُ مِنَ الرِّيبِ وَالشَّكِّ وَالْفَسَادِ وَالشِّرْكِ وَتُثَبِّتَنِي
عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ الْخَبَاءِ السُّعْدَاءِ
صَلُّوا نَكَ عَلَيْهِمْ وَرَحِمْنَاكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَنُحْنِيبُهُ
مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَتُبَيِّتَنِي إِذَا أَمَّنْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ
وَأَنْ لَا تَخُو مِنْ قَلْبِي مُوَدَّتَهُمْ وَحُبَّتَهُمْ وَبُغْضَ أَغْدَانِهِمْ
وَمُرَافَقَتَهُ أَوْلِيَاءَهُمْ وَبِرَّهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقْبَلَ
ذَلِكَ مِنِّي وَتُحِبِّبَ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَتُبَغِّضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ
وَتَرْزُقَنِي تَوْبَةً نَصُوحًا رِضًا وَبِتَهْنِئَةً بِحَمْدِهَا وَعَمَلًا صَالِحًا
تَقَبَّلَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس چون خواهد که زیارت و دعا کند نزد صریح بایستد و بفرستد بنابر بگوید
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلَى خَلْقِهِ
وَخَازِنَ عَلَيْهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَبَابَ أَمْرِهِ وَطَهْرِهِ وَ

صِرَاطِهِ الْمُسْتَقِيمَ سَلَامٌ مُودِعٍ لَا سَمَّ وَلَا قَالٍ لِأَمَالٍ وَ
رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ غَدُّوْنَا مَقْرُونًا بِالنُّوْكَلِ عَلَيْكَ وَدَوَاخِنَا عَنْكَ
مَوْضُوعًا بِالنَّجَاحِ مِنْكَ وَدُعَائُنَا لَكَ مَقْرُونًا بِحُسْنِ الْإِجَابَةِ
وَحُضُونَا بَيْنَ يَدَيْكَ دَاعِيًا إِلَى رَحْمَتِكَ وَاعِزَّنَا
بِذُنُوبِنَا سَجِّتًا إِلَى عَفْوِكَ وَارْزُقْنَا الْعُودَ إِلَى زِيَارَتِهِ ثُمَّ
الْعُودَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِزِيَارَةِ سَيِّدِنَا وَآمِنًا مِّنَّا الْمَقْرُونِ
طَاعَتُهُ عَلَيْنَا وَارْزُقْنَا زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَقْبَلْنَا إِلَيْكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمِنْ الْجَبِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

بِحَدِّ اللَّهِ حَسْرَةً فِيهِ وَتَابِيْدُ أَنْجَامٍ وَخُشَايَةً فِي رَفْدِ جَنَّةٍ مِنْفَعَةٍ لَنَا
شَرِيفَةٍ أَضْلَاحًا وَطَحْنًا فَجَاءَ بِحَمْدِ اللَّهِ مَرْغُوبًا وَتَصَيَّرَ نَشْأَ
اللَّهُ مَطْلُوبًا وَكَانَ الْفَرَاغُ مِنْهُ فِي
شَهْرِ شَعْبَانَ الْمُعْظَمِ

منه سعادتی بخیر

ارباب خیر و بصیرت

که این کتاب طایب است

الزائری که در لوحه خیر و صفی اولین بشمار

حال خیرت مال مؤلف نور الله مضی الشریف است

چون گفتی ای ارباب خیر و سواد خیر فاطمه و امیر یحیی صلوات

الله علیهم اجمعین و سایر اعمال خیر منور علی سائکینا ^{الثانی} الف الف الحمد و گفتی

والله انما یبارک خیر نامر الامم و ایامی فی الرضا صلوات الله علیهم و

ذکر شد بوی محضر خدمت و زائرین اقل خیر شرع انوار این بازار است

نمی نازانم این را حاجت بکتاب بگرنی باشد و چنانچه باید و شاید ^{هنا}

در تصحیح و تنقیح و سایر جهات که مطبوع طباع ارباب دین و مایه است

نمی نامول از خدمت برادران پنی است که هرگاه بر خطایان

واقف شوند بفلم اغراض اصلاح فرمایند کما الانسان یساق

السهم و النیان و العذر و عذر کما انما الناس مغفول

در مطبوعه خیر و سواد خیر و الاشیاء الماهره

هذه الصنایا اما سید مرتضی زید و وفیق و نایب

بمبایشت و حسن بن علی الجاه و زید و الاشیاء

والامثال و امیر و احسن مجلد

محلی کردی بدالحدیث علی

الاختیار

دکتر سید فاضل قاضی

دارای دیپلم عالی دکترا

تاریخ ۱۶/۴/۱۳۳۴

نام بیمار

Aqua-drin

آب
درستی

Pectus

درستی

500 Cuta

درستی

D-12

متمنی است نسخه را همراه بیاورید

